

Giới thiệu Học Viện Gold Rainbow

Học Viện "Gold Rainbow", câu chuyện nói về truyện tình yêu tuổi học trò ngây ngô, thế giới ngầm và những trắc trở trên con đường đời. Có 3 cặp đôi ở trong đây: 1 cặp thì nhí nhảnh, 1 cặp thì âm áp, 1 cặp thì lạnh lùng. Sau đó chuyện gì sẽ xảy ra đây? Các bạn hãy đón xem nhé! ;)

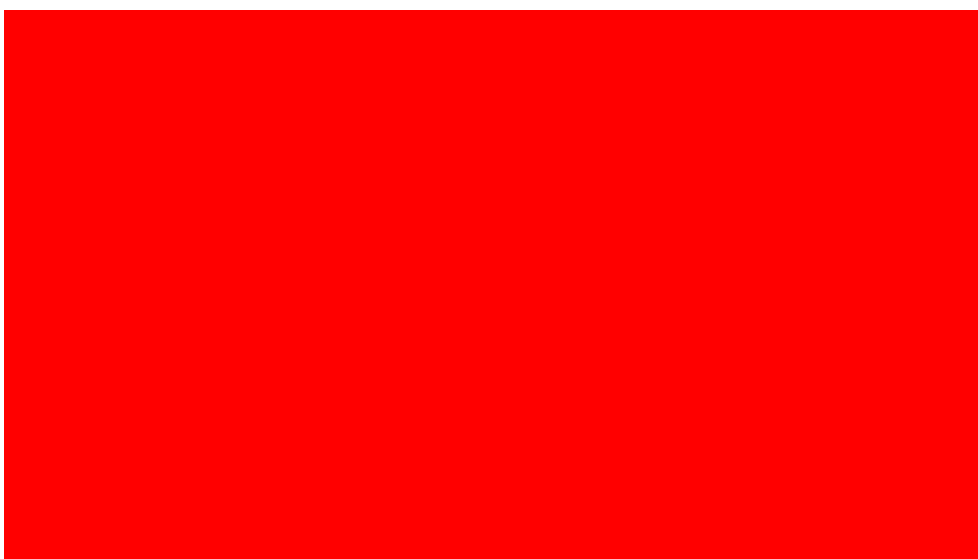
P/S: Truyện này sẽ có 1 chút hư cấu, lỗi lằng nếu các bạn thích thì xem, không thích thì không xem chứ đừng comment nói này nọ nha.

Ngoài ra Cô Nàng Cá Tính cũng mang nhiều nét khá mới, văn phong mới, dành cho những bạn thích tìm kiếm sự mới mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Giới Thiệu

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT*Nữ:

_Khánh Như (Anna): Bang chủ bang Crystal, chủ tịch tập đoàn thời trang nổi tiếng nhất thế giới "Dream", con của gia đình giàu nhất thế giới.

_Hoàng Ân (Sunny): Bang phó bang Crystal, chủ tịch tập đoàn điện máy nổi tiếng "Hoàng Minh", con của gia đình giàu nhì thế giới.

_Phương Ái (Sandy): Hậu duệ bang Crystal, chủ tịch tập đoàn xe hơi nổi tiếng "Hello", con của gia đình giàu nhì thế giới.

-Xưng hô: (theo thứ tự giới thiệu nha)

+Việt Nam: Như

Ân

Ái

+USA: Anna

Sunny

Sandy

+Bang: Nữ Hoàng

Công Chúa

Tiền Nữ

->Cả 3 đều giỏi các loại võ, bắn súng, kiếm thuật,...(còn nữa, cứ từ từ tìm hiểu hen ;))

~1 người lạnh lùng

~1 người vui tính

~1 người dịu dàng

*Nam:

_Vũ Phong (Kin): Bang chủ bang Darkar, chủ tịch công ty "Vũ Nhật" đứng nhất thế giới, gia thế giống Anna (là gia đình á).

_Phi Long (Rain): Bang phó bang Darkar, chủ tịch tập đoàn "Phi Thủy" đứng nhì thế giới, gia thế giống Sunny.

_Quốc Cường (Gin): Hậu duệ bang Darkar, chủ tịch công ty "Quốc Huy" đứng thứ ba thế giới, gia thế giống Sandy.

Xưng hô: (cũng theo thứ tự luôn)

+Việt Nam: Phong

Long

Cường

+USA: Kin

Rain

Gin

+Bang: Đại Hoàng Tử

Hoàng Tử

Thiếu gia

->Cả 3 cũng giỏi võ thuật, kiếm thuật, bắn súng...

~1 cold boy

~1 hot boy

~1 warm boy

3 người con gái và ba người con trai sẽ gặp nhau trong tình huống gì đây? Mọi người nhớ đón xem nha! :)

P/S: Đọc giả có những thắc mắc gì thì comment mình sẽ trả lời hết nhưng từ từ thôi nha, sợ nhiều quá trả lời không kịp ấy mà. Nhưng đừng hỏi gì đó quá riêng tư nha, ngại kém á, hi hi. Hãy cùng nhau xem tiếp chap 1 thôi nào!

Sáng sớm tỉnh mơ, trong căn biệt thự Chocolate, ở căn phòng kia, trên chiếc giường có 1 cô gái đang ngủ say. Cô đẹp như 1 thiên thần với làn da trắng mềm mại như da em bé, cộng thêm mái tóc tím dài quá lưng, khuôn mặt hơi tròn với đôi mắt tím thăm ẩn sau hàng lông mi cong vút tự nhiên, chiếc mũi cao và đôi môi mọng như cánh hoa anh đào tăng thêm sự huyền bí cho cô. Vâng, đó chính là Anna đấy. Cô bỗng mở mắt vì những tia nắng mặt trời đã gọi cô dậy. Anna bước xuống giường làm VSCN (vệ sinh cá nhân). Xong xuôi, cô xuống dưới nhà và đi vào bếp nấu đồ ăn sáng (Tg: Bật mí chút xíu nha, Anna nấu ăn hơi bị ngon á). Cô chỉ sống ở nhà 1 mình, ba mẹ thì bận rộn do công việc ở nước ngoài. Ăn sáng xong, Anna ra phòng khách xem ti vi và uống sữa nóng. Bỗng nhiên, tiếng điện thoại reo lên, là bài: "I will - Chelsy"

Kudarizaka fumikiri made watashi wa muchuu de hashitta

Kono koi wo saegiru you ni densha wa sugisatta

Tooi hi no kioku umi no kagayaku

Kisetsu wa meguru hikoukigumo ni me wo hosomete

Chiisaku yureta himawari sayonara mo ienai mama

Honno suu miri no sukimade sotto kusuguru itami

Manatsu ni kieta hanabi ga namida no saki ni utsureba

I will kitto omoi dasu wa

Anata ni todoke kono basho de

Atashi wa matteiru

Anna nghe máy:

_Alo!

_Mày ra sân bay đón tụi tao đi - giọng nói nhẹ nhàng vang lên

_Uk, đợi tao chút.

Cúp máy, Anna lên phòng thay đồ rồi lên chiếc xe có 1 không 2 phi thẳng tới sân bay.

~~~~Sân bay~~~~

Cô bạn 1 cái áo crop top tay dài màu tím lợt cộng thêm cái quần legging đen, đi giày cao gót màu đen cao 10p, tóc xoã nhẹ trông như 1 ngôi sao, cộng thêm mắt kính đen bản bự che nửa mặt vẫn lộ ra nét đẹp trời phú. Bước xuống xe, mọi người ai cũng trầm trồ, nam mất trái tim còn nữ thì ghen tỵ (Tg: Wow! Chị Anna nhà ta nổi tiếng quá ta!/ Anna: Trời, ta mà ỉ ^^/ Tg: ==) nhưng cô không quan tâm. Từ xa, 1 bản tay vẫy lên và nói:

_Anna, tụi tao ở đây này - giọng nói đó lại vang lên

_Uk, qua liền.

Cô đi qua mọi người tới chỗ 2 con bạn thân. Đó chính là Sunny và Sandy. Sandy bạn 1 chiếc áo cánh dơi in hình Hello Kitty màu hồng lợt cùng chân váy ren trắng, đi giày cao gót màu trắng 8p, tóc bím lệch bên đeo thêm cái băng đô hình nơ. Sunny thì mặc 1 chiếc áo thun in hình Doraemon màu trắng cùng cái quần short jean, đi đôi giày bata trắng và tóc cột cao buộc xéo. Giống như cảnh các nữ sinh gặp nhau làm cả sân bay náo loạn nhưng cả 3 bỏ qua mọi thứ rồi leo lên xe cô phóng về biệt thự nhà Anna.

~~~Tg có đôi lời muốn nói~~~

Dạ vâng bây giờ sẽ là màu tóc của 3 người nhé!

Anna-tím sẫm; Sunny-khói; Sandy-nâu mốc lai đỏ và vàng bạch kim (Tg: Ôi giờ ơi, giề mà lấm màu thế!/ Sandy: Kệ tao, mi có vấn đề chi hừm?/ Tg: Dạ không có gì hết ạ *xách dép chạy*)

_Và mình gọi Anna là cô và Kin là anh nha để cho tiện hơn, còn mấy đứa kia thì vẫn kêu tên bình thường và trong nói chuyện thì ở nước nào kêu tên đó, chỉ vậy thôi. Nhớ đón xem chap 2 nhé các bạn! ;) Yêu lấm lấm cơ, chụt chụt.

_Các bạn đọc giả có câu hỏi gì thì cứ comment ở dưới nha, mình sẽ trả lời tận tình, chỉ ở santruyen thôi nha vì mình không xem nhiều trang khác.

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Buổi Đi Chơi Tại Siêu Thị (Part 1)

Về nhà, Sunny và Sandy xuống xe chạy như bay vào nhà với vẻ tí ta tí tít từng dù mới ở trên máy bay hàng giờ liền (Tg: Như 2 con khủng, há há/ Sunny và Sandy: Giờ bé muốn gì nà? *cười man rợ*/ Tg: Không muốn gì hết á! *vọt lẹ*). Anna lắc đầu ngán ngẩm cất xe đi vào nhà. Vừa vào tới cửa thì bị 2 đứa kia hỏi 1 lèo: _Phòng của tụi tao đâu? Sao mày lại có 1 mình? Ba mẹ mày đâu? ... Bla ... Bla ... Bla ... (Tg: Còn nhiều lắm ạ ^^)

Cô chóng cả mặt, sau 1 hồi bình tĩnh thì dùng hết sức la lên:

_TỤI BÂY HỎI NHIỀU THẾ SAO TAO TRẢ LỜI?

Sunny và Sandy giật mình rồi im thin thít, ngay cả thở cũng không dám (Tg: Sức công phá lớn quá, đã bật tai lại mà vẫn còn nghe rõ mồn một luôn. Thiệt là bá phúc! Bá phúc quá đê/ Anna: Quá khen). Anna kéo hai đứa kia ngồi xuống ghế salon và kể lại tất tần tật cho tụi nó nghe (Tg: Muốn biết lí do thì đọc lại chap 1 nha). Kể xong, cô nói:

_Phòng của tụi mày kế phòng tao đó.

_Vậy hả, thanks nhiều nhiều.

Xong Sunny và Sandy xách vali lên lầu. Trang trí phòng ốc xong, 2 đứa kia lại hớn hờ chạy xuống nói:

_Anna ơi, lâu lắm rồi tụi tao không về Việt Nam, hay mày đi chơi với tụi tao đi nha, năn nỉ mày đó!

Năn nỉ ỉ ỏi mãi mới được, rồi cả 3 đi về phòng để sửa soạn. Kì này, cô bạn 1 chiếc đầm trễ vai màu trắng sữa ngắn hơn gối, phần dưới váy được phủ thêm lớp ren trắng trong, mang giày búp bê trắng cao 5p gắn thêm cái nơ nhỏ phủ kim tuyến ở phía trước, tóc cột kiểu hoa hồng. Sunny thì bận áo thun vàng, quần jean dài hơn gối 1 chút, buộc 1 cái áo cách điệu ở ngang hông, mang giày bata vàng, tóc cột cao. Sandy thì bận 1 cái áo cánh dơi màu cam, phối chân váy jean, mang boots cao đến nửa gối màu kem, tóc bím kiểu băng đô. Trông tụi nó ai cũng thật lộng lẫy. Xong rồi 1 đứa 1 chiếc xe: Anna-tím; Sunny-xám; Sandy-trắng phóng thẳng tới siêu thị.

Nói cho đọc giả nghe là Anna thích màu tím, hoa oải hương và bò công anh đó

~~~~Tg xin nói 1 chút về nhà của Anna~~~~

Ngôi nhà được chính tay mom Anna thiết kế và trang trí. Cổng được làm bằng kim cương hiếm, xung quanh nhà có dây leo, cây cảnh. Ngôi nhà màu trắng sữa, có 3 khu: 1 khu nhà ở chính, 1 khu hồ bơi và 1 khu là vườn trồng rất nhiều loài hoa khác nhau nhưng nhiều nhất là oải hương tím do chính Anna trồng và chăm sóc. Hồ bơi bị phủ khoảng mấy trăm mét (Tg: Hơi bị phủ á) và khu biệt thự chính có 3 lầu gồm khoảng 50 phòng chia đều. Phòng của tụi nó ở tầng cao nhất, lầu 2 và 1 là cho khách và gia đình. Trên sân thượng có 1 bộ bàn ghế làm bằng thủy tinh trong suốt và 1 mảnh đất trồng bò công anh. Ở dưới sân trước là 1 đài phun nước được xây dựng rất cầu kì và bắt mắt. Nhà còn có 1 cái gara siêu bự để đựng bộ sưu tập xe của Anna, Sunny và Sandy, nhưng khi tụi nó đi đâu thì thường thường hay lấy 3 xe trên đi không. Minh chỉ tả sơ sơ ở bên ngoài thôi nha, còn bên trong thì... Chứ giờ mà kể là 5,6 chap mới hết đó nên mình sẽ tả tiếp trong các chap sau hen (Tg: Muốn có 1 căn nhà vậy quá đi T_T)

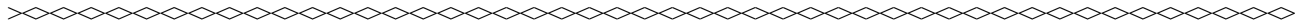
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Buổi Đi Chơi Tại Siêu Thị (Part 2)

Chap mới đề, hôm nay là ngày thi cuối của mình nên bây giờ mình mới viết truyện được, xin lỗi nhiều. Nhưng sau khi thi xong mình được nghỉ 6 ngày và mỗi ngày sẽ đăng 2 chap chịu hok. Và còn một điều nữa là chúc các bạn đã thi, đang thi và sắp thi sẽ được điểm cao nha! ^^ Bắt đầu đọc chap mới thôi nào!

Cả 3 vừa bước vào siêu thị đã gây chấn động cho mọi người (Tg: Mới sáng sớm làm mất mấy lít máu mũi, bó tay =='). Sunny và Sandy thì đang cãi lộn ỉ xèo với nhau:

_Anna ơi, mình lên mua đồ đi nha - Sandy nũng nịu với cô

_Không được, mày phải đi lên khu trò chơi - Sunny chen ngang

_Mua đồ - Sandy

_Khu trò chơi - Sunny cãi lại

_... (Tg: Dư hơi quá nhì, cãi quài không bị mồm miệng luôn!/ Sunny và Sandy: Muốn thử không?/ Tg: Dạ thôi, mấy chị cứ làm tiếp đi ạ *mặt tái mét*)

Hết chịu nổi nữa, Anna gằn giọng nói:

_Giờ tụi mày muốn đi đâu thì đi, lát nữa gặp nhau tại quán cà phê "Bunny", ok? (Tg:* vỗ tay*)

_Ok!

Chưa kịp dặn dò gì đã chạy đi rồi, Anna bó tay (Tg: Chị Anna mà cũng bó tay nữa ư?/ Anna: Chứ không lẽ bó chân, với lại đâu có bị thương hay gãy tay đâu mà phải bó tay./ Tg: Không có gì). Sau đó cô đi vào quán cà phê "Bunny" kêu 1 ly cappuchino. Lựa 1 góc khuất, cô ngồi xuống đeo tai nghe, nhâm nhi cappuchino nhìn ra ngoài trời suy nghĩ chuyện gì đó. Bỗng cửa tiệm mở ra, 1 chàng trai khôi ngô tuấn tú, mặt lạnh như băng đi cùng 1 cô gái bước vào. Ánh mắt chàng trai lướt qua 1 lượt rồi dừng hẳn lên người Anna. Tự nhiên có 1 cảm giác thân quen trong lòng cả 2 nhưng cô vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ. Thì tự nhiên từ đâu ra 2 cô gái chạy lại chỗ Anna, mặt mày thì bí xị. Lúc đó, cô mới quay qua nhìn Sunny và Sandy và hỏi:

_Sao mặt mày bí xị vậy? Kể tao nghe coi.

Sunny nhảy vô nói trước:

_Chuyện là vậy nè!

~~~~Quay ngược thời gian~~~~

Sunny đang chơi các trò chơi điện tử thì từ đâu ra 1 cô gái trẻ đậm sắc vào Sunny làm cả 2 ngã nhào. Cô kia đã không xin lỗi còn lên giọng kênh kieu quát:

_Mày đâm tao còn không xin lỗi hả cái con kia? - giọng ả nhào nhoét

_Ờ thì xin lỗi được chưa? - Sunny hờ hững đáp

_Xin lỗi mà thành kiến như vậy đó hửm? - ả vênh mặt

_Cô đang làm gì bạn gái tui đó? - 1 tiếng nói vang lên

Từ đâu 1 chàng trai đẹp trai đi tới, cô gái kia thấy chàng trai thì để ra bộ mặt cún con vô (số) tội (Tg: Biến hoá như thần!). Sunny cười lạnh nói:

_Thôi tui không có chấp mấy người nhưng hãy nhớ rằng ĐỪNG ĐỂ TUI GẤP LẠI!

Xong còn trừng mắt nhìn cô gái kia làm ả bám chặt vào tay chàng trai trưng ra bộ mặt sợ sệt (Tg: ả biết tận dụng thời cơ dữ hen).

Nói xong, Sunny bỏ đi với 1 mớ bong bóng trong đầu còn chàng trai thì nghĩ : "Cô gái này thú vị thật"

*Tg xin nói 1 chút về tóc của cả 3 nhé:

_Anna-mái ngố

_Sunny-không mái

_Sandy-không mái

Hãy nhớ đón xem chap 4 nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Buổi Đi Chơi Tại Siêu Thị (Part 3)

Sau đó, Sandy nhảy vô nói: _ Bà nói xong rồi thì tới lượt tui!

~~~~~Quay ngược thời gian lần 2~~~~~

Sandy đang ở bên trong khu mua sắm ở quầy bán áo để lựa áo cánh doi (Tg: Nhà má có 5,6 tủ áo cánh doi rồi còn mua nữa hả?/ Sandy: Ta thích thì ta mua, có liên quan gì đến mi không? *cầm 2 con dao đang mài*/ Tg: Dạ, em chưa có nói gì hết á, hìhì *mặt trắng bóc nhu bị dậm cả tấn phần*/ Sandy: Thế là tốt). Đúng lúc thấy cái áo hợp với mình, định cầm lên tính tiền thì có 1 bàn tay nắm cái áo lại. Định nhìn lên chửi vào mặt tên đó thì bỗng khựng lại. Sandy nghĩ thầm "Sao anh ý đẹp trai thế nhỉ?", nhưng sức nhớ tới nhiệm vụ thì la lên:

_Cái áo tui lấy trước mà! - Sandy kéo qua

_Cô quyền gì nói cái áo này là của cô? - người đó kéo lại

_Nhưng tui đụng vào nó trước thì nó là của tui! - Sandy kéo mạnh hơn

_Nhưng tôi mới là người chạm vào nó trước - người đó cũng giựt mạnh lại

_Của tui! - Sandy la lên

_Của tôi! - người đó cũng không thương

_... (Tg: Hình như cái con Sandy này gặp ai cũng đấu võ mồm thì phải, chắc trao cho chị ấy giải nói nhiều nhất thế giới mất thôi!)

Bỗng nhiên, cái áo bị rách làm đôi, Sandy tức giận quát thẳng vô mặt tên đó:

_THẤY CHƯA, ANH LÀM ÁO RÁCH THÌ ANH ĐỀN ĐI, TUI ĐI VỀ!

_Ồ, cái cô này! - người đó cũng vô cùng bực mình

Sandy quay gót bước đi còn miệng thì lầm bầm chửi rủa, chân thì dậm mạnh xuống sàn (Tg: Ôi! Thiệt là tội cái sàn nhà quá đi à *khóc lóc*/ Sandy: *lờm muốn cháy mặt*/ Tg: *im lặng là vàng*).

~~~~Hiện tại~~~~

Anna thấy bầu không khí ngọt ngào quá liền nói:

_Thôi thôi bớt nóng đi 2 cô nương. Hay là để tui trở tài nấu ăn cho ha, được hem nè?

_Ừ ừ đi liền đi! - đồng thanh (Tg: Cái đồ ham ăn ham uống)

Vừa nói vừa kéo cô đi ra khỏi siêu thị, còn cô im lặng để tui nó đưa đi (Tg: Chị cũng biết lựa cách quá ha!// Anna: Ta mà lị/ Tg: Thấy nghi nghi à nha)

Và dĩ nhiên có 1 người vẫn luôn theo dõi từng hành động của cô. Chỉ tới khi nghe tiếng kêu thì anh mới chột bưng tỉnh:

_Anh Kín ơi! Anh sao vậy? - cô gái đó thấy anh nhìn chăm chăm cô gái kia liền khó chịu nói

_À... ừ... không có gì. Chúng ta đi thôi! - anh nói

Và thế là cả 2 vào trong, còn tui nó đang ở nhà đợi chị Anna nấu ăn (Tg: 2 má ham ăn thấy sợ hà!// Sunny và Sandy: Muốn ăn đấm hay ăn đá hả?/ Tg: Dạ thôi em no lắm rồi).

Hãy đón xem chap 5 và 6 vào ngày mai nha, iu các bạn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Học Viện Gold Rainbow

Ở biệt thự nhà Anna. Mùi đồ ăn dưới bếp thơm lừng cả ngôi nhà. Anna nói vọng lên:

_Xong rồi nè, xuống ăn đi!

2 đứa kia chỉ chờ có thế là phi ngay xuống bàn ăn ngồi. Anna dọn đồ ăn ra, nhìn y chang 1 cái bàn tiệc hạng sang. Nó gồm có: Canh súp, gà chiên giòn, nui xào, com chiên thập cẩm, mì ý, trà sữa, còn có kem nữa nhưng ăn xong mới được ăn (Tg: Ôi! Thêm quá, mình cũng muốn ăn *nước miếng nhiều nhão*. O mà khoan đã, hình như món ăn nó hơi tùm lùm thì phải... Kệ nó đi, không quan tâm nữa, sao cũng được).

Ăn xong, tui nó ra phòng khách xem TV. Bỗng nhiên, cô lên tiếng:

_Ê tui bây, đi học không?

_Ờ, cũng được đó, lâu quá không quậy phá rồi, phải làm cho thỏa thích chứ! - Sunny nói

_Quyết định vậy đi! - đồng thanh (Tg: Người ta muốn nghỉ học, còn mấy má lại muốn đi học, khùng)

_Mà chúng ta học ở đâu vậy? - Sandy hỏi cô

_Gold Rainbow.

_Trường của đi á hả? - Sunny

_Umk - Anna

_Thôi mình đi ngủ sớm đi, mai còn đi học nữa - Sandy nhắc nhở

Rồi cả bọn đi lên lầu ngủ.

~~~~Tua nhanh tới sáng mai nè~~~~

Sáng sớm, đi nhiên cô vẫn là người dậy sớm nhất, VSCN xong rồi đi xuống bếp nấu đồ ăn sáng. Xong, Anna lên lầu đứng trước cửa phòng Sandy và Sunny nói 1 câu duy nhất:

_Cho tụi bây 10 giây để chuẩn bị! ... 1... 2... 3... - chất giọng tới mức độ âm (Tg: Hèn chi thấy nó lạnh lạnh)

2 đứa kia dù có ngủ say cách mấy vẫn không thể không tỉnh dậy trước lời nói của cô, vì khi cô nổi điên là sẽ chết không toàn thây (Tg: Đáng sợ quá!). VSCN và thay đồ với tốc độ ánh sáng rồi chạy ù xuống dưới bếp ăn sáng. Sau đó tụi nó leo lên xe phóng tới học viện "Gold Rainbow". Tới nơi, cả 3 vừa bước xuống đã gây chấn động vô cùng lớn cho tất cả học sinh ở trường.

Mình tả sơ qua 1 chút về đồng phục nha

+Nữ:

-Áo sơ mi trắng nằm bên trong khoác áo vest đen ở ngoài, viền tay và cà vạt màu xanh dương lơ, phù hiệu được thêu ở ngực trái áo vest. Váy ngắn hơn đầu gối 1 chút cùng màu với cà vạt. Mang giày tùy thích.

+Nam:

-Phần áo giống nữ. Quần dài màu xanh dương lơ. Mang giày tùy thích.

Trở lại truyện nào

Cô thì để tóc xoã, uốn bính nhẹ. Sunny thì buộc bồng lên. Sandy thì bính xương cá, gắn thêm 1 cái nơ nhỏ màu hồng ở đuôi tóc. Và thế là những lời bàn tán lại vang lên:

_Wow, cô gái tóc tím đẹp quá đi! - học sinh 1

_Không phải, cô gái đi kế bên mới đẹp - học sinh 2 (Tg: Ý chỉ Sandy á)

_Sai bét, cô gái tóc khói mới đẹp - học sinh 3

-... (Tg: Ta đây còn mê nói chi mấy người)

Theo thói quen, cả 3 đều không quan tâm, thậm chí không liếc đến nửa cái mà tiến thẳng đến phòng hiệu trưởng.

P/S: Hiệu trưởng học viện "Gold Rainbow" là dì của tụi nó đó.

Hãy đón xem chap 6 vào tối nay nhé, cảm ơn đã đón xem ;)

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Buổi Học Đầu Tiên (Part 1)

Đứng trước cửa phòng hiệu trưởng, Anna lịch sự gõ cửa "Cốc, cốc, cốc". Bên trong có 1 giọng nữ trầm vọng ra: _Mời vào!

_Di ơi! - tụi nó đồng thanh

_Ủa tụi con tới rồi đó hả? - di hỏi tụi nó

_Dạ! Tụi con nhớ di quá à! - tụi nó giờ chứng nhõng nhẽo với di

3 đứa ôm di chặt cứng, mém không thở được, 1 lúc sau mới buông ra. Anna nhìn di, hỏi:

_Di ơi, con và 2 nhỏ kia học lớp mấy ạ? - cô lễ phép hỏi

_Lớp 11A1 đó con - di vui vẻ trả lời

_Dạ thưa di tụi con đi - đồng thanh

Cả 3 kéo nhau ra khỏi phòng hiệu trưởng và tiến đến lớp 11A1, vừa đi vừa nói chuyện.

~~~~Còn ở dưới sân trường~~~~

3 chiếc xe hạng xịn đỗ lại. Từ trong xe bước ra 3 chàng trai đẹp rạng ngời: 1 tóc nâu (Kin); 1 tóc vàng (Rain); 1 tóc đen (Gin). Những lời bàn tán xôn xao lại vang lên:

_Á! Anh Phong ơi, anh đẹp trai quá à! - học sinh 1

_Anh Long ơi, em yêu anh! - học sinh 2

_Anh Cường làm bạn trai em nha! - học sinh 3 (Tg: Tự tin thiệt)

_... (Tg: Hết nam tới nữ, thật là đau đầu)

Tụi hần cố gắng thoát ra khỏi cái đám hảm trai kia rồi đi lên lớp (Tg: Tội nghiệp, đẹp trai quá cũng khổ). Tại lớp 11A1, cô Vân chủ nhiệm lớp gõ thước xuống bàn, nói:

_Các em, hôm nay chúng ta có học sinh mới. Vào đi các em

Xuất hiện ở trước lớp là 3 nữ sinh xinh đẹp tuyệt trần. Tụi nó bắt đầu giới thiệu:

_Mình tên Khánh Như, có thể gọi là Anna - cô cười nhẹ

_Hoàng Ân, gọi là Sunny cũng được - Sunny vẫy tay chào

_Phương Ái, cứ gọi mình là Sandy hén - Sandy nháy mắt

Mấy bạn nam ở trong lớp hầu như là xịt máu mũi hết tron. Tụi hần nghe thấy giọng nói quen quen liền ngẩng đầu lên nhìn. 4 ánh mắt chạm nhau liền la lên:

_CÔ!/ ANH! - Sandy, Sunny, Rain, Gin

_Mọi người quen nhau hả? - Anna ngờ ngác hỏi

_KHÔNG! - 4 đứa đồng thanh

Thấy tình hình căng thẳng quá, Anna liền quay qua nói với cô Vân:

_Tụi em về chỗ nha cô

_Ồ - cô Vân

Xong cô liền xách 2 đứa kia về chỗ ngồi. Chỉ riêng anh là từ đầu tới giờ không nói gì.

~~~~Chỗ ngồi như vậy nè~~~~

Sunny-Rain

Sandy-Gin

Anna-Kin

(Tg: Ở cuối lớp nha)

Tg nói 1 chút về học lực của tụi nó nha

_Tụi nó đã tốt nghiệp đại học và có nhiều bằng khác, còn cái này tụi nó chỉ đi học chơi thôi. Và đặc biệt là tụi nó vô cùng quậy (Tg: Đó cũng chính là lí do tụi nó đi học á, mà nó hơi nồ quá mong các bạn đừng ném đá mình nghen).

Hãy đón xem chap 7, 8 vào ngày mai nhé!

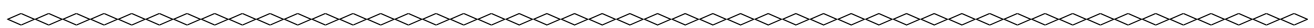
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Buổi Học Đầu Tiên (Part 2)

Cảm ơn các bạn đã khen ngợi và đóng góp ý kiến, mình sẽ rút kinh nghiệm vào những truyện sau. Còn bây giờ bắt đầu đọc chap 7 thôi nào!

Ở lớp học, tại bàn của Sunny

Sunny không thèm quan tâm cái thằng kẻ bên đang làm gì, chỉ tập trung cao độ vào việc đua xe (Tg: Các bạn đọc giả xin đừng manh động, là game thôi mà!). Rain đang vô cùng tức vì bị bơ 1 cách ngon ơ, liền quay qua hỏi nhằm gây sự chú ý của Sunny:

_Ê Ân, cô đang làm gì vậy?

_Tui làm cái gì thì kệ tui, đâu liên quan tới anh! - Sunny vừa chơi vừa nói

_Cô... cô... - Rain bực đến nỗi nói lắp bắp

_Tui sắp khủng luôn rồi đó nha, có để cho tui yên được không? - Sunny gần giọng nói vì đang chơi game mà cứ làm phiền hoài

Thấy Sunny có dấu hiệu sắp điên lên, Rain liền im bật. Sandy ngồi ở dưới thấy vậy chồm lên nói:

_Cho chưa! Ai biểu lúc Ân chơi game thì nhảy vô

_Bà đang chơi game hả? - Rain hỏi Sandy

_Unk - Sandy trả lời

Sau đó Sandy không quan tâm tới nữa, ngồi xuống liền bị Gin xả cho 1 tràng:

_Tại cô mà hôm bữa tôi phải đền tiền cho cái áo kia đó!

_Đáng đời nhà anh - Sandy nói lại

_Cô phải trả tiền lại cho tôi! - Gin la lên

_Ủa mắc mớ gì tui phải tiền cho anh chớ - Sandy la lại

_... (Tg: Lại cãi nhau nữa)

Anna ngồi dưới cuối thấy ồn ào quá liền lạnh giọng:

_Phương Ái - âm mấy trăm độ

_Á! Như oi đừng giận tui mà, tui hứa sẽ không nói nữa đâu. Nha... nha... nha... - lại giờ thói nũng nịu

_... Thôi được rồi! - Anna thấy vậy cũng không nổi ra tay

_Yeah! - Sandy quay lên và im lặng

Còn tại bàn của Anna và Kin

Anna đeo headphone được làm bằng kim cương tím thuộc loại hiếm khoảng mấy tỉ USD (Tg: *cầm chạm đất*/ Anna: Khép miệng lại đi coi chừng gió độc thổi qua là đóng băng luôn đó! Hihi/ Tg: *vội vàng khép lại*) vừa nghe nhạc vừa làm việc của công ty trên laptop. Anh ngồi kế bên thì chăm chú nhìn cô, còn đầu thì nghĩ: "Tại sao mình lại thấy cô ấy quen quen, giống với cảm giác ở tiệm cà phê hôm trước. Chuyện này là sao vậy?". Còn cô thì vẫn chăm chú đánh máy với tốc độ sấm chớp không quan tâm đến sự việc xung quanh.

~~~Tg mô tả 1 chút về máy tính của Anna~~~

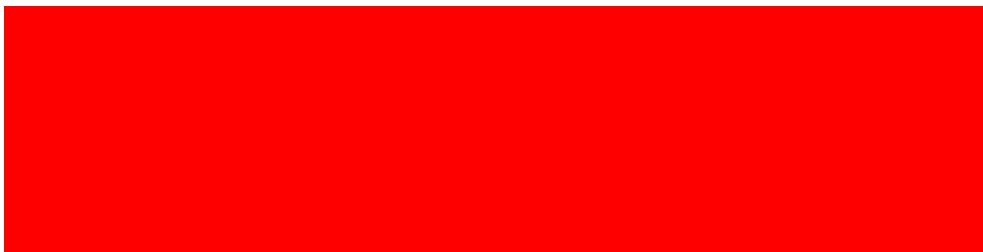
Máy cũng được làm bằng kim cương tím như cái tai nghe. Mặt ngoài máy được khắc hình những bông hoa oải hương chìm, chỉ khi nào chạm vào nó sẽ sáng rực rỡ ánh tím. Nó có chương trình bảo mật vô cùng đặc biệt, những người nào Anna thích thì mới biết cách mở còn không là khỏi làm gì luôn. Còn bàn phím máy được làm bằng kim cương bạc lấp la lấp lánh. (Tg: Thích quá đi, mình cũng muốn!/ Anna: Đợi tới tết Công Gô luôn đi ha em!/ Tg:T_T).

Hãy đón xem chap 8 nha các bạn yêu quý! ^^

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Buổi Học Đầu Tiên (Part 3)

Sau 1 buổi học chán ngắt là tiếng trống báo hiệu giờ ra chơi. Cả trường giống như đàn ong vỡ tổ bay tứ tung hết. Sunny và Sandy chạy xuống rủ Anna:
_Nhur ơi! Mình đi xuống căn tin ăn nha, tui tui đói rã ruột luôn rồi nè! - Sandy nói

_Ừ, đi thôi! - Anna khoác tay 2 đứa kia đi xuống căn tin

Ở căn tin, tui nó lựa chỗ khuất nhất ngồi. Sunny đi mua nước, Sandy đi mua đồ ăn còn Anna thì ngồi thành thoi nhàn rỗi (Tg: Chối ơi, sao mà sướng vậy má, được phục vụ luôn kia!/. Anna : hê hê). Cũng vì vậy mà cô thấy được cảnh tượng rất đối bình thường là: 3 hotboy của trường vào căn tin làm gái gú gì đó nổi loạn hết tron (Tg: Vậy mà là bình thường đó hát chị 2?). Tui hấn lên cái bàn trung tâm ngồi, cô vẫn cứ bình thản mà đâu biết rằng tui hấn có thể thấy được tất cả. Anna đeo headphone nghe nhạc, khuôn mặt vô cùng băng lãnh. 1 lúc sau 2 đứa kia mang đồ ăn thức uống đồng thanh nói:

_Tui tao về rồi nè!

_Unk, ngồi xuống đi.

Sau đó cả 3 ngồi tám liên hồi mà không biết ở trên kia có 3 người con trai bị chệch nhịp tim (Tg: À quên, có bạn nào muốn biết tui nó ăn gì không nè, để mình kể cho nha: Anna - sandwich trứng và sữa nóng; Sunny - hamburger và nước ngọt; Sandy - mì ý và nước trái cây). Rồi cuối cùng cũng hết giờ ra chơi, mọi người và tui nó đi vào lớp. Thế là buổi học lại tiếp tục.

Tg mô tả 1 chút về học viện "Gold Rainbow" nha

Thuộc dạng nổi tiếng nhất nước, có rất nhiều giấy khen trên thế giới, đội ngũ giáo viên tốt được lựa chọn kĩ càng. Học sinh phải giỏi bằng chính thực lực của mình, không dựa vào người khác, điểm trung bình dưới 9 là bị đuổi ngay và không thể trở về trường nữa. Nó chia thành nhiều khu: Khu nhạc cụ, khu căn tin, khu lớp học, khu nội trú, khu thể dục (gồm hồ bơi, sân chạy, sân banh, sân bóng rổ,...), khu hoa viên, khu vệ sinh, khu giải trí được xây dựng bắt mắt và hợp tiêu chuẩn do chính di của tui nó thiết kế. Căn tin rất bự gồm trên 500 bàn ăn, đồ ăn toàn sơn hào hải vị, hợp vệ sinh. Ở đây còn có 1 bàn trung tâm được xây dựng tinh tế để người ngồi đó có thể nhìn thấy xung quanh còn ngoài ra không ai thấy được. Đó cũng chính là bàn của tui hấn ngồi đó! Vì tui hấn là cô đồng lớn nhất của trường nên không 1 ai dám gây chuyện. Còn tui nó là chủ tịch của trường là người có chức còn cao hơn hiệu trưởng nhưng không có ai biết cái này (Tg: Nhưng lúc sau sẽ biết). Cho nên có 1 số khu là do tui nó trang trí và làm chủ. Vậy thôi chứ tả thêm cũng không biết nói thế nào nữa *gãi đầu*

Hãy đón xem chap 9, 10 vào ngày mai nhé, chụt!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chạm Mặt

Giờ ra về đã tới. Hầu như mọi người đã về hết thì tụi nó mới xuống sân trường để đi về thì bị 1 đám nữ sinh chặn lại gây chuyện. Người cầm đầu là 3 hotgirl của trường lên tiếng:

_Tụi mày là ai? Tại sao lại dám ngồi ở chỗ của hotboy? - giọng à ờng ọ

_Nếu muốn biết thì tự đi mà tìm hiểu - Sandy nói

Sunny nhận ra cô gái đứng kế bên, là người đã đứng ngã còn chửi Sunny. Con giận đang trào lên đã được kìm nén xuống để xem tiếp coi con nhỏ đó định làm gì. Có vài học sinh đi về trông thấy cảnh đó cũng bu lại xem.

_Mày dám nói chuyện láo xược như vậy đó hả? Có biết tụi tao là ai không? - con nhỏ đó hất cằm (Tg: Cái này gọi là chơi ngu có thương nè, dám đụng vào tụi nó coi như đi tong)

_Muốn biết mày là ai thì cứ hỏi mẹ mày là biết! - Sandy mỉa mai

_Hừ!... Vậy là không biết rồi. Tao là Hoàn Mỹ, đây là Vân Hoa, còn đây là Tinh Tú. - nhỏ đó lúc đầu nghe Sandy nói xong thì tức lắm nhưng vẫn giữ phong độ bằng cách giới thiệu.

_Ôi, là 3 hotgirl nổi tiếng đây sao!... Nhìn mà không giống hotgirl chút nào, giống ma hơn á - Sandy

Mấy á kia nghe câu đầu cứ tưởng là tụi nó sợ mình thì vênh mặt lên, nhưng khi nghe câu sau xong là máu lửa phun trào. Chưa kịp ú ớ gì thì bị Sunny làm 1 vố nữa:

_Theo tao nghĩ là Hoàn Trữ, Vân Tây và Tinh Tinh thì đúng hơn. Trời ơi, coi cái mặt kia trát cả tấn phấn, đã vậy còn vô viện phẫu thuật thẩm mỹ cắt mắt, sửa mũi, nâng cằm,... - Sunny xia xói

_Mày... mày... - Mấy á tức tới

Chỉ còn mỗi Anna là không nói gì, nhếch miệng cười khinh. Còn 3 nhỏ kia thì khuôn mặt từ trắng sang đỏ rồi lại đen kịt (Tg: Giống như mấy con tắc kè bông ý! Haha!). Tú quát:

_Dám sỉ nhục hả? Tụi kia đâu, xông lên!

_Dạ - đàn em của mấy á

Một đám con gái khoảng 60 đứa không biết vô tiến tới. Tụi nó cũng đâu phải dạng vừa, cái bọn tép riu này chỉ sau vài phút ngấn gối là xong. Nhìn mấy đứa kia nằm ngổn ngang mà mặt 3 nhỏ tái mét vì đâu biết rằng tụi nó giỏi võ như vậy. Sunny bước lại gần Vân Hoa và nói:

_Đây là hậu quả của việc dám xô ngã và quát tao.

Sunny nhắc bóng cô ta bằng 1 tay và ném qua 1 góc như quăng rác, à la lẳng lên vì đau (Tg: Mấy chị giỏi quá đi thôi! *vỗ tay bôm bốp*/ Tụi nó: Quá khen! Quá khen!/ Tg: Mới khen có xú mà làm quá).

Ở 1 góc khuất, có 3 chàng trai đang thập thò, thì thầm với nhau:

_Ê Phong, tao không ngờ là con nhỏ Ân lại khoe như vậy! - Rain trầm trồ

_Đúng rồi, đúng rồi đó! - Gin đồng tình

Có mỗi mình Kín là nhìn dính chặt vào Anna, anh thật không ngờ cô lại giỏi võ như vậy. Anh nghĩ thầm: "Em là ai vậy Như?" còn tay thì móc cái điện thoại đời mới (Tg: Wow!) gửi 1 tin nhắn:

_Điều tra về người tên Khánh Như - Anna.

*Các bạn có biết tại sao tụi hấn lại ở đó không? Vì tụi hấn đang đi về thì thấy tụi nó gặp nạn, định giúp đỡ thì thấy tụi nó ra tay quá khủng khiếp. Thành ra là mỹ nhân tự cứu mỹ nhân còn anh hùng thì nghệt mặt ra. Hãy đón xem chap sau nhé!

+À các bạn có thể đọc thêm truyện

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Thân Phận

Xong xuôi mọi việc, tụi nó leo lên xe phóng thẳng về nhà, tụi hấn thấy vậy cũng đi về luôn. Ở biệt thự Chocolate.

Sau khi cất xe, tụi nó thả mình lên cái ghế salon mềm mại nói chuyện:

_Lâu quá không vận động, bây giờ được thu giãn gân cốt thật là đã quá đi! - Sandy vuron vai

_Công nhận mày nói đúng thiệt, đã dễ sợ luôn á! - Sandy hòa theo

_Hồi nãy có người bàn tán về chúng ta đó! - Anna bình thản nói

_Là ai vậy ta? - Sunny gãi đầu

_Tao cũng không biết nữa, hình như là 3 thằng con trai thì phải - Anna

_Mà thôi kệ đi, tao không quan tâm - Sandy chen vào nói

Các bạn có biết tại sao Anna lại nghe được tụi hấn nói chuyện không? Vì tai cô rất thính nên có thể nghe được tiếng nói chuyện của người khác từ 5 mét đồ xuống (Tg: Chị Anna yêu quý ơi, làm sao mà chị được như vậy hay quá à, chỉ em với! *chóp chóp mắt*/ Anna: Tự học đi cưng!// Tg: *Xụ mặt*/ Anna: Ôi! Tội nghiệp quá! Haha *cả đám cười lẫn bò càng còn Tg thì tức đen mặt*).

Còn ở nhà tụi hấn.

Tụi hấn đang ngồi ở ghế salon thư giãn (Tg: Giống tụi nó nhì) thì từ ngoài cửa có 1 người con trai mặc bộ đồ màu đen bước đến trước mặt Kin nói:

_Dạ thưa đại ca! Đã có tư liệu về thân phận của cô ấy rồi ạ. Nhưng chỉ có 1 phần thôi vì nó được bảo mật trong kết sắt quốc gia. - người đó đưa cho anh 1 tệp tài liệu

Anh cầm lên đọc sơ lược, 2 thằng kia thấy tò mò liền bay lại hỏi:

_Cái gì vậy mày? - Gin

_Là tư liệu của 3 nhỏ đó! - Kin trả lời với giọng không nhanh cũng không chậm

_Hả? Đâu đâu cho tao coi với! - Rain nhảy vào nói

_Nè! Xem đi! - Kin ném cho 2 thằng kia mỗi người 1 tệp tài liệu

Rain và Gin nhận được thì chăm chú đọc không sót 1 chi tiết (Tg: Có cần phải ló như vậy không?// Gin và Rain: Ta cho mi qua suối vàng bây giờ, lo mà viết tiếp đi kia!// Tg: Viết thì viết, bực cái bội hà). Nếu mọi người không nhớ thì xem phần giới thiệu nhân vật ở đầu truyện, nhưng đó là 1 phần nhỏ thôi, còn nhiều cái lắm nhưng các chap sau sẽ biết thêm ha!

Trở lại biệt thự Chocolate.

Tiếng điện thoại vang lên, Anna bắt máy:

_Alo! - giọng cô trầm trầm

_ Dạ thưa chị, có người điều tra mấy chị ạ! - 1 giọng nữ vang lên

_ Vậy hả... Thôi được rồi em làm việc tiếp đi - Anna

_ Vâng! - giọng nữ đó vang lên, sau đó cô cúp máy

Vì Anna cài người theo dõi động tĩnh xung quanh nên biết í mà. Tranh thủ các bạn có thể xem truyện

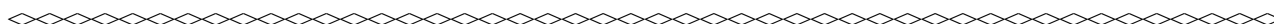
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Bộ Tam Siêu Quậy (Part 1)

Để truyện được hay hơn, trong chap 11, 12 các bạn có thể vừa xem vừa nghe bài "Nhất quỷ nhì ma - Đông Nhi" nha. Vì nội dung của 2 chap này cũng giống như bài hát á. Vậy mọi người xem truyện vui vẻ nhé!

Sáng sớm hôm sau.

Sau khi ăn sáng xong, tụi nó phóng xe tới trường. Hôm nay, cô uốn lộn phần đuôi, cột cao nghiêng qua 1 bên đáng vẻ tình nghịch, đi đôi giày cao gót màu đen 5p. Sunny móc lai vàng kim, cột cao, đi giày cao gót xám 5p. Sandy uốn tóc thành nhiều lọn, cũng cột cao luôn (Tg: Nguyên 1 team cột tóc cao luôn ha! / Đồng thanh: Chứ sao! / Tg: Ghê dữ). Mới bước vào sân thì các bạn nam mất hình thái tìm cố gắng chen lấn nhau để ngắm cận cảnh người đẹp (Tg: -o-). Nhưng tụi nó vẫn không thèm chú ý mà vừa đi vừa nói chuyện với nhau:

_ Kì này mình phải phá cái gì đó mới được - Sunny quả quyết

_ Nhưng phá ai và làm gì bây giờ? - Sandy thắc mắc

_ À! Hay là làm trò này đi!... - Anna xì xào to nhỏ

2 con kia tùm tùm lại nghe kế hoạch của cô (Tg: Mấy chị ơi cho em nghe với! / Cả đám: Đi chỗ khác mà chơi, đừng xen vào/ Tg: Kì cục quá à, không cho nghe cái gì hết tron *nặt mếu*). Sau đó 3 đứa nở 1 nụ cười gian manh rồi nói:

_ Ok, cứ làm như vậy đi - đồng thanh

"Yeah!" 1 cái rồi cả 3 trở lại với trạng thái bình thường như chưa nói 1 cái gì đi lên lớp (Tg: Mấy má từ trường kịch ra phải không? / Đồng thanh: Umk, thì sao? / Tg: Biết ngay mà, biến đổi khuôn mặt như thánh). Vào tới cửa lớp thì thấy tụi hấn ngồi tại bàn, tụi nó chỉ đi đến đó cất cặp rồi chạy lên bục hí hoáy làm gì đó. Thấy vậy cả lớp ai cũng tò mò, không biết tụi nó làm gì nữa. Không chịu nổi nữa, tụi hấn kéo nhau lên hỏi:

_ Mấy cô đang làm gì vậy? - Rain hỏi

_ Thì lát nữa ắt sẽ biết ngay, hìhì - Sunny nháy mắt với Rain

Rain thấy cảnh đó thì có cảm giác tim mình đập loạn hết cả lên, thử đưa tay áp vào ngực mình và nghĩ thầm : "Sao tim mình lại đập nhanh thế! Có khi nào

mình bị bệnh tim không ta, mai phải đi khám mới được!" (Tg: Ngu quá đi! Ông thích bà Sunny rồi phải không?/ Rain: *đỏ mặt* Khô... không có thích!/
Tg: Ủa, vậy tại sao mặt lại đỏ như trái cà chua ta?/ Rain: Im ngay coi cái con mẹ Tg vô duyên hư thân mất nết kia, lo mà viết tiếp đi kia!/
Tg: Ủ ừ biết rồi nói mãi). Tụi hần ai cũng bực bội vì không moi được 1 chút thông tin nào, nhưng may là lát nữa sẽ biết nên đã cố gắng kềm nén giận dữ và đi về chỗ ngồi. Vài phút sau là giáo viên vào lớp may là tụi nó đã rút về kịp thời. Tiết đầu tiên chính là tiết của bà cô Kim mê trai, điệu đà, ông ẹo làm ai nhìn cũng phát ón. Đặc biệt là bà vô cùng mê tụi hần, lúc nói chuyện cứ dùng cái giọng dẹo chảy nước làm tụi hần sợ phát khiếp. Đã vậy bà rất hay GATO với tụi nó, hay đặt điều này nọ làm tụi nó phát ghét và đó cũng chính là lí do mà 3 đứa kia làm cái gì đó ở trên bục.

Tụi nó định làm gì bà Kim vậy ta? Hãy đón xem chap 12 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bộ Tam Siêu Quậy (Part 2)

Bà Kim vừa bước vào cửa lớp là y như rằng nguyên một cái xô nước màu đầy kim tuyến ươm trắng vô đầu làm cả lớp cười sằng sặc. Bà bực bội lấy khăn giấy ra vừa đi vừa lau người làm vấp phải vô chuỗi ngà 1 cái "oạch" (Tg: Cho chừa cái tội vừa đi vừa làm việc khác nè!). Ai cũng rắng nín cười để xem tiếp. Lồm cồm bò dậy bước tới bàn giáo viên định ngồi xuống thì từ dưới ghế có mấy con gián chạy ra đồng thời ghé sập 1 cái "rầm" (Tg: Đáng đời nhà mi!). Kim la oai oái, sau đó đứng dậy hét: _ĐÚA NÀO LÀM CHUYỆN NÀY HẢ?

_It's me - Anna nói bằng tiếng anh với giọng trầm

_Còn nói tiếng anh tiếng em nữa hả? Em có biết làm như vậy là vô lễ với giáo viên không? Thật là vô kỉ luật quá đi!... Bây giờ em theo tôi lên phòng hiệu trưởng mau! - bà xà 1 tràng

Cả lớp run sợ vì bà Kim là người có chức cao nhất trong đám giáo viên, nếu đụng đến bà sẽ bị đuổi học. Mọi người nghĩ rằng cô sẽ cầu xin hoặc run rẩy nhưng không, cô vô cùng bình thản nói:

_Ok, go!

Khi cả 2 khuất bóng, tụi hần liền quay qua nhìn Sunny và Sandy, và có 1 điều bất ngờ rằng cả 2 cũng rất ư là bình thường. Không lẽ Anna lên phòng hiệu trưởng là chuyện đương nhiên vậy. Anh chạy lại hỏi:

_Ủa sao Như bị đưa lên đó mà mấy bà tỉnh bơ vậy? - giọng có chút sốt sắng

_Muốn biết tại sao không? Đi theo tui nè! - Sandy nói

Cũng do cái tật tò mò không bỏ nên tụi hần phải đi theo Sunny và Sandy. Đến trước cửa phòng hiệu trưởng, Sandy gõ cửa rồi bước vào còn tụi hần đi theo sau. Trước mặt cả đám là Anna, hiệu trưởng và bà Kim:

_Tụi con chào đi! - Sunny và Sandy chào

_Ồ, tụi con chờ chút nha! - Di nói

_DÌ HẢ? - tụi hần hết xem bể phòng, hên là có 2 đứa kia bịt mở kịp

_Đây là di của tụi tui đó! - Sunny giới thiệu

Quay qua phía hiệu trưởng, bà Kim bước lên dùng chất giọng của mình để méc:

_Thưa hiệu trưởng, cái con nhỏ không biết điều này dám quấy phá tôi! - bà vênh mặt

_Ai là đứa không biết điều hả? - dì gằn giọng

_Thì là nó chứ ai! - bà chỉ thẳng tay vào mặt cô

_NÓ LÀ CHÁU TÔI ĐÓ! - dì quát hần lên

_Cháu... cháu... bà... hà... hà? - Bà Kim hoảng loạn

Còn tụi kia thì đứng cười khúc khích vì vẻ mặt lúc hốt hoảng vô cùng mất cười.

_Nghỉ việc đi! - dì hạ giọng

_Nhưng mà thưa... thưa.. hiệu trưởng - Kim

_ĐI NGAY! - hiệu trưởng rất ghét ai dây dưa nên đã đuổi thẳng ả luôn

Bà Kim vừa đi vừa quay đầu lại ám ức nhìn Anna, còn cô nhìn bà với ánh mắt khinh thường làm bà hậm hực đi về. Thế là từ nay trở đi sẽ không còn bà Kim nữa! Hehe!

Hãy đón xem chap 13, 14 vào ngày mai nhé!

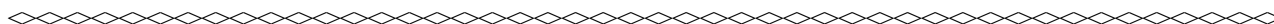
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Bạn Bè

Các bạn đọc giả có thể nghe 1 số bài liên quan tới bạn bè trong chap này, nếu không có bài nào thì nghe bài "Best Friend - BoA (Beat of Angel)" cũng hợp lắm á. Nhưng cái đó là theo suy nghĩ của mình thôi. Bắt đầu đọc nào!!!

Sau khi đuổi bà Kim chảnh choẹ muốn oẹ ra ngoài thì dì của tụi nó quay qua hỏi:

_Tụi con kiếm dì có việc gì hả? - hỏi Sunny, Sandy với giọng hiền dịu khác xa lúc nãy

_À dạ không có gì hết đó dì. Chỉ là cho 3 cái thằng đầu đất này biết dì rõ hơn í mà! - Sandy lễ phép nói với hiệu trưởng, sẵn tiện xia xói mấy tụi hần luôn 1 thê

_Ai là mấy thằng đầu đất hả? - Gin la lên

_Ủa tui nói ai thì kệ tui, bộ nhột hả? - Sandy (Tg: 1 like for you)

_Cô... cô... - Gin

_Sao nào cứng họng rồi phải không? Haha! - Sandy ôm bụng cười

_Trông tụi con có vẻ thân thiết nhỉ? - dì nhìn Sandy và Gin cãi nhau thì cười hỏi

_Dạ hình như là vậy đó! - Sunny vừa nói vừa liếc 2 đứa kia đang cãi nhau ì xèo

_Thưa dì tụi con về lớp! - Anna lảng sang chào dì sau đó lôi Sandy và Gin ra ngoài

Trên đường về lớp.

Kin chưa thật sự tin tụi nó là cháu hiệu trưởng nên quay qua hỏi cô đang đi kể bên:

_Mà mấy cô là cháu của hiệu trưởng thật hả? - Kin hỏi với giọng thắc mắc

_Thấy rồi còn hỏi. Chứ không lẽ là chị em? - Anna trả lời

Còn 4 đứa kia cứ thay nhau kể về sắc mặt của mụ Kim lúc bị đuổi rồi cười phá lên. Cô thấy cảnh đó cũng vui vẻ mà cười mím theo. Anh nhìn chăm chăm vào cô, tự thắc mắc rằng tại sao cô cười đẹp như thế lại ít cười. Nhưng với cái IQ cao ngất ngưỡng trời xanh của mình thì anh suy luận ra rằng chắc Anna vì 1 chuyện buồn hoặc sốc nào đó nên mới như vậy. Cả đám vừa bước vào cửa lớp liền bị 1 núi câu hỏi đè muốn dẹp lếp (Tg: Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ):

_Bà có sao không? - học sinh 1 hỏi thăm cô

_Vậy mụ Kim sao rồi? - học sinh 2

_... (Tg: Mình sơ lược vài câu được rồi hén)

Tụi nó đang mệt và không muốn làm phiền nên im lặng và đi thẳng xuống chỗ ngồi, tụi hấn thấy vậy cũng đi theo để lại bao nhiêu dấu chấm hỏi trên đầu tụi kia.

Anh rất muốn làm bạn với cô nhưng không biết cô có muốn làm bạn với anh không nữa (Tg: Thật sự là muốn làm bạn hay hơn thế vậy ta!// Kin: Im ngay!// Tg: Á, sợ quá), liền quay qua hỏi Anna:

_Tụi mình là bạn đúng không? - Kin hỏi sốt ruột (Tg: Trầu ầu, làm như ảnh đang tỏ tình vậy á!)

_Không phải sao? - Anna

Giọng nói đã giảm đi mấy phần băng lãnh, dù còn lạnh nhưng Kin nghe thật ấm áp. Anh chợt nở 1 nụ cười, đây là lần đầu tiên anh cười sau lần đó.

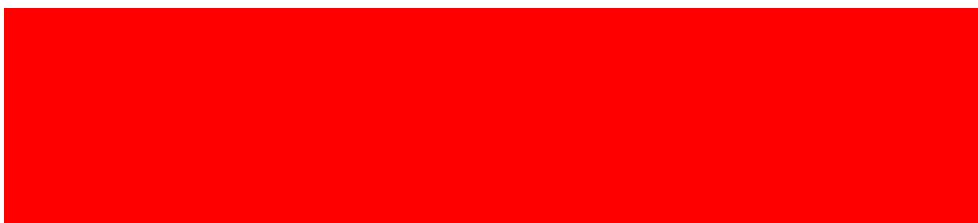
Mấy bạn có biết lần đó là gì không? Vậy thì hãy nhớ đón xem các chap tiếp theo nhé!

P/S: Sorry đọc giả nhiều và tới giờ mới đăng truyện. Cho nên mình bù lại 1 chap dài ời đó nha. Nhưng mà bị giờ đang lười viết quá à, có ai tạo động lực cho mình không? Theo lịch trình thì tối nay mình vẫn đăng 1 chap nhưng nếu có nhiều người ủng hộ thì mình sẽ làm nhiều hơn ha! Yêu nhiều!!!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Bar white Crown (Part 1)

Chap mới đề, chap mới đề, có ai đọc không nè! Hihi

~~~~~
Giờ ra về, Sunny lôi Rain xuống bàn Anna và Sandy nói:

_Ê Như, Ái! Đi chơi không? - Sunny hớn hờ

_Trời ơi cô buông ra coi, bộ không biết đau hả? - Rain tức tối

_Ừa anh đau chứ đâu phải tui đâu, sao mà biết được! - Sunny nhún vai

Rain tức sôi cả máu (Tg: Với cái nhiệt độ này là khỏi tốn tiền đi mua bép, lấy chiên trứng cũng được nữa á!// Rain: Ê hèm!// Tg: *biến mất dạng*). Anna cảm thấy không ổn liền nói:

_Ok! Vậy 7 giờ hẹn nhau ở cổng trường, sau đó đến bar "White Crown" nha! - Anna

_Mấy cô mà cũng đi bả nữa sao? - Gin

_Chuyện lạ à nha! - Rain vuốt cằm

_Làm như có mấy người đi thôi hả? - Sandy

_Quyết định vậy đi ha! - Anna nhảy vào nói chứ không thôi là xảy ra thể chiến thứ 3 mất

_Ok! - đồng thanh

Rồi cả đám xách cặp đi về nhà.

~~~~Tua nhanh tới tới nha~~~~

Đúng 7 giờ tụi nó có mặt ở cổng trường. Cô mặc áo croptop 3 lỗ đen, áo khoác dài tay bằng da ở ngoài, quần bó đen, giày boots đen cao 10p, tóc uốn lộn để xoã (Tg: Nguyên cây đen luôn kia!). Sandy thì mặc áo cánh dài trắng, chân váy ren trắng gắn thêm vài chuỗi trăn châu quanh thân váy, đi giày cao gót trắng có kim tuyến cao 8p, tóc búi đuôi tôm (Tg: Ngược với chị Anna nhà ta nhĩ?). Còn Sunny là móc lai 2 người kia, mặc áo thun caro trắng đen, quần short đen, đi giày bata trắng cao 5p, tóc móc lai đỏ để xoã. Cả 3 đều đeo bông tai kim cương bạc sáng lấp lánh.

1 lúc sau thì tụi hần cũng tới. Anh mặc áo thun đen, quần jean rách đen, giày bata đen, tóc để như cũ (Tg: Chu choa đồ cặp luôn nha, hình như hai anh chị này hẹn trước với nhau hay sao á!). Rain mặc áo 3 lỗ xám in hình đầu lâu, quần dài hơn gối màu xám, giày đen, tóc vuốt ngược lên. Gin mặc áo, quần, giày giống Kin nhưng là màu xanh ngọc bích. Gin tháo nón ra nói:

_Mấy cô tới sớm nhì! - Gin

_Xời! Chứ ai như mấy anh! - Sandy móc lại

_Mình đi thôi! - Anna vừa nói vừa đội nón

Anh thì cảm thấy vô cùng ngỡ ngàng vì cô mặc cái gì cũng đẹp. Thấy Anna leo lên xe chạy đi, Kin liền phóng xe nối theo. Mấy đứa kia thấy vậy cũng chạy theo luôn. Dẫn đầu là cô và anh, theo sau là Sunny và Rain, nối tiếp là Sandy và Gin. Trên đường có 6 chiếc xe chạy với vận tốc ánh sáng khiến mọi người ai cũng hoảng sợ né ra xa vì không 1 ai muốn qua suối vàng (Tg: Ghê quá xa ghê).

Mình nói 1 chút về bar "White Crown" nha

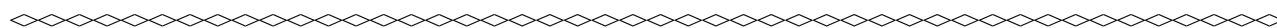
Nó gồm có 2 khu: 1 khu là quán bar thường, 1 khu là bar V.I.P chỉ dành cho những thành viên trong bang Crystal hoặc bang chủ, bang phó bang khác. Có 1 trường hợp đặc biệt là những người ngoài nếu muốn vào thì phải có sự đồng ý của tụi nó. Trong đó còn có phòng nghỉ ngơi giống như khách sạn 5 sao: phòng khách, phòng ngủ, phòng làm việc, phòng tắm,...

Hãy đón xem chap tiếp theo nhé!

Chương 15: Bar white Crown (Part 2)

Hello, đã có chap mới rồi đây, đọc thôi nào!

Bây giờ ở trước quán bar là 6 chiếc xe moto đắt tiền, sang trọng. Bước xuống xe là 3 cô gái và 3 chàng trai đẹp ngây ngất lòng người. Tụi nó dẫn thị hấn vào khu V.I.P. 3 đứa đồng loạt đưa các viên kim cương ra cho bảo vệ, ông ấy cúi chào rồi mở cửa cho cả đám bước vào. Tụi hấn thì ngờ ngàng khi thấy mấy viên kim cương đó, không lẽ tụi nó là... Vừa đặt chân vào đã nghe tiếng:

_THƯA BANG CHỦ, BANG PHÓ VÀ HẬU DUỆ ĐÃ VỀ! - đàn em của bang Crystal

_Được rồi, mọi người làm việc tiếp đi. - Anna ra lệnh

_Dạ! - đồng thanh

Mọi người ngồi trong đó ngoại trừ người trong bang và tụi nó ra thì ai cũng há hốc miệng, vì không ngờ rằng bang chủ, bang phó và hậu duệ là con gái lại nhỏ tuổi nữa chứ. Và tụi nó ít ra mắt mọi người nên hết hồn là phải thôi. Rain hỏi:

_Mấy cô là... là... - Rain lắp bắp

_Xin giới thiệu với mọi người, tôi là bang chủ, Ân là bang phó, Ái là hậu duệ bang Crystal - Anna giới thiệu

_Hà! - tụi hấn hét (Tg: *xiu*)

_Đúng rồi. Tôi còn biết là Kin bang chủ, Rain bang phó, Gin hậu duệ bang Darkar, đúng chứ? - Anna lên giọng

_Sao cô/ cậu biết? - 5 đứa kia la muốn sập bar

Anna chỉ cười cười không nói gì. Bỗng có 1 giọng nam vui vẻ vang lên:

_Chị Anna yêu dấu của em ơi! Em nhớ chị quá trời quá đất luôn đó! - 1 đứa con trai ôm Anna chặt cứng

_Chị cũng nhớ em lắm! - Anna ôm lại

_E hèm, quên tụi chị luôn rồi phải không? - Sunny và Sandy khoanh tay

_Đâu có, em không có dám quên hai chị, hihi - chàng trai chấp tay xin lỗi

_Vậy thì tốt, ta tha cho đó! - Sunny bỏ tay xuống

_À thôi em mời mọi người vào bàn ngồi nói chuyện ạ - chàng trai đó nói

Sau khi cả đám yên vị ở 1 cái bàn trong góc khuất, chàng trai đó nói:

_Xin lỗi mấy anh, này giờ em chưa giới thiệu, em là Jen quản lí ở đây - Jen nói

_Chào - tụi hần

_Mọi người uống gì để em đi lấy cho? - Jen hỏi

_Mấy chị như cũ nha em - Sandy

_Tụi anh uống gì cũng được - Gin

_Vậy đợi em xíu nha! - Jen chạy đi

1 lúc sau, Jen mang nước tới, cô nhận lấy cái ly từ tay Jen và nhâm nhi từng chút. Bỗng nhớ ra chuyện gì đó, Anna quay qua hỏi Jen:

_Ủa Jen! Star đâu rồi? - cô ngó quanh

_Đúng rồi ha, sao không thấy em ấy đâu hết? - Sandy nói theo

_À, hôm nay nó bận nên không tới được. - Jen vừa uống vừa nói

_Tiếc nhì! - Sunny nói mang chút tiếc nuối

Nhưng chỉ 1 thời gian sau là cả đám lại nói chuyện vui vẻ (Tg: Trời ơi, vui gì nhanh dữ vậy! *trợn mắt*).

Xi cho tác giả nói chút nha

Tụi nó mỗi đứa đều có 1 viên kim cương nhỏ hơn lòng bàn tay 1 chút khắc chữ Crystal dành riêng cho bang chủ, bang phó và hậu duệ: Anna - tím;
Sunny - vàng; Sandy - hồng.

~~~Giới thiệu nhân vật mới đề~~~

Jen: nhỏ hơn tụi nó 1 tuổi, là đàn em thân cận và cao cấp trong bang Crystal, xem tụi nó như chị ruột của mình, quý Anna nhất.

Star: Là bạn gái và bằng tuổi Jen, vai vế giống Jen, cũng quý Anna nhất luôn (Tg: Anna được ái mộ ghê nhỉ?)

Hãy đón xem chap 16 nha mấy baby!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Giận Dữ

Cảm ơn các bạn đọc giả thân yêu đã tạo động lực cho mình viết truyện hen. Và ta da, đã có chap mới ra lò í lộn ra ngoài rồi. Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ nha! Hihi!

Chơi bởi tối tối khuya mới về. Về nhà là ai cũng leo lên giường và đánh 1 giấc thật sâu tới sáng luôn vì mệt mỏi do quậy phá tung bừa. Sáng hôm sau, tụi nó đi học với vẻ mặt ngái ngủ. Vào tới cổng thì gặp tụi hần nên cùng đi vào luôn. Các học sinh đang có mặt tại trường thì âm âm lên vì hotboy đi chung với new hotgirl. Nhưng có 1 điều không may mắn là cảnh đó lọt vào mắt của Hoàn Mỹ, Vân Hoa và Tinh Tú là hotgirl bị rớt chức. 3 ả nổi điên vì tụi nó dám cướp người yêu của mấy bà (Tg: Ế xí xí, cho hỏi mấy ả là người yêu của mấy người hồi nào vậy?). Tinh Tú tức giận nói:

_Sao tụi nó dám làm như vậy chứ! - giận chân bình bịch

_Thiệt là bức bối quá đi! - Hoa cũng giận không kém

_Mày có cách gì để trả thù tụi nó không Mỹ? - Tú hỏi Mỹ

_Có chứ! Ta cứ làm như vậy nè... - Mỹ nói nhỏ (Tg: Tại sao lại không thể nghe được chứ, tức cha chả là tức mà!)

Sau đó cả 3 mím cười 1 cách thâm hiểm. Mấy ả hẹn với nhau là chiều sẽ thực hiện ngay, dám đụng vào tao đâu có dễ. Mỹ nghĩ thầm: "Mày sẽ không yên thân với tao đâu Như!" (Tg: Sợ quá đi à ==').

Ở lớp 11A1.

Tụi nó vẫn không hề hay biết gì vẫn cứ ung dung đi vào lớp với tụi hần. Bỗng nhiên có 1 cảm giác bất an dâng lên trong lòng tụi nó nhưng vì giấu kỹ quá nên tụi hần không phát hiện ra. Tới lớp, 6 đứa tiến lại bàn ngồi xuống và... ngủ (Tg: Vậy ở nhà đi, nó còn sướng hơn không, đi học chỉ cho nó mệt!/ Cả đám: Muốn gây chuyện phải không?/ Tg: Dạ em đâu dám *cười lấy lòng*/ Cả đám: Vậy mới là bé ngoan chứ!). Giáo viên vào lớp thấy vậy cũng không nói gì, quay lên bảng giảng bài mới. Mấy đứa học sinh tò mò nhưng không ai dám hỏi. Vì các giáo viên hầu như đều biết tụi nó là cháu hiệu trưởng và tụi hần là cổ đông lớn, dại gì đụng vào để bị đuổi việc. Chuyện gì sẽ xảy ra với tụi nó vào chiều nay đây? Hãy đón xem chap 17 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Bắt Cóc (Part 1)

Sorry mấy bạn, vì dạo này mình bận làm MC cho trường theo lời comment bên dưới nên không có thời gian đăng truyện. Nhưng bù lại mình được nghỉ ngày hôm nay và ngày mai nên mỗi ngày sẽ đăng 1 chap nha. Chịu hok? Thôi, không trì hoãn thời gian đọc truyện của mọi người nữa, đọc thôi nào!

Tan học, tụi nó đang dọn tập để đi về thì có 1 bạn nữ chạy vào đưa cho Anna 1 lá thư rồi chạy đi. Cô mở ra đọc, Sunny và Sandy xúm vô coi ké (Tg: Ham chưa kia!). Nội dung lá thư chỉ vắn vẹn có vài chữ:

"Gặp nhau ở sân sau trường"

Sunny hỏi Anna:

_Đi không?

_Đi chứ, để xem coi nó làm gì được mình - Anna (Tg: Chắc mọi người biết là ai rồi đúng không?)

_À, mấy ông về trước đi, tui tui đi công chuyện chút xíu - Sandy quay qua nói với tui hân

_Ừ, đi đi - Gin

Tụi nó khoác cặp lên vai bước ra khỏi lớp tiến đến sân sau trường. Còn tụi hân thì thấy nghi nghi và tò mò nên lén lén đi sau (Tg: Khi mà bị phát hiện là chêt đó nha!). Tới địa điểm hẹn mà không thấy ai, đang định đi về thì có ai chụp thuốc mê tụi nó từ đằng sau. Trước khi bị mất đi ý thức, Anna cố gắng tháo 1 chiếc khuyên tai để lại. Tụi hân chạy tới đứng lúc cô, Sunny và Sandy bị 1 chiếc xe hơi màu đen đưa đi mất. May mắn thay là anh thấy có 1 vật gì đó sáng lấp lánh nằm trên mặt đất, liền tiến lại nhặt lên. Kín la lên:

_Đây là chiếc khuyên tai của Như mà! - Kín hốt hoảng

Trên tay anh là 1 chiếc khuyên tai màu tím có hình bông hoa oải hương có 1 không 2.

_Đúng rồi! - Rain hùa theo

_Vậy theo tao là Như, Ái, Ân bị bắt cóc rồi - Gin suy luận (Tg: Suy siếc gì nữa mấy cha nội, thì đúng là vậy mà!)

_Mà ai làm chuyện này? - Rain gãi đầu hỏi

_Là mấy con nhỏ đó - Anh nói

_Chắc chắn là nó chứ không ai khác - Gin

_Hay giờ chạy đi kiểm thử xem? - Rain ý kiến

_Ok! - đồng thanh (Tg: Nhanh, gọn, lẹ)

~~~~Còn ở 1 nhà kho hoang ở ngoại thành~~~~

Tụi nó đang bị trói tay và chân nằm ở 1 góc tường. Anna yếu ớt mở mắt, thử cử động nhưng tay chân bị trói, hên là miệng không bị dán băng keo. Cô nhìn qua thì thấy Sunny và Sandy vẫn đang bất tỉnh. Anna khẽ kêu:

_Sunny, Sandy - Anna dùng giọng nhỏ nhất

_Ừm... Như hả? - Sandy lười biếng mở mắt

_Sao chúng ta lại ở đây? - Sunny cố gắng liếc mắt xung quanh

_Chúng ta bị bắt cóc rồi - Anna nói bằng giọng âm lãnh

_Mà ai làm chuyện này? - Sunny nửa tỉnh nửa mơ hỏi vì thuốc mê chưa hết tác dụng (Tg: Quào, thiệt là ngưỡng mộ Sunny và Rain quá đi, nói mà cũng giống nhau nữa!// Sunny và Rain: *bê tay kêu rôm rốp*/ Tg: Á, help me!)

_Khoan đã, hình như có người đang tới! - Sandy cảnh báo

_Im lặng! - Anna ra lệnh

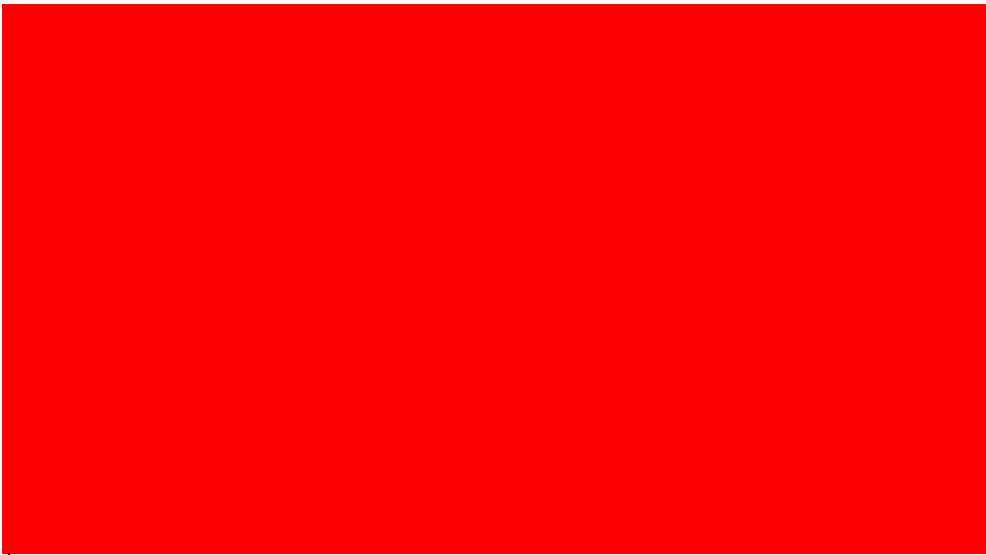
Tụi nó liền im lặng. Đúng là có tiếng bước chân và tiếng giày cao gót của 1 tốp người đến gần. Và...

Í, hết chap rồi! Hãy đón xem chap 18 vào ngày mai nhé mấy bạn thân yêu. Để cho mọi người hồi hộp chơi vậy đó! Mua hahahahaha... Khụ... Khụ... (Anna: Ai biểu cười cho cổ vô rồi ho, đáng đời!)

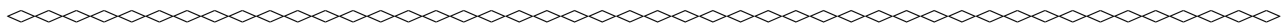
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Bắt Cóc (Part 2)

Ta da, đã có chap 18 rồi đề! Đọc thôi, đọc thôi!

1 giọng nữ chua chát vang lên:

_ Tỉnh rồi sao? - giọng ả kênh kiệu

_ Mỹ, mình đoán không sai mà! - Sandy

_ Hừ, tại sao các cô lại bắt chúng tôi? - Sunny hừ 1 tiếng

_ Vì sao à? Đó là vì CÁC CÔ DẮM CƯỚP ANH PHONG, LONG, CUỒNG RA KHỎI TAY TỤI TAO! - Hoa vừa hét vừa lấy tay nắm tóc Sunny giật mạnh

Cảm giác đau buốt ở trên đầu làm Sunny không nói được, chỉ trừng mắt nhìn Hoa. Anna và Sandy thấy vậy thì vô cùng lo lắng nhưng không làm gì vì sợ tụi ả mạnh tay hơn. Tức quá, Sandy nói xéo:

_ Hay là các cô không có đủ tư cách để giữ mấy ảnh? - liếc Tú bằng ánh mắt khinh bỉ

_ Mày... Mày... À! Tao mà rạch lên cái mặt xinh đẹp của mày 1 đường thì thế nào nhĩ? Haha! - ả cười màn rợ

Tú lấy trong túi quần ra 1 con dao găm sắt bén tiến lại gần Sandy

_ Xoẹt! - tiếng dao vang lên

~~~~Về phía tụi hấn~~~~

3 thằng chạy khắp nơi để đi kiếm tụi nó nhưng kết quả rốt cuộc vẫn là con số 0. Rain đâm tay vào bức tường kế bên làm nó chảy máu mà Rain vẫn không quan tâm tới. Bỗng nhiên anh la lên:

_ A! Sao mình không đến bar "White Crown" ha? - Kín vỗ tay 1 cái (Tg: Nếu các bạn không nhớ thì xem lại chap 14 nha!)

_ Đúng rồi, kì ghê giờ mới nhớ ra! - Gìn hùa theo

_ Đi thôi! - Rain

Tụi hấn liền leo lên xe phóng thẳng tới bar. Trước quán bar, đúng lúc Jen đi ra, Gìn kêu:

_ Jen! - Gìn vẫy tay

_ Ủa? Mấy anh tới đây làm gì? Mà mấy chị đâu rồi? - Jen tiến lại

_ Tụi anh tới đây cũng vì vấn đề này đây. Như, Ái, Ân bị bắt cóc rồi! - Rain nói

_ Sao? Thường thường mấy chị ấy có bị gì đâu mà giờ lại như vậy? - Jen hoảng hốt

_ Chuyện đó dài dòng lắm. Em có cách nào để kiếm không? - Anh sốt sắn hỏi

_ Để em suy nghĩ đã... A! Có rồi! - Jen la lên

_Cách gì? - đồng thanh (Tg: Lo lắng dữ hen!/ Tụi hần: Im đi, đang hồi hộp mà!/ Tg: Im thì im, xiiii)

_Bông tai của chị Như có thiết bị định vị! - Jen

Jen vừa nói vừa lấy điện thoại ra bấm bấm cái gì đó (Tg: Em dốt điện thoại lắm cơ!/ Jen: Con này xạo. Hôm bữa mới thấy nó 1 tay cầm iPad , 1 tay cầm iPhone đòi mới lướt vào vào còn nói gì nữa!/ Tg: *quê độ*). 1 lúc sau, trên màn hình điện thoại hiện ra địa chỉ của tụi nó.

_Đi theo em! - Jen vừa nói vừa leo lên xe phóng đi

Tụi hần cũng chạy theo Jen.

~~~~Ở nhà kho hoang~~~~

Mùi máu tanh nồng xộc vào mũi, máu chảy từng giọt rớt xuống mặt đất. Mọi người kinh ngạc và sợ hãi khi nhìn thấy cảnh đó...

Ủ ui, đã hết chap 18 rồi sao! Chuyện gì đã xảy ra với tụi nó vậy? Hãy đón xem chap 19 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bắt Cóc (Part 3)

Ta đã trở lại và ăn hại í lộn lợi hại hơn xưa rồi đây! Theo số đông lời nhận xét của các bạn là: "Tại sao chap ngắn quá?" hay những câu giống vậy đúng không? Nói thật là mình cũng thấy nó ngắn nữa, nhưng ý tưởng của mình chỉ nhiều đó thôi :(. Mà không sao, mình sẽ cố gắng để có thể làm truyện được dài hơn nha. Và mình có 1 thông báo vô cùng đặc biệt cho đọc giả nè: Hôm nay và ngày mai sẽ đăng liên tù tì 3 chap luôn! *vỗ tay*. Thôi không vòng vo tam quốc nữa, đọc truyện thôi nào!

~~~~~
Khung cảnh ở chap trước chính là cảnh Anna chạy ra đỡ lấy nhát dao của Tú thay cho Sandy. Kết quả là bên tay trái của cô có 1 đường dao không dài cũng không ngắn từ vai đến khuỷu tay, máu nhỏ từng giọt xuống đất. À mấy bạn có biết tại sao lại như vậy không? Mình giải thích lại cho nha:

Khi mà mấy ả đang nói chuyện hăng say thì Anna cố gắng cử động mạnh cái tay để cời trói tay, sau đó thì tới trói chân. Xong xuôi, cô lén quay qua cời trói cho Sunny trước rồi mới tới Sandy. Ai dè đang tháo giữa chừng thì Tú lại cầm dao tiến gần Sandy. Anna biết rõ là Sandy rất ghét bị ai chạm vào mặt nên cô phóng nhanh tới đỡ luôn.

~~~~~Trở lại hiện tại~~~~~

Anna sau khi bị rạch thì xoay người qua đá bay con dao của Tú văng ra xa, rồi tiếp tục cời trói. Sunny và Sandy lúc cời trói xong liền bay vào cô hỏi:

_Trời ơi, mày có sao không vậy? - Sandy mắt đỏ hoe

_Tao không sao đâu, mày đừng có lo! - Anna gượng cười dù rất đau

Bên kia là khuôn mặt của Mỹ, Hoa và Tú với vẻ ngạc nhiên tốt độ. Mỹ chỉ cái tay run run vào mặt cô, hỏi:

_Sao... sao... sao mày có thể thoát ra được? - giọng ả lấp bắp (Tg: Tội nghiệp, đẹp mà bị cà lâm!)

_Là do mày cô mà thôi, ai biểu trời không chặt chi! - Anna nói với nụ cười khinh bỉ

Trông Anna lúc này vô cùng tức giận, lột xác từ thiên thần dễ thương trở thành tử thần hung bạo. Mà mấy ả cũng không vừa, Hoa vênh mặt ra lệnh:

_Tụi bây vào hết cho tao! - Hoa lấy tay chỉ ra phía sau mình

Ả vừa nói xong là có 10 tên con trai lực lưỡng, bự gấp 3 lần tụi nó mặc đồ đen kín mít bước vào. Nhìn lướt qua mấy thằng đó thì tụi nó nói chuyện bằng ánh mắt với nhau:

_Xừ được không? - Anna

_Dĩ nhiên là được rồi! - Sunny

_Vậy thì 3 đứa mình chia ra đi! - Sandy

_Tao lo 3 ả kia cho! - Anna

Rồi tụi nó bay vào đánh, Sunny đánh 5 thằng, Sandy đánh 5 thằng. Còn cô lách qua trận đánh đó tiến thẳng tới tụi con Mỹ, Hoa và Tú. 3 ả xanh mặt, Hoa và Tú thì cùng nhau đẩy con Mỹ ra đằng trước vì Mỹ cũng biết võ. Anna và ả 4 mắt nhìn nhau rục rủa, muốn cháy luôn cái nhà kho hoang (Tg: Alo, cứu hỏa hả, ra dập lửa gấp kia!// Anna: Im! *cầm cục gạch chọi*/ Tg: Ắ, tại sao lại nổi đối xử với em như vậy?). Mỹ lên giọng nói:

_Sao, bộ mày sợ đến nỗi không dám đánh luôn hả, haha! - ả cười man rợ

_Hừ, lên đi đừng nói nhiều - Anna hừ 1 cái rồi nói

Cả 2 liền bay vào nhau đánh tụi bụi. Dù sao là Mỹ có lợi thế hơn vì còn sức, Anna thì do vết thương và hồi nãy dùng sức hơi nhiều nên dần yếu đi. Tranh thủ lúc đó, ả định ra 1 đòn quyết định nhưng phải hoãn lại vì có tiếng: "Rầm!". Tụi hấn và Jen chạy vào, mấy ả thấy vậy liền hốt hoảng:

_Ủa... an... anh... tới đây... làm... làm gì? - Hoa nói với Rain

_Thôi đi, đừng giả bộ nữa! Cô đang làm cái quái gì vậy? - Rain quát (Tg: Bộ không thấy hay sao mà còn hỏi!// Rain: Mì có tin là ta bằm thịt mì ra không?// Tg: Có... có tin chứ! *chạy*)

_E... em... đâu có làm cái gì đâu! - Hoa ồng ọ

_Còn nói là không có nữa hả? - Rain đánh Hoa 1 cái đau điếng

Bên Gin và Sandy cũng na ná bên này nên khỏi nói nha! Còn Kin và Jen thì chạy lại phụ Anna.

~~~~Tua nhanh khúc này nha~~~~

Cả đám đang định đi về thì Tú lại cầm con dao hồi nãy phóng vào Sandy. Gin thấy vậy định chạy lại đỡ nhưng không kịp. Con dao đâm vào chân phải của Sandy làm máu chảy xối xả, Sandy khụy xuống. Cả đám lo sợ nói:

_Nhanh lên, mau đưa Ái đến bệnh viện đi! - Sunny hỏi

_Umk! - Gin bế Sandy chạy ra ngoài

_Xừ 3 ả lại giùm chị nha Jen! - Anna nói với Jen

_Dạ! - Jen

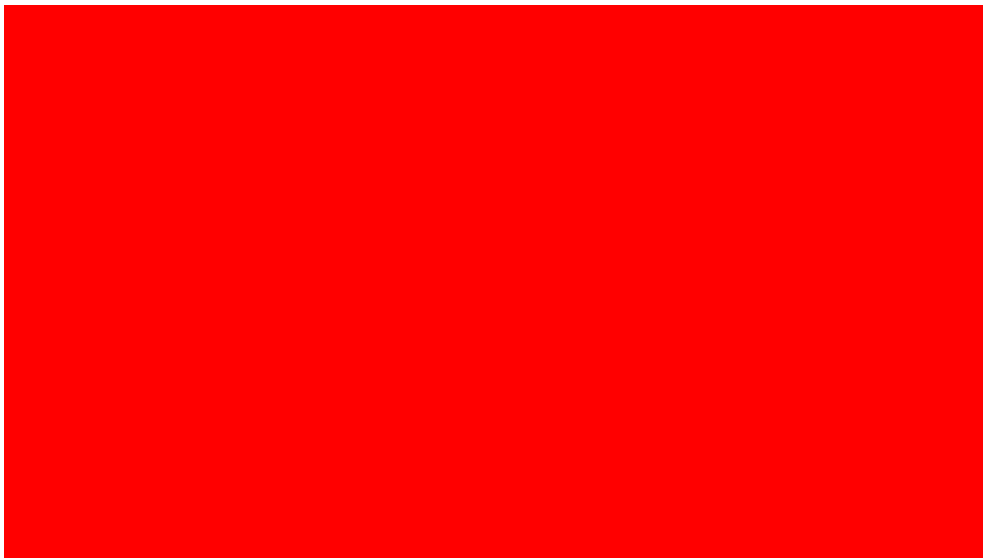
Còn anh thì thấy vết thương trên tay cô thì có cảm giác là lòng mình quặn đau, liền đi tới dìu cô đi. Anna thì hơi giật mình nhưng vì mệt quá nên để Kin dìu đi (Tg: Ôi, romantic quá đi à! *mắt hình trái tim*/ Kin: Vô duyên, đang hay tự nhiên nhảy vô!// Tg: Không thích thì thôi, ta đây cũng không thềm, xí!). Còn Gin thì đang rất ư là lo lắng cho Sandy, cũng vì mình không chạy lại đỡ cho Sandy thì đâu tới nỗi như thế này (Tg: Cái này có thể gọi là cắn rứt con lươn í lại lộn nữa là cắn rứt lương tâm mới đúng!).

Ái chà chà chap dài như vậy được chưa mấy bạn, chứ mình thấy mỗi tay lấm rồi đây này. Hãy đón xem chap 20 nhé! Bật mí 1 điều nho nhỏ là sẽ xuất hiện 1 couple đó, có ai đoán được là ai với ai không nè? Hihi

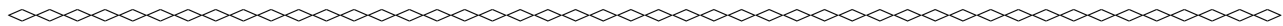
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Sandy Gin

Úi chùi ui, chap này sẽ xuất hiện 1 couple rồi, đọc ngay thôi nào!

Tại bệnh viện nhà tui nó

1 đội ngũ bác sĩ và y tá thấp thòm đứng xếp hàng, mặt ai nấy đều căng thẳng vì Anna đã gọi điện thông báo trước, cô chủ mà nên phải run thôi chứ làm sao bây giờ. Tui nó và tui hấn vội vã đi vào, Gin bế Sandy đặt lên băng ca. Bác sĩ hỏi hả đưa Sandy vào phòng cấp cứu. Tui nó và tui hấn sốt ruột chờ bên ngoài, nhìn bộ dạng mà người ngoài không thể nào nhận ra được đó chính là hotboy và hotgirl đầu nhí: quần áo xộc xệch, nhăn nhúm, đầu tóc bù xù, khuôn mặt đờ đẫn (Cả đám: Ai cho mi dim hàng tui tao hả?/ Tg: Bớt nóng, hạ hỏa coi chừng cháy bệnh viện/ Cả đám: *đồng loạt tháo giày ném thẳng vào mặt Tg*/ Tg: Á, chạy nhanh lên! *nhưng vẫn không trốn kịp*). Giật mình 1 cái như nhớ ra điều gì đó, anh quay qua nói với cô:

_Như, đi với tui qua khâu vết thương, nhanh! - Kin ra lệnh

_Không! - Anna kiên quyết

_Sao mà bướng quá vậy trời! - Kin uể oải

_Ừ, thì tui bướng vậy đó, được chưa! - Anna nói

Bỗng nhiên có 1 con đau từ vết thương ở tay truyền đến làm cô khẽ nhúm mày, anh liền chớp thời cơ nói:

_Thấy chưa, đau mà giả bộ hoài. Đi theo tui mau! - Kin nắm lấy cái tay không đau của Anna kéo đi

_Ơ... nè! - Anna

Cô cố giựt tay mình ra nhưng cố hoài vẫn không được, dù sao anh là con trai nên mạnh hơn là phải rồi. Anna đành phải đi theo vậy, mà đây là lần đầu tiên có 1 người con trai ngoài gia đình ra quan tâm mình như thế, cảm giác hạnh phúc len lỏi trong cơ thể. Vết thương không sâu và nặng lắm cho nên làm 1 loáng là xong. Cả 2 trở về phòng cấp cứu.

~~~~Cũng trong thời gian đó, tại phòng cấp cứu~~~~

Gin đang vô cùng căng thẳng nhìn chăm chăm vào phòng cấp cứu, miệng thì không ngừng lẩm bẩm (Tg: Giống mấy thằng cha điên):

_Mong là Ái không sao, mong là Ái không sao,... - Gin lặp đi lặp lại câu nói

Rain thấy vậy cũng đau lòng thay cho thằng bạn, Rain biết rằng Gin đã thích Sandy rồi nên mới dẫn vệt mình như vậy.

_Thôi, đây không phải là lỗi của mày, đừng như vậy nữa! - Rain vỗ vai Gin

_Đó là do tao không chạy ra đỡ giùm thì cô ấy sẽ không phải vào đây - Gin đấm tay vào tường

_Cậu ấy chắc sẽ không sao đâu, không nên lo lắng quá! - Sunny nói vậy nhưng trong lòng vẫn sợ hãi

_Umk, cậu nói đúng - Gin đỡ lo hơn 1 chút

5 phút sau là Anna và Kin trở về, Sunny chạy qua hỏi han:

_Như oi, bà có bị thương nặng hay không vậy? - Sunny cầm tay bị thương của Anna lên xem xét

_À nó nhẹ lắm, không có gì to tát đâu! - Anna bó tay với cái tật làm lơ của Sunny

_Vậy thì tốt rồi, phù! - Sunny thở phào

_Phẫu thuật xong chưa? - Kin hỏi

_Chưa nữa! - nhắc tới chuyện đó làm Sunny buồn hẳn đi

Sau đó, 1 tiếng "Ting" kêu lên, đèn phòng cấp cứu vụt tắt, bác sĩ bước ra ngoài liền bị tụi nó và tụi hấn bu lấy hỏi lấy hỏi để:

_Bạn cháu sao rồi ạ? - Sunny

_Cô ấy sao rồi? - Gin

_Từ từ để tôi nói đã - Bác sĩ choáng luôn

_Cô ấy bị đâm vào chân phải, may là không dính vào mạch nguy hiểm, chúng tôi đã phẫu thuật để khâu lại vết thương, nên nghỉ dưỡng khoảng 1 tuần.

_Cảm ơn bác sĩ - Kin lịch sự cảm ơn

_Vậy khi nào chúng tôi có thể gặp cậu ấy? - Anna

_Để tôi chuyển cô ấy vào phòng V.I.P thì mọi người có thể gặp - bác sĩ

~~~~~Ở trước cửa phòng V.I.P 222~~~~~

Gin thấy mọi người cứ đứng ngoài mà không vào nên hỏi:

_Ừa, bộ không vào hả? - Gin

_À không, bây giờ tụi tui bận rồi nên sẽ thăm sau - Anna cười cười kéo Sunny đi theo

_Vậy còn tụi mày? - Gin quay qua hỏi 2 thằng kia

_Ờ... - Kin định nói thì nhìn thấy ánh mắt ra hiệu của Anna ở đằng xa

_Tụi tao cũng bận rồi, mày vào thăm đi, tụi tao đi trước - Kin nói xong cũng lúi Rain đi

_Ừa... kì vậy - Gin gãi đầu rồi đi vào phòng (Tg: Có chí hay sao mà gãi hoài vậy?/ Gin: *cứng họng*)

3 đứa bị Anna xách ra 1 góc liền khó hiểu hỏi:

_Sao tự nhiên lại ra đây? - Rain

_Đứng rồi đó, không vào thăm Ái hả - Sunny hùa theo

Kin không nói gì nhưng cũng có thắc mắc giống vậy. Anna cốc đầu Sunny 1 cái rồi nói:

_Trời ơi, sao mà mày ngu quá, phải để cho 2 người họ có không gian riêng tư chứ - Anna cười gian

_Ui da! À, tui hiểu rồi! - Sunny sau cái cốc của cô thì thông minh ra 1 chút

Rain và Kin cũng hiểu ra cái ý ngầm của cô. Sau đó 4 đứa đi về nhà (Tg: Có bạn nào không hiểu được ý nghĩa của câu nói mà Anna vừa nói không?).

~~~~~Trở lại phòng bệnh 222~~~~~

Gin nhẹ nhàng mở cửa rồi bước vào. Nhìn Sandy vô cùng tiều tụy, da nhợt nhạt, môi hơi khô, mắt nhắm nghiền. Gin tiến lại gần và ngồi xuống cái ghế bên cạnh giường bệnh. Vuốt tóc Sandy, Gin mở miệng nói, từng câu từng chữ ấm áp không thể tả được:

_Ái à! Em có biết rằng khi em bị thương là anh thấy đau lắm, em biết không? Thật ra anh thích em từ cái nhìn đầu tiên rồi mà anh không dám nói. Nhưng cái tình cảm ấy cứ lớn dần lên mãi, khi thấy em bị dao đâm mà anh không làm được gì khiến trái tim anh dường như đang bóp nghẹn. Em hãy mau tỉnh dậy đi, nếu được như vậy thì anh sẽ nói rằng: ANH YÊU EM, EM LÀM BẠN GÁI ANH NHÉ! (Tg: Trừ ui, gút quá đề!/ Sandy và Gin: Kệ tụi tui/ Tg:

nói nhỏ với Gin tui chưa có nói cái vụ mi nhờ ta viết cái đồng này cho mi đọc nhé!/ Gin: *quê độ* Ờ... thì... thì.../ Tg: Haha)

_Thật không? - Sandy

_Thật! - Gin

Gin trả lời trong vô thức, vài giây sau thấy có cái gì đó sai sai thì đã được 1 người nào đó ôm chăm lấy. Gin giật mình thì nghe giọng nói ngọt ngào vang lên:

_Em đồng ý! - Sandy cười hạnh phúc

Gin nghe xong liền vui mừng khôn xiết, đưa tay ôm Sandy. Khung cảnh rất ư là đẹp và romantic (Tg: Đẹp quá à!).

Chắc có 1 số bạn thắc mắc là tại sao Sandy tỉnh đúng không, để Tg kể cho mà nghe:

Thật ra là Sandy đã tỉnh lâu rồi nhưng khi nghe tiếng mở cửa thì giả vờ ngủ nên nghe được hết. Chỉ vậy thôi.

OMG! Đã có 1 couple mới toanh rồi kìa, vui quá trời luôn. Chap này theo các bạn là dài chưa vậy, mình gõ đến nổi đồ bệnh luôn rồi nên phải thất hứa với mọi người rồi. Thành thật xin lỗi *cúi đầu* mong sẽ được tha thứ.

Hãy đón xem chap 21 vào ngày mai nhé! Thân!

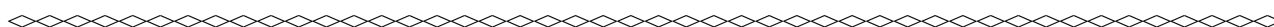
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Happy

Lưu ý: đó không phải là Happy Ending đâu nha, truyện vẫn còn dài lắm. Đọc thôi, đọc thôi nào!

~~~Ngày thứ 2 Sandy ở bệnh viện~~~

Gin có thể gọi là cấm trụ tại đó luôn, đến nỗi Anna phải kêu người đặt 1 cái giường nhỏ ở kế bên giường của Sandy để ngủ qua đêm (Tg: Bởi vậy mới nói, có nhà không chịu ở, vô bệnh viện ngủ chỉ cho nó cực/ Sandy và Gin: *bơ 1 cục*/ Tg: Ba má ơi, nó bơ con kìa, huhu *khóc tức tưởi*). Cả 2 người đang ngồi tám toan chuyện trên trời dưới biển không. Đang tới khúc cao trào thì bị tiếng chuông điện thoại của Sandy cắt ngang, đó là bài: "Electric Angel - Rin & Len"

Watashi wa, utau no ga suki

Watashi ga sou tsukurareta kara ja nai

Kono kobe o suki da toiu

Anata ga yorokonde kureru kara

ZERO to ichishika wakaranai

Watashi ni I o oshiete kureta

Sono hi kara watashi no kokoro no naka

Anata de mitasareteru no

Sandy hậm hực nghe máy mà không nhìn tên người gọi:

_ Alo! - giọng cọc cằn

_ Mà dám nói chuyện kiểu đó với tao đó hả con kia! - Sunny hét vào để yêu của mình

_ Á, Ân hả sorry mà, tại đang nói chuyện thôi chứ bộ - Sandy rối rít xin lỗi

_ Hừ, ta tha cho mi đó! - Sunny vênh mặt

_ Đa tạ, đa tạ - Sandy giỡn

_ Lát nữa tụi tao đem đồ ăn vào cho mày nhen - Sunny

_ Thật hả? Nhanh nhanh nha tao đói lắm rồi! - Sandy nghe thấy đồ ăn là mắt sáng rỡ

_ Unk, bye nha! - Sunny

_ Bye! - Sandy cúp máy

Gin nhìn mặt Sandy cũng hiểu là chuyện gì đang xảy ra rồi nên không hỏi cũng biết. Sau đó 2 đứa lại tiếp tục tám xuyên lục địa (Tg: 0-0).

~~~~Nửa tiếng sau~~~~

Anna, Sunny, Rain và Kin bước vào, Sandy chỉ mong có vậy mà la lên:

_ A, mọi người tới rồi! - Sandy vui vẻ

_ Có bạn mà quên anh luôn ha! - Gin mắng yêu

_ Hi hi, đâu có. Anh là nhất mà! - Sandy dỗ ngọt

_ Vậy thì được - Gin hài lòng

_ Oẹ! - ói tập thể (Tg: Cho em ói chung với!)

Mà phải công nhận là 2 đứa này sến không còn gì để nói. Bỗng 1 ý nghĩ xẹt qua đầu Sandy, nói:

_ Nè! Tại sao hôm qua không vào thăm tao hả? - Sandy khoanh tay giận dỗi

_ Nếu mà tụi tao đi thì phá vỡ không khí lãng mạn của 2 đứa bay sao! - Sunny chọc

_ Ya, cái con nhỏ này! - Sandy không đi được nên đã lấy gối chọi Sunny

_ Lêu lêu - Sunny né được hết

_ Thôi thôi, có ăn hay không? - Anna vào cuộc

_ Ăn chứ, ngu sao không ăn - Sandy nói liền không cần suy nghĩ

Cô lắc đầu, bưng 1 cái hộp hình vuông hơi lớn để lên trên bàn nhỏ. Anna mở nắp y như rằng mùi cháo dền com thơm nức mũi, múc cháo vào 1 cái chén, bỏ muối vào rồi đưa cho Sandy. Sandy chop lấy ăn lia lịa như sợ có ai giật của mình làm mọi người mắc cười. Cô múc thêm mấy tô nữa rồi đưa cho 4 người kia, nói:

_ Ăn chung cho vui - Anna cười

Chỉ sau muỗng đầu tiên là vị ngon của cháo kết hợp với rau dền hấp dẫn đến nỗi ai cũng ăn điên cuồng. 5 phút sau là hết luôn hộp cháo. Sandy nói:

_ Đúng là cháo của bà vẫn là ngon nhất quả đất luôn - Sandy khen

Sunny đưa ngón cái lên tỏ ý đồng tình, 3 người kia thì ghiền món đó luôn rồi.

_ Công nhận là cô nấu ăn ngon thật đó! - Kin

_ Cảm ơn! - Anna cười

Rồi cả đám cùng nhau nói chuyện. Rain và Sunny cứ ghẹo Sandy hoài làm cô nàng mặt đỏ lựng. Gin la làng:

_ Máy người còn dám đụng tới cô ấy nữa là chết đấy! - Gin bảo vệ Sandy

_ Ô! Ghê quá ta! - 2 đứa kia vẫn chọc tiếp

Anna thấy vậy cũng cười theo, Kin lại mê mẩn nữa rồi, tại sao mình đã thấy qua nụ cười đó rồi mà vẫn còn xao xuyến dữ vậy? (Tg: Ai biết!). Căn phòng 222 tràn ngập tiếng cười nói vui vẻ và ấm áp. Hay đây chỉ là bình yên trước cơn bão?

Hết chap rồi, hình như thấy nó không hay cho lắm. Nhưng mình phải nhờ chap này mới dẫn qua các chap sau được. Hãy đón xem chap 22 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Người Quen

Đây rồi, đây rồi, mình bù lại hôm chủ nhật đã thiếu nha!

~~~~~Đã đến ngày Sandy xuất viện~~~~~

Sandy tí ta tí tưng, mặt vô cùng hớn hở như mấy con điên bán chuối chiên ở ngoài hiên vậy á! (Sandy: Grừ!// Tg: Á, em nhầm mà, sorry). Sunny chạy lên khoác vai bạn mình, nói:

_ Ê, bộ ở trong đó giống đi tù lắm hay sao mà ra đây tươi tắn thế? - Sunny ghẹo

_ Thì đúng là vậy mà, đã vậy cái chân bị thương nên ai kia đâu có cho đi chơi đâu - Sandy xụ mặt

_ Thì anh muốn tốt cho em thôi - Gin từ đâu nhảy vô nói

_ Cường nói đúng mà! - Anna tán thành

_ Oa, không có ai theo phe mình hết - Sandy bắt mắt

Mọi người thấy rất mắc cười với cái dáng vẻ trẻ con này. Bỗng có 1 cái bóng đèn xẹt qua đầu Rain, Rain nói:

_ Hay là mình tổ chức tiệc mừng Ái xuất viện đi! - Rain vỗ tay 1 cái

_Tiệc hả? Oke liền ngay và lập tức! - Sandy nghe thấy tiệc là quên luôn con giận

_Nhưng mà mình đi ở đâu? - Kín

_Ồ quán bar cũ đi! - Anna đưa ra ý kiến

_Được đó! - Gìn

_Vậy thì quyết định là tối nay 8h có mặt tại đó nha! - Sunny

_Ok! - đồng thanh (Tg: Cái tật ham chơi khó bỏ)

Thế là tụi nó và tụi hấn leo lên xe đi về nhà.

~~~~Tua nhanh tới tới nha~~~~

Ở quán bar "White Crown".

Tụi hấn đang ngồi ở phòng V.I.P thư giãn đợi tụi nó tới. Kì này tả tụi hấn trước nha:

Cả 3 mặc áo thun, quần jean, giày bata giống nhau nhưng chỉ khác màu: anh - đen, Rain - xanh dương đậm, Gìn - xám

Bỗng cánh cửa phòng bật mở. Có bóng dáng của 3 cô gái bước vào

Anna mặc áo thun hơi ngắn màu tím đậm với váy ôm màu bạc ngắn hơn gối 1 chút, nếu cử động nhiều thì áo sẽ hở phần bụng ra đòi chút tăng thêm phần quyến rũ, tóc cột 1 nửa lên, nửa còn lại để xoã, đi giày cao gót kim tuyến tím cao 7p. Sunny mặc đầm 3 lỗ hơi ôm màu vàng nhạt, cộng thêm cái áo khoác ngắn tay màu đen bên ngoài, tóc uốn lộn cột thấp, đi giày cao gót màu vàng cao 7p (Tg: Bà khoái chơi nổi lắm!). Sandy thì nhẹ nhàng hơn với áo cánh dài trắng, quần jean dài hồng lợt, tóc búi thấp xéo qua 1 bên, đi giày cao gót trắng cao 7p.

Gìn thấy Sandy là mắt sáng rỡ chạy lại

_Vợ ơi! Nhớ vợ quá hà! - Gìn ôm Sandy

_Kì quá! Mình chưa có cưới mà! - Sandy đánh nhẹ lên người Gìn 1 cái

_Thì anh kêu trước cho nó quen! - Gìn vẫn ôm chặt cứng

_SẼN QUÁ! - 4 đứa la lên

2 đứa kia nghe xong ngại quá tách nhau ra, mặt ai nấy đỏ bừng.. Có tiếng gõ cửa, Anna nói:

_Vào đi! - giọng lạnh lùng

_Hihi, là em đây! - Jen tươi cười đi vào

_Làm tụi chị cứ tưởng! - Sunny

_À quên, hôm nay có 1 người đặc biệt cũng tới chúc mừng chị Ái nè! - Jen bí ẩn

_Hà, là ai, nói mau! - Sandy hỏi tới tấp

_Mấy chị ơi, nhớ em không? - từ cửa có 1 cô gái bước vào

_STAR! - tụi nó đồng thanh (Tg: Mấy bạn nhớ không, ở chap 15 đó!)

4 đứa lao vào nhau ôm thắm thiết, tụi hấn thì chưa kịp tiếp nhận thông tin nên cái mặt cứ đực ra, còn Jen thì cười cười (Tg: Trời ơi! Khung cảnh nhìn cảm lạnh í lộn cảm động quá! *lấy khăn chấm chấm nước mắt*). Sau cái ôm đó, Jen nắm tay Star ra giới thiệu với tụi hấn:

_Đây là Star, bạn gái em - Jen nắm chặt tay Star

_Chào mấy anh! - Star vui vẻ chào

Tụi hấn thì gật đầu 1 cái thay cho lời chào. Rồi cả đám quây phá tung bùng suốt đêm. Đến khuya lác khuya lờ mới về nhà.

~~~~Sorry, mình lại quên tả ngoại hình của Jen và Star rồi~~~~

_Jen: tóc đỏ, rất ư là đẹp trai nhưng chỉ sau tụi hấn mà thôi, body chuẩn, nói chung là đẹp.

_Star: tóc đen dài đến vai, khuôn mặt dễ thương chỉ sau tụi nó luôn.

Và 2 người này được Anna quen biết ở nước ngoài và theo cô về đây, tụi nó là người dạy tiếng Việt cho 2 đứa đó á. Mà cặp này mình sẽ không nhắc tới nhiều nhưng nếu các bạn muốn, mình sẽ làm bộ truyện riêng về 2 nhóc này hen!

Hãy đón xem chap 23 nha mọi người!

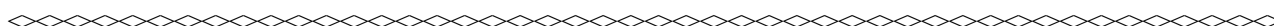
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Điệp Viên Bí Mật

Xin lỗi vì đã để các bạn chờ lâu. Chap mới có rồi đây! À mình quên nói với mọi người là mình không có Facebook nha, nếu có ý kiến thì cứ com ở dưới, mình sẽ trả lời ở trong chap luôn. Chúc đọc truyện vui vẻ! :)

Hôm sau, tụi nó và tụi hấn đến trường với đôi mắt cú vọ. Cố gắng lết cái thân xác lên lớp, vừa mở cửa đã bị 1 tràng câu hỏi ngập đầu:

_Nghe nói Ái bị thương hả? - học sinh 1

_Có sao không? - học sinh 2

_Xảy ra chuyện gì vậy? - học sinh 3

_...

Sandy và Gin là bị đánh nhiều nhất, cái đám nhoi nhoi kia cứ bám dính chặt 2 người mà hỏi (Tg: Đúng là mạng lưới thông tin nhanh dữ!). Anna, Sunny, Rain và Kin may mắn thoát nạn, chạy ù về chỗ ngồi mà thở hổn hển vì bị mất oxy. Sandy và Gin loay hoay trả lời từa lura mãi mới tha cho. 2 đứa đó vừa về chỗ liền bị chọc:

_Chồ ôi! Ngôi sao nổi tiếng luôn ta! - Sunny

_Đúng rồi á, fan đây rầy ra kia! - Rain hùa theo

_Ya, 2 cái người này! - Gin và Sandy dí 2 đứa đó chạy lòng vòng lớp học

Anna và Kin là không nói không rằng lắc đầu cười khò, lớn thế rồi mà cứ như con nít ấy! (Tg: Vậy là 2 người bị cầm á hả, sao không nói gì?/ Kin: Cầm nè! *cầm dép phóng thẳng vào mặt Tg kêu cái "bép"*/ Tg: Đau quá à, tan tành cái mặt hót gòn của con rồi! Oa oa oa/ Anna và Kin: Cho chữa nha con).

~~~~Ra chơi~~~~

Ở dưới căn tin, Sandy cứ như 1 bà hoàng vậy á, được Gin phục vụ tận tình từng li từng tí. Sunny hậm hực nói:

_Sướng ghê, có người phục vụ luôn ha! (Tg: GATO kia, hê hê)

_Vậy để tui phục vụ cho - Rain nói trong vô thức

Câu nói vừa thốt ra là Rain xấu hổ, tự nhiên không đâu đi phục vụ người khác. Cả đám đang cười đùa vui vẻ nhưng khi nghe câu nói của Rain là đứng hình tại chỗ, miệng thì há hốc làm Rain càng ngượng thêm. Cuối cùng, Rain vẫn phải đi phục vụ cho Sunny vì đã nói là phải làm (Tg: Ôi, thiệt là tội)

~~~~Tua nhanh tới giờ về nhà~~~~

Anna đã lên hẹn Hoàn Mỹ để nói chuyện nên cô kêu Sandy và Sunny về trước. Dù lúc đầu không đồng ý nhưng nhờ cái miệng linh hoạt của cô làm mềm lòng 2 nhỏ đó. Sau đó Anna đi thông thả lên sân thượng.

Ở sân thượng

Cô đặt tay lên lan can, có vài con gió thoảng qua làm tóc cô bay bay tạo nên khung cảnh tuyệt đẹp. 1 lúc sau, Mỹ rút rè bước tới kế bên cô, hỏi với giọng run sợ:

_Cô kiểm tôi có chuyện gì? - người Mỹ co rúm lại

Anna nghe có tiếng nói liền quay qua nhìn Mỹ, khuôn mặt lúc này đã giảm bớt vài phần vô cảm, nói:

_Vậy cô có thể làm cho tôi 1 chuyện không? - Anna nhìn thẳng vào mắt Mỹ

_Chuyện gì? - Mỹ hỏi

_Cô có thể làm điệp viên bí mật cho tôi không? - Anna nói thẳng

_Sao? - Mỹ la lên 1 cái

_Tôi không thích nói lại lần thứ 2. Với lại hôm đó, tôi thấy cô cũng giỏi võ đấy, chỉ cần luyện thêm thôi - Anna

_Vậy là cô không giận tôi chuyện đó à? - Mỹ hỏi

_Sao phải giận, cái đó cũng do cô không suy nghĩ kĩ trước khi làm thôi - Anna nói băng quơ

Khi nghe cô nói vậy, trong lòng Mỹ nhẹ nhõm biết bao nhiêu. Sau lần đó, Mỹ cảm thấy ân hận vô cùng và cũng hiểu ra rằng là mình không hề thích Kin. Và giờ đây, ngay tại chỗ này, được Anna mời làm điệp viên bí mật là rất bất ngờ và hạnh phúc khi được cô tha thứ. Cô thấy Mỹ cứ im lặng không nói thì hỏi:

_Vậy là cô đồng ý hay không? - Anna hơi khó chịu

_Hả... có... có chứ... Tôi đồng ý! - Mỹ hoàn hồn

_Vậy thì có gì tôi sẽ gọi cho cô. Hãy nhớ là chuyện này chỉ có cô và tôi biết thôi. Tôi về đây, cô cũng về đi, bye! - Anna cười nhẹ

Sau khi cô đi ra khỏi sân thượng thì Mỹ mới giật mình. Cứ ngỡ rằng đây chỉ là mơ nhưng may mắn thay đó là thật. Vậy thì Mỹ sẽ không phụ lòng của Anna đâu, xin hứa!

Mấy bạn có thắc mắc là tại con Mỹ lúc đó bị phạt ra sao đúng không, là vậy nè

Tú bị bẻ gãy 2 tay và đuổi ra khỏi trường còn Hoa thì vẫn được đi học nhưng bị mọi người tẩy chay đến nỗi phải chuyển trường khác. Mỹ thì Anna ra lệnh là không được làm gì hết và cho đi học bình thường, sau đó là cảnh cô gặp Mỹ á. Đơn giản vậy thôi.

Vậy là từ đây Mỹ từ người xấu đã trở thành người tốt rồi, còn là điệp viên bí mật nữa chứ. Nhưng Mỹ vẫn chưa xuất hiện liên đâu nên cứ từ từ mà theo dõi ha. Hãy đón xem chap 24 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Kế Hoạch Tỏ Tình

Cảm ơn rất nhiều cho những bạn khen truyện của mình hay nha, và chap này cũng sẽ đặc biệt không kém đâu! Không làm mất thời gian của mọi người nữa, đọc nào!

~~~~Hôm sau~~~~

Ở lớp 11A1 đang là giờ học. Tại bàn của Sunny và Rain, Sunny thì đang chăm chú lướt facebook còn Rain thì bị áp lực do 1 đồng suy nghĩ trong đầu. Bây giờ mới dám khẳng định rằng là mình đã thích cô ấy mất rồi nhưng mà không biết phải tỏ tình như thế nào (Tg: Quát! Hotboy mà không biết tỏ tình ư?/ Rain: *quánh vào đầu Tg 1 cái* Không phải là không biết tỏ tình mà là không biết làm sao thôi!/ Tg: Khác nhau sao? ~ _~). Hên là nhờ cái IQ cao mà anh ý mới nghĩ ra là: "Sao mình không hỏi Như và Ái nhi, chắc 2 người đó biết". Rain đập tay xuống bàn 1 cái rồi nói:

_Đúng rồi ha! - Rain cười đắc ý

_Hả? Đúng cái gì? - Sunny giật mình quay sang hỏi

_À... ờ... không có gì! Hi hi - Rain cười như con đười ươi

_Đồ khùng! - Sunny lướt facebook tiếp

_Ố! Sao dám nói tui là đồ khùng? - Rain

_Chứ you không phải sao? - Sunny nói tiếng Việt lai Anh

_Cô... cô... - Rain tức xì khói

_... - cãi lộn

Lớp học mới được yên tĩnh 1 lúc thì lại bị náo loạn bởi tiếng cãi lộn của 2 đứa này. Làm như không chửi bới nhau thì ăn không ngon, ngủ không yên hay sao í. Các bạn khác và 4 đứa kia quen rồi nên không thêm quan tâm đến. Mấy tiết học trôi qua 1 cách nhàm chán.

~~~~Đã đến giờ ra chơi rồi~~~~

Rain liền chạy xuống bàn Anna và Sandy nói:

_Như, Ái ra gặp tui nói chuyện 1 chút được không? - Rain nói nhanh

_Unk - Anna và Sandy

_Ê, ê mày không được cướp vợ tao nghe chưa! - Gin vòng tay ôm lấy Sandy

_Trời ơi, tui tao đi có chút xíu là về liền hà! - Rain bó tay với thằng bạn

_Ừm, vậy thì được - Gin buông Sandy ra

_Vợ đi né chồng, Như, Long đi thôi! - Sandy cười với Gin rồi gọi Anna và Rain

_Ok! - Anna và Rain

_Xong nhớ qua căn tin nha! - Gin dặn

_Yes sir! - Sandy giơ tay chào kiểu quân đội

Sau khi 3 đứa kia khuất bóng khỏi cửa lớp thì Kin với Sunny cảm thấy khó chịu trong lòng (Tg: Ghen í mà, hi hi/ Sunny và Kin: Đây thì ghen nè nha *cầm cây roi phóng vào Tg*/ Tg: Á, chị Anna cute chuchoe oi, cứu em!/ Anna: I don't know and I don't care/ Tg: Ác quá! T-T) mà không nói ra.

~~~~Ở sân sau trường~~~~

Rain kể cho Anna và Sandy nghe mọi thứ và nhờ giúp đỡ. Sandy cười gian manh nói:

_Chôi ôi! Ghê quá ta oi, ông mà thích Ân á! - Sandy bùm miệng cười

_Kệ tui! Như ời giúp tui nha! - Rain bơ Sandy quay qua năn nỉ Anna

_Nhưng ông phải hứa rằng sẽ không làm bà buồn nha! - Anna làm mặt hình sự

_Tui thề luôn đó! - Rain đưa tay ra thề

_À, với lại bao tui tui 1 châu hen! - Sandy ra điều kiện

_Ok, chuyện nhỏ - Rain không chần chừ mà đồng ý luôn (Tg: Ngu luôn nè con, đừng có nhìn mặt mà bắt hình dong á)

_Ok, duyệt! Như làm đi! - Sandy nói với Anna

_Vậy thì mình làm như vậy nè... - Anna nói nhỏ vào tai 2 đứa kia (Tg: Tại sao mình lại không nghe được vậy trời! *khóc ròng*)

_Chiều nay làm luôn đi ha! - Rain

_Ok! - đồng thanh

Sau đó 3 đứa trở lại căn tin kiểm 3 người kia rồi ngồi ăn chung. Gin thì không quan tâm cho lắm nhưng Kin và Sunny thì vô cùng tò mò mà không dám hỏi. Hết giờ ra chơi, cả đám cùng đi về lớp, Rain thì trông mong tới chiều thật là nhanh để có thể thực hiện nó. Không biết là Sunny có thích nó hay không nữa đây ta?

Hết chap òi mấy bạn iu dấu oi, có ai nóng là Rain sẽ tỏ tình với Sunny như thế nào không, hãy đón xem chap 25 nhe! Sorry mấy bạn nhiều nha, chap này lại ngắn nữa rồi phải không, tại vì ý tưởng của mình có nhiều đó thôi à.

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Sunny Rain

Thành thật xin lỗi các bạn vì dạo này mình bận việc nên không thể đăng truyện được. Nhưng bây giờ mình sẽ cố gắng bù đắp thiệt là nhiều luôn nha. À, mình mới vừa tạo 1 nick Facebook rồi đó, tên là Song Tử (Anh Đào Nhỏ), có hình cô gái ngồi dưới tán cây anh đào á, có gì kết bạn hen. Không dài dòng nữa, bắt đầu thôi!

~~~~Giờ ra về~~~~

Rain liền đeo cặp chạy xuống nói với Anna và Sandy:

_Minh đi thôi! - Rain khẩn trương

_Đi đâu là đi đâu? - Gin hỏi

_À, em đi công việc với Long, để có gì em đền cho nha! - Sandy lại dùng chiêu thức năn nỉ

_Nhớ nha! - Gin nựng má Sandy

_Vâng! - Sandy nói giọng ngọt như mía lùi

_Tụi tui đi nha, bye! - Anna

Sau đó cả 3 liền chạy đi với tốc độ ánh sáng, còn để lại 3 cái mặt đơ như tượng vì chưa kịp nói gì đã biến mất tiêu. Sunny thắc mắc hỏi:

_Họ đi đâu vậy nhĩ? - mắt cứ nhìn ra cửa nơi 3 người đó vừa khuất bóng

_Ai biết! - Kin nói giọng mang chút bức bối (Tg: Ghen á!)

_Thôi thôi, mình đi về ha! - Gin choàng vai Kin nói

_Umk - đồng thanh

~~~~Phía bên Anna, Sandy, Rain~~~~

Cả 3 đang vô cùng tất bật sửa soạn mọi thứ, người thì gọi điện đặt hàng, người thì mua đồ, người thì trang trí,... tùm lum hết trơn. Xong xuôi, nhìn qua thành phẩm 1 lần, hoàn chỉnh rồi chỉ cần cho nó thực hành thôi. Sau đó, cả 3 đi về nhà của mình với vẻ mặt vô cùng uể oải, mệt mỏi vì làm việc cật lực (Tg: Ai da, họ làm cái gì vậy ta?)

~~~~Biệt thự Chocolate~~~~

Vừa vào tới phòng khách là Anna và Sandy thả người tự do trên cái ghế sofa mềm mại, mắt nhắm hờ thư giãn. Sunny ở trong phòng của mình, khi nghe có tiếng liền chạy xuống:

_Hai đứa mày mới đi đâu về á? - Sunny hỏi gấp gấp

_À... tụi tao đi mua đồ! - Sandy nói dối

_Vậy đồ đâu? - Sunny hỏi tiếp

_Không thích cái nào nên không mua - Anna nói đỡ cho Sandy và mình

_Vậy hả? - Sunny thấy nghi nghi

_Umk. Thôi tụi tao lên phòng nha - Sandy kéo Anna theo

Khi 2 nhò kia lên phòng rồi thì Sunny cứ thấy kì kì sao á, mà không tài nào nghĩ ra được.

~~~~Về phía Rain~~~~

Còn Rain thì không dám về nhà chung của tụi hấn vì sợ 2 thằng kia hỏi nên đã ở khách sạn. Nằm trên giường, Rain lấy điện thoại ra nhắn tin:

_Ê, Ân ngày mai đi chơi với tui không?" - Rain

_ "Cũng được nhưng đi đâu?" - Sunny

_ "Đi công viên giải trí Sun Shine" - Rain (Tg: Mọi người ơi, cái tên đó là mình tự đặt nha, chứ không có thật đâu đừng ném đá mình)

_ "Umk, vậy ngày mai 10h tui tới đó nha!" - Sunny

_ "Ok, bye mai gặp" - Rain

_ "Bye!" - Rain

Rain vô cùng mong chờ tới ngày mai nên không thể nào ngủ được, còn miệng thì cười tủm tỉm suốt.

~~~~ Ngày hôm sau, thứ 7 ~~~~

Vào lúc 9h, Sunny đã lao vào sửa soạn này nọ, sau nửa tiếng thì xong. Sunny mặc 1 cái áo 3 lỗ màu vàng in chữ: "Happy Life" nhìn rất dễ thương, quần short jean ngắn màu xám, đi giày bata vàng, tóc bính xéo đội thêm cái nón lưỡi trai màu xám lợt năng động. Nhìn đi nhìn lại, vừa ý rồi thì đi xuống lấy xe phóng thẳng tới công viên giải trí "Sun Shine".

~~~~ Ở công viên ~~~~

Rain đứng ngoài cổng, mắt ngó nghiêng tìm hình bóng của Sunny. Hôm nay Rain mặc 1 cái áo thun vàng in hình mặt cười, quần jean đen rách cách điệu, đi giày bata vàng, tóc vuốt keo nhìn rất quậy. Thấy cái xe của Sunny thì Rain lập tức chạy lại. Sau khi cất xe thì cả 2 cùng tiến vào công viên. Giờ này nó cũng không có nhiều khách cho lắm, còn Sunny thì lỗi Rain chơi hết trò này đến trò khác làm ảnh hưởng là người. Cả 2 không cần ăn trưa, chỉ cần 1 cái hamburger và ly nước ngọt mà thôi. Tối gần chiều tối thì Rain nắm tay kéo Sunny đi

_Nè! Cậu lòi tui đi đâu vậy hả? - Sunny vùng vằng

_Bí mật! - Rain

Bây giờ trước mắt 2 người là quảng trường của công viên, Rain kêu Sunny nhắm mắt lại, dù không thích nhưng vẫn phải làm. Rain ra hiệu cho những người ngồi trên cao còn mình thì lấy đi tới gần Sunny, nói:

_Mở mắt ra đi! - Rain nói vào tai Sunny

Sunny vừa mở mắt là nguyên 1 khung cảnh vô cùng lãng mạn nào là bóng bay nè, còn kim tuyến lấp la lấp lánh nữa, nhưng điều đặc biệt là hình ảnh Rain cầm hộp nhẫn quý 1 chân trước mặt Sunny nói:

_ANH THÍCH EM! Em làm bạn gái anh nhé! - Rain dùng hết dũng khí mà nói

_Ồ... - Sunny chưa kịp thích nghi

_Đồng ý đi, đồng ý đi! - mọi người đứng xung quanh đồng thanh nói

_E... Em đồng ý! - Sunny ngại ngùng

Rain liền đeo nhẫn vào tay Sunny sau đó ôm vào lòng, Sunny hơi bất ngờ nhưng ôm lại. Mọi người thấy vậy thì hò hét ủng hộ um sùm. Ngực trệ trên môi cả 2 là nụ cười hạnh phúc.

~~~~ Ở trong xe hơi của Anna ~~~~

Anna và Sandy mời 2 người kia vào xe để xem cái gì đó. Cô đặt cái laptop lên và mở cái video đó ra. 4 đứa cắm đầu vào xem, Sandy nói:

_Chời ôi, romantic quá a! - Sandy mắt ngưỡng mộ

_Bộ anh không có lãng mạn hả? - Gìn hỏi Sandy

_Có chứ, hihi! - Sandy dõ

_Ái, xem ra là thành công mỹ mãn nhỉ? - Anna

_Đúng rồi, yeah cái nà! - Sandy đưa tay ra yeah với Anna

_Vậy là chiều qua là 2 người đi làm cái này hả? - Kin

_Umk - Anna

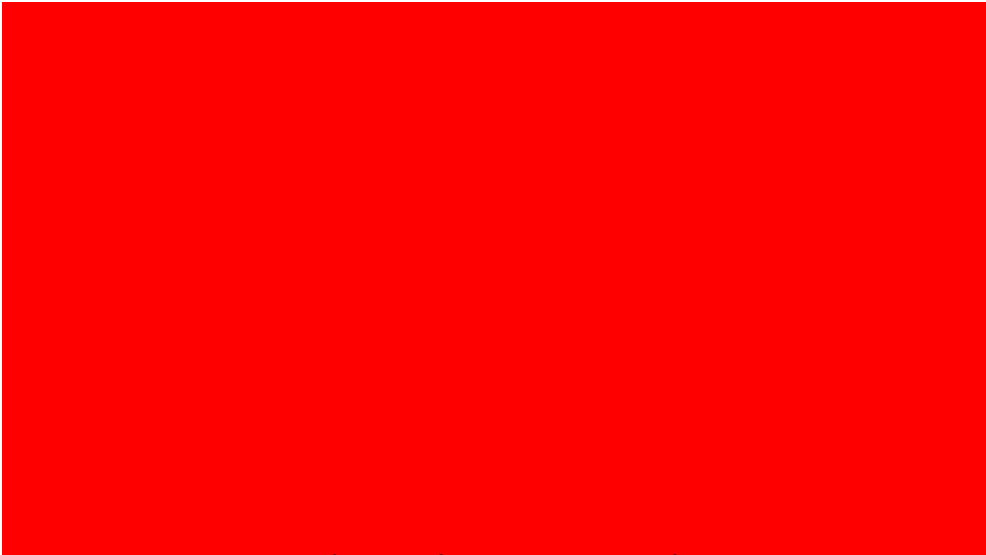
Vậy ra có 2 người đang vô cùng hạnh phúc mà không biết rằng có 8 con mắt theo dõi tất cả sự việc (Tg: Bởi vậy mới nói 2 con đó ngu dễ sợ ha!// Sunny và Rain: Mì nói ai ngu hả?/ Tg: Aha, em đâu có nói ai đâu nè!)

Èn en, đã hết chap 25 và đã có thêm 1 couple xuất hiện rồi! Vui vui về về, và mình đã bù lại nguyên 1 chap dài lun. Hãy đón xem chap 26 nha các bạn!

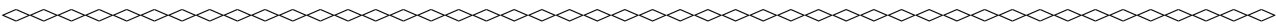
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đèn Bù

Mình đã trở lại rồi đây mọi người ơi và có thêm chap mới rồi này, vui lắm á nha! Và mình xin nhắc lại Facebook mình là Song Tử (Anh Đào Nhỏ) có hình cô gái ngồi dưới tán cây anh đào, kết bạn tám chuyện hen! Mà thôi nói nhiều nữa sợ bị quánh lăm, đọc thôi nào!

Sunny và Rain ở trong công viên giải trí chơi tới tối thui tối thui mới đi về nhà.

~~~~Ở biệt thự Chocolate~~~~

Sunny rón rén, đi chậm chậm và hết sức nhẹ nhàng vì sợ 2 nhỏ kia phát hiện. Nhưng không có ai thương bạn í hết nên đã để cho Anna và Sandy bay lại hỏi tới tấp (Tg: Hí hí). May mắn thay là ngày mai không có đi học chứ không là Sunny bị 2 đứa kia đè cho cạn kiệt sức lực khỏi đi được luôn. Anna và Sandy dù đã biết trước rồi nhưng cứ xúm vô mà nói hoài làm cho Sunny chóng hết cả mặt.

Bên phía Rain cũng không kém gì bên đây mà còn tệ hại hơn gấp mấy lần nữa kìa, làm ảnh cũng te cái mà tua giống mấy người ăn xin á!

~~~~Em là dây phân cách thời gian, vào sáng ngày mai~~~~

Anna đang ngủ ngon ở trong phòng thì có tiếng "Rầm". Vâng đó chính là tiếng cái cửa iu dẫu va chạm vào cái tường đấy ạ, và thủ phạm không ai khác chính là Sandy.

_Như ời, dậy đi! - Sandy lay người Anna đang nằm trên giường

_Hửm... Máy giờ rồi? - Anna dụi mắt nói

_5 giờ rồi, dậy đi! - Sandy nói tiếp

_Trời hôm nay có sập hay Trái Đất có nổ tung hay không mà sao mày dậy sớm thế! - Anna tỉnh luôn

_Mày giỡn hoài, còn nhớ là hôm nay phải làm gì không? - Sandy nghiêm nghị

_Làm gì? - Anna chưa tỉnh cho lắm thì phải

_TRỜI ƠI, HÔM NAY LÀ NGÀY ÔNG LONG ĐÃI TỤI MÌNH ĐI ĂN BÙ LẠI CÁI VỤ KIA ĐÓ! - Sandy hét lên

_Rồi rồi, nhưng trưa mới đi mà bây giờ dậy chi - Anna lấy tay áp vào tai để không bị hư tai

_Tao thích được không? - Sandy chống nạnh nói

Cũng nhờ câu nói của Sandy đã làm cho cô mém tí nữa là an tọ luôn ở nền đất "êm ái" rồi. Sandy thấy vậy thì nói thêm vô:

_Mày sửa soạn rồi xuống nấu đồ ăn sáng cho tao nhanh lên! - Sandy

_Ok, đợi tao xú! - Anna bay vào nhà tắm làm VSCN

5 phút sau Anna bước ra với bộ đồ vô cùng giản dị nhưng vẫn lộ ra vẻ đẹp "nghiêng thùng đồ thùng" của cô: áo thun ngắn tay, rộng dài tới đầu gối màu xám, quần thun ôm dài qua đầu gối 1 khúc màu trắng, giày búp bê màu đen, tóc xoã vén qua 1 bên. Sandy kéo Anna thẳng xuống bếp rồi bỏ cô ở trong ra ngoài ngồi xem TV. Biết bà xem cái gì hôm, hoạt hình của mấy đứa con nít á, haha! (Sandy: *cầm xe... đồ chơi ném*/ Tg: *nế* + *lè lười*).

Lát sau, có 1 giọng nói trong trẻo, thánh thót vang lên:

_Ái ơi, xuống ăn nè! - Anna dọn đồ ăn ra bàn

_Ok! - Sandy vọt lẹ xuống

Bữa sáng gồm có bánh mì, trứng chiên và thịt xông khói cùng với 1 ly sữa nóng. Đang há miệng định ăn thì có tiếng nói:

_Sao hôm nay dậy sớm vậy? - Sunny vừa đi vừa nói

Anna không nói gì, chỉ nhún vai rồi chỉ qua Sandy, Sunny lập tức hiểu vấn đề. Rồi cả đám ngồi ăn và nói chuyện (Tg: Ê, coi chừng nghẹn chết không có chỗ chôn đầu nha, hết tiền mua đất rồi, haha!).

~~~~Chào mừng các bạn đã gặp lại mình - đây phân cách thời gian và đây là lúc 10h trưa~~~~

Sandy đã thay 1 bộ đồ khác: áo sơ mi không tay màu hồng và quần jean trắng, giày cao gót 5p, tóc búi lỏng. Anna nói với Sunny:

_Trưa nay mày tự lo đồ ăn đi nha! - Anna

_Tại sao? - Sunny thắc mắc

_Tụi tao bận đi đòi nợ rồi, bye ha! - Sandy nói

Cô bị Sandy lôi lên xe mình rồi chạy đi để lại Sunny đang ngỡ ngàng.

~~~~Trên xe~~~~

Sandy vừa lái xe vừa gọi điện cho Rain:

_Alo! - giọng Rain còn ngái ngủ

_Lô lô cái gì, đi ra quán "Lite" nhanh đi! - Sandy nổi cáu

_Đi chỉ? - Rain ngáp 1 cái

_Còn nói vậy nữa hả, đừng có nói là quên cái vụ đền cho tui tui rồi nha - Sandy quát vào điện thoại

_Í, tui quên mất, tới liền, tới liền! - Rain vội vàng

Sau khi cúp máy, Sandy liền hừ 1 cái rồi chạy xe tiếp.

~~~~Quán "Lite"~~~~ (Tg: À, cái này cũng nổ luôn nha, không có thật đâu!)

Anna và Sandy bước vào là bao nhiêu ánh mắt bay thẳng vào cả hai, ngưỡng mộ, trái tim còn có cả ganh tỵ nữa. 2 đứa lựa 1 cái bàn trong góc gần cửa sổ ngồi. Sau đó Rain cũng đã tới, mồ hôi đầy trên trán vì phải chạy gấp. Anna vẫy tay ra hiệu cho Rain đi tới. Ngồi không được bao lâu thì có anh phục vụ đi tới hỏi:

_Quý khách ăn gì ạ? - Mắt nhìn chằm chằm vào Anna và Sandy

_Cho tôi com chiên dương châu, sườn xào chua ngọt, cá nướng, gà chiên nước mắm, canh chua cá lóc, nước ngọt, kem ly, bánh tráng miệng... - Sandy nói 1 lèo

Anh phục vụ viết lia lịa đến nỗi gãy cả bút, phải lấy bút mới ra viết liền. Anna thấy vậy thì lắc đầu nói:

_Kêu nhiều thế ăn hết nổi không? - Anna lén nhìn qua Rain

_Kệ, không hết thì bỏ - Sandy nói luôn (Tg: Trời ơi, mấy nước khác thiếu đồ ăn trầm trọng mà má bỏ đi như vậy đó hả?)

_Ông trả nổi không Long? - Anna hỏi Rain

_Ờ... được... được mà - Rain nói mà mặt tái mét

Quả đúng như câu nói: "Đừng đánh giá 1 quyển sách qua vẻ bề ngoài", nhìn xuống cái ví mà lòng đau như cắt, Rain nuốt nước mắt ngược vào trong. Không chỉ có Rain bất ngờ đâu, những người ngồi gần đó đang vui vẻ ăn mà bị nghẹn đến nỗi đi cấp cứu luôn đó! Nhưng Sandy đâu có thèm quan tâm, vì bà muốn đốt ví người ta thôi. Đồ ăn vừa mang lên là Sandy bay vào ăn như bị bỏ đói lâu ngày vậy á! Anna thì ăn ít vì thấy ngại quá trời.

~~~~Sau khi ăn xong~~~~

Đến chỗ tính tiền thì Rain cứ lưu luyến nhìn cái thẻ của mình, đưa mà nắm chặt tới nỗi cô ở trong quầy thu ngân giựt mãi mới ra. Nhưng công nhận là nhìn cái mặt của Rain vô cùng mắc cười tới nỗi Sandy nằm lăn bò càng ra mà cười, còn Anna ráng nín cười đau hết cả ruột. Rain thấy vậy càng nổi điên thêm. Rồi cả 3 đi về nhà của mình. Rain tự nhắc nhở mình rằng: "Đừng bao giờ mời cái con heo kia đi ăn nữa" và trách rằng sao hỏi đó mình ngu dốt vậy! (Tg: Giờ mới biết có hơi muộn không?/ Rain: Mi... mi.../Tg: Quê cái mà xệ, bệ).

Hết chap rồi mấy bạn ơi. Vì hôm qua mới vừa làm lễ tổng kết nên mình vô cùng bận rộn, không đăng truyện được, xin lỗi nhiều lắm. Mình sẽ cố gắng đăng truyện thường xuyên nên đừng nản nha. Hãy đón xem chap 27 hen!

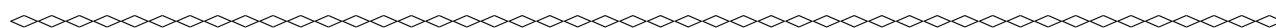
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tin Hot

Xin lỗi đã để mọi người chờ lâu, hôm nay mình sẽ đăng 2 chap hen. Còn nếu bạn nào có thể tạo động lực cho mình thì mình sẽ đăng thêm nha! Và nói trước là chap này hơi nhảm ha! Mau đọc nào!

~~~Ngày hôm sau~~~

Hôm nay xui xẻo 1 cái là tụi nó và tụi hần đi học đúng ngay lúc đông học sinh ở trường nhất. Gìn ôm vai Sandy, còn Sandy ôm bụng Gìn cười nói vui vẻ. Sunny và Rain thì nắm tay cùng bước đi (Tg: Ngộ ha, couple này nhoi và khủng nhất mà!). Chỉ có cô và anh là không làm gì hết bởi 2 người này chưa là couple mà! Cả sân trường thấy cảnh đó thì la làng la xóm âm ỉ muốn sập trường

_Trời ơi! - học sinh 1 hét xong xiu luôn (Trời: Gì con?)

_Chuyện này là thật đó hả? - học sinh 2

_Tưởng chỉ là tin đồn thôi chứ! - học sinh 3 thở dài

Tụi hần và tụi nó cảm thấy rằng sao cái đám này lố lăng quá vậy và vọt lẹ lên lớp. À, tình trạng bây giờ cũng có vài người nhập viện vì sốc quá đó mà!

~~~Trên lớp 11A1~~~

Mới đứng trước lớp chưa có bước vào mà đã bị 1 tràng câu hỏi lần áp lần thứ n:

_Mấy người quen khi nào? - học sinh 1

_Đúng đó, sao không nói với tụi tui - học sinh 2

_Giờ có nói không? - học sinh 3

_Nhanh lên! - học sinh 4

_...

_Thì từ từ mới kể được chứ! - Sunny nói

_Phải im lặng tuyệt đối nha! - Sandy

Cả đám gật đầu rồi cùng nhau bước vào trong lớp. Sandy và Sunny bắt đầu kể chuyện. Quên nữa, mấy bạn có biết tại sao Sandy và Sunny lại kể cho tụi kia nghe không? Đó là vì sau cái vụ mụ Kim á thì lớp bắt đầu chơi thân với nhau hơn, kể cả tụi nó và tụi hần (Tg: Chap 11 + 12). Nghe xong câu chuyện, cả đám lại bay vô chọc ghẹo làm 2 cô nàng mặt đỏ lựng, còn 2 chàng thì bay ra chặn không cho chọc nữa. Ai ngờ làm vậy chỉ khiến cho mấy đứa đó có hứng chọc thêm thôi (Tg: Không ngờ là 2 má này cũng biết đỏ mặt nữa, chị Anna thì không nói rồi.../ Sandy, Sunny: Dám chọc chị nổi điên hả? *cầm con dao dí Tg chạy vòng vòng*/ Tg: Em giỡn thôi mà, chơi dao nguy hiểm lắm á!).

Anna thấy cảnh đó thì cười nhẹ rồi đi về chỗ ngồi của mình. Kín thì ngờ nhàng trước nụ cười của cô rồi cũng về chỗ luôn. Lúc sau, có tiếng chuông báo hiệu giờ học đã đến, cả đám bắt đầu tản ra đi về chỗ ngồi nên 4 đứa kia may mắn thoát nạn. Sunny về chỗ nói với Anna bằng giọng oán trách:

_Sao mày không cứu tụi tao? - Sunny hờn dỗi

_Đúng đó! - Sandy hùa theo

_Thân ai nấy lo! - Anna

_Mày... - Sunny đờ họng

_Cô vô rồi kìa - Kín đánh trống lảng

Sandy và Sunny hậm hực ngồi ngay ngắn. Ngày học mới bắt đầu.

Hết chap rồi, hình như nó hơi ngắn thì phải vì các bạn hồi gấp quá nên mình chỉ viết được nhiều đây thôi, sorry nha! Và giờ là thời gian để tâm sự nà, ké chap này chút hen. Mình xin gửi hàng vạn trái tim cho những bạn yêu thích truyện của mình nha, cũng nhờ mọi người mà truyện mình mới được ủng hộ nhiều như vậy. Và mình cũng cảm ơn mấy đứa bạn thân của mình đã khuyên mình nên đăng truyện nữa! Arigatou, mina-san! Tâm tình của mình có bấy nhiêu thôi, hihi! Hãy đón xem chap 28 nha!

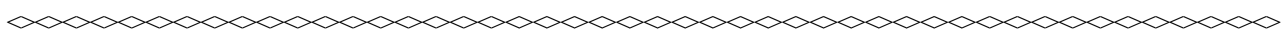
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ác Mộng (Part 1)

Chap mới đã có rồi đây! Đọc nào!

~~~Tối, ở biệt thự Chocolate~~~

Anna đang say giấc nồng ở trên giường thì có 1 giấc mơ:

Trong 1 căn nhà hoang, có 2 bé gái bị trói nằm dưới đất: 1 bé mặc đầm màu tím lợt tay ngắn khoảng 7 tuổi (Tg. mấy bạn cũng biết đó là ai mà phải không?), 1 bé mặc đầm trắng 2 dây khoảng 8 tuổi. Cả 2 đang lên lút còi trói ra thì có 1 tốp người mặc đồ đen từ đầu đến đuôi bước vào. 1 người trong đám bước ra trước mặt 2 bé gái, đó là người phụ nữ khoảng 30 tuổi, lên tiếng:

_Ái chà chà, hay quá ha! Dám lên còi trói ra cơ đấy! - Bà khoanh tay

_Hừ! - bé gái mặc đầm trắng

_Bắt chúng nó lại! - Bà ra lệnh cho đàn em

Đám đàn em nghe vậy liền đi tới giữ tay của Anna và bé gái kia lại. Cô la to:

_A! Thả tôi ra, thả tôi ra! - Anna vùng vẫy

_Mày còn dám la làng nữa hả - bà bóp cằm Anna

_Phập! - Anna cắn mạnh vào tay của tên đang giữ cô

_Á, cả gan thật, cắn tao luôn hả, rồi mày sẽ chết với tao - tên đó giận dữ

Bé gái mặc đầm trắng cảm thấy có mùi nguy hiểm quanh đây nên nói:

_Cẩn thận nha em!

_Dạ, chị đừng lo! - Anna

_Vậy thì... - tên đó rút cây súng trong người ra chia vào đầu Anna

_Coi chừng! - bé gái mặc đầm trắng hét lên

_Đoàng! - tiếng súng nổ vang trời

_Chị... chị ơi... chị... đừng... đừng... bỏ... em mà! - Anna nói trong tiếng nấc

_Chị... không sao... đâu - bé gái đó gắng cười

Tình hình hiện tại là bé gái đó đã kéo Anna ra khỏi người tên kia rồi đưa ra sau lưng mình. Lúc đó tên đó lỡ tay bóp còi súng nên đạn đã bắn vào người bé gái đó. Cô đỡ bé gái kia, trên chiếc đầm trắng đã loang lổ vết máu đỏ, trông thật là trái ngược. Anna khóc rất nhiều, từng giọt nước mắt rớt xuống khuôn mặt bé gái, bé gái đưa tay lên lau nước mắt cho cô.

_Chị ơi! - Anna la to

Hết giấc mơ

_Chị ơi! - Anna giật mình dậy

Anna bật hẳn người dậy, trán thì lấm tấm mồ hôi. Sandy và Sunny vội vàng mở cửa chạy vào ngồi kế bên cô, nói:

_Như! - Sandy, Sunny

_Mày có sao không? - Sandy

_Không có gì đâu - Anna

_Mày mơ thấy gì hả? - Sunny

_... Tao mơ thấy chị ấy! - Anna thờ dãi

2 đứa kia nghe xong thì trong lòng dâng lên cảm giác lo lắng và thương xót cho cô bạn thân của mình. Tự nhiên có 1 thắc mắc rằng tại sao đang yên đang lành lại mơ thấy cái đó chứ! Sunny và Sandy ôm Anna, nói:

_Không sao đâu, có tụi này rồi, đừng buồn nữa!

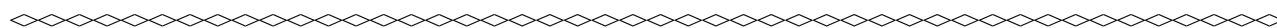
Anna cũng ôm lại, cũng nhờ có 2 đứa này mà cô thoải mái hơn nhiều. Vì bây giờ trời đã gần sáng rồi nên tụi nó sửa soạn đi học luôn. Do cô mệt nên cả đám vào căn tin ăn sáng đỡ.

Hình như hết chap hơi vô duyên thì phải nhưng mọi người thông cảm cho mình nha vì mình đang vô cùng buồn ngủ nhưng vẫn cố gắng viết nà. Có ai thương không? Vô cùng xin lỗi vì chap ngắn. Hãy đón xem chap 29 nhé!

Chương 29: Ác Mộng (Part 2)

Sorry vì 2 chap trước ngắn quá nha! Và mình sẽ cố gắng bù lại vào mấy chap sau hen! Đọc nà!

~~~Ở học viện~~~

Anna vừa đi vừa ngáp nhẹ 1 cái, khuôn mặt thì mờ dần, lộ vẻ mệt mỏi, uể oải và đặc biệt nhất là buồn bã. Sandy và Sunny đi kế bên thấy vậy cũng buồn theo (Tg: Ế! Cũng có vụ buồn lây lan nữa hả? Cái chuyện này mới à nha!/Sunny và Sandy: Cái đồ vô duyên, làm người ta mất cả hứng à!/ Tg: Thì đi kiếm là có hứng liền á!/ Sunny: Vậy cũng được nữa hả?/ Tg: Chứ sao! *chống nạnh*/ Sandy: Haizz *bó tay*). Cả 3 đi thẳng ra căn tin, không cần lên lớp cất cặp.

~~~Căn tin~~~

Tụi nó ngồi ở 1 cái bàn góc khuất. Cô có ăn nhưng ăn rất là ít còn 2 đứa kia thì khỏi nói đi ha! Bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại của Sunny vang lên, đó là bài: "Senbonzakura - Miku"

Daitan futeki ni haikara kakumei

Rairai rakuraku hansen kokka

Hinomaru jirushi no nirinsha korogashi

Akuryou taisan ICBM

Sunny nghe máy:

_ Alo! - Sunny

_ Em đang ở đâu vậy? - Rain

_ Căn tin - Sunny

_ Anh tới liền - Rain tắt máy

5 phút sau là tụi hấn tới, Anna liền trở lại với dáng vẻ bình thường. Gìn thấy Sandy là nhảy xổ vô ôm chặt cứng, miệng thì nói:

_ Vợ ơi vợ à! - Gìn nói ngọt xớt

_ Vợ đây, chồng kêu gì? - Sandy nói

_Oẹ! - Gin chưa kịp nói đã nghe 1 tràng ối

_Hừ, tự nhiên cắt ngang người ta à! - Sandy giận dữ

_Kệ cái đám đó đi vợ, tội nó GATO í mà - Gin nhấn mạnh

_Ủa mà em xuống đây làm gì? - Rain hỏi Sunny

_Tại con Như không nấu đồ ăn sáng nên vào đây ăn - Sunny

_Tại sao lại không nấu - Kin

_Thì... - Sunny chưa nói xong

_Lười thôi! - Anna

_Giề! Bà mà lười ư! - Kin giỡn

Mọi người chỉ thấy sắc mặt Kin đen đi thôi chứ không biết rằng Anna đã đạp chân anh 1 cách mãnh liệt làm chân anh muốn rụng rời ra. Kin đau tới nỗi không nói nên lời. Anna nói:

_Lên lớp thôi! - Anna

_Ok! - đồng thanh

Sau đó, Sandy và Gin nắm tay nhau nhảy tung tăng lên lớp (Tg: À ló, 115 hả? Có 2 người bị tâm thần ở đây nè/ Sandy và Gin: *mặt đỏ chét vì giận dữ*/ Tg: *chỉ thấy khói*). Sunny và Rain bớt lố hơn, cả hai khoác vai nhau cùng bước đi. Anna đi vài bước vẫn không thấy Kin đi thì quay lại nói:

_Đi thôi! - Anna nói nhẹ hơn 1 chút

_Ờ... - Kin

Có phải mình nhìn lầm hay không, cô vừa mới cười nhẹ đúng không vậy? Nụ cười đó là dành cho mình ư, thật chứ! Vui quá đi! Kin chạy lên đi ngang hàng với Anna, miệng thì cười tươi.

~~~~~Đã tới giờ vào tiết, ở trên lớp~~~~~

Mọi người ngồi ngay ngắn, đầu vào đây để học bài. Nhưng chỉ có tội nó và tội hần thì không thèm quan tâm tới. Sandy và Gin đang ngồi tâm sự với nhau cái gì đấy không biết. Rain và Sunny thì đang chơi game "Subway Surfer", cả 2 đang thi xem ai chạy được nhiều điểm hơn (Tg: Có bạn nào biết game đấy không?). Anna cứ nhìn chăm chăm vào cái bảng nhưng thực sự ra là đang suy nghĩ về giấc mơ đó. Tại sao lại mơ vào lúc này, chắc chắn là đã xảy ra chuyện gì đó rồi. Cô mãi mê suy nghĩ đến nỗi anh kêu hoài không nghe. Kin lay người Anna:

_Như, Như ời! - Kin lay lay

_Ờ... hà... hà gì? - Anna giật mình

Cả 2 ánh mắt chạm nhau, anh nhìn thấy trong mắt cô chứa đựng sự buồn bã, đau thương. Tưởng cô giả bộ bình thường thì anh không nhận ra sao! Anna thấy Kin cứ nhìn thẳng vào mắt mình nên quay mặt đi. Lúc đó có 1 ý nghĩ tuyệt vời xẹt qua đầu Kin. Anh nắm tay cô kéo ra ngoài, nói với Sandy:

_Tội tui đi đây! - Kin

_Ờ! Nhưng mà... Đi đâu vậy? - Sandy chưa kịp nói về sau thì cả 2 biến mất tiêu

Cả lớp thì vô cùng ngỡ ngàng vì Kin nào giờ như vậy cả, mắt trong mắt dẹt nhìn theo. Sunny và Rain nghe tiếng cũng vội bỏ điện thoại xuống mà nhìn nhưng không kịp. Cả đám thờ dài, không biết là chuyện gì đang xảy ra nữa đây! Haizz...

Chap sau sẽ là chap vô cùng đặc biệt nói về quá khứ của Anna đó, nhớ đón xem nha! Hãy...

Sandy: Ê, xí xí, ta hỏi 1 chút được không?

Tg: Hỏi gì hỏi nhanh đi!

Sandy: Tại sao mi dìm tắt cả chỉ có Anna là không?

Sunny, Rain, Gin, Kin: Đúng rồi đó, tại sao?

Tg: Tại vì...

Sandy, Sunny, Rain, Gin, Kin: Vì gì?

Tg: Chỉ là idol của tui mà, mắc mớ gì dìm! *khoanh tay*

Sandy, Sunny, Rain, Gin, Kin: Trời! *xiu toàn tập*

Trời: Tại sao có chuyện gì cũng kêu ta hết là sao vậy?

Anna: Hình như có người vừa mới nhắc tới mình thì phải?

Tg: Thôi, stop, đừng phá nữa để em chào mọi người cái!

Cả đám: Dạ *kéo dài mấy mét*

Tg và cả đám: Hãy đón xem chap 30 nhé!

Tg: Đã nói là đừng có nhảy vô mà!

Cả đám: Có nói đâu mà biết!

Tg: Ủa, vậy hả! *quê*

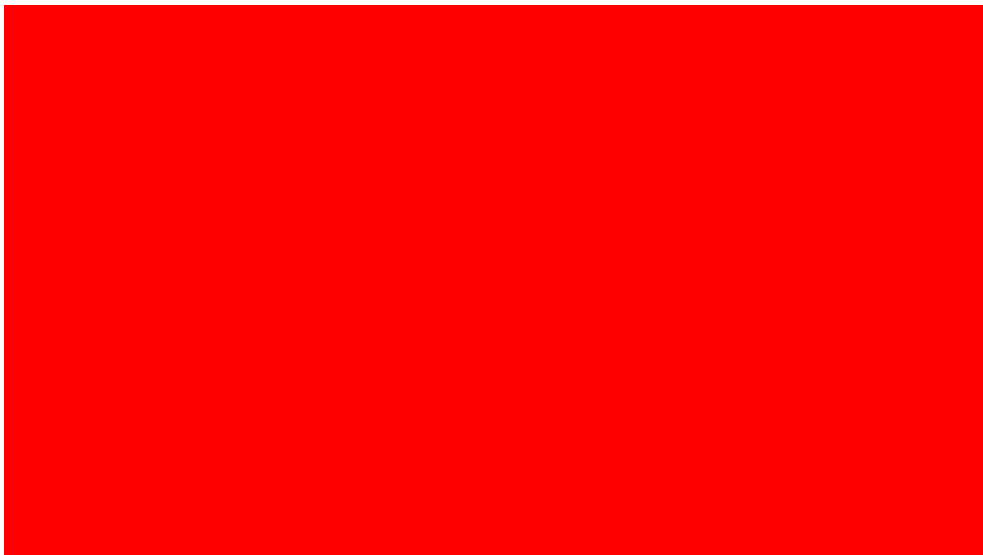
Tg: À, thôi bye mấy bạn nhé!

Cả đám: Bye!

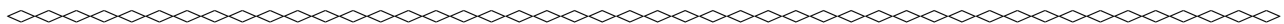
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đừng Buồn, Đã Có Anh Đây

Dự định là không có đăng truyện đâu, nhưng mà đọc mấy cái com khen của các bạn làm mình vui quá nên đăng luôn. Nếu thích thì mình sẽ làm thêm vài cái Tg nói chuyện với nhân vật hen! Đọc thôi!

~~~~~Bãi xe trường~~~~~

Anna cứ vùng vẫy suốt đường đi, miệng thì không ngừng la làng la nước:

_Nè! Bỏ tui ra, bỏ ra nhanh! - Anna lấy tay mình kéo ra nhưng không được

Sức của 1 đứa con gái sao mà bằng với 1 đứa con trai được, cho nên cô có làm thế nào cũng không thoát ra nổi. Kin bước tới chiếc xe hơi của mình, mở cửa ghế phụ ra, đẩy cô vào trong rồi đóng cửa lại. Anh liền vòng qua ghế lái ngồi, cô thử mở cửa nhưng mở hoài không được. Kin thấy vậy thì nói:

_Không mở được đâu, khoá rồi! - Kin thần nhiên

_Ê, ai cho cậu lời tôi vô đây! - Anna la

_Tôi cho được không? - Kin tiến lại gần Anna

_Ồ... a... anh làm gì vậy? - Anna đỏ mặt

Khoảng cách cả 2 đang càng lúc càng gần hơn. Ai dè anh cài dây an toàn cho cô rồi quay qua lái xe. Cô thở phào, tự thắc mắc rằng tại sao mình lại đỏ mặt khi anh gần như vậy chứ. Kin thì thấy mắc cười vì Anna đỏ mặt sao mà dễ thương thế không biết. Sau đó cả 2 không ai hé răng nói 1 lời nào, không khí phải nói là vô cùng ngọt ngào. Cuối cùng cô phải lên tiếng:

_Chúng ta đi đâu vậy? - Anna ngó nghiêng

_Bí mật, lát nữa sẽ biết! - Kin ra vẻ bí ẩn

Anna có hơi tò mò nhưng lại không thích nói nên thôi. Lát sau, đã đến nơi, Kin xuống xe vòng qua mở cửa cho Anna. Cô vừa bước xuống thì đã bị khung cảnh trước mặt làm cho choáng ngợp. Đó là 1 công viên lớn trồng rất nhiều hoa hồng đủ màu sắc, có 1 đường đi được làm bằng sỏi dẫn vào bên trong. Cô bước men theo đó, cuối đường có 1 cái xích đu được làm bằng gỗ sơn màu trắng tinh, có dây leo quấn quanh nhìn thật là cô kính. Anna ngồi xuống đó, nhắm mắt tận hưởng cảm giác sáng khoái mà khu vườn đem đến. Anh cũng ngồi kế bên cô hỏi với giọng nhẹ nhàng:

_Buồn chuyện gì hả? Kể tui nghe được không? - Kin nhìn thẳng vào Anna

_... - Anna cúi gằm mặt

_A, à thôi không cần trả lời cũng được - Kin xua tay

_Không cần. Chuyện là: Hồi nhỏ lúc tui được 7 tuổi có quen được 1 người tên là Yuki, 8 tuổi. Tui xem chị ấy như chị ruột của mình. Nhưng vì gia đình tui giàu nên có nhiều người nổi lòng tham, bắt cóc tui và chị ấy làm con tin để đòi tiền (Tg: Hãy nhớ lại giấc mơ của Anna ở chap trước là sự việc sau đó hen!)... Và tới hôm qua, tôi lại mơ thấy cảnh đó - Anna kể lại

_... - Kin im lặng

_Không biết tại sao tui lại kể với cậu chuyện này nữa! - Anna quay đi để che những giọt nước mắt đang rơi

_Tôi... - Kin ngập ngừng

_Hà? - Anna

_Đừng buồn, đã có anh đây! - Kin nói

_Là sao? Ồ... - Anna giật mình

Anna chưa kịp nói xong thì đã bị Kin ôm chặt vào lòng, nói với giọng êm ái nhất:

_Cứ khóc đi, đừng để trong lòng nặng trĩu, không sao đâu - Kin dịu dàng

_... hic... hic... huhu - Anna khóc

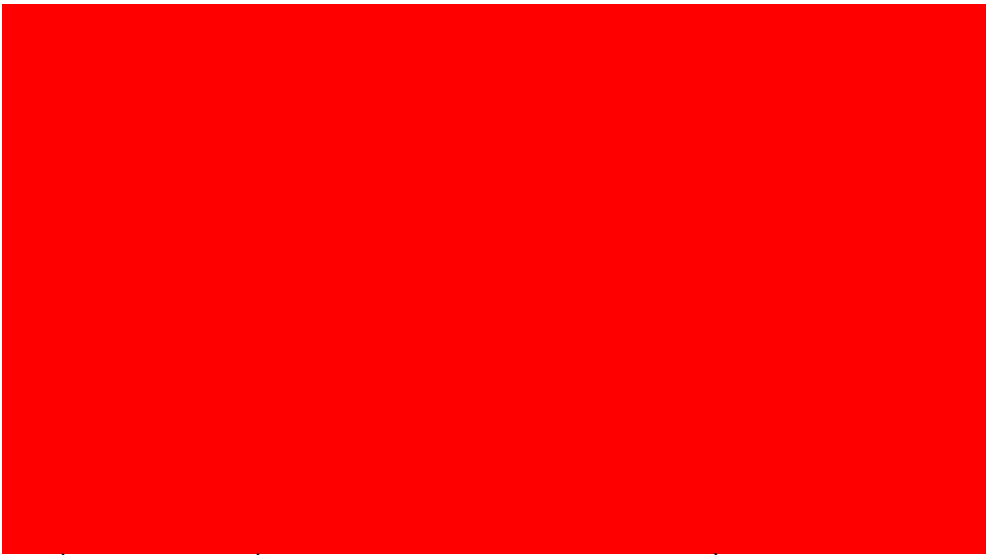
Nhờ câu nói của anh đã chạm vào đáy lòng của cô, như cái bong bóng nước bị vỡ nên cô đã khóc to lên. Kin thì vuốt vuốt lưng Anna như muốn lấy hết nỗi buồn qua mình. Anh trách mình là tại sao lại đi hỏi cái đó chứ! Khung cảnh bây giờ thật là hữu tình như 1 bức tranh kì công huyền ảo, khiến cho người nhìn muốn ngắm mãi không thôi!

Hết chap rồi! Hãy đón xem chap 31 nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Cú Sốc Lớn (Part 1)

Vâng, mình đã có chap mới rồi, và chap này sẽ xuất hiện Yuki, người mà Anna xem như chị ruột á! À thôi, đọc nào!

Sau khi Kin để Anna khóc cho đã đời rồi thì dẫn cô về nhà sẵn tiện biết nhà luôn (Tg: Lâu lâu mới thấy ảnh khôn hơn 1 chút nhĩ?). Anna cũng đã tươi tỉnh hơn trước rất nhiều, người có công nhiều nhất chắc chắn là Kin rồi!

~~~~Biệt thự Chocolate~~~~

Anna bước vào nhà với vẻ mặt vui vẻ làm cho Sandy và Sunny hoảng hốt tưởng con bạn mình bị... khủng (Tg: Bạn bè vậy đó!). 2 nhỏ kia bay lại hỏi cô tới tập:

_Nè nè, 2 người tiến triển tới đâu rồi? - Sandy

_Không được giầu, phải kè hết nha! - Sunny nói theo

_Tụi... tụi tui đâu có làm gì đâu - Anna quay sang chỗ khác

_Mày nói xạo! - Sandy

_Xạo... xạo gì? - Anna

_Chứ vậy tại sao mày áp úng vậy? - Sunny

Anna bị thọt trúng tim đen liền đẩy Sandy và Sunny qua 1 bên rồi hắng giọng nói:

_Còn nói nữa nhện com đi ha! - Anna hơi run

_Như cute chuchoe oi, đừng làm vậy mà! - Sandy

_Đúng rồi, tụi tao mà nhện com chắc đói chết luôn á! - Sunny

2 đứa kia nghe cô nói xong liền thay đổi thái độ ngay chuyển sang nịnh nọt, năn nỉ. Anna thấy vậy cũng mỉm lòng, nên tha cho và kêu xuống bếp chờ cô nấu ăn. 2 nhỏ kia mừng rỡ, yeah với nhau 1 cái rồi tung tăng ngồi vào bàn.

~~~~Còn nhớ mình không? Vạch thời gian nè! - tối~~~~

Anna nằm trên giường lăn qua lăn lại mà vẫn không tài nào ngủ được. Bỗng nhiên trong đầu cô cứ hiện đi hiện lại cái cảnh Kin ôm mình làm cô đỏ mặt, kéo mềm trườn lên người. Miệng thì lầm bầm chữ: "Ngủ nào, ngủ nào!". Mãi tới 1 tiếng sau mới ngủ được.

~~~~Bên nhà tụi hần~~~~

Kin cũng không khác Anna là bao. Anh nhớ lại cái cảnh đó, mà công nhận là ôm cô thoải mái thật, mùi hoa oải hương trên người cô làm anh cảm thấy dễ chịu lắm sao! Vậy là tối hôm đó, anh cứ cười suốt như 1 con điên + khủng.

~~~~Sáng hôm sau~~~~

Tụi nó và tụi hần vô tình đi học chung. 2 cặp kia thì khỏi nói rồi ha, Anna thì cảm thấy vô cùng ngại khi nhìn Kin, cái cảnh đó cứ hiện ra mãi làm mặt cô hơi hồng nhìn rất ư là dễ thương, cute. Anh thấy vậy thì mắc cười đợt 2, tính chọc mà sợ giận nên thôi.

~~~~Trên lớp 11A1~~~~

Cô Vân chủ nhiệm bước vào lớp nhưng không 1 ai chú ý tới. Mặc dù hơi bức bối nhưng vẫn phải kìm nén, cô Vân gõ mạnh thước lên bàn mấy lần vẫn không xi nhê, liền phanh mở ra mà hét:

_ CÁC EM CÓ IM LẶNG KHÔNG HẢ?

_ Dạ! - cả lớp

Cả lớp thấy bà hét như vậy là hiểu rằng bà đang nổi điên liền im lặng. Cô Vân thấy lớp ngoan nên cũng không giận dữ nữa mà nói:

_Lớp chúng ta hôm nay có học sinh mới, vào đi 2 em!

_Chào các bạn, mình tên là Lý Thiên, cứ gọi là Toby cũng được - Toby nở nụ cười làm đồn tim phải nữ

_ Còn mình là Thanh Vy, gọi là Yuki cho nhanh hen! - Yuki cười nhẹ

Mọi người lại náo loạn cả lên vì thấy trai xinh gái đẹp. Còn tụi nó và tụi hấn giật mình nhìn lên.

_Hả? - Sandy và Sunny hét lên

Còn Anna thì đứng hình luôn, nhìn Yuki thật giống với chị ấy, không lẽ là...

Tg: Đã hết rồi sao?

Sandy: Thì hết hay không là do mi quyết định mà, còn than gì nữa

Người bí ẩn: Ta đã trở lại rồi đây

Gin: Lại là ông nữa hả? Đừng có nói là lại vào lộn truyện nha

Người bí ẩn: Đâu có! Tại vì ta cũng không biết ta là ai và ở truyện nào nữa *gãi đầu*

Cả đám: Quát! *xui nữa*

Tg: À, tui biết ông từ đâu tới rồi đó!

Người bí ẩn: Ở đâu?

Tg: Bvt á! Thôi đi ra giùm con cái *đẩy người bí ẩn ra ngoài*

Rain: Hèn chi thấy nó kì kì

Sunny: Nè nè, đừng có giành đất diễn của tui nữa coi

Rain: Ai thèm giành đâu

Tg: Tại sao mọi người lại để chị Anna của em ra rìa thế này

Anna: Không có sao đâu, kệ đi

Tg: *lườm tui kia muốn cháy mặt*

Cả đám trừ Anna: Tui tui đâu có biết đâu!

Tg: Vậy thì ta sẽ ngừng luôn, không nói gì nữa

Cả đám: Khoan đã!

Tg: Bye!

Hãy đón xem chap 32 nhé!

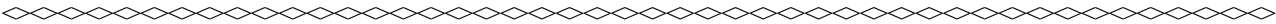
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Cú Sốc Lớn (Part 2)

Sorry mina-san, vì hôm qua tối giờ mình bị sốt cao nên không đăng truyện được, tối nay ráng lết lên đăng cho mọi người khỏi hồi hộp nữa nha! Let's get start!

Tất cả học sinh trong lớp với giáo viên trừ tụi nó đều bị giật hết cả mình vì tiếng la thất thanh của Sandy và Sunny. Cô Vân hỏi 2 nhỏ đó:

_ Hai em có thắc mắc gì sao hả Ái, Ân? - cô Vân nhìn thẳng vào Sunny và Sandy

_ Ô... a... Dạ... không có gì đâu cô! - Sandy lấp bắp

_ Vậy thì 2 em về chỗ của mình đi! - cô Vân quay qua nói với Yuki và Toby

_ Dạ - Yuki và Toby

Chỗ của cả 2 là bàn kế bên Anna (Tg: Mấy bạn còn nhớ sơ đồ của tụi nó và thị hấn ở chap 6 không?). Toby nắm tay Yuki cùng đi xuống, khi tới gần Anna rồi thì cô bỗng la lên:

_ Oni-chan! - Anna ôm chầm lấy Toby tíu tít kêu

_ Bé Như! - Toby xoa đầu Anna làm tóc cô hơi xù lên

_ Em đâu còn nhỏ nữa đâu mà bé! - Anna bĩu môi nhìn rất cute

_ Nhưng anh thích! - Toby nheo má Anna

Mọi người dường như đứng hình, đâu có ai nghĩ rằng Nữ Hoàng Băng Giá (Tg: Giống Elsa trong Frozen nhĩ?) này lại có những cử chỉ đó cơ chứ mà lại với học sinh mới nữa. Anna và Toby cứ anh anh em em như chỉ có 2 người thì làm gì biết có bao nhiêu cặp mắt dán thẳng vào người đâu. Kín thì cảm thấy bức rứt khó chịu, trong lòng thầm la rằng thằng đó là ai mà lại được Anna ôm như vậy chứ! Mắt anh thì hùng hục lura càng làm lớp học thêm ngột ngạt, nóng bức dù trong phòng có tới 5,6 cái máy lạnh. Cô Vân hắng giọng 1 cái rồi nói:

_ 2 em có thể tiếp tục vào giờ ra chơi, còn bây giờ thì ngồi xuống, chúng ta bắt đầu tiết học - cô Vân hơi nghiêm (Tg: Cô muôn năm!)

_ Dạ! - Anna và Toby hình như cũng nhận ra được sự khác thường ở đây nên hơi ngại lên tiếng xong rồi về chỗ

Buổi học chính thức mở màn! Anna thì cứ cười mím suốt thôi, cô nghĩ: "Sao mà oni-chan về sớm vậy, cứ tưởng là tháng sau mới về cơ. Nhưng mà như vậy cũng vui lắm rồi! Hihi!". Kín thấy vậy thì càng nổi điên hơn vì thấy cô cười vì người con trai khác mà không phải là mình, nhưng anh lại không biết rằng người đó là...

~~~~Ra chơi~~~~

Anna quay qua nói với Toby:

_ Oni-chan ơi, xuống căn tin ăn với em nhé! - Anna năn nỉ

_Unk, được rồi, mình xuống ăn thôi nào! - Toby không quên dắt theo cô nàng Yuki

Sandy và Sunny đứng luôn, tại sao khi có người khác lại bỏ quên mình cơ chứ, liền la to:

_Nè! Còn tụi tao thì sao? - Sandy và Sunny tỏ vẻ bức bối

_Á, sorry tao quên mất tụi mày! - Anna cười cười làm 2 nhỏ đó xiu thẳng cẳng

_Thật hết nói nổi em mà! - Toby cốc nhẹ đầu Anna

_Oni-chan kì quá nha! - Anna nhăn mặt

_Thôi thôi, tụi anh đói quá rồi này, mình xuống căn tin đi! - Gin giải tán cái đám đó ngay tức khắc

_Ừ ừ, đi nhanh nào! - Rain nói theo

Sau đó tụi nó, tụi hần, Toby và Yuki đi xuống căn tin. Phải nói là nguyên căn tin xem như là dừng tất cả mọi hoạt động để nhìn. Cảnh đó là Anna ôm tay Toby, cả 2 cười cười nói nói vui vẻ, Yuki đi kế bên thì cười cười. Chỉ có đám đằng sau là mặt hầm hầm sát khí (Tg: Biết lí do mà phải hem). Vào bàn ăn, khi mua đồ ăn về, đang ăn thì Anna mới sực nhớ tới 1 chuyện và hỏi:

_Mà sao oni-chan về sớm vậy, không phải là 1 tháng nữa hả? - Anna nhìn thẳng vào Toby

_À, anh xong việc sớm thì về sớm thôi! - Toby cười cười

_Ừa, mà chị ngồi kế bên anh là ai vậy? - Anna hỏi

Cả đám té ghế hết tron, người ta giới thiệu từ khi vào lớp rồi mà giờ mới biết. Yuki gượng người dậy rồi giới thiệu lại với cô:

_Như gốc, chị là Thanh Vy, Yuki nè! - Yuki nhéo má Anna

_Yu... yuki... yuki sao? Sa... sao lại có thể? - Anna ngờ ngàng

_Đề về nhà anh kể cho em nghe ha! - Toby vỗ nhẹ vai Anna

_Nhưng em muốn oni-chan kể ngay bây giờ cơ! - Anna lắc người Toby

_Không! - Toby quả quyết

Anna nghe vậy là nếu có nói gì nữa cũng không được lợi ích gì, nên xụ mặt quay qua ăn tiếp. Đầu có ai biết rằng núi lửa trong lòng Kin đang bùng trào, anh đang rất tức giận nhưng phải ráng kiềm nén để hỏi cho rõ:

_Vậy Như giới thiệu cho tụi tui biết về anh ta chứ! - Kin liếc qua Toby, giọng nói pha chút khinh bỉ

_Ồ, đây là Toby anh họ của tui á mà, còn đây là... - Anna lấp lửng

_Yuki, bạn gái của tôi - Toby ôm vai Yuki

_Hèn chi, nhìn anh quen quá, nhớ tụi em không? - Sunny

_Nhớ không? - Sandy

_Nhớ chứ, Sandy và Sunny phải không? - Toby

_Đúng rồi! - Sandy và Sunny

Rồi cả đám lại nói chuyện trên trời dưới đất. Kin nghe Anna nói thì cũng thấy an tâm hơn nhưng vẫn thấy nghi nghi. Điều đó không thể không lọt vào mắt Toby, nhếch môi 1 cái, xem ra có thêm trò vui rồi đây!

Giới thiệu nhân vật mới

-Toby: Tóc xanh, mặt thuộc dạng nữ nam, ngang bằng với tụi hần, anh họ Anna, xem cô như em gái ruột. Và anh là người yêu của Yuki, cũng biết là Kin thích Anna nên bày trò thử lòng (Tg: Ác ghê hèn!), tính tình hài hước, vui vẻ.

-Yuki: Tóc hồng dài qua vai, đẹp ngang hàng tụi nó, người mà Anna xem như chị ruột. Người yêu của Toby, tính tình hiền dịu, ấm áp.

Ano, đã đến lúc chat với nhau rồi!

Tg: Và chúng ta cùng chào đón nhân vật mới đó chính là Toby và Yuki! *tung bông*

Yuki: Hi!

Toby: Bello!

Anna: Chào gì mà đơn giản thế!

Sandy: Đúng rồi, phải làm lố lên chứ!

Sunny: Như vậy nè! Hé lu é ve rỳ bó dỳ

Tg: Nói tiếng Anh chuẩn ghê ha

Sunny: Ta mà lị

Tụi hần: Nè, giờ tới lượt mấy cô giành đất của tụi tui đúng không?

Tụi nó: *nhún vai*

Tg: Phải để cho nhân vật mới nói nữa chứ! Nói gì đi!

Yuki: Không biết!

Toby: Nói gì là nói gì bây giờ

Tg: Tại sao hôm nay mấy má nói xàm quá vậy? Không giống mọi ngày

Cả đám: Chứ muốn gì?

Tg: Ta cũng không biết ta muốn gì nữa a!

Cả đám: *xiu trước nên chưa kịp la*

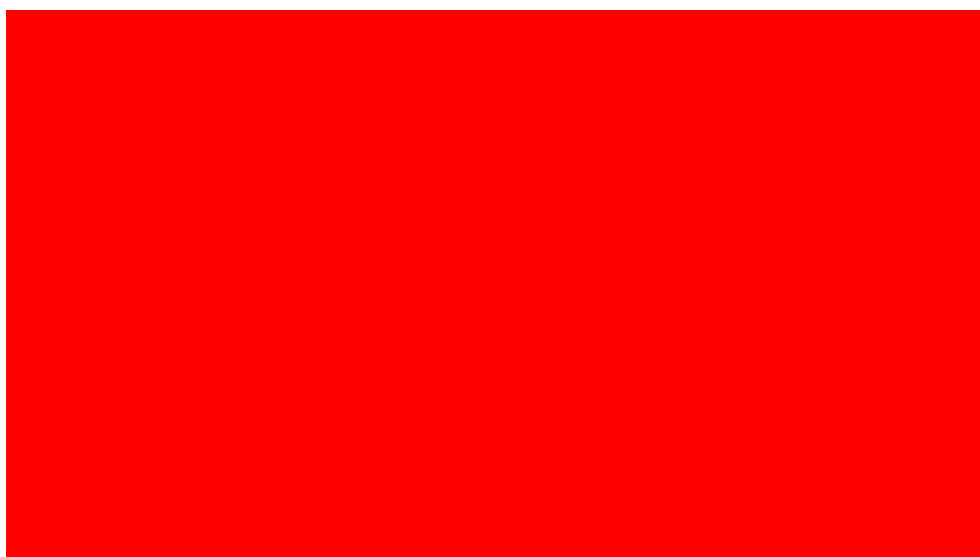
Tg: Thôi nó xiu hết rồi, hẹn kì sau nhé, bye!

23:35 rồi, có người nào thức hóng truyện mình không vậy? Hãy đón xem chap 33 nhé!

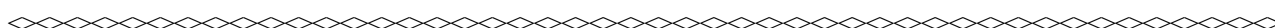
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Sự Thật (Part 1)

Ano, mấy bữa nay tự nhiên có việc đột xuất nên không đăng cho mấy bạn xem được, và bây giờ mình cố gắng lết xác để đăng đây. Đọc ik hen!

~~~~Giờ ra về~~~~

Anna vội vội vàng vàng dọn dẹp sách vở vào cặp 1 cách nhanh nhẹn nhất rồi lao như bay qua noi với Toby:

_Mình đi nhanh đi oni-chan - Anna kéo tay Toby

_Bé Như này, bộ muốn biết chuyện đó lắm hả? - Toby xoa đầu Anna theo thói quen

_Dạ! - Anna trả lời ngay

_À, mọi người muốn đến nhà Như thử không? - Sandy vừa đeo cặp vừa hỏi

_Muốn chứ! - tụi hần (Tg: Cái tánh tò mò không bỏ)

_Vậy thì chúng ta đi thôi! - Sunny

Sau đó cả đám cùng nhau leo lên xe phóng về biệt thự Chocolate. Vừa bước xuống xe tụi hần không khỏi trầm trồ vì chỉ nhìn cái cổng thôi cũng đã thấy hoành tráng lắm rồi. Cô bước tới nhấn vào mấy cái nút ở bên trái cái cổng, sau đó nó kêu "Ting" 1 cái rồi cánh cổng mở rộng ra, cô dẫn tất cả vào trong gara để cất xe. Khi trên đường đi vào nhà, Toby nói:

_Nhà vẫn như cũ nhĩ? - Toby liếc mắt xung quanh

_Umk, vì em không muốn thay đổi nó nên để vậy luôn! - Anna nói

_Nhà này là do ai thiết kế vậy? - Gin chăm chút ngó nghiêng

_Là của mẹ Như thiết kế đó! - Sandy

_Đẹp đúng không? - Sunny

_Umk - Rain, Kin

Kin thử nhìn xung quanh, ở đây trồng nhiều nhất là hoa oải hương, bồ công anh, hoa hồng và còn có thêm mấy loại hoa khác nữa. Cả đám cùng nhau bước vào phòng khách. Tụi hần lại thấy bất ngờ vô cùng vì ở ngoài đã dữ rồi, bên trong còn ghé hơn. Anna nói:

_Em xuống pha trà nha, mọi người cứ ngồi chơi đi! - Anna vừa nói vừa đi xuống bếp

Giờ này mới có dịp để quan sát phòng khách đây, anh liền quan sát toàn bộ phòng khách. Tường được sơn màu kem, xung quanh treo thêm 2,3 bức tranh phong cảnh trông thật hài hoà. Ở giữa phòng là 1 bộ ghế salon được làm bằng vải lông mềm mại tạo cảm giác thoải mái. Đối diện nó là cái kệ đựng TV, làm bằng gỗ đen, có thêm vài ngăn nhỏ để đựng đồ đạc linh tinh. Còn trước salon là 1 cái bàn thủy tinh, giữa bàn là 1 lọ hoa hồng tím thơm ngát được chăm chút kỹ lưỡng. Trên trần nhà là 1 cái đèn chùm long lanh được làm bằng kim cương vàng sáng óng ánh cả căn phòng. Kin lo tập trung ngắm nhìn tới nỗi không quan tâm cái tụi còn lại thì đang ngồi giỡn và chọc ghẹo nhau:

_Tao không ngờ hai đứa bay lúc đầu là oan gia ngõ hẹp mà bây giờ lại thành 1 couple đó nha! - Sunny chọc

_Ồ... Thì... Thì mày cũng vậy mà nói tao! - Sandy gân cổ lên mà cãi

_Là thật hả mấy đứa? - Toby

_À... Ừm... Ờ... - Sunny ấp úng

_Trà tới rồi đây! - Anna bưng khay trà với đĩa bánh ra

_Lo uống trà đi kìa! - Sunny đánh trống lảng

Anna không hề hay biết là mình đã cứu Sunny 1 bản thua trông thấy, vẫn cứ thản nhiên rót trà cho từng người. Sunny thầm cảm ơn con bạn thân của mình, còn Sandy thì tức anh ách là tại sao cô lại ra sớm vậy chứ, lâu lâu mới có cơ hội chọc mà lại bị phá đám. Toby nhấp miếng trà rồi nói:

_Umk, tay nghề vẫn như xưa nhĩ? - Toby khen

_Ngon lắm đó! - Yuki (Tg: Ế, sao giờ chị mới xuất hiện vậy?)

_Dạ, em mà lì! - Anna giỡn

_Trời ơi, mày làm là nhất đó Như! - Sandy đưa tay ra like

_Hihi! - Anna cười

Kin phải công nhận rằng trà của cô rất là ngon, làm anh ghiền luôn rồi. Phải nhanh nhanh lấy nàng về làm vợ mới được, anh nghĩ. Bỗng nhiên giật mình 1 cái, sao mình lại nghĩ như vậy chứ! Không quên nhiệm vụ quan trọng, Anna bay vào hỏi:

_Anh kể đi oni-chan! - Anna mắt long lanh

_... - Toby kể

Tg: Hi mina-san!

Yuki: Chào mấy bạn! :)

Toby: *vẫy tay*

Cả đám: Á, giờ là 2 anh chị nhảy ra nói trước bọn em á!

Yuki và Toby: Ờ, có gì không?

Cả đám: À, đâu có gì đâu

Tg: Trời, cứ tưởng mấy má xui rồi chứ

Tụi hần: Ê, có con trai nữa nha chứ không phải là gái không đâu

Tg: Vâng

Trời: Ta đây, các con kêu ta có việc gì không?

Cả đám: Ai kêu đâu!

Trời: Vậy hả, không có ai kêu thì đi về, ta thắng đây

Toby: Thắng nữa hả?

Yuki: Ông quôn quá mà!

Tg: Mấy chế yêu dấu oi, đã hết dung lượng í lộn thời lượng quá, bye đi nà

Cả đám: Nói không đã gì hết tron

Tg và cả đám: Bye!

Tg: À hình như mình nói chuyện càng lúc càng xàm đi nhĩ

Cả đám: Cho 1 like

Toby đã nói những gì vậy, hãy đón xem tập tiếp theo nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

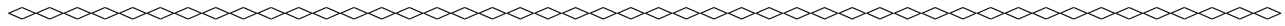
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Sự Thật (Part 2)

Hé lu mina-san, chắc hẳn là mọi người đang rất hồi hộp tại sao Yuki bị dính đạn mà vẫn còn sống đúng không? Câu trả lời đang nằm trong chap này đây. Mình đăng sớm cho đỡ hồi hộp nha, đọc thôi!

~~~Tại biệt thự Chocolate~~~

Mọi người đang banh cái lỗ tai của mình ra để nghe cho rõ những gì Toby nói, nhất là bạn Anna nhà ta đây. Toby hạ giọng thấp xuống rồi nói:

_ Lúc mà Vy bị dính đạn thì Như đã ngất luôn tại đó. Mấy phút sau, anh và gia đình mới tới để giải cứu nhưng đã muộn rồi. Ngày hôm sau, Vy được tụi anh lên đưa sang nước ngoài chữa trị nhưng không nói cho em biết vì bác sĩ đã nói rằng phần trăm sống sót rất ít, sợ em hi vọng nhiều thì thất vọng càng nhiều mới làm vậy. Sau 5 năm ròng rã, Vy đã tỉnh lại nhưng vẫn còn rất yếu, phải học cách đi lại từ đầu nhưng cô ấy rất kiên cường học. Em có biết tại sao không? Vì cô ấy muốn nhanh chóng trở về với em đó! Và bây giờ đã khỏi hẳn nên Vy đã cùng anh tức tốc bay về Việt Nam ngay. Rồi ngồi đây nói chuyện với mấy đứa này! - Toby nói xong liền với lấy ly trà tu liền 1 hơi vì nói quá nhiều dẫn đến khát nước

Nghe xong ai cũng bất ngờ ngoài Toby và Yuki. Anna nước mắt lưng tròng nhìn thẳng vào mắt Yuki hỏi với giọng run run:

_ Có thật không chị? - Anna xém khóc

_ Thật mà! - Yuki cười hiền

_ Chị ơi! - Anna bay vào ôm lấy Yuki

_ Bé Như ngốc! - Yuki cũng ôm lại

Anna đã bật khóc ngay sau câu nói của Yuki, cô cảm thấy hạnh phúc vô cùng vì chị ấy không chết, vẫn còn sống và mình đang ở trong lòng chị ấy, phải nói là những giọt nước mắt vui mừng cứ tuôn ra như suối. Yuki vuốt lưng Anna, thật ra Yuki cũng sắp khóc vì nhớ người mà mình xem như em gái ruột rà của mình nhưng vẫn ráng kìm nén, giả bộ mừng yêu:

_ Con bé này, lớn rồi mà còn khóc nữa là sao hả? - Yuki buông Anna ra nói

_ E... Em đâu có khóc đâu nè! - Anna vội vàng lau nước mắt làm mọi người cười 1 cái

_ Nói xạo nha! - Toby cốc nhẹ vào đầu Anna 1 cái

_ Á! Sao oni-chan cốc em! - Anna giả vờ ôm đầu chứ không thấy đau gì

_ Anh thích được không? - Toby vênh mặt

_ Không! - Anna gằn giọng

_ Á! Tha... tha... cho anh đi! - Toby khỏ sở nói

Tình hình hiện tại là cô đang ra sức... thọt cù lét Toby, vì đây là điểm yếu của anh chàng nên anh vừa cười ra nước mắt vừa nói. Mấy đứa còn lại thì nhìn bộ dạng của Toby cũng đủ mắc cười rồi. Anna nói với Yuki:

_ Chị Vy ơi, phụ em với! - Anna vừa thọt cù lét vừa nói

_ Vy đừng hại anh mà! - Toby năn nỉ

_ Ai bảo anh làm Như buồn chi, nhận phạt đi! - Yuki hùa theo Anna thọt lét Toby

May mắn đã mỉm cười với Toby, tranh thủ lúc cả 2 đang sơ hở liền vọt chạy ra ngoài, Anna và Yuki la theo:

_ Bắt anh lại! - Anna và Yuki chạy theo

_ Cho em tham gia với! - Sandy và Sunny chạy theo luôn

_ Há? Trời ơi, chết tui rồi! - Toby vừa chạy vừa than thở

Nói chung chung là Toby bị Anna, Yuki, Sandy và Sunny đi chạy vòng vòng phòng khách, trên môi ai cũng có nụ cười. Chỉ còn tụi hấn là ngồi nhón nhơ trên ghế salon. Rain vuốt cằm nói (Tg: Sao con trai ai cũng khoái vuốt cằm thế nhỉ?):

_Nhìn Như lạnh lùng vậy mà cũng cười vui vẻ ghê ha! - Rain nói với Gin

_Ồ! Không ngờ quá khứ của cô ấy lại buồn như vậy! - Gin nghe kể cũng đã hiểu sơ qua tình huống

Kin im lặng nhìn Anna, bỗng dưng thấy buồn thay cho cái quá khứ ấy nhưng giờ không cần lo nữa rồi. Ôi! Sao nhìn thấy nụ cười ấy là tim mình lại đập mạnh thế nhỉ? Anh lắc đầu vài cái để xóa bỏ ý nghĩ ấy đi. Cảnh đó lại 1 lần nữa lọt vào mắt của Toby (Tg: Lo chạy đi kìa cha nội, ngó ngó quài!/ Toby: Ai là cha nội hả?/ Tg: Đâu nói ai đâu!), khẽ nhếch môi cười, phải thử thách thẳng nhóc đó mới được. Vì Rain và Gin tập trung tằm nên không thấy sự chuyển biến đó, còn 4 nàng kia đang lo chạy rồi thì có thêm quan tâm xung quanh đâu, chỉ biết Toby mà thôi.

~~~~Sau 1 hồi chơi đùa thỏa thích thì trời cũng đã khuya~~~~

Cả đám ngoài tụi hấn thì đang ngồi ghế salon mà thở như trâu vì chạy quá nhiều. Anna nhìn đồng hồ thì giật mình nói:

_Đã 12h rồi sao? - Anna hơi hoảng

_Dĩ nhau này giờ mà tới khuya luôn rồi! - Sandy

_Vậy mấy em sao về nhà đây? - Yuki hỏi tụi hấn

_Thì ở lại đây - Kin thân nhiên nói

_Hả? - Tất cả la

_Sao? Có vấn đề gì à? - Kin

_À... không - Sunny

_Vậy tụi tui ở phòng nào? - Rain

_Mọi người đi theo em, em dẫn lên phòng cho - Anna đi lên cầu thang

Sandy và Sunny thì đi về phòng của mình, leo lên giường ngủ luôn, bộ đồng phục vẫn còn trên người (Tg: Ồ dơ). Anna nói:

_Anh Thiên, chị Vy, anh chị ở chung với nhau mà đúng không? Vậy thì anh biết phòng mình rồi đó! - Anna nói

_Umk - Toby

_Em ngủ ngon nha Như! - Yuki vuốt tóc Anna

_Dạ, chị cũng ngủ ngon! - Anna cười

Toby và Yuki đi khuất thì Anna dẫn tụi hấn đến phòng mình:

_Đây là phòng của Phong, Long, Cường nè, ngủ ngon nha! - Anna nói

_Ngủ ngon! - tụi hấn

Anna đi ngược xuống dưới phòng khách để dọn dẹp cái "chiến trường" xong đi lên phòng thay đồ rồi mới ngủ. Tụi hấn do không có quần áo nên bận vậy ngủ luôn (Tg: Má ơi, sao không hỏi Anna lấy quần áo đưa cho, để vậy thúi kinh luôn cho coi!). Yuki và Toby thì có đồ vì Toby đem về mà. Tất cả đều đi vào giấc ngủ nhanh như chớp vì ai cũng mệt rã rồi rồi.

~~~~Sơ đồ phòng của tụi hấn, Toby và Yuki nè!~~~~

Kin - Rain - Gin - Trống - Trống

Anna - Sunny - Sandy - Toby và Yuki - Trống

Hiểu đại khái là vậy đi hen! Chữ nêu tả nữa thì dài dòng lắm! Còn tại sao Toby biết phòng mình ở đâu là vì Toby hay về đây chơi nên Anna dành riêng 1 phòng và cũng để lại vài bộ quần áo nên Toby chỉ đem đồ Yuki về thôi.

Tiết mục trò chuyện xin phép được bắt đầu!!!

Tg: *khóc ròng* Tại sao ta lại ít được xuất hiện trong truyện chứ!

Toby: Chắc tại mi không "ăn truyện" á!

Yuki: Ăn ảnh của người ta mà đem đi chế được à! *thở dài*

Anna: Bởi vậy mới nói anh "thông minh" ghê luôn!

Toby: Nói gì đó! *mặt đỏ như trái ớt*

Tg: Không được mắng idol của ta nghe chưa! *che chắn Anna*

Toby: Mi nhớ đó!

Tg: Pê! *le lưỡi*

Yuki: Hình như có cảm giác "trống vắng chiều nay thì phải"

Anna: Ồ đúng rồi ha, Sandy, Sunny, Kin, Rain, Gin đâu nhỉ? *ngó nghiêng*

Toby: Ai biết!

Tg: *nghĩ thầm* Ta nhốt chúng vào phòng rồi, làm gì xuất hiện ở đây chứ, ai biểu tụi nó nhiều chuyện quá chi! Muahaha!

Kin: Ê, cái con Tg kia!

Tg: Nà nì, sao mi thoát ra được!

Kin: Thì ra là mi dám nhốt tụi ta trong phòng hả? Lên xử nó anh em ơi!

Cả đám: *nhào vào quánh*

Anna: Không biết mình có nên đánh hay không ta? *mặt ngơ ngác*

Tg: Má ngơ không đúng chỗ rồi má ơi! Ái da đau quá!

Sandy: *kéo Anna vào luôn*

"Bụp... Bốp... Chát... Bép... Bùm" Hàng loạt âm thanh dễ thương vang lên

Cả đám: Xin lỗi đọc giả nha, cái con mụ Tg do mệt quá không chào được rồi, mình chào giùm cho, bye!

Tg: *rửa trong lòng* Hãy đợi đấy! Nubacachi! (Mình viết đúng không nhể, à mà thôi kệ đi)

Hãy đón xem chap 35 nhể đọc giả thân yêu!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Gặp Lại Người Ấy

Chắc hẳn là các bạn đang rất háo hức cho chap tiếp theo đúng không nè, và vì có rất nhiều bạn mong ra nên mình sẽ đăng luôn cho đỡ phải lết dép hen. Còn bây giờ, đọc đi kéo nguội ha!

~~~~Sáng hôm sau~~~~

Mặc dù tối qua ngủ thiếu giấc nhưng Anna vẫn dậy sớm như thường ngày. Cô sau khi VSCN thì đi xuống bếp làm đồ ăn sáng. Bữa sáng là đĩa bánh pancake có miếng bơ nằm trên và phủ đầy mật ong, với 1 ly nước cam ngọt ngọt chua chua làm bữa ăn thêm hấp dẫn (Tg: Mình thích món ấy lắm cơ, mà chưa được ăn lần nào! T_T). Xong xuôi, Anna biết là Toby hay dậy sớm hơn mình nên thế nào cũng đang ở trên sân thượng hóng gió, bước thẳng lên đó luôn. Cô đoán quạ không sai mà, Toby đang để tay tựa vào lan can, mắt thì nhìn xa xăm. Anna tiến lại gần nói:

_Oni-chan! - Anna hù

_Tĩnh hù anh hả, không có tác dụng đâu - Toby thản nhiên nói

Anna xụ mặt hẳn ra, mình bước đi nhẹ nhàng lắm rồi chứ bộ, mà sao anh ấy lại biết được vậy cả. Lần sau phải cố gắng hơn nữa mới được. Ánh mắt cô thể hiện ý chí quyết tâm hùng hực làm Toby rợn sóng lưng, phải cẩn thận cho chắc ắn. Anna tháo ánh mắt đó ra và hỏi 1 cách ngây thơ nhất:

_Anh đang suy nghĩ gì vậy, về chị Vy phải không? - Anna cười gian

_Làm gì có! - Toby vờ quay đi hướng khác

_Vậy chứ oni-chan đang nghĩ gì? - Anna chắn trước mặt Toby

_À không có gì đâu, mình đi xuống thôi! - Toby đánh trống lảng

_Unk - Anna không nghi ngờ gì mà đi xuống luôn

Toby vừa đi vừa nghĩ, không biết tại sao trong lòng mình lại có cảm giác bất an như sắp có thêm sự xuất hiện không tốt đẹp của 1 người nào đó. Còn Anna thì nghĩ rằng chắc oni-chan suy nghĩ về công ty thôi nên cứ vô tư. Và lúc này nhiệm vụ của cả 2 là phải đi đánh thức mấy con người đang nằm ngủ như heo ở dưới kia. Toby khoẻ rồi vì anh chàng chỉ kêu có mỗi Yuki còn Anna phải gánh hết.

~~~~Tại phòng Yuki và Toby~~~~

Toby bước vào, đến trước giường nơi mà Yuki đang ngủ, Toby nói khẽ vào tai Yuki:

_Dậy nào, sáng rồi đó! - Toby nói giọng ngọt như đường

_U... Oáp sáng rồi sao? - Yuki ngáp nhẹ

_Ừ, dậy ăn sáng rồi còn đi học - Toby để 2 tay mình lên má Yuki

_Đợi em chút! - Yuki bước vào nhà tắm (Tg: Mình cũng muốn được kêu dậy như thế cơ! *mắt long lanh*/ Toby: Nhiều khi ước mơ chỉ là mơ ước!)

Nói chung phòng này gọi là suôn sẻ đi ha!

~~~~Tại phòng Sunny~~~~

Anna bước vào là 1 cảnh tượng hùng vĩ đập vào mắt: đầu giường là cái chân còn cuối giường là cái đầu, mền gối quần lung tung cả lên. Cô đi tới gần, không phải nói nhẹ nhàng như Toby mà là hét thẳng vào tai:

_DẬY ĐI CÁI CON SÂU NGỦ KIA!!! - Anna nói muốn rung chuyển căn phòng

_Á! Động đất, sóng thần, Trái Đất nổ tung, sấm sét,... - Sunny giật mình dậy sờ 1 tràng không liên quan gì đến nhau

_Chưa tỉnh nữa hả, cần giúp đỡ không? - Anna mặt hầm hầm

_Ồ không không, tao tỉnh rồi - Sunny vọt lẹ vào phòng vệ sinh

_Lát nhớ qua gọi bạn trai dậy nha! - Anna gọi với vào

_Ok! - Sunny

"Xong 1 phòng, còn 2 phòng nữa!" Anna tự nhủ

~~~~~Tại phòng Sandy~~~~~

Cảnh tượng cũng na ná bên Sunny nên không cần phải nói nhiều làm gì. Nhưng nó nhẹ nhàng hơn 1 chút là Anna không cần phải hét, chỉ cần có đồ ăn là tỉnh ngay, cô đỡ phải tốn sức. Còn 1 phòng cuối.

~~~~~Tại phòng Kin~~~~~

Đứng trước cửa phòng, Anna khẽ đưa tay lên gõ cửa, nói:

_Phong, dậy đi, xuống ăn sáng nè! - Anna nói vọng vào

Vẫn không có 1 chút động tĩnh gì, nên cô khẽ mở cửa rồi nói:

_Tui vào nha! - Anna nói với vẻ ngượng ngùng

Trước mắt Anna là khuôn mặt đang ngủ đẹp tựa thiên thần của Kin làm tim cô trật 1 nhịp. Hàng mi khép nhẹ, sống mũi cao, môi trái tim, Anna khẽ chạm tay vào mặt. Ôi, sao mà da lại mềm mại đến thế nhỉ! Sau 5 phút thất thần, cô đã lên lấy điện thoại chụp hình lại khoảnh khắc ấy. Kin chợt người 1 cái, rồi mắt lim dim làm Anna giật mình giấu điện thoại đi. Anh hỏi:

_Ủa, sao Như lại ở đây? - Kin nói bằng giọng ngái ngủ

_À, tui gõ cửa với kêu hoài mà Phong không nghe nên tui vào kêu thôi, sửa soạn rồi xuống ăn sáng nha, tui xuống trước đây! - Anna nói 1 lèo rồi chạy đi

_Đúng là! - Kin bật cười

Thật ra anh đâu có ngủ đâu, dậy lâu lắm rồi nhưng cứ giả ngủ để thử xem cô sẽ làm gì. Thấy Anna lấy điện thoại ra chụp hình mình đúng là hạnh phúc quá đi thôi! Kin vui vẻ đi vào phòng tắm. Còn cô thì vừa chạy xuống bếp còn mặt thì đỏ hơn cả trái cà chua chín nữa kia. Anna nghĩ: "May quá, cậu ấy không thấy gì hết!" (Tg: Sai lầm trầm trọng luôn rồi chị ơi!).

~~~~~Ở bàn ăn~~~~~

Mọi người đang ngồi rất đông đủ và thưởng thức bữa ăn sáng. Gin và Rain được Sandy với Sunny kêu cũng "bình thường" nên mấy bạn tha hồ mà chấp cánh cho trí tưởng tượng bay cao bay xa nhé! Yuki hỏi:

_Vậy chị với anh Thiên đi bằng gì đến trường? - Yuki hỏi Anna

_Ủa chứ hôm qua anh chị đi cái gì lên trường? - Sandy

_Bữa đó vừa đáp máy bay là anh chị đi thay đồ rồi đón taxi đi chứ có gì đâu mà đi! - Toby

_Oni-chan quên nữa hả, vậy còn ở gara thì sao! Anh không nhớ là bộ sưu tập xe của tụi em có rất nhiều xe đúng không? - Anna đánh nhẹ vào vai Toby

_Ồ ha, anh quên - Toby gãi đầu

_Thôi ăn xong rồi thì đi học thôi! - Sunny

_Em đi chung xe với anh nha! - Rain nói

_Đúng rồi, vợ đi với chồng đi! - Gin

_Umkk, cũng được - Sandy và Sunny

_Vậy thì đi thôi! - Yuki

Toby và Yuki vớ đại 1 chiếc xe hơi màu đen lấp lánh rồi phóng đi cùng tụi nó và tụi hần. Chỉ có Anna và Kin là 1 người 1 xe thôi (Tg: Chị í ngại đó mà!)

~~~~~Học viện~~~~~

Mình xin bỏ qua cái cảnh hú hét đó đi vì ngày nào cũng như nhau thôi, kể làm gì cho nó dư chữ, đúng không? Ở trên đường lên lớp, Anna cứ bám lấy Yuki riết làm Toby không được gần người yêu của mình gì hết. Toby nói:

_Như à, em trả Vy lại cho anh đi ha! - Toby níu tay Anna

_Không! - Anna không quan tâm

_Đi mà anh năn nỉ em đó! - Toby xuống nước năn nỉ

_Đã nói không là không mà! - Anna giận dữ

_Vy ơi! - Toby chuyển qua Yuki

_Em không biết gì hết á! - Yuki nhún vai 1 cách vô tội

_Ồ, sao kì vậy? - Toby ngơ mặt ra

Mấy đứa kia thì ôm bụng ra cười lăn cười bò vì cái mặt của Toby vô cùng tếu. Còn Kin thì từ vui vẻ chuyển sang giận dữ vì Yuki mà Anna không có đi gần mình nữa (Tg: Con gái mà cũng ghen được nữa hả ông?).

~~~~Ở trên lớp 11A1~~~~

Cô Vân chập vạt mái mới làm cho cái lớp quý sứ này im lặng, nói:

_Lớp chúng ta hôm nay có học sinh mới - cô Vân thở như trâu vì vừa mới hết xong

_Học sinh mới nữa hả? - học sinh 1

_Đừng có nói lại là couple như Thiên và Vy nha! - học sinh 2

_Là trai hay gái vậy cô? - học sinh 3

_Có đẹp không cô? - học sinh 4

_...

Thế đấy! Mới vừa im được có 1 phút chứ nhiều đâu, rồi lại nói chuyện tiếp. Cô Vân la lần cuối:

_THÔI! Vào đi 2 em! - cô Vân

_Chào mọi người, mình tên là Hàn Yên, còn đây là Phuong Nam, tụi mình mới chuyển tới nên có gì mong mọi người chỉ bảo nha! - giọng ngọt ngào kèm với nụ cười tỏa nắng làm mấy boy phụt cả máu mũi nhưng không bằng lúc tụi nó chào hỏi

Còn Nam thì không há miệng nói lấy 1 lời, mắt thì đảo quanh lớp rồi dừng lại ở chỗ Anna. Cô do có người nhìn chăm chăm vào mình nên khó chịu ngẩng mặt lên thì chạm mắt với Nam. Sau 5 giây nhìn nhau, Anna cuối xuống xem như chưa có gì xảy ra. Kin nhìn thấy cảnh đó thì "khịu khịu chọ" 1 chút xiu. Sandy và Sunny đã rút kinh nghiệm từ lần trước nên đã không hét lên nữa mà chỉ nhìn 2 người đó với ánh mắt khinh bỉ. Còn có Rain và Gin là ngu ngơ khờ khờ không biết gì.

Rain: Ê, mi nói ai ngu ngơ khờ khờ hả?

Gin: Ta xử mi nha cái con Tg kia

Tg: Ố, em vô tội mà! *xách quần chạy*

Rain và Gin: Đứng lại đó cho ta!

Anna: Mấy người đó có biết là câu "Đứng lại" thuộc dạng vô dụng nhất thời đại không?

Yuki: *nhún vai*

Sandy: Hé lu!

Sunny: Tụi tui có bỏ lỡ chuyện gì không vậy?

Anna và Yuki: Có!

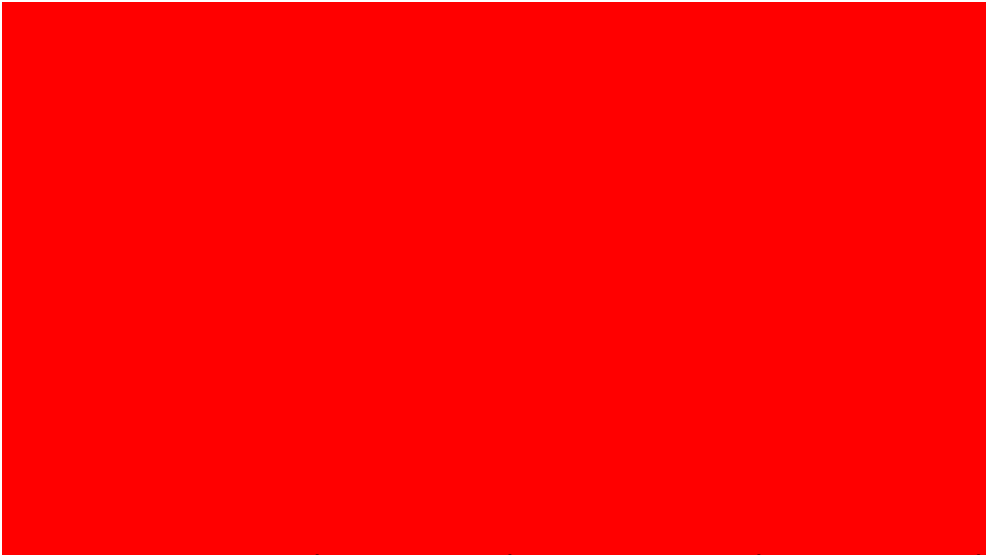
Tg: Thôi ta lười quá, nghỉ nha, bye!

Nam và Yên là ai thế, hãy đón xem chap sau nhé!

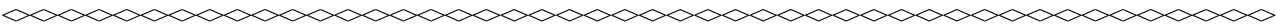
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chính Cậu Đã Lừa Dối Tôi Mà!

Hìhì, Tg đã trở lại rồi đây! Oáp, hiện giờ là mình đang thiếu ngủ và vô cùng buồn ngủ nhưng do mong muốn của mọi người nên viết xong mới đi ngủ này. Nên chap có ngắn hay dờ 1 chút thì đừng nói gì nha! Đọc ha!

Sau khi đợi các bạn im lặng và ổn định thì Nam mới nói:

_ Có thể cho tôi ngồi gần chỗ đó được không? - Nam chỉ tay thẳng xuống bàn Anna

Cả lớp nhìn theo hướng cánh tay của Nam thì khuôn mặt đẹp hoàn hảo của Anna hiện ra trước mắt làm cho giật mình. Toby thấy vậy thì lập tức đứng lên phản bác ngay:

_ Cậu thích ngồi đâu thì ngồi, nhưng cấm ngồi ở đây rõ không? - Toby la to

_ Bình tĩnh đi anh! - Yuki ngồi kế bên lay lay Toby nói nhỏ

_ Hừ, tự nhiên ở đâu lòi ra thế không biết! - Toby ngồi xuống buông 1 câu làm cho Nam và Yên xám mặt

Cô Vân sợ rằng sẽ có chuyện không hay xảy ra nên đã vào can thiệp

_ À, chỗ đó có người ngồi rồi. Hay là 2 em ngồi ở đây đỡ nha! - cô Vân chỉ tay vào bàn đầu

_ Tôi đã nói... - Nam đang nói

_ Dạ thưa cô, tụi em ngồi ở đó được rồi ạ. Tụi em về chỗ nha cô! - Yên lễ phép

_ Ủ, 2 em về chỗ đi - cô Vân mém tức giận nhưng con giận nguôi bớt vì lời nói nhẹ nhàng, lễ phép của Yên

Nghe cô nói xong, Yên khoác tay Nam vào bàn ngồi cho dù Nam không muốn. Lốp lại xì xào bàn tán vì: Nam và Yên là couple hả? Sao Nam lại muốn ngồi gần Anna? Chẳng lẽ có chuyện gì đó bí ẩn nhì? 2 người ngồi bàn đầu mà cứ chụm đầu vào nhau mà thì thảo cái gì đấy không nghe được. Anna nhìn cảnh đó mà cảm thấy vết thương cũ đã rỉ máu rồi. "Tại sao chứ? Vì sao khi vừa mới quên được anh thì anh và cậu ấy lại quay về? Hai người hạnh hạ tôi vẫn chưa đủ nữa hả?" Cô nghĩ thầm nhưng vờ lấy điện thoại ra bấm bấm cái gì đó. Sandy quay xuống nói:

_ Như! - Sandy chạm tay mình vào tay Anna

_ Gì? - Anna ngẩng mặt lên

_ Mà không sao chứ? - Sandy lo lắng

_ Sao là sao gì, có gì đâu! - Anna vờ không quan tâm

_ Umk, vậy thì tốt rồi. Nhưng nhớ là nếu có gì thì phải nói với tao nghe chưa con cóc? - Sandy cốc đầu Anna

_ Au, sao người nào cũng lợi dụng mà cốc đầu tao thế! - Anna giỡn cho Sandy yên tâm

_ Haha! - Sandy quay lên

Sandy vừa quay lên thì Anna lại cầm đầu vào điện thoại để quên nỗi buồn. Kín ngồi kế bên cũng lơ mơ đoán ra sự việc nhưng không chắc chắn lắm. Anh nhìn về ánh mắt của cô, chứa đựng đau thương, buồn thảm và trên hết là hận thù. Không biết 2 cái người tên Nam và Yên là ai mà lại có ấn tượng vô cùng to lớn với cô như vậy. Kín biết rằng nếu có hỏi thì Anna sẽ không trả lời nên không dám hỏi. Thế là buổi học lại trôi qua 1 cách ảm đạm

~~~~Ra chơi~~~~

Anna đứng dậy đang định đi xuống căn tin với mọi người nhưng có 1 cô gái có mái tóc màu đen mọc lại đỏ chói dài tới vai chạy đến đang tay ra để ôm cô. May mắn là Anna đã né kịp thời nên đã để Yên ôm lấy không khí. Yên chu mỏ nói:

_Như này kì quá a, mình ôm mà cũng không cho nữa! - Yên nói giọng nũng nịu

_Thôi ngay đi! - Anna nói với độ âm

_Ủa Như sao vậy, không nhớ Yên hả? - Yên cầm tay Anna nói

_... - Anna không nói gì chỉ giựt tay Yên ra khỏi tay mình

_Hic... hic... Sao lúc đó cậu lại biến mất thế, có biết là mình lo cho cậu lắm không? Tại sao...? Tại... sao... - Yên chưa gì đã khóc nức lên

_Bỏ ngay cái điệu bộ giả tạo đó đi! - Anna

_Hả? - Yên mắt rung rung

_Quên rồi sao? CHÍNH CẬU ĐÃ LỪA DỐI TÔI MÀ! - Anna nhấn mạnh câu sau

_Sao cậu lại nói vậy? - Yên run run

_Đừng nói nữa, tôi biết hết rồi - Anna không muốn dây dưa với loại người như thế này

_Cậu... làm... làm sao... cậu biết được? - Yên giật thót

_Đi thôi! - Anna đưa tay ra hiệu cho mọi người đi

_Unk! - cả đám

_Như! Như chờ đã, Như! - Yên gọi to

Anna không thèm quan tâm, vẫn đi tiếp để lại khuôn mặt ngỡ ngàng lẫn lo sợ của Yên. Mặt Yên bây giờ thì tái mét, "Tại sao lại biết chuyện đó chứ?" nghĩ thầm. Cô lướt qua người Nam nhưng phải dừng lại vì Nam đã giữ tay mình. Anna nhìn xuống tay bị giữ, nói:

_Buông ra! - Anna nói bằng giọng lạnh hơn cả lạnh

_Tiểu Như, anh xin lỗi! - Nam cúi gầm mặt

_Bây giờ nói xin lỗi thì có muộn quá không? - Anna

_Anh... - Nam

_Bỏ tay tôi ra! - Anna

_... - Nam vẫn nắm chặt

_ "Chát" Tôi đã nói là bỏ tay ra rồi mà! - Anna lấy tay còn lại tát vào mặt Nam

Nam do giật mình nên đã nói lỏng tay 1 chút nên cô có thể giựt tay mình ra dễ dàng, rồi chạy ra khỏi lớp. Kín thấy vậy nhưng không biết tại sao cái chân mình tự chạy theo sau, bây giờ anh không cần nghĩ thêm gì khác chỉ cần biết là phải đuổi theo cô ấy cho bằng được. Khi cả 2 biến mất sau cánh cửa thì Toby không thương tiếc đánh 1 phát thật mạnh vào mặt Nam làm miệng bị chảy máu, quát:

_Mày còn về đây làm gì? Sao không ở đó với cái con "người yêu" của mày đi! - Toby 1 tay xách áo Nam 1 tay chỉ thẳng vào mặt Yên

_Hừ! - Nam hừ lạnh

_Mày mà dám em gái tao tổn thương lần thứ 2 thì đừng mong chỉ có như vậy - Toby thả tay ra làm Nam té xuống đất

Toby giận dữ bước xuống căn tin, theo sau là mấy đứa còn lại. Yên chạy lại đỡ Nam lên nhưng bị Nam hất ra. Nam tự đi xuống phòng y tế, Yên chạy theo sau. Trong lớp chỉ còn lại vài người nên không bị to chuyện cho lắm

~~~~Bên phía Anna~~~~

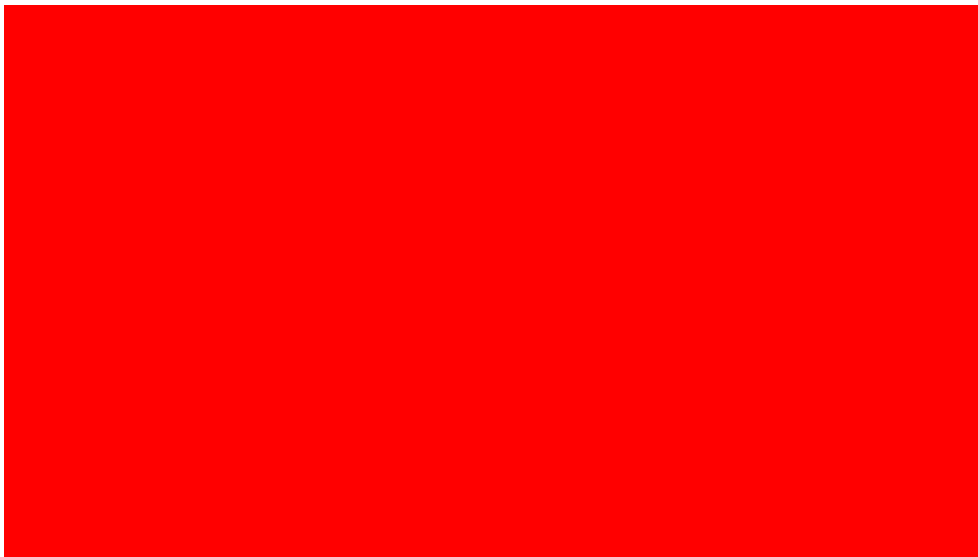
Anna vừa chạy vừa khóc, cô nghĩ trong đầu: "Anh ấy lại làm mình đau hơn nữa rồi, như vậy mới vừa lòng hả dạ anh sao hả Nam?". Những giọt nước mắt của cô như viên kim cương sáng giá rơi xuống đất vỡ tan. Chắc là đi đến đó sẽ giúp mình bớt buồn hơn, thế là cô rẽ hướng chạy chuyển sang nơi đó.

Nơi đó là nơi nào thế? Hãy đón xem chap sau ha! Vì một nên mình không cho khúc nói chuyện vào được, komen nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Quá Khứ Của Nam, Như, Yên

À, vâng hẳn thế nào mấy bạn cũng thắc mắc rằng Nam và Yên là ai đúng không nào? Và câu trả lời đang nằm trong chap này. Nó nói về quá khứ lúc trước của Anna nên đừng bỏ qua nhé! Quên nữa, mọi người có thể vừa xem chap này vừa nghe bài: "Acute - Miku x Kaito x Luka" vì nội dung bài hát cũng hợp với chap này lắm í, mình nghĩ vậy. Đọc thôi!

~~~~~Thời điểm lúc này là cuối năm lớp 8~~~~~

Khi đó tụi nó và Yên là những người bạn thân còn hơn chữ thân nữa, đi đâu hay làm gì đều có nhau (Tg: Ấy ấy đừng nghĩ bậy bạ nha!). Nhưng trong đó, Anna và Yên chơi thân với nhau hơn, cô phải gọi là tin tưởng hoàn toàn vào người bạn này nên có chuyện gì cũng chia sẻ hết. Yên thì luôn luôn lắng nghe nhưng lại ít kể chuyện của mình cho Anna nghe vì l lí do gì đó. Mọi việc trôi qua trong âm ỉ, vui vẻ cho đến 1 ngày...

~~~~~1 hôm trời trong xanh, chim hót ríu rít...~~~~~

Anna gọi điện thoại cho Yên, lúc này xưng hô đỡ hơn hiện tại nhiều:

_Alo! - Yên

_Alo, Yên hả, đi mua sắm với mình không? - Anna cười

_Trời, phải đi chứ, hồi ngộ, mua sắm là nghề của tui mà! - Yên tự sướng

_Thôi thôi xuống giùm cái đi! - Anna giỡn

_Haha! - cả 2 cùng cười

_Vậy quyết định là đi đúng không? - Anna

_Umk, có rú Ái với Ân không? - Yên

_Có rú nhưng nó bận việc hết tron rồi! - Anna thở dài

_Ồ kệ nó đi, 2 đứa mình đi cũng được mà! - Yên dỗ Anna

_Hẹn gặp ở khu mua sắm "Key" nha! - Anna (Tg: Khu mua sắm nhà Yên)

_Ok, bye! - Yên

_Bye! - Anna cúp máy

Cô liền đi thay đồ để chuẩn bị đi mua sắm. Anna bước ra khỏi phòng với phong cách dễ thương hợp với tính cách của mình: Áo ba lỗ màu trắng bỏ trong váy nhún bèo có đính kim tuyến màu tím nhạt pha chút hồng hồng dài tới gối, cộng thêm áo crop top bằng ren ngắn tay màu trắng nốt, đi giày búp bê đế thấp màu tím có đính 1 viên ruby trắng ở phía trước giày, tóc thì vén đều qua hai bên, đeo thêm 1 cái băng đô màu trắng tăng sự xinh xắn. Khi lái xe đến nơi thì thấy Yên đã đứng chờ sẵn ở trước cổng. Yên mặc 1 cái đầm ngắn tay dài tới gối màu bạc, phần đuôi váy được trang trí thêm chuỗi ngọc trai thật làm cho người mặc thêm quý phái, mang giày cao gót đồng màu với cái đầm, tóc búi lỏng có thêm 1 cái cài tóc màu bạc nho nhỏ. Trong khi Anna thuộc tuýp dễ thương, trong sáng thì Yên lại trái ngược với tuýp quý phái, chừng chặc. Nhưng không vì vậy mà sắc đẹp của cả 2 giảm xuống, nó còn tăng lên là đáng khác. Yên bước lại gần Anna nói:

_Tối trễ 1 phút nha! - Yên khoanh tay

_Có 1 phút mà làm lỗi! - Anna chu mỏ

_Như không nghe người ta nói: Thời gian là vàng bạc hả? - Yên nhăn mặt

_Rồi rồi, muốn tui làm gì thì nói đại đi, đừng có chơi trò đó nữa - Anna cười

_Thật nha! Tui muốn Như trả hết tiền quần áo cho tui! - Yên cười gian

_Ê! Cậu là chủ khu mua sắm mà còn bắt mình trả là sao? - Anna la làng

_Kệ tui, có làm không thì bảo? - Yên giận dữ

_Làm thì làm. Như bà chán ý! - Anna nói nhỏ câu sau

_Nói gì đó! - Yên

_Có nói gì đâu, vào thôi! - Anna khoác tay Yên đi vào

Đang đi lòng vòng khu mua sắm thì Anna chợt nhìn vào bộ đồ của Yên rồi hỏi:

_Sao hôm nay bạn sang vậy? - Anna

_Có đâu, hồi nãy đang đi tiệc họp mặt gì đó, đang chán mà nghe Như gọi nên bạn vậy chạy đi luôn này! - Yên thờ dài

_A, tới rồi! - Anna chỉ tay vào tiệm quần áo

Yên trong vòng 5 phút đã lựa được khoảng mấy chục bộ quần áo rồi chạy vào thử đồ, không quên thấy qua cho Anna vài bộ mình ưng ý. Cô lác đầu ngán ngẫm rồi cũng vào thử đồ. Sau 1 hồi thử đồ tới lui thì cũng đã mua xong. Yên khệ nệ bung đồng đô ra tính tiền, nói:

_Trả tiền đi! - Yên

_Rồi! - Anna móc thẻ ra đưa cho nhân viên, làm nhân viên hết hồn vì chiếc thẻ này chỉ có 1 không 2, số tiền có thể xem như vô hạn vì dùng tới chết cũng không hết

Yên xách quá trời đồ, ra lệnh cho Anna:

_Xách đi! - Yên

_Ủa, tui nhớ là chỉ có nhờ trả tiền thôi mà, đâu có nhờ xách đâu. Tự xách ha! - Anna chạy đi

Do mãi chạy với lại cứ ngó đầu ra sau nên cô đã tông phải 1 người nào đó. Anna thì té xuống, còn người kia vẫn không bị gì. Yên chạy lại hỏi:

_Có sao không? - Yên

_Không sao, ổn mà! - Anna đang định ngồi dậy thì có 1 bàn tay đưa ra

_Đỡ tôi đỡ cho! - người đó nói

_Cảm ơn! - Anna đứng dậy

Trước mặt cô là 1 chàng trai cao ráo, có mái tóc đen mọc lại xám, khuôn mặt rất đẹp, đang cười tươi với mình. Nam nói:

_Xin lỗi, anh vô ý quá! - Nam nhìn Anna nói

_Không đâu, em mới là người đụng vào anh chứ. Em xin lỗi! - Anna cúi gập người

_Em tên gì? - Nam vẫn đang nắm tay Anna

_À, em tên Như. Còn anh? - Anna ngại ngùng

_Anh tên là Nam. Đây là bạn em hả? - Nam gọi chuyện bằng cách hỏi vu vơ

_Dạ, bạn ấy tên Yên - Anna cười

_Chào anh! - Yên

_Ấy chết, trễ rồi Yên ơi! - Anna quay sang Yên

_Á, đúng là trễ rồi! - Yên gấp gấp

_Thôi tui em về nha. Có duyên gặp lại - Anna vẫy tay tạm biệt Nam

Sau đó 2 cô nàng chạy thục mạng đi. Mấy bạn có biết là Yên và Anna bị trễ gì không, trễ giờ xem phim: "Fairy Tail" trên HTV3 á (Tg: Minh cuồng phim ấy lắm à, có ai giống mình không?). Nam nhìn theo bóng lưng Anna mà nghĩ thầm: "Cô bé dễ thương thật đó, không lẽ mình thích rồi sao. Phải của mới được!".

~~~~Ở biệt thự Chocolate~~~~

Yên và Anna đang vô cùng tập trung vào cái màn hình TV. Ôi nhìn kìa, Nastu với Gray cứ cãi lộn hoài nhìn vui ghê nời, cô rất thích Lucy, dù người ta có đim hay bêu xấu thì vẫn cứ thích, còn Yên thì thích Erza vì sự mạnh mẽ với vẻ đẹp của cô ấy. Sau khi xem xong thì Yên cũng phải ra về vì người nhà gọi điện nói phải về gấp.

Anna thì vẫn ngồi đó, nhớ lại cảnh Nam nắm tay mình, sao bàn tay đó ấm áp thế, mình say nắng rồi hả? Mặt cô cứ hồng hồng suốt nhìn yêu chết được. "Đi ngủ thôi, mai tính" Anna nghĩ rồi đi ngủ.

~~~~Hôm sau~~~~

Anna đi học thì gặp mặt Nam ở trường, cô nói:

_Anh học trường này hả, sao em không biết! - Anna

_À, anh mới chuyển về đây - Nam cười, thật ra Nam biết Anna học ở đây nên chuyển về thôi

Rồi cả 2 sánh vai cùng lên lớp vừa đi vừa nói chuyện, cười đùa vui vẻ. Nam đưa cô đến tận lớp rồi mới về lớp mình vì 2 người khác lớp. Vào trong bị Sandy và Sunny hỏi:

_Ai đó? - Sandy

_Bạn trai phải không? - Sunny

_Đâu có! - Anna chối, mặt đỏ lừ

_Xạo, cậu thích anh ấy đúng không? - Sandy

_Nói ra đi, đừng ngại! - Sunny

_Ừ... thì... thì... có thích - Anna móc tay vào nhau

Yên ngồi kế bên nghe vậy thì bỗng cảm thấy rất đau trong tim. Thật ra Yên cũng thích Nam từ hôm đó rồi, sợ tình bạn bị tan vỡ nên không dám nói, mình phải làm sao đây. 3 nhỏ kia vô tư cười nói mà đâu hay rằng có 1 người đang phải phân vân giữa tình bạn và tình yêu.

~~~~1 tháng sau~~~~

Anna và Nam chính thức là couple, cô vui lắm nhưng Yên thì ngược lại, tự trách mình rằng tại mình không giành nên mới thành ra như vậy. Không còn cách nào khác, Yên nghĩ: "Xin lỗi Như". Rồi tranh thủ những lúc Anna và Nam không đi cùng nhau thì mình nhảy vào dụ dỗ, lôi kéo. Nhưng Nam vô cùng cứng rắn nên không dễ xiêu lòng làm Yên tức giận.

~~~~Cho đến 1 ngày~~~~

Anna được rãnh đột xuất nên tính kiếm Nam rủ đi chơi. Đang đi thì nghe tiếng Nam, tính lại hù nhưng lại nghe thêm 1 giọng nữ rất thân quen nên cô núp

vào 1 chỗ lắng nghe:

_Anh yêu! - Yên ôm tay Nam

_Gi em yêu! - Nam nhéo nhẹ má Yên

_Khi nào anh mới chia tay nó? - Yên

_Như đó hả, anh cũng đang tính chia tay nó đây, quen với em thích hơn - Nam

_Nhanh nhanh nha anh, mình phải quen ngậm vậy khó chịu lắm! - Yên

_Ok, em yêu - Nam ôm Yên

Cô phải lấy tay giữ chặt miệng để không phát ra tiếng nấc. Thì ra mọi chuyện là như thế sao? Hèn chi dạo này thấy Nam lạnh lùng hẳn đi còn Yên thì vui vẻ lên. Minh đúng là ngốc quá, bị người ta lừa 1 khoảng thời gian dài mà vẫn không biết gì. Anna vụt chạy đi, những giọt nước mắt rơi lã chã trên gương mặt xinh đẹp hơn búp bê của cô làm ai nhìn thấy cũng phải đau lòng. Yên và Nam do mãi nói chuyện nên không biết Anna đã nghe hết và chạy đi từ bao giờ.

~~~~Về biệt thự~~~~

Anna nhốt mình trong phòng tới sáng hôm sau để khóc và suy nghĩ sự việc. Nếu mà 2 người đó thích nhau thì mình sẽ rút lui và chúc phúc cho họ, dù sao cậu ấy cũng là bạn mình và người mình yêu nên cô sẽ không làm gì. Sandy và Sunny biết tin nên đã tới nhà an ủi Anna. Và Nam cũng đã hẹn gặp cô ngày mai, lí do thì đã biết nên khỏi phải nghĩ gì. Sandy đưa ra ý kiến là đi nước ngoài du học, Sunny và Anna đồng ý, đặt vé vào tối mai. Sau khi khóc xong, cô liền cười tươi, vui vẻ làm cho Sandy và Sunny bớt lo hơn. Anna nói khéo là mình muốn đi ngủ nên 2 đứa kia đi ra ngoài. Cửa vừa khép lại là 2 hàng nước mắt lại tuôn rơi, dù sao mình đã yêu anh ấy 1 khoảng thời gian nên đau là chuyện hiển nhiên thôi. Dặn mình là chỉ được khóc hết tối nay thôi, sáng mai dậy là phải tươi vui. Khóc nhiều quá, cô đã thiếp đi với đôi mắt sưng và đỏ nhìn thấy thương.

~~~~Sáng ngày mai cũng là ngày đau buồn nhất~~~~

Anna sửa soạn, dù cô rất ít khi trang điểm nhưng vì đôi mắt sưng to và đỏ dễ bị nhận ra nên phải dùng đến mỹ phẩm để che bớt. Quần áo rất đơn giản, áo thun tím lợt, quần jean dài màu xanh dương với đôi giày bata trắng, tóc xoã. Đến chỗ hẹn đã thấy Nam đứng chờ, Anna cố gắng kìm nén mọi cảm xúc mà thay vào đó là nụ cười vui vẻ giả tạo

_Anh kêu em đến có việc gì? - Anna

_Chúng ta chia tay đi! - Nam

_Umk, chỉ vậy thôi phải không? - Anna lạnh nhạt

_Chỉ vậy thôi! - Nam trả lời đại

_Vậy đi đây, hạnh phúc với Yên nhé, đừng làm cô ấy buồn - Anna quay lưng bước đi

Nam nghe vậy thì ngỡ ngàng, cô ấy đã biết chuyện rồi sao, hèn gì khi mình nói chia tay thì Anna còn lạnh nhạt với mình, đúng ra phải hỏi lí do như bao người khác nhưng cô lại quay đi không hỏi gì, đã vậy lại đi chúc phúc cho mình với Yên nữa chứ! Thật là có lỗi với Anna mà mọi chuyện đã xảy ra rồi giống như ly nước đổ ra thì không thể trở lại như cũ nữa. Nam cũng đi về luôn.

~~~~Tối hôm đó~~~~

Anna, Sunny và Sandy lên máy bay đi ra nước ngoài. Cô quay lại nhìn đất nước quê hương mình, cô nói nhỏ thật nhỏ chỉ để mình nghe thôi:

_Hạnh phúc nha Nam, tạm biệt! - Anna cười nhẹ

_Như ời, đi thôi! - Sandy và Sunny

_Ok! - Anna xách vali vào trong

Máy bay cất cánh, bay ra khỏi cái nơi đau thương này. Vết thương đó mong rằng thời gian sẽ chữa lành được.

Và Anna chỉ đi có 2 năm là về nước, khoảng chừng cuối năm lớp 10. Còn Sandy và Sunny thì về sau 1 chút vì ham chơi. Sau đó là sự việc của chap trước hiện ra... Còn tại sao tụi nó lại mới vào học cùng nhau vì cô thấy học 1 mình buồn lắm nên đợi 2 đứa kia về rồi học chung.

Ôi, tội Anna quá đi à, *nước mắt thành sông*, cái này là kể về quá khứ nên không có chuyện mục nói chuyện đâu. Hãy đón xem chap sau nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Phòng Nhạc

Chap mới nóng hổi vừa thổi vừa ăn í lộn vừa xem, hihi. Xong chap này thì mấy bạn cho mình thời gian nghỉ thêm chap nha, đang cạn kiệt ý tưởng nên không thể đăng được, ʘ. Thông báo chỉ nhiều đó thôi, đọc truyện đi ha!

~~~~~

Anna chạy mãi chạy mãi, bỗng nhiên dừng lại đột ngột như nhìn thấy nơi mình cần tìm, cô nói:

_Đúng là nơi này rồi! - Anna nói bằng giọng nhẹ nhàng

Ở trước mặt Anna là 1 cánh cửa được làm bằng thủy tinh tím cách âm, trên cửa có 1 cái bảng gỗ nhỏ ghi chữ: "Phòng Nhạc" có vẽ thêm hình mấy loại nhạc cụ và nốt nhạc nhìn rất đẹp. Cô đẩy nhẹ cửa, bước vào bên trong rồi đóng cửa lại nhưng không may nó bị hở ra 1 khúc nhỏ thì tiếng vẫn có thể ra ngoài được.

_ Vẫn như lúc ấy, không đổi thay chút nào! - Anna chạm nhẹ tay vào cây đàn piano (Tg: Vì Anna là người thiết kế phòng này mà!)

Đảo mắt 1 vòng sau đó khựng hẳn vào cây đàn ghita màu tím có in hình những bông hoa bồ công anh, có ghi tên mình thì tiến lại gần rồi cầm nó. Bỗng nhiên 1 bài hát xẹt qua đầu Anna làm cô có hứng muốn đàn, lựa 1 cái ghế gỗ gần đó ngồi xuống, đeo dây vào, chỉnh lại dây đàn. Cô nói:

_ Haiz, lâu quá không chơi không biết đánh có tốt không nữa! - Anna thở dài

Nhưng không lâu sau đó, cô đặt tay lên dây đàn, bắt đầu những âm thanh trầm bổng hấp dẫn lòng người. Bài hát mà Anna đàn chính là bài: "Last song - Luka", vì cảm thấy bài đó hợp với tâm trạng mình nên đàn luôn. Rồi tiếp theo là 1 giọng hát mượt mà, ấm áp, trong veo của Anna vang lên khắp căn phòng hoà chung với tiếng đàn làm tâm hồn người nghe lơ lửng trên không:

Saigo ni hitotsu chiisana kiss wo shite

Kimi wa shizuka ni heya wo deteita

Hikitomeru koto mo dekizu, damatte taeru koto mo nai

Yura yura yureru boku wa, heya no su mi no guitar wo totte

Kimi ga suki de suki de, demo aa aa

Dakedo dame de dame de, umakuikanakatta

Do tập trung vào bài hát nên Anna đã không để ý đến xung quanh.

~~~~~Bên ngoài~~~~~

Mọi người ở gần phòng nhạc đều phải dừng mọi hoạt động để mà lắng nghe tiếng đàn và hát đó. Hầu như ai cũng tò mò không biết người đó là ai, tính lại gần xem nhưng do bị cuốn vào bài hát nên không nhắc nổi cái chân nữa. Kín thì đang chạy bán sống bán chết kiếm Anna. Bỗng nhiên anh nghe được tiếng hát quen thuộc nhưng hơi nhỏ, đoán chắc là không xa đây đâu, liền chạy theo hướng có tiếng hát và tiếng đàn.

~~~~Trước cửa phòng nhạc~~~~

Kin thở hổn hển vì chạy quá nhiều, nhưng miệng lại cười tươi, nói:

_Tìm thấy rồi nhé! - Kin đẩy nhẹ cửa

Hình dáng của Anna lọt vào mắt Kin: mái tóc mượt mà óng ánh màu tím khê đung đưa nhẹ nhàng, khuôn mặt đẹp hơn búp bê với đôi mắt khê khép, sống mũi cao, đôi má hơi hồng, lông mi có chút lấp lánh vì nước mắt lúc nãy của cô với đôi môi mềm mại như cánh hoa anh đào khê lên xuống phát ra những lời hát say đắm lòng người. Tay thì đàn say sưa, chân cũng nhịp nhàng theo. Tất cả hoà quyện lại tạo thành 1 bức tranh vô giả và quý hiếm. Kì này lại tới lượt anh lên lấy điện thoại mình ra và chụp lại, nhưng cô không hay biết gì. Cứ anh thì nhìn cô, còn cô thì tập trung vào bài hát cho đến khi hết bài. Khi Anna vừa ngưng là Kin không tự chủ được mà vỗ tay. Cô giật mình nhìn lên thì thấy anh, nói:

_Ừa, Phong vào đây lúc nào vậy? - Anna vội vàng đứng dậy tháo đàn ra để vào chỗ cũ

_À, cái này thì... - Kin ngập ngừng

_Đợi chút! - Anna chạy lại đóng cửa để không còn ai vào đây

_Công nhận là Như đàn hay quá à! - Kin khen

_Hi, cảm ơn nha! - Anna cười nhưng không tươi cho lắm

_Không có gì! - Kin gãi đầu

_Mà Phong kiếm Như có chuyện gì hả? - Anna nói với giọng nhẹ nhàng khác hẳn với lúc lạnh lùng thường ngày của mình

Đầu óc Kin lảng lảng, đây là lần đầu tiên cô nói chuyện với mình bằng giọng nhẹ nhàng như vậy đó, thật là hạnh phúc quá đi. Anh nói:

_À, nãy thấy Như chạy đi sợ Như nghĩ quần nên chạy theo thôi! - Kin

_Hihi, tui mà nghĩ quần hả, đừng lo tui không bao giờ làm vậy đâu! - Anna cười tươi hơn làm tim Kin chệch nhịp

_Nếu tui hỏi Như 1 chuyện hơi tế nhị thì Như có trả lời cho tui không? - Kin

_Ừm... Cũng không chắc nữa! - Anna chống cằm suy nghĩ

_... À thôi không cần đâu - Kin sợ Anna buồn

_Làm như tui không biết vậy á! Phong sẽ hỏi tui về Nam và Yên chứ gì, ngốc vừa thôi chứ! - Anna đánh nhẹ vào vai Kin

_Sao Như biết hay vậy? - Kin ngờ nhắc

_Nhìn mặt Phong là biết liền hà! - Anna chỉ tay vào mặt Kin nói

_Tui dễ lộ vậy sao trời! - Kin gờn

_Haha! - cả 2 đều cười 1 cách thoải mái như thế

_Nhưng nhớ là đừng nói tùm lum ra ngoài nha! - Anna vờ lườm Kin

_Ok, hứa luôn á! - Kin vỗ tay lên miệng ra hiệu im lặng

_Thì là vậy nè!... - Anna kể (Tg: Hãy hồi tưởng lại chap trước)

Kin sau khi nghe xong liền cảm thấy mình hiểu rõ cô hơn 1 chút nữa, và cũng thấy đau lòng thay cho Anna. Còn Anna thì lại thấy khi kể cho Kin xong thì như giảm đi 1 gánh nặng. Thật lòng mà nói thì cô cảm thấy anh vô cùng ấm áp khác xa với vẻ bề ngoài. "Không lẽ mình thích thật rồi, nhưng lỡ như anh ấy lại giống Nam thì sao?" Anna nghĩ thầm.

Hết chap 38 rồi! Hãy đón xem chap 39 nhé! Vì bị bắt viết nhanh nên chỉ được nhiều đây, mấy bạn đọc đỡ nha!

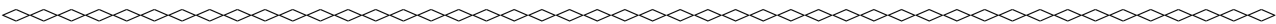
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Thông Báo

Đáng lẽ ra là hôm qua mình đăng truyện nhưng do bị bắt học bài nên không đăng được *lấy khăn chấm nước mắt* và mình đang bị bí ý tưởng nữa mới chết chứ. Cho nên hôm nay mình đăng để mấy bạn đỡ lo lắng hen! Đọc nhanh thôi!

~~~~Tới giờ vào lớp rồi!~~~~

Kin và Anna cùng nhau đi về lớp. Cô thấy nói chuyện với anh cũng vui đó chứ, còn có khiếu hài hước nữa, thật giống với Blue... Mình lại nhắc tới cậu ấy rồi, mà giờ không biết Blue đang ở đâu nhỉ? Còn Kin thì vui ới là vui nhưng bên ngoài lại làm mặt lạnh, cô thật là dễ thương quá đi mà, thấy tội cho quá khứ của cô ấy quá, may mắn là giờ hết rồi. 2 người cứ im lặng như vậy tới lớp. Mới vừa tới trước cửa thì Anna bị Sandy, Sunny, Yuki còn Kin bị Gin, Rain, Toby lôi về chỗ để tra khảo

_ Nói mau, 2 người đi đâu mới về hả? - Sandy chống nạnh

_ Làm cái gì mờ ám phải không? - Sunny khoanh tay

_ Cái... cái gì mờ ám chứ! - Anna quay mặt

_ Em nói thật đi! - Yuki

_ Hề, chị Vy cũng theo tụi nó luôn rồi! - Anna chu mỏ

_ Không vòng vo tam quốc nữa, nói nhanh! - Toby

_ Này! Tui với Như có làm gì đâu! - Kin vào cuộc

_ Thôi... - Rain

Rain nhà ta đang há cái mỏ ra mà nói thì có 1 tiếng động mạnh. Đó là bạn Bảo lớp trưởng chạy vào lớp nhanh quá nên bị va trúng cái cửa kêu cái: "Rầm!". Bảo thở hắt hắt nói:

_ MỌI NGƯỜI ƠI! - Bảo lấy cái chai nước của 1 bạn nam đang định uống, tu 1 hơi hết luôn cái chai làm thằng nhỏ đực mặt ra

_ Há, có chuyện gì hả lớp trưởng? - học sinh 1

_ Hay là mấy cái tin ba xâm ba lạp đúng không? - học sinh 2

_ Việc gì nói lẹ đi, để người ta còn chơi tiếp nữa chứ! - học sinh 3

_ Chuyện là vậy nè: LỚP CHÚNG TA SẼ ĐƯỢC ĐI CHƠI ĐÓ! - Bảo hét toáng lên (Tg: -_-)

_ Giải thích rõ ràng hơn đi! - học sinh 4

_ Trường mình sẽ cho mỗi tuần là 1 lớp đi du lịch đó, nhớ không? Và tuần này tới lượt lớp của mình. Chúng ta sẽ được đi Phú Quốc đó! - Bảo mơ màng (Tg: Ánh khoái đi du lịch lắm!)

Mấy bạn kia lại bỏ dở việc đang làm mà quay qua quay lại bàn tán về vụ đi chơi. Tụi nó và tụi hần cũng giống như vậy chứ không khác gì. Sandy mắt lấp

Phú Quốc hả? Lâu lắm rồi chúng ta chưa đi phải không? - Sandy

Um.. - Anna bán khoăn

_Tội em.. - Kín

_Như! - Cả đám nhìn thẳng vào Anna

Ồ yeah, Như là nhất! - Sandy và Sunny xóc Anna lên cao

Sorry sorry! - Sandy và Sunny thả Anna xuống

Haiz, mệt quá à, nếu chap ngắn hoặc không hay thì thông cảm cho mình nha. Còn kế hoạch của Yên là gì vậy ta? Hãy đón xem chap sau nhé!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

1. *Journal of the American Medical Association*, 2000; 284: 2689-2695.

Toby đứng dậy vươn tai 1 cái, quay qua nhìn Anna nói:

À, bé Như này! - Toby

_Dạ? - Anna nhìn lên

_Bây giờ mà về nhà thì chán lắm, mình đi đâu chơi đi! - Toby dụ dỗ

_Anh Thiên nói đúng ý tui luôn, ở nhà không có gì làm hết! - Sandy nhân dịp nhảy vô

_Nhưng... - Anna ngập ngừng

_Nhưng nhì gì nữa, quyết định rồi, chúng ta sẽ tới... - Sunny đập tay vào vai Anna

_Tới đâu? - Cả đám chia thắng mất vào Sunny

_Không biết! - Sunny nhún vai buông 1 câu chần động làm cả đám té dè lên bàn ghế

_Không biết đi đâu vậy nói làm gì thế em! - Rain gượng người

_Ờ thì... - Sunny ngại ngừng gãi đầu

Yuki kéo Anna dậy sau đó lại lấy 2 tay của mình nắm lấy tay cô, mắt thì đầy rẫy những hi vọng. Không cần nói cũng hiểu là Yuki muốn đi nên Anna thở dài 1 cái, nói:

_Đi thì đi! Nhưng không về thay đồ, tính bạn vậy đi luôn hả? - Ann chỉ tay vào bộ đồ đồng phục

_Ờ ha, mặc vậy dơ chết mất! - Sandy

_Không có người nào chết vì dơ đâu vợ yêu! - Gin nựng má Sandy

_A khoan đã, vậy chúng ta đi đâu đây? - Kin cuối cùng cũng nói

_Um... Hay đi khu mua sắm đi! - Anna mắt sáng long lanh

_Vậy hẹn nhau ở đó nhá! - Kin

_Ok! - Cả đám

Mọi người vẫy tay tạm biệt nhau, rồi đi xuống lấy xe về nhà.

~~~~Tua nhanh ha, chứ cũng chẳng biết tả gì hết, hih~~~~

Anna mặc 1 cái đầm thun màu tím lợt hơi xoè ngắn tay, có thêm cái dây nịch màu trắng kim tuyến, đi giày cao gót đồng màu với đầm 5p, tóc xoắn nhẹ ở đuôi. Sandy mặc áo cánh dơi màu đen in chữ: "Cool" màu trắng, quần thun dài màu trắng, đi giày cao gót đen 5p, tóc búi cao xéo qua bên phải. Sunny mặc áo thun không tay xám in hình chú mèo cam, váy jean ngắn qua gối, giày bata xám, tóc cột cao (Tg: Mấy má tới giờ vẫn không thay đổi gì nhì!). Yuki thì mặc đầm giống Anna nhưng là màu xanh nước biển lợt, tóc thì để xoả tự nhiên.

Còn những chàng trai nhà mình thì sao nhì, chắc chắn là không thể nào mặc vest mà đi chơi cả đúng không. Cũng không bao giờ mặc đồ ngủ mà đi nên dĩ nhiên vẫn phong cách ấy là áo thun, quần jean thôi. Chứ không tài nào nghĩ được đồ khác cho mấy anh ý, mà đề vậy vẫn hút gái như thường à, đừng lo.

~~~~Trong khu mua sắm (Tg: Giống như ở chap 2 thôi)~~~~

Cả đám quyết định là đi theo cặp (Tg: Có cái gì đó kì kì) để không bị cãi lộn do khác sở thích. Thế nên các cặp là: Anna và Kin; Sunny và Rain; Sandy và Gin; Yuki và Toby. Và sau đó mọi người theo những hướng khác nhau. Mấy bạn muốn xem couple nào trước nè, à mà thôi mình cũng đâu có đọc được suy nghĩ đâu, cho nên viết đại vậy!

~~~~Ở chỗ Toby và Yuki~~~~

Toby ôm eo Yuki, cả 2 đang đi lòng vòng ở khu trang sức. Bỗng nhiên Toby kéo Yuki lại 1 quầy bán nhẫn, hỏi:

_Chúng ta phải mua nhẫn cho đám cưới chứ! - Toby nói như chuyện thường tình

_Sa... sao sớm vậy? Chưa có... - Yuki mặt đỏ hồng lên làm Toby chịu không nổi liền hôn vào má Yuki 1 cái làm mặt chỉ đã đỏ còn đỏ hơn

_Cầu hôn chứ gì, thì anh sẽ làm cho em được chưa? - Toby cười ảm áp với Yuki

_Umk! - Yuki nói nhỏ xiu nhưng Toby có thể nghe được

2 người cứ tình cảm thế này như đây là chốn không người vậy á, đâu thèm quan tâm đến cô nhân viên đối diện đang đứng sượng mặt. Sau khi thủ thi đã đòi, thì Toby quay qua chọn nhẫn.

~~~Sau 1 lúc~~~

Toby dùng tay ngay tại chiếc nhẫn bằng vàng, ở giữa có 1 cái băng nhỏ ghi chữ: "Forever", 2 bên băng là 2 viên kim cương hình trái tim (Tg: Nếu vẫn chưa hình dung ra thì chat facebook đi, mình gửi hình cho). Cô nhân viên liền niềm nở nói:

_Quý khách thật là có mắt tinh tường, đây là mẫu mới nhất của cửa hàng chúng tôi, tuy nhìn bình thường nhưng rất nổi bật, bây giờ chỉ còn đúng 1 cặp duy nhất thôi ạ! - Cô nhân viên mang hộp đựng nhẫn lên cho Toby xem

_Được, lấy nó cho tôi! - Toby ra lệnh

_Dạ, của quý khách là 100 triệu ạ! - Cô nhân viên gói hàng lại

_Đây, khỏi thôi! - Toby thấy hẵn 200 triệu cho cô nhân viên

Sau đó cả 2 bước đi luôn không nói lời nào. Cô nhân viên thầm nghĩ: "Tiếc nhỉ, tưởng anh ấy chưa có vợ, haiz".

Chỉ vậy thôi, do mệt quá nên mình không đăng nhiều được. Hãy đón xem chap mới nha!

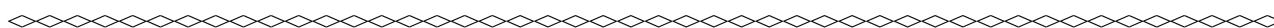
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chuẩn Bị (Part 2)

À dạo này phải ngồi nghĩ thêm chap nên quên bén mất là phải đăng truyện cho mấy bạn. Đã để mọi người phải chờ lâu rồi, thấy mình thật có lỗi quá đi. Mà không nói lằng nhằng nữa, đọc nào!

Mấy bạn muốn couple nào tiếp theo nè! Hẳn là 90% là theo Anna với Kín rồi đúng không (Tg: Đoán đại thôi, trúng không thì tự biết ha!)? Nhưng nếu cả 2 người đó trước thì mấy bạn khác bị bơ thì sao! Cho nên mình để 2 bạn ấy cuối cùng.

~~~Next one is Sandy and Gin!~~~

Cả 2 thì lại ở trong tiệm quần áo, Sandy đang lấy đồ lia lia làm Gin chóng cả mặt. Cuối cùng là trong vòng 10 phút, trên tay của bạn Gin nhà ta đã có tới 10 túi đồ size khủng làm rách muồn gầy tay. Sandy nói với về ngày thơ vô (sô) tội:

_À, chồng yêu ơi, mình qua shop kia nha! - Sandy chỉ tay về quầy đối diện

_Trời ơi, vợ thấy chồng xoay sở với đồng đồ này chưa đủ sao? - Gin nhăn mặt nói

_Nhưng vợ mua đồ cho chồng mà, chứ đâu có mua cái khác đâu! Chồng yêu à! - Sandy nói ngọt ngào vào tai Gin

Gin được Sandy cho lên mây, mặt cứ sao sao á, không biết tả như thế nào nữa nhưng cứ hiểu nôm na là anh đang lằng lằng ý. Tranh thủ chớp lấy cơ hội đó, Sandy lên kéo Gin qua bên luôn.

~~~~Trong shop~~~~

Sandy liếc ngang liếc dọc rồi nhìn thẳng vào cái tủ kính ở trung tâm shop, liền chạy nhanh đến nói:

_A, cái này đẹp quá à, chắc là hợp với chồng lắm á! - Sandy mắt trái tim

Gin thấy đồng tử trên tay xuống đất rồi đi tới chỗ Sandy nhìn lên. Trước mắt anh là 1 cái áo vest màu xanh ngọc bích, có sọc màu nhạt hơn 1 chút, tay dài, bên trái áo có cái túi nhỏ cài 1 bông hoa hồng đỏ giả. Bên trong là áo sơ mi màu đen cộng thêm cả vạt đồng màu với áo vest. Phần quần thì họa tiết giống với áo, dài tới mắt cá chân. Được ưu đãi thêm đôi giày Tây màu đen bóng loáng, tổng hợp tất cả lại tạo nên 1 tuyệt tác hoàn hảo, chỉnh chu và vô cùng tinh tế. Bỗng nhiên có cô nhân viên bước tới nói về lịch sự:

_Xin chào quý khách! Có cần chúng tôi giúp đỡ gì không ạ? - Cô nhân viên cười duyên

_À, chị lấy cho em cái bộ vest này nha! - Sandy chỉ tay vào bộ vest

_Ồ, quý khách đúng thật là có mắt tinh tường, đây là hàng hiếm do chính tay bà chủ của hãng chúng tôi thiết kế. Nó còn có rất nhiều màu khác nhau nhưng màu này lại rất hot và hiếm. Shop này chỉ còn đúng bộ này thôi ạ! - Cô nhân viên nói 1 tràng

_Bao nhiêu vậy chị? - Sandy cười lịch thiệp

_Em theo chị qua đây tính tiền rồi lấy hàng luôn! - Cô nhân viên hướng tay về quầy thu ngân

_Dạ! - Sandy

Sau đó cả 2 tiến đến quầy thu ngân. Cô nhân viên đó hình như là có vai trò lớn nhất trong đây thì phải, không đi lấy mà ra lệnh cho những người khác. Họ còn tuân theo răm rắp cơ. Trong khi chờ lấy đồ thì Sandy và Gin nói chuyện với nhau:

_Sao vợ biết chồng thích màu này vậy? - Gin trầm trồ

_Xời, vợ của chồng mà, cái gì không biết! - Sandy ngẩng mặt lên trời (Tg: Có ngày trọ cổ nha con!)

_Đồ của quý khách đây ạ, tổng cộng là 20 triệu - Cô nhân viên 2 tay cầm gói hàng đưa cho Sandy

_Tiền đây ạ! - Sandy móc 1 xấp tiền ra đưa cho nhân viên

_Cảm ơn quý khách! - Cô nhân viên cúi đầu chào

Sandy và Gin đi ra và chuẩn bị đi tới chỗ mà cả đám hẹn gặp là ở quán "Time" (Tg: Mình quên mất cái này nhì). Vì có quá trời đồ rồi, nếu mua thêm thì ai xách cho nên Sandy phải ngậm ngùi đi ra quán.

~~~~Ta ra, đã đến couple Sunny và Rain rồi!~~~~

2 người này thì lại đi đến tiệm kem, hiện giờ thì Sunny đang mua kem cho cả 2

_Bán cho em 2 cây chocolate - Sunny nói với phục vụ

_Có ngay! - Anh phục vụ cười niềm nở

Sau khi nhận kem thì 2 đứa vừa đi vừa ăn vừa nói chuyện. Do mãi tung tăng nên Sunny đã va phải người nào đó thì phải. Sunny vội quay sang xin lỗi

_Ôi, cho tôi xin lỗi! - Sunny nhìn người đó

_Không sao! - Người lạ

Sau đó cái người đó liền chạy đi như có ma đuổi đằng sau, làm Sunny và Rain giật cả mình. Ngoại hình thì nam không ra nam nữ không ra nữ: áo khoác, mũ, kính đen, khẩu trang, nói chung là kín toàn tập, còn giọng nói thì hơi trầm nhưng vóc dáng lại nhỏ con. Sunny nghiêng đầu hỏi Rain:

_Nhìn người đó kì kì sao ha anh? - Sunny nhìn bóng lưng của người lạ đó

_Umk, anh cũng thấy vậy đó! - Rain cũng thắc mắc vô cùng

_Á! Cây kem của em! - Sunny nhìn xuống đất

Ồ trên mặt đất là 1 cây kem nằm lẩn lóc, kem văng tung toé, coi như đi luôn rồi. Rain nhìn khuôn mặt đang méo mếu nhìn thấy tội của Sunny mà mỉm lòng, nói:

_Nè, ăn của anh đi! - Rain chìa cây kem

_Anh là nhất! Mà anh ăn chung với em nha! - Sunny cười tươi rồi

_Ok! - Rain cũng cười theo

Và rồi khung cảnh nhìn rất là romantic, Rain cắn 1 miếng, Sunny cắn 1 miếng, cả 2 cười hạnh phúc làm cho tất cả các cặp tình nhân khác phải ghen tỵ. Các cô gái thì trách móc các chàng trai sao không noi gương của người ta, làm các chàng phải chịu trận. Ôi thật là tội nghiệp! Quên mất lo lắng sang vai quần chúng mà lại bỏ rơi vai chính rồi! Sunny và Rain lại đi tiếp tới tiệm bánh, thức ăn nhanh,... (Tg: Mình lướt sơ sơ cho tiện hen!) Couple này chỉ vậy thôi.

~~~~~Và bây giờ... Phần quan trọng nhất... Đó chính là... Giải lao! Í lộn hoài, là couple Anna và Kin!!! *tung bông, tung hoa, tung cỏ* (Hình như có cái gì sai sai... Ờ, làm gì có cỏ trong này! >o<)~~~~

2 bạn này thì đang đứng trước cửa tiệm sách "FAHASA" (Tg: Cái này có thật nà!), đây là ý kiến của cô, còn anh thì dĩ nhiên phải chiều theo rồi! Anna nói:

_Vào thôi! - Anna bước vào

_Umk! - Kin vào theo

Anna nhìn xung quanh, đây đúng là nơi thuộc kiểu cô thích, phải có thật là nhiều sách, truyện chữ chứ không phải truyện tranh, không gian thoáng đãng, có khu trưng đồ lưu niệm nữa,... Kin nhà mình thì cho tiền cũng không thèm quan tâm đến, vì nhà anh giàu quá mà, chỉ lo tập trung ngắm cô thôi. Vì nhìn Anna mọi lúc, mọi nơi, mọi thời điểm là sở thích của anh mà (Tg: 0_0)! Cô quay mặt sang nói với anh:

_Phong này, thích qua đâu thì cứ đi thoải mái, tui qua khu này ha! - Anna chỉ tay về khu có sách văn học nước ngoài và văn học Việt Nam

_Umk! - Kin

Cô nghe xong liền tiến thẳng về đó mà không nói lời nào làm Kin bật cười. Đúng là dễ thương hết sức! Anh liền đi theo. Anna lướt mắt qua những tựa đề của sách, ôi có nhiều quyển mình thích quá đi! Nào là: Những Đứa Con Của Gió, Tôi Ghét Anh, Đồ Du Côn,... Nói chung là chỉ gồm có ngôn tình với truyện teen thôi, vì cô là fan của những thể loại đó mà! Với tay lấy liên tù tì 3, 4 quyển liền. Mở thử 1 quyển ra đọc, Anna chăm chú vào từng trang sách, vẻ đẹp đó lại làm Kin say đắm. Thật ra anh chàng lén đi theo vào đây để "ngắm" cô thôi, may mắn là đúng dịp được hưởng trọn khuôn mặt đẹp say đắm lòng người đang đọc sách. Đối với Kin, Anna như 1 viên kim cương hiếm nhất thế giới mà không phải ai cũng có được. Cả 2 cứ như vậy cho tới khi cô định đi tính tiền thì chạm ngay mặt anh. Anna nói:

_Phong ở đây từ khi nào vậy? - Anna mém rút sách

_À, tại thấy Như lâu quá nên qua xem thôi mà, không có gì hết! - Kin nói dối

_Vậy thôi, mình đi tính tiền đi! - Anna mang sách bước đi

_Umk! - Kin

"Mình" sao, ôi nghe giống couple ghê á! Anh bị cô làm cho lú lẫn luôn rồi, vì Anna mà hình tượng lạnh lùng Kin xây dựng bấy lâu nay bỗng chốc đổ sông đổ biển hết là thế nào! Vì 1 người con gái mà mình quên cả bản thân mình sao? Đừng có nói là mình yêu rồi nha? Nhanh thế! Mãi lo nghĩ ngợi thì bên cô đã tính tiền xong, Anna định đi ra nhưng nhớ là còn Kin nữa nên quay vào kêu

_Phong ơi! - Anna kêu nhẹ nhàng

_Ơ hả? - Kin tỉnh mộng

_Về nào, mọi người đang chờ! - Anna cười nhẹ

_Umk! - Kin

Ôi, chết mình rồi! Sao cô ấy nói nhẹ nhàng còn cười với mình nữa chứ, không biết là mình đang rất rối hả? Kin lại đấu tranh tư tưởng nữa rồi. Còn Anna thì sao ta, cũng nhờ có anh mà mình mới được đi mua sách mà, phải biết ơn chứ. Công nhận đi với Kin vui thật mặc dù không nói chuyện với nhau nhiều. Cô cũng không nhận ra rằng là lớp vỏ lạnh lùng của mình đã bị chàng trai ấy làm cho tan chảy mất rồi.

~~~~~Tại quán "Time"~~~~~

Anna và Kin bước vào là đã thấy mọi người ngồi chờ sẵn trong đó. Tiến đến gần cô cười huê nói:

_Sorry mọi người, do mãi chọn sách nên về trễ! - Anna

_Không sao đâu em! - Yuki

_Vậy chúng ta về thôi! - Toby

_Chứ ở đây làm gì? - Anna giỡn

Cả đám tung ta tung tãng dắt nhau về nhà.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Mới về thì thấy trước cổng có 1 cái xe hơi màu đen sáng bóng, 1 người mặc đồ màu đen bước ra khỏi xe tiến đến chỗ Kin, Rain và Gin nói:

_Đại... Cậu chủ đã mang đồ tới rồi ạ! - Tên đó tính nói là đại ca nhưng bị Kin lườm nên sửa lại

_Tốt, giờ về đi! - Kin ra lệnh

_Dạ! - Tên đó chào xong lái xe về

Nhìn cái đồng hành lý trước cửa, cô thắc mắc hỏi:

_Cái này... Là sao? - Anna chỉ tay vào hành lý

_Như ời, cho tui ở đây nha! - Gin bắt đầu tấn công

_Nhà... Nhà tui tui đang phải sửa chữa nên qua đây vài ngày thôi ả! - Rain bịa đại lý do nào đó

_Đúng rồi, nha! - Kin xuống nước năn nỉ

_Như cute, cho mấy ảnh ở đây đi! - Sandy chen vào

_Chứ nhà có vài người buồn lắm! - Sunny cũng vậy luôn

_Chị và anh thì bình thường, chỉ còn em thôi đó! - Yuki nói thay cho Toby

_... Được rồi, cứ ở đi! - Anna không chịu nổi cả nùi ánh mắt ấy nữa nên đành đầu hàng

_Yeah! - Cả đám

Và bây giờ tụi hấn ở phòng như cũ thôi, căn nhà này đã tăng thêm sự vui vẻ và ấm áp hơn trước.

Hôm sau diễn ra như bình thường thôi nên mình sẽ không tả. Còn chủ nhật thì cả đám sửa soạn đồ đạc để đi chơi. Mình có nói với các bạn rằng bữa đi khu mua sắm là thứ sáu chưa nh? Nếu nói rồi thì nhắc lại chắc không sao đâu ha!

Tg: Tiết mục nói chuyện đã bị lãng quên rồi nên giờ ta sẽ mở lại! *vỗ tay*

Sandy: Đúng rồi đó, không có chỗ cho bọn ta nói gì cả, ở vài chap trước á!

Tg: Không nghe ta nói sao, ta bị mệt mà, bị mệt đó!

Anna: Thôi đừng cãi nhau nữa, không khí mất vui!

Tg: Anna, you are my hero! *mắt long lanh*

Sunny: Con Tg kia bớt bớt cái, đọc giả ời bây giờ kìa!

Toby: Sunny nói đúng á!

Tg: Gru, lâu quá ta không xử mấy người nên lên mặt đó hả?

Rain: Ấy, có ai nói gì đâu! *cười gian*

Gin: Đúng rồi, tự mình tưởng tượng thôi mà làm quá! *cười đắc ý*

Tg: *lửa cháy bùng bùng trên đầu*

Yuki: Alo, cứu hỏa hả, có người bị cháy nè, mau tới chữa cháy kìa!

Tg: Mi còn nói nữa hả? *lửa cháy còn mạnh hơn*

Anna: Hình tượng của chị Yuki sụp đổ mất rồi! *sốc*

Toby: Đúng là sốc thật, trong truyện hiền lắm mà, còn bây giờ thì... *lắc đầu*

Yuki: 2 bạn có muốn thử giống vậy luôn không? *nói với giọng nhẹ nhàng hết sức có thể*

Anna và Toby: Ô nô nô, ngu đầu mà làm vậy! *chạy*

Yuki: Tốt! *cười hài lòng*

Tg: Nay, ta mới là người bị ít xuất hiện nhất phải để cho ta nói với chứ!

Cả đám: Kệ mi, ai thêm quan tâm!

Tg: Được lắm, ta cúp 1 cái khỏi nói hen! *lườm*

Cả đám: Ồ đừng mà, please! *mắt rom róm*

Tg: Nhưng bây giờ dài quá rồi, chap sau nói tiếp hen!

Cả đám: Umk, cũng được *nhún vai*

Buổi đi chơi sẽ như thế nào? Vui vẻ hay buồn chán, hoặc là sẽ có điều tồi tệ xảy ra? Sau 1 thời gian không đăng truyện hoặc chap bị ngắn thì bù lại 1 chap dài rồi nè, mà cũng không biết là có vừa ý mấy bạn chưa nữa, chứ mình mỏi tay lắm. Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hello Phú Quốc

À, mình xin nhắc lại tên face của mình là (cái link á): <https://www.facebook.com/profile.php?id=100012310054232>, còn Fanpage là: <https://www.facebook.com/anhdaonhogemini/?fref=nf&pnref=story> nhé. Ngoài ra không còn cái nào khác, vì mình thấy có 1 vài bạn trùng tên với mình nên đề phòng thui. Hết thông báo rồi, còn giờ thì đọc truyện nào!

Vì chuyến đi chơi là 4 ngày 3 đêm nên phải khởi hành vào 6h nên phải đến sớm khoảng 2 tiếng để làm thủ tục, nói chung là phải có mặt lúc 4h. Tất cả học sinh thì bận đồ thể dục để không bị lạc và di chuyển thoải mái hơn là đồng phục (Tg: Có bạn nào xem phim Hàn Quốc "Người Thừa Kế" không? Nếu có thì bộ đồ cũng na ná vậy nhưng khác màu, là màu xanh dương giống bộ đồng phục á!). Bây giờ đang là lúc mọi người đang xếp hàng để chuẩn bị lên máy bay, có người thì ngáp lên ngáp xuống, người thì gục luôn vào vai người đứng trước. Cả đám cũng vậy thôi mà đỡ hơn. Người trông chừng cái lớp siêu quậy, sói đội lớp cừu này là cô Vân và thầy Tú thể dục. Đáng lẽ là còn 1 giáo viên nữa nhưng do người đó bị bệnh với lại không có ai thế nên để vậy luôn.

Sau khi làm giấy tờ xong thì cô Vân đứng trước lớp nói:

__Mấy em chuẩn bị nha, chúng ta sắp bắt đầu khởi hành rồi đó! - cô Vân nói to để toàn bộ học sinh có thể nghe được

_Dạ! - Cả lớp

Nghe cô Vân nói thì có vài đứa nghiêm chỉnh trả lời, 1 số thì chưa tỉnh táo nên im ru, còn vài người thì giật mình đến nỗi mắt thẳng băng té xuống, nhưng không có té 1 mình mà lại đè trúng đứa khác, thế là té tập thể luôn. Nhìn thật là mất thể diện của lớp 11A1, lớp được xem là lớn nhất khối 11, học giỏi, tham gia phong trào tốt nhất, haiz. Cô nhìn qua Sandy và Sunny, cả 2 thì ngủ mất tiêu luôn rồi, người thì dựa vào cô, người thì dựa vào Yuki. Đang mệt còn dựa nữa chắc chết quá! Anna đành kêu 2 nhỏ đó dậy:

_Này, Ái, Ân, dậy đi, chúng ta sắp khởi hành rồi đó! - Anna lắc người cả 2

_Khởi hành gì... Kệ nó, để tao ngủ! - Sandy nói lèm bèm

_Um... Chút nữa thôi! - Sunny chép miệng

Í, có cái gì đó sai sai à nha! Á, thành thật xin lỗi mấy bạn, cái đúng là Sunny nói câu đầu tiên, còn Sandy nói câu sau cơ. Nhảm xiu mà, hihi.

_Vậy khởi đi chơi ha! - Anna gần giọng

_Ể, đi chơi đi chơi, đi chứ, tỉnh rồi! - Sandy và Sunny nhắc tới đi chơi là tỉnh như sáo

_Long, Cường! - Anna kêu

_Gi? - Rain và Gin

_Làm ơn giữ bạn gái với vợ mấy người đi, mời quá rồi! - Anna nhăn mặt

_À, ừ! - Rain và Gin chạy lại đỡ Sandy và Sunny đang chưa tỉnh ngủ

~~~~Khúc này mà kể tiếp thì vô duyên lắm, nên tua nhanh nhá!~~~~

Đã tới giờ lên máy bay, cả đám được lên đầu tiên, sau đó mới tới mấy người khác. Trong đó còn có Yên và Nam. Cả đám được ưu đãi đặc biệt là cho ngồi ở khu V.I.P, còn giáo viên và học sinh thì ngồi ở dưới, để có người quản lý học sinh.

~~~~Ở khu V.I.P~~~~

Cô và anh ngồi chung vì 3 cặp kia ngồi với nhau hết tron hết trụi rồi. Anna đang đeo earphone nghe nhạc, 1 thói quen khó bỏ. Kin tò mò không biết Anna đang nghe gì, nên khẽ tay hỏi:

_Như ời! - Kin lay nhẹ người Anna

_Hửm? - Anna quay sang nhìn Kin

_Nghe cái gì vậy, cho nghe với được không? - Kin hỏi nhỏ vừa đủ cô nghe

_Sao cũng được - Anna thấy 1 bên tai cho Kin

Khi đó Kin hí hửng đeo vào nghe, là bài "Arigatou. Aishiteta Hito - BRIGHT".

Fui ni todoku kimi kara no shinya MEERU

Donna kimochi de okutte iru no?

Yatto omoide ni dekita no ni

Inasara yasashiku nante shinaide

(Ngắn gọn thôi, lười viết dài lắm!)

Cô thì nhìn lơ đãng ra ngoài cửa sổ vì chưa có ngủ được, còn anh thì chăm chú nhìn cô. 1 lúc sau, Anna do để người 1 hướng lâu quá thấy hơi mỏi, định quay vào trong thì... Cái cảnh này rất là romantic, đó là mặt Anna gần sát với mặt Kin, môi chỉ cần 1 cm nữa thôi là hôn nhau mất. Cái mùi hương nam tính đặc trưng của anh ấy, khuôn mặt hoàn mỹ đến từng chi tiết, ánh mắt trao cho nhau, còn rất nhiều cái khác nữa. Cô sau khi bình tĩnh thì liền xoay sang hướng khác, mặt như trái cà chua, làm anh cười lần thứ n. Nhưng không lâu sau, Kin cảm thấy vai mình nặng nặng, quay qua thì thấy Anna đã ngủ say rồi, liền nhìn Anna 1 cách ấm áp, rồi cũng tựa đầu vào ngủ theo.

Còn 3 cặp kia đã ngủ lảng say từ 8 quánh rồi, chỉ có Anna và Kin là ngủ cuối thôi. Thời gian lại êm đềm trôi.

~~~~Ở khu thường~~~~

Yên ngồi kế Nam đang tức tối điên cuồng vì tính chộc Anna bằng cách thân thiết với Nam hơn để cô tủi thân, ai dè cả đám ở trên hết còn mình thì ở đây.

Còn Nam thì ngủ luôn rồi, có biết gì đâu. Yên nói nhỏ: "Hãy nhớ đó, Như, tao sẽ trả thù!", tay co lại thành hình nắm đấm

Yuki: Trời ơi, đất hồi, sao em với thằng Kín sướng thế, được quá trời đất diễn luôn

Sandy: Còn được cái cảnh romantic nữa chứ!

Sunny: Bất công quá cái con mụ Tg kia! *nhấn mặt*

Tg: Thì giờ ta cho mấy người nói chuyện rồi con đòi hỏi gì nữa *lườm*

Yuki, Sandy, Sunny: À, hihi, Tg bề xuong í lộn dễ thương mà *nịnh*

Rain, Gin, Toby: Quây quây quây, còn nam nhi bọn ta thì sao đây

Tg: Thích thì cứ nhảy bỏ vô mà nói, 2 người kia không có ở đây đâu

Độc giả: Tiếc quá à!

Tg: Ô là la, há lu bạn đọc giả! *vẫy tay chào*

Độc giả: Há lu Tg cute moe!

Tg: Á, chết, khuya rồi, ngủ thôi, chứ thức nữa bị la tanh bành! *tái mặt*

Độc giả: Máy giờ rồi mà la dữ vậy?

Tg: 23:14 được chưa?

Độc giả: Được rồi!

Tg: Thôi, hẹn gặp chap sau nhé, bye!

Độc giả: Bye!

Yuki, Toby, Sandy, Gin, Sunny, Rain: *đứng hình toàn tập*

Hãy đón xem chap sau nhé, sẵn nhớ mình là Anh Đào Nhỏ, kết bạn face với like trang fanpage giúp mình nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

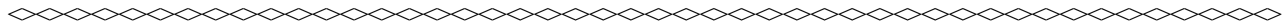
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Giác Mơ Xấu, Có Phải Là...

Sau 1 hôm bỏ truyện thôi mà mọi người phải chờ mòn mỏi thì thật là tội lắm luôn, tại vì hôm qua máy mình bị cái gì á, không đăng truyện được. À, theo ý kiến của 1 bạn nói là mình nên để vạch phân cách ngăn giữa truyện và phần Tg với nhân vật, mình thấy ý kiến đó cũng không tồi nên thử áp dụng vào

chap này luôn. Xin đính chính rõ ràng là truyện vẫn còn rất dài cho nên có vài bạn nói không kịch tính vì đây chỉ mới khúc đầu thôi, chưa là gì hết. Hơi dài nhì, xin lỗi vì nói nhiều, còn bây giờ mấy bạn cứ đọc đi ha!

~~~Tiếp diễn sự việc hôm qua nhá~~~

Ở chỗ Anna và Kin, cả 2 vẫn đang ngủ say, nhưng nhìn kĩ thì thấy trên mặt cô trán hơi nhăn lại tỏ vẻ căng thẳng, hình như đang mơ 1 điều gì đó không tốt lành rồi đây. Chúng ta hãy khám phá thử giấc mơ của cô nhé!

~~~Trong mơ của Anna~~~

Khung cảnh là 1 khu vườn bỏ công anh, ở đó có 2 đứa trẻ khoảng 5 tuổi, gồm 1 bé gái và 1 bé trai, cả 2 đang ngồi với nhau vừa cười vừa cầm bông hoa bỏ công anh lên thổi. Những hạt giống li ti bay khắp không trung nhìn thật là thanh bình và thoải mái. 2 bé nhìn nhau, rồi sau đó bé trai đứng lên nói 1 cái gì đó không nghe rõ, nói xong liền chạy đi. Bé gái cũng đứng lên chạy theo. Thì ra đó là 1 cuộc rượt bắt, cả 2 chạy lòng vòng khu vườn bỏ công anh. Bỗng nhiên... Hình ảnh bé trai trước mắt bé gái càng lúc càng mờ đi, bé gái thấy vậy hốt hoảng la to, kêu vang vọng cảnh đồng:

_BLUE, BLUE! Đừng bỏ mình mà, BLUE!!! - Bé gái khóc oà

_... - Hình bóng ấy đã biến mất

_BLUE!!! - Bé gái ngược mặt lên trời mà hét to thật to

~~~Kết thúc giấc mơ~~~

Kin ngủ kế bên cảm giác là có người đang bầu nhẹ tay mình và có thêm tiếng lầm bầm nữa. Anh mở mắt nhìn qua cô, thấy trán cô túa mồ hôi, tay thì bầu vào tay mình, miệng thì không ngừng kêu tên 1 người nào đó:

_Blue, blue, đừng... bỏ mình mà... Blue - Anna nói liên miên

Kin hốt hoảng liền lay người cô và nói nhằm đánh thức Anna khỏi cơn ác mộng đó:

_Nhur, Nhur dậy đi! - Kin lo lắng

_Blue! - Anna giật mình dậy

_Nhur! - Kin nói nhẹ nhàng

Anna nhìn qua Kin, vẫn thờ hồn hển, sao nhìn anh ấy thần thuộc thế! Thật giống người ấy... Cô liền ôm chặt anh, anh hơi chút hoảng khi cô ôm mình, liền hỏi:

_Sao vậy? - Kin

_Làm ơn... Để 1 lúc thôi được không?... Tôi xin anh đó! - Anna nói thều thào

_... - Kin dỗ yên cho Anna ôm mình

Anh suy nghĩ: "Cô ấy đã mơ thấy chuyện gì vậy? Mà hình như nó không phải là giấc mơ đẹp. Tại sao Nhur lại ôm mình, cũng vui lắm nhưng thắc mắc quá à! Còn Blue, người đó là ai? Sao mình thấy..." Kin đang nghĩ thì Anna buông tay ra, trở về tư thế cũ, nói nhỏ:

_Xin lỗi! - đây là lần đầu tiên cô xin lỗi với 1 người bằng tuổi khác giới

_Không có sao đâu! - Kin cười nhẹ trấn an

Dù sao cũng còn 15 phút nữa là tới nơi nên đành phải thức luôn chứ ngủ gì được nữa. 2 người 2 tâm trạng khác nhau, nhưng lại suy nghĩ giống với nhau mới ngộ chứ! Không khí vô cùng ngọt ngào và khó chịu.

~~~10 phút sau~~~

Tiếng loa của cô tiếp viên vang lên đều đều: "Máy bay đã chuẩn bị hạ cánh, quý khách vui lòng thắt dây an toàn. Xin nhắc lại, máy bay đã chuẩn bị hạ cánh, quý khách vui lòng thắt dây an toàn" làm các học sinh hầu như bình tĩnh trừ Anna và Kin. Sandy nghe tiếng mà tưởng có ma liền hét toáng lên ôm Gìn chặt cứng:

_Á, ma! - Sandy nửa mơ nửa tỉnh hét đại

_Ma đâu mà ma, sắp tới nơi rồi đó! - Sunny nhờ cái hét của Sandy mà tỉnh luôn

_Ủa vậy hả? - Sandy giật mình

_Chứ mày tưởng gì? - Sunny lườm

_Có gì đâu! - Sandy cười huề

_Vợ nên biết rằng chồng rất thích ôm nhưng có cần phải chặt vậy không? - Gìn mặt hơi tái do thiếu oxy

_Á, vợ xin lỗi chồng có sao không? - Sandy vội buông ra rồi dò xét khắp nơi Rain

_Không sao! - Gìn phì cười

Sunny nhìn cảnh 2 đứa kia cứ vợ chồng chồng làm bà nổi cái tính GATO, chu một nói với vết đánh đá, ghen tị:

_Xi, lằng mằng thấy ón! - Sunny khoanh tay

_Plè! Kệ mày! - Sandy lè lưỡi chọc

_Thôi em ơi, kệ nó đi. Quan tâm anh này! - Rain gây sự chú ý

Sunny vì nghe Rain nên đã im lặng hơn. 2 cặp này nó sôi nổi vậy á, còn Toby và Yuki thì sao nhỉ. Mém quên luôn rồi, hìhì, chúng ta cùng xem thử nhé! 2 người họ đang ngó ra ngoài cửa sổ, 2 tay đan vào nhau, cùng nhìn những đám mây ngoài kia với ánh mắt màu "hường". Không cần phải nói bằng lời nhưng vẫn hiểu được ý nghĩ của nhau, vậy mới là tình yêu đẹp (Tg: Theo ý mình thôi nha, chứ không nói tất cả đâu á!).

~~~~Ở sân bay Phú Quốc~~~~

Tất cả học sinh vừa xuống máy bay, không cho nghĩ ngơi 1 giây đã bắt lên xe đi về khách sạn. Tổng cộng có khoảng 2 xe buýt du lịch, cả đám, Nam và Yên ở cùng 1 xe. May mắn là cả đám ngồi cuối còn 2 đứa kia ngồi đầu xe.

Anh ngồi mà vẫn cứ nghĩ về việc đó suốt, còn cô thì đã bỏ cái đó qua 1 bên để đi chơi cho nó vui vẻ. Mấy đứa kia thì có biết gì đâu mà nghi với chả nghĩ chứ. Đã tới nơi, mọi người đều đã đi xuống rồi, chỉ còn cô và anh. Anna kêu Kín mãi mới chịu nghe

_Phong, Phong tới rồi kìa! - Anna nói to

_Unk - Kín vội dọn hành lý đi xuống

~~~~Dưới xe~~~~

Anh bây giờ mới thấy cô đang phải khệ nệ xách hành lý nhìn tội nghiệp quá, liền tiến lại xách phụ. Anna ngờ ngàng nhìn Kín, sau đó 1 lúc mới nói, giọng cố gắng làm cho thật lạnh để mọi người không nhìn ra là cô đang ngại:

_Cảm ơn - Anna liếc mắt sang hướng khác

_... - Kín cười tỏ vẻ không có gì

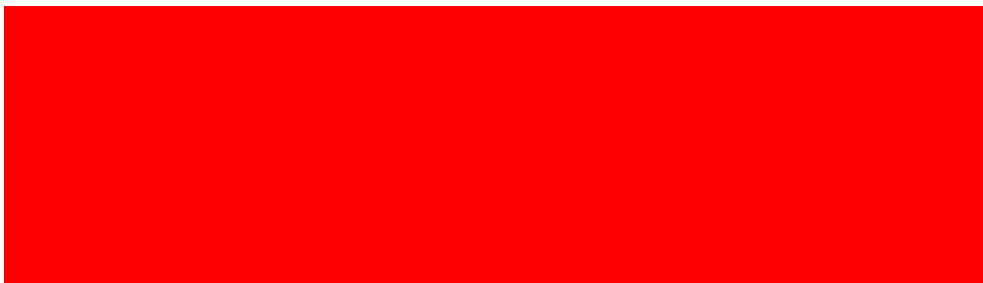
Những cô gái nào mà thấy cảnh này tất phải xịt sạch máu mũi. Trời ơi! Đây là hiện tượng lớn, Kín cười kìa! Ai cũng ATSM (Tg: Áo tưởng sức mạnh) rằng là anh đang cười với mình. Tiếp theo...

Hãy đón xem chap sau nhé? Lười viết thêm quá à!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: relax

Nói chung là chẳng có gì để nói hết nên đọc nào!

Bây giờ ở trước mặt tất cả học sinh lớp 11A1 là 1 khách sạn lớn nhất Phú Quốc: "Relax" (Tg: À quên mình nói sẵn luôn nha, nếu mà địa điểm hoặc việc nào có thật thì mình sẽ mở ngoặc nói giống vậy nè, còn giả thì không ghi gì hết cho dễ hiểu ha. Còn "Relax" không có thật nha!). Cổng được sơn màu vàng chói bắt mắt, trên cửa có 1 cái bảng lớn ghi chữ: "Relax", nét chữ uốn lượn theo kiểu nhìn cứ tưởng là có người viết lên ấy chứ! Còn vào bên trong thì sao, chúng ta xem nhé! Đường đi rải những viên sỏi to nhỏ khác nhau màu xám, còn ngoài đường đi là thảm cỏ xanh mát hài hoà. Vào sâu hơn nữa là 1 toà nhà to lớn khoảng 6 tầng. Dưới đất ở giữa là cổng để vào trong toà nhà, trang trí thêm mấy bông hoa giả nhìn thật đẹp. Phòng đại sảnh thật là hùng vĩ, có quầy tiếp tân ở phía bên trái, quầy được làm bằng gỗ trắng xem kè những dây kim tuyến màu vàng. Còn phía bên phải là bộ bàn ghế làm bằng gỗ trắng viền vàng long lánh nhìn như những cái ghế dành cho vua và hoàng hậu. Trên trần thì treo 1 cái đèn pha lê như trong cung điện, toả ánh sáng vàng long lanh. Chắc là ở đây hầu như mọi thứ đều trang trí với màu vàng với trắng hay sao ấy, nhìn đâu cũng thấy 2 màu đó, nhưng lại kết hợp với nhau nhìn thật hài hoà.

Ở phía sau toà nhà là 2 hồ bơi: 1 nhỏ 1 lớn. Hồ nhỏ dành cho trẻ em với mức nước thấp, còn hồ lớn dành cho những người biết bơi với độ sâu cao nhất là 5m, giảm dần khi đi đến đầu bờ. Không lo sợ nắng là do có để 1 cái mái che và giúp cho không bị nóng nữa. Đúng là chủ khách sạn này rất là tâm lý, cái gì cũng nghĩ đến phải làm sao cho khách hàng vui lòng. Nhưng không biết người đó là ai nhỉ? Ngay cả nhân viên còn không biết tên nữa thì nói gì khách hàng.

Không nói vòng vo nữa, trở lại với cả đám nào! Học sinh đang xếp hàng chờ cô và thầy vào lấy chìa khoá phòng. Sau khi lấy xong, cô Vân nói:

_ Các em! - cô Vân vỗ tay 3 cái để gây sự chú ý

_ Dạ? - đồng thanh

_ Vì bây giờ khách sạn còn phòng đôi nên 2 cặp 1 phòng nha, chúng ta sẽ bốc thăm xem cặp nào ở với cặp nào. Các em hãy chọn cặp cho mình đi nào!
- cô Vân vừa nói xong là học sinh chạy tán loạn để chọn bạn cặp cho mình

Cả đám thì phân cặp như thế này: Anna và Kin; Sunny và Rain; Sandy và Gin; Yuki và Toby. Dù cô có 1 chút không muốn nhưng vẫn phải chịu thôi, vì đâu dám cãi Yuki với Toby. Còn anh thì khỏi nói, vui phải biết nhưng không cười ra ngoài, sợ mất hình tượng. Cô Vân thấy các bạn đã chọn xong cặp với nhau rồi nên nói tiếp:

_ Bây giờ chúng ta bốc thăm nhé! - cô nhìn qua thầy Tú đang bê 1 cái hộp hơi to 1 chút

Sau khi bốc thăm thì kết quả là (Tg: Số là số phòng luôn nha mấy bạn): Anna, Kin, Yên, Nam phòng 404; Sunny, Rain, Sandy, Gin phòng 405; Toby, Yuki, Bảo, Hạnh (Tg: Bạn lớp phó á!) phòng 406. Sandy và Sunny sau khi nghe xong liền bực bội nói:

_ Cái gì! Tại sao mày lại phải ở chung với 2 người vô lương tâm, phản bội mày chứ! - Sandy tức xì khói

_ Từ từ đã vợ, chuyện vẫn có thể giải quyết mà! - Gin vuốt lưng Sandy (Tg: Rain và Gin đã biết chuyện rồi nha mấy bạn)

_ Hay là mày đổi phòng với tao đi! - Sunny

_ Thôi thôi, tao ở phòng đó được rồi, không cần phải đổi đâu! - Anna xoa tay

_ Hay là em thuê phòng mới đi! - Toby nhảy vào nói

_ Nghe anh Thiên đi em, chứ chị thấy vậy không an tâm! - Yuki nói đồng thời liếc sang Nam và Yên làm cả 2 lạnh sống lưng

_ Được rồi mà oni-chan, không cần phải lo cho em đâu. 2 người đó mà làm gì em hà... Phong xử nó liền luôn! - Anna không biết nói gì nên kéo Kin vào luôn

_ Ố! - Kin không hiểu tại sao mình lại bị kéo vào luôn

_ Nhớ nha nhóc, Như mà có mệnh hệ gì là nhóc chết với anh nhé! - Toby miệng thì cười tươi nhưng ánh mắt lại có dao găm làm Kin hơi sợ

Khi nhận được cái gật đầu của Kin, Toby cảm thấy an tâm hơn nên không nói gì nữa. Rain đề nghị là lên phòng để nghỉ ngơi chứ này giờ đi hết máy bay đến xe, mệt rã rồi rồi. Mọi người đều tán thành sau đó ai về phòng nấy.

Anna và Kin xách hành lí vào trong rồi bật đèn lên. Nó có 4 phòng: 1 phòng khách, 2 phòng ngủ, 1 phòng tắm. Cô dọn hành lí xong rồi nằm thẳng ra giường vì mệt quá, anh thấy vậy thì hơi mắc cười nhưng vẫn phải tiến lại nói với cô rằng là chuẩn bị xuống ăn cơm, Anna thở dài 1 cái rồi đứng dậy vào nhà vệ sinh. Cả 2 không thèm quan tâm hoặc cũng có thể xem Nam với Yên là vô hình nên nãy giờ 2 người đó cứ đực ra như tượng vì 2 người kia tự nhiên như nhà của mình còn không thèm nhìn mình nữa chứ. Sau đó thì sao ta?

Hãy đón xem chap 45 nhé! Một quá đi à, chap này không biết đã làm các bạn hài lòng hay chưa, cứ comment cho Anh Đào Nhỏ mình ý kiến nhé. Với lại kết bạn face với like trang Truyện Của Anh Đào Nhỏ ủng hộ mình nha! Cảm ơn các bạn nhiều lắm!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Kế Hoạch A

Hìhì, xin chào các bạn, mình đã có chap mới rồi đây! Và hôm nay hơi rảnh 1 chút nên đăng vào lúc này luôn. Đọc thôi nào!

~~~~Ở nhà hàng trong khách sạn~~~~

Di của tụi nó đầu tư nguyên 1 ngày hôm nay được ăn buffet. Lúc này học sinh đang đi tới đi lui tùm lum chỗ để lấy đồ ăn. Cả đám thì chia ra đi theo cặp, vẫn như cũ thôi. Anna đang đi kiếm chỗ nào có bánh mì, vì đó là món ăn cô yêu thích mà. Kin thì lảng vảng theo sau, thấy cái gì ngon ngon thì lại lấy gấp vào đĩa của mình. Ôi! Nhìn kia! Phía kia đang có bánh mì bơ tỏi ngon ngất ngây luôn! Anna đang định chạy lại thì Kin kêu:

_Như ời! Ở đây có bánh mì kẹp phô sốt phô mai nè! - Kin chỉ tay qua bên phải nơi có món đó

_Unk! - Anna phân vân nhìn tới nhìn lui không biết nên chọn món nào

_Trời ơi, đi mau! - Kin kéo tay Anna đi

_Ồ, để từ từ người ta đi! - Anna giựt tay mình ra khỏi tay Kin rồi đi theo

Đứng là đi theo ăn món này là quyết định đúng đắn mà, có nhiều kiểu với hương vị quá đi! Ăn vào thì chao ôi! Hết sảy con bà bầy. Anna gấp liên tục 3, 4 cái vào đĩa mình xong rồi đi về chỗ, quên mất cái bánh mì bơ tỏi luôn! Kin thấy vậy cũng vội đi theo vì quy định là không được lạc cặp của mình với lại vì thích vậy. Cô về bàn, vừa ăn vừa nghĩ: "Ngon thật, phải xem xét rồi về làm thử mới được", rồi mở tới mở lui xem trong đó có gì, liều lượng ra sao, ghi nhớ để về nhà làm. Kin do đói và mệt nên chỉ ăn chứ không quan tâm cái gì khác. Haiz, thật là mất hình tượng "hạnh nùng" của cả 2 mà.

Cách đó khoảng 5 bàn, có 1 người đang hành hạ đồng đồ ăn trên đĩa của mình để xả giận. Có bạn nào mừng tượng ra được đó là ai chưa? Yên đấy! Biết tại sao không? Xem nhé!

~~~~Tua về khoảng thời gian đó~~~~

Yên thấy Anna đang có ý định đi về phía này, chỗ món bánh mì bơ tỏi nên cười gian 1 cái. Lén đưa tay vào túi quần mình, lấy ra 1 cái bao giấy nhỏ, bên trong chứa 1 loại bột gì đó trắng bóc. Tranh thủ không ai thấy liền đổ bao đó vào đĩa bánh, nói nhỏ xú:

_Tao không tin là mày không bị "ổng" đi. Ha, đáng đời! - Yên bỏ vào xong liền đi sang chỗ khác vờ như không biết chuyện gì đang xảy ra

Thì ra ở trong đó là thuốc sủ (Tg: Mình không biết màu nó ra sao nên nói đại, đừng quăng gạch mình nha!), hèn chỉ nhìn mặt bà gian gian. Không biết là Anna có bị gì không ta? Lát sau đúng lúc cô sắp đến thì lại bị Kin lôi đi, thật tức quá mà. Yên nghiêng răng nghiêng lợi. Nếu việc chỉ có vậy thì cũng không to tát cho lắm, nhưng mà...

Trong lúc Yên đang bực vì Anna đi mất thì Nam lại đi ngang qua chỗ đó, nhìn thấy cái bánh hấp dẫn quá nên lấy về đĩa mình. Khi mà Yên nhìn qua thì ôi thôi rồi Lượm ơi, chú đồng chí nhỏ: Nam đã ăn 5 cái mất rồi. Khóc thầm trong bụng, Yên nghĩ: "1 cái đã kinh khủng rồi, đằng này quất 5 cái, làm sao đây!". Ô yeah, bây giờ anh đã cảm thấy hơi đau bụng rồi đây, nhưng vẫn cứ tỉnh bơ, tưởng ăn nhiều 1 lúc thì chỉ đầy hơi thôi, chứ không có gì (Tg: Tăng tăng tăng tăng, anh ấy đã ra đi mãi mãi! *khuyết người + khóc lóc thảm thiết*/ Cả đám: È hèm, diễn sâu quá rồi đó má nội// Tg: Ủa vậy hả, xin lỗi! Hihi). Kết quả là Nam và toilet là đôi bạn thân, gắn bó với nhau cho đến sáng hôm sau luôn. 1 chữ: "Tội".

~~~~~Trở về thời điểm hiện tại~~~~~

Khi cô và anh ăn gần xong thì mới thấy 4 người kia kết xác về, Anna hỏi:

_Sao mọi người đi lâu thế? - Anna nhìn lên

_À, tại tao với Ân thấy có món kia ngon quá, nhưng kẹt 1 cái là đồng kinh khủng nên tới giờ mới lấy được nè! - Sandy chia cái đĩa của mình cho Anna xem

_Mi hà, chi vậy mà đồng người đến thế ư? - Anna thắc mắc, chỉ là 1 đĩa mì Ý thôi mà đồng vậy sao

_Không phải, mày ăn thử đi rồi biết! - Sunny đưa cái nĩa cho Anna

_Unk, để tao xem! - Anna ăn thử

_Em thấy sao? - Yuki hỏi

_Ngon đó, mà khác khác sao ấy! - Anna vừa ăn vừa cảm nhận (Tg: Giống đầu bếp nhì?)

_Đây là công thức bí truyền của nhà hàng này nè. Do hôm nay là ngày đặc biệt nên mới được cho ăn thôi! - Toby nói

_Cũng đầu đặc biệt lắm đầu oni-chan, nó chỉ gồm có: dầu oliu, tiêu,... - Anna thần nhiên liệt kê ra

_Trời, cậu cũng biết món ăn này gồm cái gì á! - Rain tròn mắt

_Anh không biết cậu ấy nấu ăn giỏi ngang bằng đầu bếp nhà hàng 5 sao hả? -Sunny nói

_Gi ghê vậy, không ngờ nha! - Gin ngưỡng mộ

_Em ăn xong rồi, lên phòng nha! - Anna nói

_Unk! - Toby

Anna đi lên luôn, không nói gì nữa, Kin lại lủi thủi đi theo. Còn 6 người kia thì ngồi vào bàn bắt đầu ăn.

~~~~~Phòng 404~~~~~

Cả 2 người 1 nằm 1 ngồi trên giường lướt iPhone, không ai nói với ai 1 câu nào. Mà sao cứ nghe tiếng dội nước trong nhà vệ sinh hoài vậy nhì, không lẽ có người ở trong sao (Tg: Nam đấy!)? Còn Yên thì sao lại ngồi đực mặt, thần thờ thế nhì? Anna vừa lướt vừa nghĩ.

Yên ngồi ghế salon vừa lo cho Nam vừa hận Anna. Tất cả là tại nó nên anh Nam của mình phải ngồi trông. Mình phải tìm cách khác thôi. Phải hại cho bằng được nhỏ đó, để trả thù cho mọi chuyện. Yên lúc đó lộ bộ mặt thật của mình là con quỷ lai ma luôn chứ không phải thương nữa.

~~~~~Tối~~~~~

Anna lấy đồ đi tắm, do nhà vệ sinh có chia thành 2 khu: 1 phòng nam là Nam đang ở, 1 phòng nữ nên có thể đi tắm bình thường. Cô bước ra khỏi phòng tắm, về phòng ngủ. Vừa bước vào, anh nhìn qua mém phun luôn máu mũi, nhìn cô kia: Tóc còn hơi ướt, vài cọng dính chặt vào mặt, da mặt thì mềm mại hẳn ra, mặc 1 cái đầm ngủ màu tím nhạt tay dài, đính dây ren trắng có kim tuyến ở phần cổ, tay và dưới đầm, dài qua gối 1 chút, tay thì cầm khăn vò nhẹ tóc cho mau khô, nói:

_Phong đi tắm đi! - Anna nhìn Kin

_Ồ umk! - Kin vẫn không rời mắt khỏi thân hình Anna

_Nhìn gì đó! - Anna nhăn mặt lấy 2 tay che người

_ Có nhìn gì đâu! - Kin chối

_ À, đừng tưởng thế nhá, có quần đang hoang đó! - Anna kéo đầm lên 1 chút

Kin nhìn theo, đúng là có 1 cái quần đùi màu đen ngắn hơn gối, vậy mà mình cứ tưởng... Mà khoan, sao cô ấy biết mình nghĩ vậy thế? Kin vừa đi tắm vừa nghĩ. Do bạn Nam cute nhà ta đang "thống lĩnh" nhà vệ sinh nam nên phải qua bên nữ đỡ. Sau đó anh về phòng thì thấy cô đang nhìn ra ngoài cửa sổ. Nghe tiếng động, Anna nhìn qua thì thấy Kin mặc áo thun ngắn tay màu đen, quần short trắng, tóc ướt rũ xuống ôm lấy khuôn mặt hotboy của Kin làm tim Anna đập mạnh. Cố gắng giữ bình tĩnh nói:

_ Vậy chúng ta ngủ ở đâu? - Anna giọng vẫn còn run run 1 chút

_ Dĩ nhiên là ở đó rồi! - Kin chỉ tay vào giường

_ Nhưng ha... hai... ng... người ngủ chung hả? - Anna run luôn

_ Có sao đâu! - Kin nhún vai

_ Um... - Anna suy nghĩ

_ Nếu không thích thì tui ngủ dưới đất - Kin nói

_ À không, cứ ngủ trên đó đi, nhưng nhớ là không được vượt qua mức đó đâu nha! - Anna lấy 1 cái gối chần giữa chia đôi giường ra

_ Ok! - Kin

Sau khi tắt đèn thì cả 2 nằm ngủ. Mới vừa nhắm mắt thì cô cảm thấy người mình âm ỉm. Hả? Kin đang ôm mình sao? Đã nói là không được lấn mà! Anna đỏ mặt nói:

_ Buông ra đi! - Anna nói nhỏ

_ Để im đó, ngủ ngon! - Kin thấy Anna định chui ra thì nói và ôm chặt hơn

Á, đây là lần đầu tiên có người con trai ôm mình ngủ đó, ngoài ba ra thôi, ngay cả oni-chan còn không được nữa. Haiz, đành chịu vậy, ngủ trước, mai tính sau chứ biết sao giờ. Thế là tối đó, cả 2 đều ngủ ngon với mơ đẹp ời là đẹp.

~~~~Phòng 405~~~~

Sandy và Sunny ra lệnh cho 2 thằng con trai ngủ 1 phòng, còn 2 đứa mình ngủ 1 phòng, làm 2 chàng khóc không ra nước mắt. "Tưởng được ôm ngủ nàng, ai dè bị bắt ngủ chung với nó nữa chứ!" Rain và Gin nghĩ rồi có làm được gì đâu, cãi là bị ngủ mả phanh thầy chứ chẳng chơi. Còn 2 nàng thấy vậy thì cười sằng sặc, lăn lóc rồi khoác vai nhau đi vào phòng ngủ. Khi 2 nàng ngủ say thì 2 chàng lén vào phòng tách ra, Gin nằm với Sandy còn Rain bế Sunny về phòng kia ngủ. Thế là xong luôn 2 couple nữa.

~~~~Phòng 406~~~~

Toby và Yuki thì cứ như là vợ chồng ấy, ôm nhau ngủ ngon mà không ngại ngần gì. Nhưng dù sao cả 2 cũng sắp cưới rồi nên chắc việc đó là bình thường thôi nhì. Xem kia xem kia, ôm gì mà như keo dán sắt, còn cười tươi rói nữa, hay là đang mơ cái gì đó vui nên vậy chứ gì, biết mà!

~~~~Còn...~~~~

Nam vẫn chung thủy với vợ mới là toilet nam mà bỏ luôn bạn gái mình là Yên phải ngủ 1 mình, thật là tội nghiệp. Đúng là cái đồ đào bồng, có toilet quên Yên, í lộn có đèn quên trắng mới đúng! Hihi! Nói chung là hết có gì để tả tiếp vì nó ngủ hết rồi còn đâu! Nam phải cảm ơn ông "Tào dễ thương" là thần tình yêu cho mình với toilet đó nha! Hihi!

Hãy đón xem chap 46 nhé! Nhớ kết bạn face và like trang Truyện của Anh Đào Nhỏ nha! Thanks các bạn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

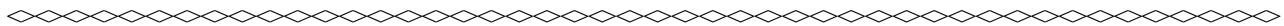
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Kế Hoạch B (Part 1)

Ano, hôm nay mình mới đăng truyện là vì hôm qua mạng không vào được. Hãy xem tiếp câu chuyện nhé!

Sáng sớm tỉnh mơ, trong khi tất cả học sinh đang ngủ ngon giấc thì Anna bỗng nhiên thức dậy. Hơi mơ màng thì bỗng sức nhớ ra là Kin vẫn đang ôm mình. Để như thế từ tối tới sáng bộ không thấy môi hả trời! Cô chậm rãi quay sang, khuôn mặt say ngủ của anh hiện ra sắc nét: Tóc hơi rũ xuống che đi 1 phần khuôn mặt, đôi mắt nhắm nghiền, sống mũi cao, da trắng, môi hình trái tim hồng hồng như đánh son. Trời ơi, nhìn anh ấy thật là hấp dẫn quá à (Tg: Chị Anna dính bùa của anh rồi!)/! Mò tay sang hướng bên kia thì lấy được cái điện thoại, chụp vài tấm hình giữ lấy làm ảnh bìa. Bỗng nhiên, điện thoại reo lên, là Yuki gọi. Cô nghe:

_Alo, chị Vy gọi em có gì không? - Anna vừa nói vừa gỡ tay Kin ra vừa nói

_À, chị muốn hỏi em thử là có muốn đi tắm biển sớm không? Chứ lát nữa mà đi là đông nghịt luôn á! - Yuki

_Unk, cũng được. Vậy có rủ Phong đi không? - Anna đi ra cửa sổ mở rèm ra cho ánh sáng vào phòng

_OK! Vậy chị cũng đi gọi những người khác đây! - Yuki cúp máy

Anna để điện thoại lên bàn rồi đi thay đồ, nghĩ là chắc anh còn mệt lắm nên đi thay đồ xong sẽ kêu. Sau khi đóng cửa thì Kin mở mắt, anh này khoái trò giả ngủ hay sao ấy, thấy làm hoài à. Cười 1 cái rồi bật dậy, bước ra cửa sổ hóng mát. Sau khi thay đồ xong, cô bước vào phòng thì mém bị giật mình vì thấy anh ấy đang đứng ở cửa sổ, cứ tưởng là vẫn còn ngủ chứ! Kin quay mặt lại nhìn cô nói:

_Đi tắm biển đúng không? Đợi chút! - Kin nói

Rồi đi tới tủ quần áo lấy đồ rồi đi lướt ngang qua cô, nói khẽ vào tai

_Nhớ là phải chụp cho đẹp đó! - rồi Kin đi luôn

Khi anh đi được 5 phút rồi thì cô mới hoàn hồn. Sao! Không lẽ anh ấy đã thức từ lâu rồi ư? Đã vậy còn biết mình chụp mình nữa chứ! Mặt chị ấy đỏ ửng (Tg: Anh Kin nói hơi ác nhỉ!), cố gắng lấy tay quạt mạnh vào mặt để làm giảm màu đỏ đi. À khoan, sao dạo này mình cứ đỏ mặt với lại hay cười khi ở với Kin vậy ta! Ôi thôi rồi, mình đã thích í lộn yêu luôn rồi chứ! Anna lắc đầu nguây nguây để đá phăng ý nghĩ đó đi, rồi đứng chờ anh. Lát sau Kin ra rồi cả 2 cùng nhau ra biển, nơi mọi người đứng chờ.

2 người vừa đóng cửa xong là bạn Nam vừa chia tay toilet. Nghĩ rằng: "Họ đi đâu vậy nhỉ? Nhìn là biết đi biển rồi, hay là rủ Yên theo vậy". Vào phòng mình kêu Yên kêu dậy rồi hỏi. Dĩ nhiên là phải đồng ý ngay rồi. Muaaha, đã có kế hoạch mới rồi! Phải tận dụng nó thôi! Yên gian manh.

~~~~~Ở bãi biển~~~~~

Thấy bóng mọi người đang đứng chờ, cô kéo anh chạy lại

_Hi! - Anna vẫy tay

_Hello! - cả đám

Mấy nàng nhà ta không bận đồ tắm chạy vòng vòng đầu nha, nãy giờ tất cả đều có thêm áo khoác mỏng nữa á! Lúc này họ mới tháo áo khoác ra để tắm biển, đều là đồ bơi 2 mảnh đó nha! Anna là màu tím, áo cổ lọ, tay dài, có đính kim tuyến tím óng ánh khắp áo và quần, quần cũng giống vậy, tóc thì để xoã tự nhiên, dưới chân được trang bị thêm 1 cái lắc tím đồng màu, có treo những hình bông hoa bồ công anh nhỏ xíu màu bạc, cộng thêm 1 cái chuông nho nhỏ tím nốt, khi bước đi là tiếng chuông khẽ ngân lên rất êm tai. Sunny là màu vàng chanh, trên dây áo có gắn mặt chú doraemon mini nhìn rất hợp với áo, quần cũng giống vậy, tóc thì vẫn theo xi tai cột cao, nhưng giờ trang trí thêm cái băng đô vải uốn thành hình tai thỏ đồng màu nhìn moe quá đi! Bạn Sandy thì là màu trắng tinh khiết tô điểm thêm chút hồng phấn, trang trí cũng na ná Sunny, tóc xoã kẹp thêm ở bên trái cái kẹp ngọc trai màu trắng nhìn rất dễ thương. Chị Yuki thì là màu xanh nước biển mát mẻ, 2 bên dây đều gắn ngọc trai trắng, tóc xoã vén qua 1 bên nhìn thật là thanh khiết. Hén là bãi biển còn ít người nên chỉ hóp hóp không đông. Máy chàng cũng trong đám đó luôn mà!

Đám con trai thì có quần thun ngắn thôi, màu sắc kiểu cách tự hiểu đi nha, không biết tả sao nữa nhưng cứ tượng tượng là đẹp như mấy hotboy trong phim á! Những người con gái khác mê như điên đồ làm 3 cô nàng ngoài Anna chạy lại giữ 3 chàng kia rồi lườm mắt nhìn những á đó làm mấy á sợ chạy mất.

~~~~Bla, bla, bla bỏ qua nha~~~~

Cả đám quyết định đi lướt sóng cùng là lúc học sinh bắt đầu ra đông hơn. Khi đang lướt thì..

_Á!!!! - tiếng la vang lên

Haiz, xin lỗi mọi người vì viết hơi ngắn, có gì mình sẽ đền bù lại cho nha! Comment cho mình có động lực làm dài thật dài nhé! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Kế Hoạch B (Part 2)

Xin lỗi vì đã bỏ bê truyện quá nhiều. Nên tối nay mình đã hứa với các bạn là sẽ đăng chap mới nên giờ mình đăng đây! Mọi người đọc vui vẻ nha!

~~~~~
_Ừm! - tiếng động của biển

_NHƯ! - cả đám

Mấy bạn có lò mò đoán ra được chuyện gì chưa? Dĩ nhiên là chị Anna dễ thương của chúng ta bị rớt xuống biển, còn lí do tại sao thì hãy đón xem tiếp nha!

Mọi người đang tá hỏa lên vì thấy cô rớt xuống nước, còn cái ván thì bị bể tan tành thành từng mảnh nhỏ nhưng không hiểu tại sao nó lại gãy nhỉ? Mà giờ cái đó không quan trọng, điều cần nhất chính là Anna đang từ từ chìm dần kia kìa. Cô rất giỏi bơi mà, không thể nào tự chìm vô lí như vậy được, lỡ bị trật khớp hay chuột rút thì sao?

Anna cố gắng giữ cho mình không bị chìm mà thôi rồi, cái chân mình lại bị chuột rút mới chết chứ! Cô càng ngoi lên thì càng chìm dần, cả đám lại lo lắng hơn. Không chân chèo, Kín nhảy luôn xuống

_Ừm! - tiếng nước

_Phong! - những người còn lại

Hi vọng rằng cậu ấy có thể cứu được Anna!

~~~~Ở dưới biển~~~~

"Minh cảm thấy khó thở quá, chân thì tê nữa" cô nghĩ rồi từ từ nhắm mắt ngất đi, chìm dần xuống. Anh đưa mắt nhìn khắp nơi, Như ơi em đâu rồi? A, kia kia! Kin liền bơi thật nhanh lại, với tay mình nắm lấy tay Anna, kéo cô sát lại với mình rồi bơi lên mặt nước.

~~~~Ở trên biển~~~~

Mọi người thì thấp thỏm nhìn xuống mặt nước chờ đợi. Cuối cùng cũng thấy cả 2 rồi, thật là may quá! Kin đỡ Anna bơi lại gần mọi người nói:

_Đưa cô ấy nằm lên ván đi! - Kin chỉ tay qua ván mình

_Unk! - cả đám

Sau khi đưa cô lên rồi thì anh bơi lại đó, lấy 2 tay mình giữ chặt 1 đầu ván, chân đạp nhanh để bơi về bờ còn mấy người kia thì vẫn theo sau. Nỗi sợ vẫn chưa nguôi.

~~~~Bờ~~~~

Kin bế Anna lên nói:

_Để tôi đưa cô ấy về phòng trước! - Kin

_Bạn Phong ơi! - 1 giọng nữ dễ thương vang lên

Cả đám quay đầu qua thì nhìn thấy 1 khuôn mặt hết sức khó ưa và đáng ghét. Í không phải 1 mà là 2 mới đúng chứ! Yên kéo tay Nam chạy lại, về mặt hốt hoảng nhìn chăm chăm vào Anna, hỏi với giọng sốt sắng:

_Như bị sao vậy ạ? - Yên

_Không liên quan đến mày, biến đi! - Sunny giận dữ

_Mình chỉ hỏi thăm thôi mà! - Yên rom róm nước mắt (Tg: Nước mắt cá sấu hả con? *khinh*)

_Tao đã nói mày biến khuất mắt tao! - Sandy đẩy Yên qua 1 bên

_Bạn trai em đang chờ kia, về với nó đi chứ! - Toby hiền lành nhưng thực chất lời nói có thêm mấy con dao

Rồi mọi người không thèm xem ả làm gì tiếp theo, liền phân chia công việc của mình và thực hiện. Chỉ còn Yuki vẫn đứng yên tại chỗ, Yên cứ tưởng chị ấy thương mình nên giả bộ:

_Chị Vy ơi, sao chị còn ở đây vậy? - Yên vờ lau nước mắt

_Ra đây nói chuyện, 1 mình cô - Yuki nói như tạt xô nước đá vào mặt Yên

_Ô, dạ! - Yên vẫn là cái lớp giả tạo đó

_Anh chờ em chút nha! - Yên nói nhỏ nhẹ với Nam

_Unk! - Nam

~~~~Chỗ nào đó hơi vắng vẻ~~~~

10 phút đã trôi qua mà Yuki không nói lời nào, chỉ im lặng nhưng như vậy còn mệt hơn là bị hành hạ. Yên thì mồ hôi ướt đầm người, tay chân run bần bật mặc dù chưa đụng chạm gì tới làm Yuki thấy khinh. Không thể nào chờ đợi thêm nữa, Yên nuốt nước bọt, điều chỉnh giọng cho thật dễ thương nhưng vẫn hơi run, nói:

_Chị kêu em ra đây có việc gì sao? - Yên cười méo mó

_À, có gì đâu, chỉ là hỏi vài câu thôi mà! - Yuki cười gian

_V... vậy chị hỏi đi! - Yên run thấy rõ vì câu nói đó

Thời cơ đã chín mùi, phải ra tay thôi. Yuki bắt đầu bước lại gần Yên, thấy vậy Yên lùi vài bước. Cứ tiến 1 bước, lùi 1 bước nhưng không thể nào mãi được. Nên Yên đã bị bức tường chặn đằng sau, lúc này ra như cái ghế mát xa vậy đó, run theo từng chế độ à! Yuki nói nhỏ vào tai Yên:

_Về việc hỏi này! - Yuki nhấn mạnh từng chữ

_Là sao, em kh... không hiểu! - Yên hơi tái mặt

_Thôi chơi nhiều đó đủ rồi. Nói thật đi, cô là người làm việc đó đúng không? - Yuki nhìn Yên 1 cách băng lãnh

_E... em, đ... đâu có l... làm đâu! - Yên run luôn

_Nếu không nói thật thì... - tay Yuki lướt nhẹ qua cổ Yên

_E... em sẽ nói! - Yên đen mặt, nước mắt tuôn trào ra

~~~~~Khi cả đám đang có kế hoạch đi lướt sóng~~~~~

Yên nhìn láo liên, thấy được ván của Anna rồi. Vờ xin phép Nam là mình đi vệ sinh, có sự đồng ý thì lén la lén lút đi đường vòng tới chỗ cái ván. "Quả này hơi đau đấy con ạ!" Yên nghĩ rồi lấy trong túi ra 1 con dao mini. Khắc lên đó vài đường rất sâu nhưng cũng rất khéo nên khó có thể nhận ra được. Xong xuôi, phui tay vài cái rồi lén theo đường cũ trở về với Nam. Với lại hiện giờ đang rất ghen tị với Anna, tại sao mình mặc sexy như vậy mà vẫn cứ thua nó là sao! Áo với quần thì sát đến nỗi không còn chỗ nào để sát nữa, chỉ che những thứ cần che, đáng đi, hất tóc, cười gọi cảm như vậy lại không bằng kín đáo và giản dị. Cái đó cũng góp phần vào kế hoạch B của Yên đấy!

~~~~~Trở về hiện tại~~~~~

Khi nghe xong, Yuki hơi tức giận nói:

_Tại sao cô lại làm vậy? - tay Yuki bóp chặt cổ tay Yên

_Em ghét nó, được chưa! - Yên khóc

_Không thể nào ghét không mà được như vậy cả! - Yuki nhìn thẳng vào mắt Yên

_... - Yên vùng tay ra khỏi Yuki rồi chạy đi

Yuki nhìn theo rồi thở dài, tại sao nó lại làm vậy nhỉ? Ấy chết, phải về chữa bệnh cho Anna nữa chứ! Yuki chạy về khách sạn.

~~~~~Phòng 404~~~~~

Kin có nhiệm vụ là lau khô người Anna (Tg: Không có còi đồ ra đâu nha!). Trong khi lau chân thì anh thấy lòng bàn chân Anna có 1 vết sẹo nhỏ, sao thấy nó quen quen nhỉ?

~~~~~Kí ức~~~~~

2 đứa bé trong giấc mơ của Anna đó, nhớ không? Cả 2 đang để chân trần chạy dí nhau ở khu vực gần suối, bỗng nhiên:

_Á! - tiếng cô bé vang lên

_Bạn sao vậy? - cậu bé chạy lại

_Chân mình bị chảy máu rồi! - cô bé nước mắt lưng tròng nói

_Thật là, hậu đậu vừa thôi chứ! - cậu bé nhéo má cô bé

Cậu bé đó dẫn cô bé lên chỗ có cái cây cổ thụ to, để ngồi xuống rồi mình băng bó. Và vài ngày sau nó lành hẳn nhưng đã để lại vết sẹo đó.

~~~~~Trở lại hiện thực~~~~~

Trong lúc Kin đang nghĩ ngợi thì Yuki đã chạy về phòng và chăm sóc cho Anna. Hên là cô bị sốt nhẹ thôi, cần phải nằm trên giường nghỉ ngơi. Cả đám thờ phào, khuôn mặt đã trở lại với nét vui tươi thường ngày. Sau đó mấy người còn lại cũng đi về phòng thay quần áo chứ mặc đồ bơi làm gì chứ? Đứng không?

Ai da, mọi tay quá đi! Mình viết nhiều đây đã thỏa mãn mấy bạn chưa nhỉ? Chắc là chưa rồi nhưng mị đã cạn kiệt sức lực rồi, không thêm nổi nữa! Chap này là chìa khóa của chap trước đó! Nhưng bí ẩn vẫn nằm đằng sau, cứ xem thoải mái nhé! Hãy đón xem chap 48 nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

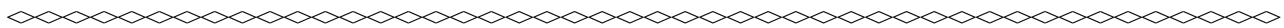
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Tôi Đã Nhìn Thấy...

Xin lỗi đã bắt các bạn phải hóng, mình sẽ cố gắng đăng nhanh và nhiều thật nhiều để xem cho đã nha!

~~~Sau đó Anna đã tỉnh lại rồi!~~~

Từ từ mở mí mắt nặng nề lên, cố gắng nhìn xung quanh. Cả đám thấy vậy đều reo la mừng rỡ:

_Nhur! - cả đám la to

_... Hừm... - Anna mệt mỏi lên tiếng

_Mày làm tao lo quá! - Sandy ôm chầm Anna

_Thật là may quá! - Yuki thở phào

_Ừa, sao em lại ở đây vậy? - Anna liếc ngang liếc dọc

_Hồi này mày bị ngã xuống biển, trật chân rồi ngất luôn. Phong là người đưa mày về đó! - Sunny che miệng cười

_Cảm ơn nha! - Anna nhìn Kin

_Có gì đâu! - Kin gãi đầu

Anna thử nhìn qua mọi người thì thấy cả đám đều nhìn mình và Kin với cặp mắt gian tà, trên miệng còn cười nữa chứ! Làm tưởng đang ở trong ngôi nhà ma không à! Sau đó thì tất cả ai về phòng người đó, trả lại sự yên tĩnh cho cô nghỉ ngơi dưỡng sức.

~~~Khoảng 6 h tối~~~

Cả đám định đi ăn tối ở nhà hàng khách sạn nên giờ đang sửa soạn. Chỉ có Anna vẫn nằm trên giường, không cho đi đâu. Lúc Kin chuẩn bị ra để đi ăn thì cô nói:

_Cho đi với! - Anna định bước xuống giường thì Kin chạy lại để cô nằm lại trên giường

_Không được, bệnh chưa khỏi hẳn đâu! - Kin

_Nhưng ở một mình chán lắm! - Anna thở dài

_Để về mua đồ ăn cho ha! Còn giờ thì nằm đây đi! - Kin chỉ tay vào giường

_Biết rồi! - Anna xụ mặt

Trời ơi! Sao cô làm mặt gì cũng dễ thương hết trơn vậy cả! Kin thắc mắc trong lòng rồi cũng đi ra ngoài luôn. Vừa đi ra là Anna lại nhảy phốc xuống giường, lăm bằm trong miệng rồi đi đến cái bàn lấy earphone và điện thoại:

_Có bị gì đâu mà ai cũng làm quá! - Anna mặt hầm hầm

~~~Ở chỗ cả đám~~~

Thấy Kin đi ra, mọi người tiến lại rồi cùng đi chung xuống. Phía đằng sau có bóng của 2 người, 1 nam 1 nữ, đầy sát khí. Nhưng chẳng hay biết, cứ nói và nói và nói liên hồi thôi! Rain thúc vai Kin 1 cái nói:

_Ê! Bộ mày với Như ấy ấy hay sao mà lâu quá vậy? - Rain cười gian (Tg: Không khuyến khích đọc giả đen tối nha!)

_Ấy ấy là gì vậy? - Sandy ngơ ngác

_Ồ, tao có làm gì đâu chứ! - Kin lơ sang hướng khác, nếu nhìn thật kĩ sẽ thấy anh ấy đang đỏ mặt á!

_Nghĩ vậy nè! Ấy ấy là nói chuyện đó! Đúng không Long? - Gin chạy ra nháy mắt với Rain

_That's right! Nghĩ vậy là không tốt đâu nha! - Rain cười tươi

Cả đám cười ồ lên, cũng là lúc tới nhà hàng cho nên phải dừng cuộc chơi tại đây rồi!

~~~~Quay trở lại với Anna~~~~

Anna đang nằm trên giường lướt điện thoại, kiểm bộ Anime nào hay rồi xem cho đỡ buồn mà kiểm hoài không thấy. Tức quá đi mà! đành phải bật nhạc nghe đỡ vậy chứ biết sao giờ! Vào 1 cái playlist nào đó rồi ấn play. Những giai điệu nhẹ nhàng vang đều đều, cũng làm cô dịu đi phần nào. Đứng lên, đi ra ngoài phòng, mấy bữa kia lo đi chơi nhiều quá nên chưa có xem căn phòng ra sao. Sẵn có thời gian mình đi dạo cũng được vậy. Nhìn qua cánh cửa căn phòng ngủ kế bên, im re, chắc họ cũng đi ra ngoài rồi! Haiz, phải ở đây 1 mình hả? Mà kệ nó đi, cũng có sao đâu! Cô nhún vai rồi đi vòng vòng căn phòng.

Tường được sơn trắng sọc vàng lấp lánh, có chỗ treo thêm vài bức tranh phong cảnh, hoặc là đèn. Trên trần thì có cái đèn chùm mini xen kẽ sắc trắng và vàng. Bàn ghế được làm bằng vải lông mềm mại màu trắng viền vàng. Phòng ngủ cũng giống vậy nên không cần phải nói nhiều. Đi 1 loáng là hết phòng rồi, đành về phòng ngủ nằm nghe nhạc vậy.

Trong khi đi tới phòng ngủ thì cô vô tình lướt qua phòng của Nam và Yên. Tính đi tiếp nhưng có 1 thứ làm Anna phải khựng lại chốc lát. Hình như ở dưới khe cửa phòng có 1 cái gì đó lòi ra thì phải. Ngồi xuống nhặt vật đó lên, là 1 cuốn nhật kí sao? A! Nhớ rồi! Đây là nhật kí của Yên mà! Mình nhớ là Yên rất thích viết nhật kí. Nếu mình đọc 1 chút chắc không có gì đâu nhỉ? Anna liếc mắt xung quanh đảm bảo không có ai thì mới mở cuốn nhật kí đó ra, bắt đầu đọc

~~~~Đây là nhật kí của Yên nhé!~~~~

NGÀY...THÁNG...NĂM 2013

Hôm nay mình đi đến khu mua sắm với cô bạn thân của mình, Như. Cả 2 đi chơi vui lắm chứ chẳng như trước đó, tự nhiên lại bị cha bắt đi dự cái hội nghị gì đâu không à! Haiz! À khoan, do Như mãi chạy đã sợ ý tổng phải anh chàng nào đó. Chào hỏi vài câu thì biết được anh ấy tên là Phương Nam, 1 cái tên thật là đẹp. Mà hình như cô bạn của mình cũng say anh Nam rồi hay sao á, nhìn mặt cứ hồng hồng cả lên. Nếu được vậy thì tốt rồi! Còn mình thì sao? Không lẽ phải FA hả trời!

NGÀY...THÁNG...NĂM 2013

Nhật kí ơi! Tự nhiên mình thấy mình lạ lắm, khi mà nhắc đến Nam ấy, là tim nó cứ đập loạn xạ cả lên. Không lẽ mình thích Nam sao? Không được không được, còn Như thì sao? Mình không nên thích Nam nữa, mệt người lắm. Mà phải làm sao mới không thích nữa vậy? Mình không biết làm gì hết tron!

NGÀY...THÁNG...NĂM 2013

Vậy là Nam và Như đã là 1 couple rồi đấy! Mà công nhận họ đẹp đôi thật. Mình cảm thấy hạnh phúc cho cậu ấy, nhưng sao tim mình lại đau kinh khủng vậy? Nói thật là mình đã khóc rất nhiều. Mong rằng họ sẽ mãi mãi bên nhau, mình đau cũng được. Không sao hết!

NGÀY...THÁNG...NĂM 2013

Cuối cùng mình cũng đã giành được anh Nam về tay của mình rồi. Nhưng cũng tại nó mà thôi, ai biểu nó làm vậy thì chịu là đáng thôi. Chắc là buồn quá nên chuyển trường chứ gì. Ha ha ha! Đáng đời!

NGÀY...THÁNG...NĂM 2016 (hôm qua á!)

Hừ, sao mà làm đủ mọi cách mà nó vẫn không bị gì hết tức thật! Nào là đồ thuốc sỏ vào bánh mì bơ tỏi mà nó thích ăn. Nhưng kết quả là anh Nam của mình lại bị là sao! Hôm nay mình đã nghĩ ra được cách mới rồi! Đó chính là rọc ván lướt sóng của nó. Nó thích chơi cái đó mà nhỉ? Để xem, tao phải trả thù mới hả dạ!

~~~~Kết thúc nhật kí~~~~

Đọc xong, bao nhiêu cảm xúc gì đó đều hiện hữu ra hết trên khuôn mặt của Anna. Cuối cùng thì tầm nhìn lại bị 1 màn sương mỏng bao phủ, cô khóc, khóc thật to mặc mọi thứ. Những giọt nước mắt rơi đầy sàn, có 1 giọt dính vào trang cuốn nhật kí. Khung cảnh chứa đựng sự đau lòng của 1 cô gái yếu đuối. Sau khi khóc xong thì đỡ hơn 1 chút. Tự nhiên nghe tiếng chân thì liền nhanh tay để cuốn nhật kí vào chỗ cũ rồi chạy sang cửa sổ đứng ngắm cảnh, suy nghĩ. "Két" tiếng cửa mở ra, 1 cái bóng to lớn tiến vào trong, càng lúc càng gần Anna hơn. Tới khi cái bóng đó che khuất cô thì Anna giật mình quay lại. Thì...

Thì sao đây? Máy bạn thử đoán xem! Hihi! Xem ra bỏ truyện hơi lâu nhỉ? Nhưng chịu thôi, vì mình bận nhiều việc lắm nên không có thời gian. Thông cảm cho mình nha! Với lại mình viết nhiều đây là cũng hơi dài 1 chút, theo mình là vậy. Nhưng thôi kệ đi. Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Kế Hoạch C (Part 1)

Mình sẽ cố gắng hoàn thành truyện sớm nha!

~~~~~Trở về cuối chap trước~~~~~

Tự nhiên thấy bất an quá, mà sao tối thui vậy trời! Anna suy nghĩ mà không hay biết rằng cái bóng ấy càng lúc càng sát hơn. Quay mặt qua, cô la lên:

_Anh! Ừm ừm... - Anna mới nói được 1 chữ đã bị ai đó bịt miệng lại

_Coi bộ không có anh vẫn sống tốt nhỉ? - âm thanh trầm trầm vang lên

Vóc dáng cao to nhưng không vạm vỡ cho lắm, may là có bật 1 cái đèn ngủ nên có thể nhìn thấy được chút ít. Tóc có màu đen mọc lại xám. Anh ấy chính là... Nam sao? Tưởng anh ấy đang đi chơi với Yên chứ, về đây làm gì? Anna vùng vẫy thoát ra nhưng e là không được. Nam cười nhẹ 1 cái, vuốt tóc cô rồi nói:

_Vậy mà anh cứ nghĩ em sẽ đau lắm chứ, ai dè lại có thêm thằng khác! - Nam nhìn Anna với ánh mắt mơ hồ

_Thả tôi ra! - Anna cắn vào tay Nam đang bịt miệng mình

_Đau đấy! Nhưng anh không thả thì sao! - Nam cười

_Yên đâu, sao không đi chơi với cậu ấy đi? - Anna quay mặt sang hướng khác

_Nó tự đi cũng được, đâu cần anh phải theo làm gì? - Nam nói nhỏ vào tai Anna

Cô cảnh giác cao độ, dùng toàn bộ giác quan để nhận biết tình hình do không đủ sáng. Khoan đã, trong không khí phảng phất mùi rượu, Nam uống rượu hả? Anh ấy đâu thích thứ này! Anna lo mải thắc mắc nên không chú ý tới Nam. Anh chàng bức bối, lập tức tiến sát mặt mình với cô hơn. Anna giật mình, anh ấy tính làm gì? Không nỡ đánh mạnh vì sợ bị tổn thương, nhưng nếu đánh nhẹ thì chẳng ăn thua gì. Tâm trí hơi hoảng loạn, 1 cái tên bỗng hiện lên trong đầu: "Phong!". Cô cầu nguyện: "Anh hãy cứu em với! Phong!". Nam thì sắp hôn Anna, nhưng có tiếng vang lên: "Rầm!". Chưa kịp nhìn thử đó là ai thì đã bị ăn 1 cú đấm thật mạnh vào mặt. Người nào đó đang đánh mình tới tấp. Cô được thả ra bất ngờ nên hơi loạng choạng 1 chút, sau khi ổn định liền chạy tới bật đèn lớn. 2 con người đang đánh nhau hiện ra rõ rệt. Anna giật mình, có chút mừng rỡ nói:

_Phong! - Anna nhìn Kin

Nhưng Kin đâu biết, vẫn tập trung đánh Nam. Nhưng Nam cũng không chịu thua, né đòn rất nhanh nhẹn, thậm chí còn đáp trả lại nữa. Tình hình nếu cứ

duy trì như vậy thì không tốt. Anna liền chạy ra ngoài gọi mọi người vào. Sau đó đã được giải quyết ổn thỏa. Do Nam uống say quá nên không tự chủ được hành động của mình đã giao cho Yên chăm sóc ở phòng bên. Còn Kin thì bị thương te tua, làm cô phải vào vai bác sĩ để chữa trị vết thương. Cả đám thấy yên bình thì rút luôn về phòng.

Mặt mày bầm dập, tay chân đầy thương tích. Tự nhiên đánh nhau chi không biết, chỉ cần đẩy Nam ra là được rồi mà! Anna thờ dài đi lấy hộp cứu thương vào phòng. Vừa băng bó vừa hỏi:

_Tại sao cậu lại đánh Nam? - Anna thoa thuốc vào mấy vết bầm trên mặt

_Ừ thì... Tự nhiên có cảm giác khó chịu nên chạy về thì thấy cảnh đó, nhào vô thôi! - Kin hơi nhăn mặt

_Đau lắm hả? Để tui nhẹ tay 1 chút! - Anna tưởng Kin đau nên nói

_À được mà, không đau đâu! - Kin nói

Bỗng dưng cả 2 đều dừng lại, nhìn nhau. Kin đang ngồi trên giường, Anna thì quỳ dưới đất, đầu anh hơi cúi để cô thoa thuốc. Tay Anna thì đang chạm vào mặt Kin, đã vậy anh còn ở trần nữa chứ, mặt cả 2 sát nhau. Hiểu ra tình hình hiện tại thì cô hơi đỏ mặt, vội đứng dậy nói:

_Để tui đi lấy đồ băng vết thương cho! - Anna chạy lại hộp cứu thương

_Unk! - Kin

Sau 1 hồi chật vật thì cũng xong, Anna nhìn lại tác phẩm của mình, nói:

_Xong rồi đó! Mà hơi xấu nhì? Cậu là người đầu tiên được tui băng bó đấy! - Anna đứng dậy

_Cũng đẹp mà! Thật vinh hạnh khi tui là người đầu tiên đó! - Kin cười

Tối, Anna bị Kin biến thành cái gối ôm, làm gì mà ôm chặt cứng suốt đêm thế! Bị thương mà khỏe dữ, nhưng nói chung là 2 bạn ấy ngủ rất ngon giấc.

~~~~Sáng ngày thứ 3~~~~

Ngay ngoài cổng lớn khách sạn, có vóc dáng của 2 chàng trai, hình như đang đợi ai đó thì phải. Người tóc đen, người tóc vàng. Mọi người đoán ra được chưa? (Tg: Rain với Gin á!). Rain vươn vai 1 cái, nói với giọng uể oải:

_Này Cường! Sao mọi người lâu thế! - Rain

_Ai mà biết được? Họ kêu đợi thì đợi thôi chứ làm gì bây giờ! - Gin thờ dài ngao ngán

Chuyện là vậy: Hôm nay 2 chàng trai ăn phải gì mà dậy sớm, rủ mọi người đi chơi. Nhưng lại bị cho leo cây như thế này đây! Cả 2 đều nhìn vào trong khách sạn, nhưng lại không thấy bóng người nào bước ra cả. Gì mà lâu thế không biết! Đang tính vào trong xem thì nghe tiếng:

_Á! - hình như là tiếng của 2 cô gái

_Là tiếng gì vậy? - Gin

_Ồ bên kia kia! - Rain chỉ tay về chỗ nào đó

Nhìn theo hướng tay Rain, Gin thấy có 2 cô gái đang bị ngất xỉu nằm đó. Do tấm lòng quá cao thượng nên 2 chàng vào vai anh hùng cứu mỹ nhân. Chạy tới gần, 1 người đỡ 1 cô lên, lay nhẹ hỏi:

_Này cô gì ơi! Cô có sao không? - Gin

_... - vẫn đang bất tỉnh

_Ê Long, sao rồi? - Gin quay qua hỏi Rain

_Cũng ngất luôn rồi! - Rain nhìn Gin

_Làm sao đây? - Gin

_Ngu quá, đưa đến bệnh viện chứ sao! - Rain chửi Gin

Rồi 2 chàng bế 2 cô nàng lạ mặt lên tính đưa đi nhưng lại nghe thêm:

_LONG! - Sunny

_CƯỜNG! - Sandy

_Sao? Có gì hả? - mấy người còn lại chạy tới

_Kia! Nhìn đi! - Sunny và Sandy chỉ tay qua chỗ Rain, Gin

_Hà, 2 em đang bế ai vậy? - Yuki

_Đâu biết đâu? Thấy... - Rain và Gin định nói

_Được lắm! - Sunny chạy vào trong khách sạn

_Anh dám làm vậy sao! - Sandy chạy vào luôn

_Ái, Ân! - Anna la to

_Giờ sao đây? - Kín hỏi

_Em ở lại với Ái, Ân đi! Tụi anh đi với Long và Cường đến bệnh viện - Toby

_Dạ! - Anna chạy vào trong

Còn những người này thì nhanh chân đến bệnh viện. 2 cô gái này là ai? Tại sao ngất xỉu ở đây? Còn Sandy với Sunny bị sao vậy? Hãy chờ xem nhé!

Đây! Chap mới đó mọi người! Vì thấy Rain với Gin dạo này chìm quá nên cho 2 ảnh lên sóng với Sandy và Sunny luôn. Còn... Bí rồi! Hẹn gặp mấy bạn ở chap sau nhé!

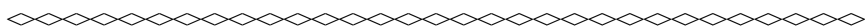
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kế Hoạch C (Part 2)

Thấy mọi người hóng truyện mình đến mòn dép nhiều quá nên mình sẽ đăng chap mới nha! Đọc thôi!

~~~~Ở bệnh viện~~~~

Toby, Yuki, Rain, Gin và Kín đang ngồi đợi kết quả của bác sĩ. Kín đứng dậy đi lại trước mặt Rain và Gin nói:

_Chuyện này là sao? - Kín khoanh tay

_Đúng rồi! Sao 2 em lại bế 2 cô gái nào đó vậy? - Toby nói

_Ừ thì... Chuyện là vậy nè! - Gin thở dài

_Hồi này trong lúc chờ mọi người thì nghe thấy tiếng hét, nhìn qua thì thấy có 2 cô gái nằm bất tỉnh nên lại xem thử. Nhưng lay hoài mà không tỉnh, tính đưa đi bệnh viện thì... thấy rồi đó! - Rain gục đầu mệt mỏi

Yuki và Toby vẫn thấy nghi nghi vì chưa thân cho lắm. Nghĩ rằng: "Lát tỉnh phải vào hồi mới được!" rồi không nói thêm gì nữa. Kin đương nhiên là phải tin 2 thằng bạn thân rồi, nhưng cũng thấy có chút kì kì. Không khí tiếp tục trầm mặc cho tới khi có tiếng động thì mới biết đã xong. Mọi người tiến lại gần bác sĩ hỏi thăm. Bác sĩ nói:

_Không có gì nghiêm trọng, chỉ là mệt quá nên ngất thôi, lát nữa sẽ tỉnh lại. Không cần lo lắng quá! - bác sĩ đẩy gọng kính

_Cảm ơn bác sĩ! - Yuki hơi cuối đầu

_Vậy chúng tôi có thể vào thăm được không? - Toby

_Được chứ, nhưng đừng làm ồn! - bác sĩ bước đi

~~~~Trong phòng bệnh~~~~

Bước vào phòng thì thấy 2 cô gái đó đang nằm trên giường, vẫn đang nhắm mắt. Nhìn kĩ thì hình như là chị em sinh đôi vì có khá nhiều nét giống nhau. Nhưng sao lại bất tỉnh vậy nhỉ? Khoảng 5 phút sau là cả 2 tỉnh dậy nhưng vẫn còn yếu, phải nằm trên giường. Yuki bắt đầu hỏi với giọng trầm trầm:

_2 cô tên gì? - Yuki nhìn 2 cô gái

_Dạ em tên là Hạ, còn đây là em của em, tên Hy - 1 cô gái nói với giọng khào khào

_Em chào anh chị! - cô gái tên Hy nói

_Vậy có nhớ hồi này 2 em bị gì không? - Toby hỏi

_E... em đi với H... Hy thì bị 2 a... anh này sàm sỡ, sợ quá nên ngất luôn! - 2 chị em run run người

Nghe xong thì hoảng hồn, 2 bên kể 2 câu chuyện khác nhau, vậy ai nói thật ai nói造谣 đây? Yuki và Toby nhìn chăm chăm vào Rain và Gin với ánh mắt nghi ngờ, Kin đơ luôn. Gin nói:

_Tụi em nói thật mà! - Gin cãi

_Em thề đó! - Rain nhảy cẫng lên

_Em có bằng chứng! - Hy nói

_Hà! - mọi người

Nhìn qua Hy thì thấy cô nàng nghiêng đầu qua 1 bên, lộ ra 1 cái dấu ở trên cổ, chứng tỏ là Rain và Gin có đụng chạm vào 2 cô gái. Kin trầm xuống, hỏi lần cuối:

_Mày chắc là mày không nói dối chứ? - Kin

_Mày không tin tao sao? - Rain và Gin

Sau đó tự nhiên không ai nói 1 chữ, chỉ im lặng nhìn nhau. Còn 2 chị em kia thì ngơ ngác liếc xung quanh vì thấy ghê rợn quá. Yuki nhớ ra là gọi cho Anna thông báo tình hình nữa, đưa tay vào túi lấy điện thoại rồi đi ra khỏi phòng gọi điện cho cô. Đổ chuông khoảng 3 lần thì Anna nhắc máy:

_Alo, Như ơi, ở đây 2 cô gái đó chỉ do mệt quá nên xỉu thôi! - Yuki nói

_Vậy hả? Tốt rồi! - Anna thở dài

_Còn bên em thì sao? - Yuki

_Em mới chạy xuống mượn chìa khoá ở quầy tiếp tân nè. Hình như tụi nó khoá cửa rồi, mở không được! - Anna thở dốc

_Um! - Yuki cũng lo lắng

_Ái, Ân, mày đâu rồi! - Anna hét lên làm Yuki giật mình

_Có chuyện... - Yuki đang nói thì

_Choảng! - tiếng vỡ của 1 vật gì đó

_Ái đừng uống nữa! Ân dừng lại đi! - Anna la to

_Rầm! - 1 vật đã ra đi

Điện thoại tự nhiên bị ngắt, không gọi lại được. Không biết Sandy và Sunny làm gì nữa mà để Anna phải hoảng hốt như vậy. Phải chạy vào báo thôi! Yuki chạy thật nhanh vào phòng, thở hổn hển nói:

_Ồ khách sạn có chuyện rồi! - Yuki run run giọng

_Sao? - mọi người

~~~~Ở phòng 405~~~~

Anna nhìn cảnh tượng ở trước mắt mình: Sandy thì uống 1 lúc mấy chai rượu, còn Sunny thì đập đồ. Cô liền chạy vào can ngăn, lỡ tay làm rớt điện thoại xuống đất mà không biết. Nhưng 2 nhỏ đó vẫn mặc kệ, cứ tiếp tục công việc của mình. Anna giũt hết mấy chai rượu để sang nơi khác rồi đưa Sandy vào phòng, không quan tâm tới việc vùng vẫy gào thét ra sao. Đặt Sandy lên giường cũng là lúc mệt mỏi quá nên thiếp đi. Xong 1 người, giờ qua người còn lại. Bước ra ngoài, phòng khách không còn là nó nữa, mà biến thành bãi phế liệu luôn. Sức công phá lớn thật, 1 mình Sunny chỉ trong thời gian ngắn đã phá bành phòng khách. À quên mất công việc chính, cô chạy tới giữ tay Sunny lại để cậu ấy không quậy phá nữa. Nhưng Anna lại yếu hơn Sunny, đã bị đẩy thẳng ra va trúng cạnh bàn, té xuống, còn bị 1 mảnh thủy tinh quẹt ngang má, làm chỗ đó chảy máu quá trời. Gượng dậy, tiếp tục giữ người Sunny lại, nói to:

_Ấn! HÃY BÌNH TĨNH LẠI ĐI! - Anna hét to

_Tránh ra cho tao! - Sunny giận dữ

_TAO SẼ TRÁNH NẾU MÀY BÌNH TĨNH LẠI! - Anna giữ chặt Sunny hơn

_... - Sunny đã bớt giận hơn, nhưng nước mắt đã tuôn

_Ấn à! - Anna nói nhẹ nhàng

_Tại sao lại vậy chứ! Huhu! - Sunny ôm chầm Anna khóc

_Không sao, có tao đây! - Anna vuốt lưng Sunny

Một lúc sau, Sunny không khóc oà lên nữa, chỉ im lặng rơi lệ mà thôi! Còn cô, nhìn thấy bạn mình đau khổ sao mà không đau được, cứ vỗ về Sunny như mẹ dỗ dành con mình. "Rầm", cửa mở ra, mọi người xông vào, vẻ mặt lo lắng vì nhìn thấy cái phòng khách. Yuki chạy lại chỗ Anna và Sunny, sốt sắng hỏi:

_Như, Ấn! Hai em có sao không? - Yuki

_Không sao đâu! - Anna cười trừ

_Thôi, tao vào phòng coi Ái ra sao! - Sunny vào phòng Sandy, thực chất là đang tránh Rain

_Trời, em bị thương rồi kia, vậy mà nói không sao! - Toby chỉ vào vết thương trên mặt Anna

Rồi cô bị Yuki xách đi chữa trị, còn 4 thằng con trai thì chia ra giải quyết mọi việc. Rain và Gin đau lòng lắm, giờ làm sao để cô ấy hết giận mình đây! Tự nhiên lo cho người lạ chi không biết nữa! 2 anh ăn năn hối lỗi mà không biết làm sao để chuộc lỗi vì có mình Kin tin à, còn những người khác thì... không tin rồi! Haiz! Sao bây giờ!

Kin cảm thấy có cái gì đó uẩn khúc quanh đây, phải đi điều tra rõ ràng ngọn ngành mới được. 2 cô đó làm vậy là vì điều gì? Tiền, địa vị, hay bắt ép? Đã tới lúc anh phải làm thám tử rồi! Thám tử Kin tiến lên!!!

Ồ yeah, những nhân vật bị chìm đã được tặng mấy cái phao nên đã nổi lên mặt nước rồi! Không biết thám tử Kin làm có được việc hay không đây? Hãy đón xem nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

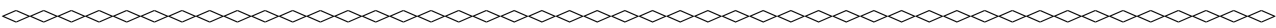
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Kế Hoạch C (Part 3)

Thám tử Kin điều tra như thế nào đây ta? Hãy cùng xem nhé!

Xin chào mọi người, ta là thám tử lừng danh Kin, và ta sẽ giải mã 1 vụ án cực kì lớn. Muốn biết đó là gì đúng không? Ta sẽ nói cho mà nghe: Đó là... 2 đứa bạn thân của ta đang bị bạn gái hiểu lầm là phản bội, vì nhìn thấy 2 thằng đó bế 2 cô gái lạ mặt (Tg: Lớn ghê ha!). Theo như ta tham khảo ở trong mấy quyển truyện tranh, thì mình sẽ bắt đầu từ vân tay hoặc tóc, đem đi xét nghiệm để lấy kết quả. Nào, hãy theo ta, đi xem thử nhé!

~~~Hiện trường (Tg: Thật ra là ở trước cổng khách sạn)~~~

Kin cầm trên tay chiếc kính lúp hạng xịn, được dát vàng bên ngoài (Tg: Ủa, ở đâu ra cái kính lúp hay vậy?), quỳ xuống, cầm kính soi vào mặt đường để kiểm vân tay, tóc. Nhưng tiếc là không có, đành phải đến bệnh viện lấy trực tiếp vậy. Anh tiếp tục tiến đến bệnh viện với tinh thần thám tử cao độ. Mà không biết rằng vân tay đâu phải lấy bằng cách soi kính lúp đâu, với lại...

~~~Bệnh viện~~~

Vào phòng của 2 chị em kia, vừa tra hỏi thông tin vừa lên lấy tóc. A! Lấy được rồi! Giờ đem đi kiểm tra DNA thôi! Anh tí ta tí từng chạy đến đó. Rồi phải lui thủ đi về vì biết kiểm tra với ai đâu! Thật là, haiz!

Nhưng ta không nản chí, phải quyết tâm kiên cường lên! Kin nắm chặt tay thể hiện sự quyết tâm. Thua keo này thì bày keo khác, không chừng 2 người đó có ở khách sạn của chúng ta. Thế là anh đi ngược về khách sạn (Tg: Rảnh rồi thế là cùng!).

~~~Khách sạn "Relax"~~~

Sau khi hỏi quản lí ta đã biết được rằng là 2 chị em đó... không có ở đây! Ta phải làm sao nữa đây? Khúc này không có trong truyện thì phải! Thôi để ta kiểm lại vậy! Anh móc điện thoại từ trong túi ra, lướt lướt kiểm truyện đó, rồi đọc. Mà sao lại không thấy nhĩ? Kin gãi đầu, nhún vai nói:

_Công nhận vụ án này khó thật, kiếm hoài không ra! - Kin

_Ủa, Phong làm gì ở đây vậy? - tiếng của 1 người nào đó

Kin nhìn lên thì thấy Anna đang tiến lại gần. Mặt cô dán 1 cái băng cá nhân in hình những trái tim nhỏ xíu màu tím thật dễ thương. À quên trả lời câu hỏi của Anna nữa, Kin nói:

_À, đang điều tra - Kin cắt điện thoại vào túi

_Điều tra gì? - Anna thắc mắc

_Thì chuyện của Long với Cường đó! - Kin

_Ồ, vậy có kết quả chưa? - Anna

_Chưa nữa, kiếm hoài không ra! - Kin thờ dãi

_Hahahaha! - Anna ôm bụng cười to, đến nỗi chảy cả nước mắt

_Sao cười? - Kin nhăn mặt

_Đi kiếm cái gì mà tới giờ chưa có kết quả vậy? - Anna vừa cười vừa hỏi

_Ờ thì... - Kin què

_Sao không đi xem camera đi, ngoài cổng có 1 cái mà! - Anna chỉ ra cổng

_Ồ ha, sao mình không nghĩ ra ta? - Kin

_Thôi tui về phòng với Ái, Ân đây! Kiểm vui về nhé! - Anna đi lên lầu, vẫn còn cười

Thế là thám tử Kin đã bị 1 phen nhức mắt, kiểm đầu không kiểm, làm chuyện tào lao rồi để con gái người ta chỉ cho. Đúng là cái tật khó chữa thật mà! Anh cốc vào đầu mình mấy cái rồi đi hỏi quản lí cho xem camera.

~~~~~Phía Anna~~~~~

Cô vẫn không thể nào nín cười được, thì ra cậu ấy bị bệnh "thám tử", hèn chi không thấy đầu từ lúc đó tới giờ. Mà Kin điều tra cái gì mà không có kết quả vậy ta? Thắc mắc quá đi à! Cũng nhờ anh mà cô mới có được 1 trận cười thoải mái như vậy. Cười xong thấy sáng khoái làm sao ấy!

~~~~~Tóm tắt ngắn gọn: Kin đã điều tra ra được là 2 chị em đó nói xạo, vậy thôi!~~~~~

Còn lúc này Sandy & Gin, Sunny & Rain chuẩn bị lên sóng đó.

Cả đám ngồi tụ lại để bàn kế hoạch để 2 ảnh làm huê với 2 bà. Xi xò xi xào đã đòi, cuối cùng cũng xong. Thế là tất cả đập tay nhau 1 cái rõ to rồi đi thực hiện. Còn mấy bạn muốn xem ai trước đây? Hay cho Sandy hén, thấy bạn ấy hơi bị chìm nên cho lên trước! Hihi! Lúc này mọi người có thể bật những bài hát liên quan đến tình yêu sôi động, dễ thương thì sẽ hay hơn đó!

~~~~~Phòng ngủ của Sandy và Gin~~~~~

Gin rón rén bước vào, tránh gây tiếng động để không làm Sandy tỉnh giấc. Ngồi ở mép giường, lấy tay vén những cọng tóc rơi loã xoã che đi khuôn mặt của Sandy. Nói thật là Gin sợ lắm rồi, cô ấy hiền lành như vậy mà tại mình, tất cả tại mình rồi để Sandy phải nốc tới mấy chai rượu. Không thể tha thứ cho bản thân được. Ruột gan phèo phổi gì đó loạn hết cả lên. Do cứ lo lắng mà lỡ tay va trúng người Sandy, làm cậu ấy mở mắt thức dậy. Giật mình im re, vì sợ cô ấy còn giận mình. Sandy gượng người ngồi dậy, đầu nó hơi khó chịu. Sau khi tỉnh táo hơn, nhìn lên thì thấy Gin, do vẫn tức vụ đó nên tính đi ra ngoài nhưng đã bị Gin giữ lại, ôm vào lòng nói:

_Sự thật là 2 chị em đó nói dối, mọi người đã xử lí xong rồi! - Gin

_... - Sandy im lặng lắng nghe

_Đừng giận chồng nữa mà vợ! Chồng đâu biết gì đâu! - Gin xụ mặt

_... - Sandy vẫn im lặng

_Đi mà vợ! Không có vợ, chồng đâu biết phải sống thế nào! - Gin gục đầu vào vai Sandy

_Kì cục! - Tiếng nhỏ xiu nhưng chắc chắn là Sandy đã nói

_Vợ tha cho chồng rồi hả? - Gin nắm vai Sandy

_Nhớ là không được bẻ ai ngoài vợ nghe chưa? - Sandy vênh mặt, nhìn moe lăm lăm

_Biết rồi, bà xã! - Gin bế Sandy lên (Tg: Lại đổi cách xưng hô)

_Hihi! - Sandy cười tươi như bông

Cười đùa xong thì Gin để Sandy nằm trên giường, bắt đầu hỏi:

_Bà xã uống tới mấy chai rượu đúng không? - Gin

_Um... Thật ra là có 1 chai à! - Sandy khúm núm

_Vậy sao ông xã thấy có tới 5 chai? - Gin khoanh tay, nhăn mặt

_Ừ thì, 1 chai là rượu, còn 4 chai kia là... là... là nước suối! - Sandy lấy tay che tai sẵn

_Trời! Bà xã làm vậy có biết ông xã lo lắng lắm không? Còn chơi hù nữa? Vui quá ha! Rảnh quá ha! Bà xã làm ông xã phải ngồi ăn năn hối lỗi suốt mấy tiếng đấy! Biết không? - Gin xỏ 1 tràng

_Rồi rồi bà xã biết rồi mà, mình ra ngoài nha! - Sandy đánh trống lảng

_Umkk, được thôi! Đi nào bà xã! - Gin khoác vai Sandy đi ra ngoài

Cả 2 bước ra phòng khách là chạm ngay mặt của cả đám (Tg: Ngoài Sunny và Rain), Anna mừng rỡ chạy lại ôm Sandy. Rồi lại tùm năm tùm bảy rủ

nhau đi xem phim ở rạp gần khách sạn. Hình như là mấy bộ phim tình cảm hay sao á! Chiều theo ý của Sandy đại tỳ mà! Happy cho couple này nha!
Còn 2 người kia tại sao biến mất không 1 dấu vết như vậy? Hãy cùng Tg đi xem thử coi sao ha!

~~~~Ở bãi biển~~~~

Sunny đang đứng hóng gió ở bãi cát, những phiến muông cũng trôi đi chút đỉnh, Rain đi theo, nhìn thấy cảnh đó cũng hồn xiêu phách lạc mất rồi. Mà y hầy cố lên! Rain tự cổ vũ mình rồi bước lại gần Sunny. Nghe thấy có tiếng chân càng lúc càng gần mình thì Sunny quay mặt qua. Cả 2 chạm mặt nhau mà không ai nói lời nào, tựa như có ai đang ấn nút dừng, không cho mọi thứ chuyển động. Không chịu đựng thêm nữa, Rain nói:

_Ân à! Anh... - Rain đang nói

_Anh muốn xin lỗi chứ gì! - Sunny khoanh tay (Tg: Hết Gin tới Sunny)

_Ừ, em tha cho anh nha! - Rain

_Nếu anh nói: "Cho em xin lỗi chị Ân xinh đẹp, đệ nhất!" thì em tha! - Sunny bụm miệng cười

_Hả? Chơi gì kì thế! - Rain mất chữ A mồm chữ O

_Không thì thôi! Khỏi tha! - Sunny quay lưng

_Được rồi! Cho em xin lỗi chị Ân xinh đẹp, đệ nhất! - Rain cúi mặt xuống

_Chị tha cho đó! Giờ thì đi xem phim thôi! - Sunny bước lại gần vỗ vai Rain

_Sao phải đi xem phim? - Rain ngơ ngác

_Thì Như mời mà, đi không? - Sunny đưa điện thoại có tin nhắn đến trước mặt Rain

_Đi chứ! - Rain cười nham nhở

Sunny chơi thêm 1 vỏ nữa là bắt Rain phải công mình từ đây đến rạp chiếu phim. Đường từ bãi biển đến rạp chiếu phim hơi bị "gần" á! Dù không muốn cũng phải chiều thôi, khi tới đó, chân tay Rain rã rời. Anh là công tử bột mà, công sao nổi, tới đó là dừ lằm rồi! Sunny được công phải gọi là thích lắm cơ, mà lưng Rain rộng thật, đúng là cả thế giới của mình mà, hihi. Cả đám ngồi xem phim với bàn tán tùm lùm tã lã, làm những người xem phim khác tức điên mà không làm gì được. Phía xa xa, hàng ghế cuối có bóng dáng của 1 cô gái trẻ, không khí hùng hực lửa, như muốn thiêu cháy cái rạp này. Nghiến răng nói:

_Đúng là đồ vô dụng, vậy cũng làm không xong! Tụi mày phải trả cái giá rất đắt vì dám làm vậy với tao! - cô gái đó siết chặt tay, lườm mắt xuống chỗ cả đám (Tg: Mắt cũng tình phết!)

Ai đấy? Nhìn gian dễ sợ! Nếu muốn biết hay đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tổ Tình

Chắc hẳn sẽ có rất nhiều bạn hóng chap này nè! Vì chap này là Kín tỏ tình với Anna đó! Câu trả lời của Anna là gì? Thử xem nào!

~~~~~Khi xem phim xong~~~~~

Sandy và Sunny cầm trên tay mấy tờ khăn giấy, đang lau nước mắt, miệng thì nói:

_Tội cho nam với nữ chính quá à, sắp thành couple thì lại bị chia xa! - Sunny

_Đúng rồi đó! Đau lòng quá đi, huhu! - Sandy

_Em là người chọn bộ phim này xem mà! Còn nói gì nữa! - Yuki

_Thì em đâu biết nó buồn tới mức này đâu! - Sandy mắt rung rung nhìn Yuki

_Tật mịt ướt không bỏ hã 2 cô nương! - Anna búng mũi Sandy và Sunny

Cả 2 đều ngưng khóc mà ôm cái mũi đỏ chót như mũi tuần lộc, mắt có tia lửa điện nhìn thẳng vào Anna. Cô có linh cảm sẽ có chuyện chẳng lành, liền rút bài chuẩn, chứ ở lại để bị 2 bà xử là đi luôn:

_A! Em nhớ là có chút việc nên đi nhé! - Anna chạy mất hút

_Hừ! Hãy đợi đấy! - Sandy và Sunny hằm hè

_2 em đang nói tới phim hoạt hình: "Hãy đợi đấy!" đó hả? Tự nhiên nhớ nó ghê! - Toby muốn có 1 vé trở về tuổi thơ (Tg: Có ai xem phim đó chưa?)

_Không giỡn đâu! Đi về thôi! - Sunny

_Ok! - cả đám trừ Anna vì cô về mất rồi còn đâu

_Ting! - tiếng điện thoại của Kín vang lên, hình như là có tin nhắn

Anh đưa tay lấy điện thoại ra, vào tin nhắn, đúng là có 1 cái. Mà ai gửi vậy ta? Hay là tin nhắn rác? Thôi kệ, cứ đọc thử xem. Kín ấn tay vào tin nhắn đó, thời gian là vào 3 phút trước, để xem nội dung đã:

"Gặp nhau ở công viên gần biển. Bây giờ!"

Nghe giống câu ra lệnh thật, nhưng là ai mới được? Số điện thoại này quen quen ta! A, nó là của Anna mà! Hẹn mình chi vậy? Kín suy nghĩ. Cả đám đi được 1 đoạn, quay lại vẫn thấy anh cầm điện thoại đứng như tượng ở đó! Rain với Gin kêu:

_Ê Phong! Đi nè! - Rain với Gin gọi to

_Ồ... À, tao cũng có việc! - Kín không chào tạm biệt mà đi luôn

Mấy đứa kia thộn mặt ra đó! Ồ, cũng đâu liên quan đến mình đâu, nó đi đâu thì đi. Cả đám nhún vai rồi "tĩnh như ruồi" đi về, còn buồn chuyện khí thế nữa! Đúng là bó tay mấy người này! Haiz! Còn Anna với Kín có gì đó mờ ám quanh đây, phải xem thử mới được!

~~~~~Ở công viên gần biển~~~~~

Anh chạy tới, đứng lại ngó xung quanh để kiểm cô. Kìa rồi! Anna đang ngồi ở cái ghế đá trong góc khuất (Tg: Mắt anh này cũng tinh như thần!). Bước lại, đặt tay lên vai cô, nói:

_Như! - Kín tính hù Anna

_Tối rồi hả? - nói thẳng đuột ra là Anna không giật mình dù chỉ 1 chút

_Umk. Như có chuyện gì muốn nói với Phong hay sao mà phải ra đây thế! - Kín vào vấn đề

_À thì... Chuyện đó là... - Anna

Mắt mình có bị hoa hay không vậy? Kín dụi mắt mấy cái liền mà vẫn không tin được. Anna đang ngại ngùng, theo đúng kiểu con gái đang yêu, không lẽ chuyện này là... Cô chưa nói gì mà anh đã đoán được không ít. Vậy là cô ấy tính tỏ tình với mình sao? Cứ tưởng là Anna không thích mình chứ! Vậy mình phải làm sao ta?

_Phong! - Anna

Kin mở mắt ra. Ủa, này giờ là mình tưởng tưởng thôi hả? Làm uống công... Anh xụ mặt xuống, nhưng trong lòng thôi, còn ở ngoài vẫn bình thường. Anna nói:

_Hình như cậu cũng có chuyện muốn nói thì phải? - Anna

_Đầu có, Như cứ nói đi! - Kin xoa tay

_Um... À, nếu có 1 người tỏ tình với Phong, cậu sẽ nói gì? - Anna

_Cái đó hả?... Chắc là từ chối! - Kin

_Vậy hả? Cậu không thích ai sao? - Anna hơi buồn

_Nếu là Như thì được! - Kin nói nhỏ xiu xiu

_Phong nói thật hả? - Anna hần hờ

_Sao Như nghe được vậy? Mà nó không quan trọng. Không lẽ là... - Kin nói liệu

_Umk. Như thích... - Anna cười tươi

Sao mình lại không thể nói ra nhỉ? Mỗi mình không cử động được, có cái gì đó đè lên môi mình. Anna nhìn lên thì giật mình. Hả? Anh ấy đang... đang.. đang... lấy ngón tay đè lên môi mình ra hiệu im lặng (Tg: Troll mọi người phát! Haha!). Cô hơi gật đầu, anh thả tay ra, đưa mặt mình sát lại với cô, nói khẽ vào tai Anna:

_Anh không thích con gái tỏ tình đầu nha! - Kin cười

_H.. hả? - Anna đơ ra vì nụ cười của Kin

_Khoan, giờ hãy nghe cho kĩ nè! Anh chỉ nói 1 lần thôi! Hãy nghe cho thật rõ nhé! - Kin nghiêm mặt

_U... umk! - Anna giật mình

_Anh không thể lãng mạn được như Cường hay làm hoành tráng như Long được. Anh biết là nói ra những lời này rất vô bổ (hoặc không) nhưng anh vẫn muốn cho em biết rằng: PHONG YÊU NHƯ! Và rất mong muốn em làm bạn gái của anh, à không! Là vợ tương lai của anh! Có được không? Nếu không thích thì có thể từ chối! Anh sẽ không làm phiền em nữa! Nha? - Kin nhìn Anna bằng ánh mắt dịu dàng, tay mình nắm tay Anna

_... - Anna chớp mắt liên tục vì bất ngờ

_Dĩ nhiên là... - Anna tính nói thì

_Rào rào rào! - mưa rơi tầm tã

Do tiếng mưa quá lớn nên không thể nghe được đoạn hội thoại còn lại của cả 2, nhưng chắc là tốt vì trên môi 2 người đều cười rất tươi. Xem ra rất là thành công đấy! Chúc mừng Kin nhà ta nào! *vỗ tay bôm bốp*

~~~~Trời cũng tạnh bớt~~~~

Vì cứ đứng cười như 2 con điên mãi nên giờ nhìn ướt như chuột lột luôn. Về nhà thế nào cũng bệnh cho coi. Anna nói:

_Chúng mình đi về thôi! - Anna nắm tay Kin

_Umk! - Kin cười hiền

Thế là 2 người cùng dạo bước trên những vũng nước mưa, dùng chân đá nước tứ tung, còn đi nhau chạy lòng vòng nữa kia, thật trẻ con quá đi! Một muốn rượt người thì mới chịu đi về, này giờ toàn chơi không à! Cô đã trở về với tính cách thật của mình: trẻ con, hoà đồng và vui tính. Kin thì cười bỏ luôn lớp mặt nạ lạnh lùng, nhưng chỉ cười với 1 mình Anna thôi.

Cô vỗ tay 1 cái, nói với về hí hửng, cười tươi:

_À, hay anh hát với em 1 bài nha! - Anna

_Mà bài gì? - Kin

_Bài: "Aloha love" của Ginô Tổng với Papyxu Tường á! Nha! - Anna năn nỉ

_Rời rồi! - Kin đầu hàng

| Các bạn có thể lướt qua phần này nếu không thích |

(Anna)

Nắng gió vờn bay bên mây

Em đây vui đùa say bên anh

Trong khúc hát tình yêu em hay

Trao tay anh nói rằng oh ma boy

Yêu em anh nhé... ma boy

(Kin)

Anh xin ôm em nhé... ma girl... oh oh

(Anna)

Em sẽ đem anh đi giấu trong này

(Kin)

Em đừng xa anh nha... la la la lá la là

(Anna)

Bên nhau hoài luôn nha... la la la lá la là

Anh vuốt mái tóc

Em nhẹ nhàng lay

Bờ mi ấy trao anh từng ngày

Bao ánh mắt đắm say ngọt ngào

Trong tim em đã

Yêu 1 mình anh

Anh có biết, là chẳng thể nào

Em lại có thể... nhìn thêm 1 ai khác

(Kin)

Hôm nay trời xanh nhiều mây

Nhiều hoa nhiều hương

Làm cho anh nhớ em

Càng xa càng thương

Càng thương càng tư

Càng vương mùi hương trên tóc em

Anh biết là mình

Đã nhớ em rồi

Vậy thì giờ làm sao để anh có thể gặp em và hôn em thật nhiều

Mặc dù chiều cao 2 ta không cân xứng

Nhưng anh có thể cúi người và hôn khi em đang đứng

Ui da, mới giống chút xíu mà giận rồi

Cho dù em có lùn hơn đi nữa nhưng đối với anh ta vẫn xứng đôi

Viết nhiều đây thôi, thêm nữa dài lắm

|Mấy bạn lướt qua đọc từ đây nè!|

~~~~Về phòng 404~~~~

Cả 2 sau khi tắm xong thì về phòng, anh nằm bẹp luôn trên giường, cô lấy tay mình đặt lên trán anh, sốt cao rồi. Haiz, này đã bảo uống thuốc không chịu nghe, giờ bị bệnh rồi đó! Anna nói:

_ Thật là! Anh cứ nằm đây, đợi em chút! - Anna đi ra khỏi phòng

Lát sau cô bước vào, trên tay là tô cháo với khăn ướt, có thêm mấy vi thuốc nữa. Lại gần đặt cháo với thuốc lên bàn, sau đó cầm khăn ướt đặt lên trán Kin. Anh cự người, răng ngồi dậy nói:

_ Anh đâu có bệnh đâu! - Kin bị Anna cho nằm xuống giường (Tg: Tình thế đảo ngược, há há! Nhớ lúc trước Anna bị té xuống biển không?)

_ Không tin, nóng hổi vậy còn nói nữa hà. Nếu hồi này anh uống viên thuốc kia thì giờ đã không bị nặng vậy rồi. Lúc này tha hồ uống gấp ba lần nhé! - Anna cầm tô cháo, nói giỡn

_ Thì... Anh muốn em chăm sóc cho anh thôi mà! - Kin cúi mặt

_ Ngốc, hết thuốc chữa với anh rồi, còn giờ ăn cháo đi! - Anna đưa tô cháo đến trước mặt Kin, mặt hơi hồng hồng

Nhưng anh lại lắc đầu, chỉ tay vào cô rồi chỉ vào miệng mình. Anna nhăn mặt, lớn còn đòi dứt là sao? Cô giận dữ lắc đầu. Kin cũng không vừa, nằng nặc bắt Anna dứt ăn mới chịu. Tìm đủ mọi cách, cuối cùng cô đầu hàng. Kin thì vui vẻ, cười tùm tùm suốt. Ăn xong, tới lượt cô ép anh uống thuốc. Haha, trả thù được thấy thoải mái gì đâu á! Anna thích thú.

Tối khi đi ngủ, thường thường là Kin ôm Anna, còn đây này cả 2 ôm nhau chặt cứng như Yuki với Toby ấy. Anh bệnh mà vẫn còn sung lắm, lấy tay mình làm gối cho cô nằm luôn. Thế là những nhân vật thiện của chúng ta đều có giấc mơ màu "hường". Chỉ có Yên với Nam thì vẫn đang trần trọc, không tài nào ngủ được. Hôm sau, 2 người đó mắt đen như con gấu panda, "xinh" lắm cơ! Hihi!

Thấy Kin bệnh làm mình bệnh theo luôn à! Cho nên chap này dài là do lời bài hát, mình biết. Vậy mọi người bỏ qua nha! Hãy đón xem chap sau nhé!

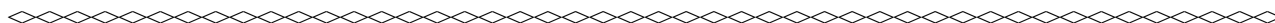
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Hết Giờ Chơi Rồi! Về Học Thôi Nào!

Như đã hứa với các bạn, mình sẽ đăng chap mới vào hôm nay nhé! Hihi!

~~~Sáng ngày thứ 4~~~

Anna thấy có gì đổ rọi vào mắt rất chói, nên hơi mờ mắt ra. Trời đã sáng rồi sao? Mà mình vẫn thấy buồn ngủ quá à! Cô ngáp nhẹ 1 cái, nhìn qua người kế bên. Không biết mình nên dậy hay ngủ tiếp đây, Anna phân vân. Nhưng lại có cảm giác ai đó đang chạm vào mình, ngo ngoáy. Thì ra là Kin, anh cũng giật mình thức dậy bởi ánh sáng mặt trời ấm áp. Cô cười nói:

_Bây giờ mới có 6h sáng à, hay chúng mình đi dạo biển đi! - Anna

_Um, em muốn gì thì anh chiều tất! - Kin xoa đầu Anna

_Vậy em với anh đi thay đồ ha! - Anna bước xuống giường lại tủ quần áo lấy đồ

Cô thấy qua cho anh bộ đồ thể dục vì khi đi về bắt buộc phải bận bộ này, anh chụp bằng 1 tay rồi bước xuống giường khoác vai Anna đi ra ngoài. Sau khi thay xong thì cô muốn chải tóc cho anh, nhận được sự đồng ý thì vui không tả nổi, chạy đi lấy cây lược của mình rồi ngồi ở ghế salon chải tóc. Chờ ôi, tóc của Kin mềm mại với mượt quá đi! Cứ như là đang chạm vào đám mây! Anh thì nhắm mắt thư giãn, cô chải đầu làm thư giãn đầu óc ghê. Sau khi chải xong thì Kin đòi làm ngược lại với Anna. Có qua có lại, cô xoã tóc mình ra sau lưng để anh làm cho tiện. Kin cầm ít tóc lên hôn nhẹ vào đó, mùi hương này thật thơm, hoa oải hương tím đặc trưng ấy sẽ không bao giờ quên được. Sẵn tay anh thắt bím 2 bên cho cô luôn, là con trai mà khéo tay quá! Anna đi soi gương, nói:

_Anh làm đẹp thật đấy! - Anna mân mê 2 bím tóc

_Vậy đây mới chính là em nè! - Kin đứng đằng sau, đặt tay lên vai Anna

Cả 2 cười tùm tùm rồi vào dọn đồ đạc sẵn để lát khỏi phải làm (Tg: Lười). Xong xuôi, để đóng vali trong phòng ngủ, 2 bạn ấy nắm tay nhau đi dạo biển. Vừa đi khuất thì Nam mở cửa bước ra, mặt buồn rười rượi, nói bằng giọng khàn khàn:

_Tôi đã để vệt mắt em rồi! - 2 giọt nước mắt rơi xuống gương mặt Nam

Nam đâu biết Yên cũng thức từ lâu rồi, nhìn Nam khóc mà lòng mình quặn đau. "Anh có bao giờ nhìn về phía sau, để thấy rằng em vẫn đợi chờ anh chưa? Nhưng không, anh vẫn cứ nhìn cô ấy mặc dù người đó đã có người yêu. Thật bất công!" Yên trùm mền che kín mít để khóc, đến nỗi ướt cả cái mền. Thế đấy, 2 người này gọi là couple vậy thôi mà có hạnh phúc đâu, toàn là đóng kịch. Haiz!!!

~~~Ở bãi biển~~~

Anna và Kin đang dạo bước trên bờ cát trắng, hít thở không khí trong lành, mát mẻ vì hôm nay phải trở về rồi, phải tận hưởng cho đã đời mới được. Nhìn kĩ xuống dưới chân cả 2 đi, quần xắn cao hơn đầu gối, giày thì cầm trên tay, chân đá cát, cứ như 2 lúa mới lên ấy nhỉ? (Tg: Lâu lâu phải nói xấu chút, chứ không tui còn lại kêu mình thiên vị thì khổ). Tiếng điện thoại của cô vang lên, là Sandy, Anna nghe máy:

_Alo, có gì không? - Anna ra hiệu im lặng với Kin

_MÀY Ở ĐÂU? SAO TAO KHÔNG THẤY VẬY HẢ? - Sandy hét vào điện thoại

_Tao đang ở biển - Anna đưa điện thoại ra xa

_Vậy sao không thông báo? - Sandy cắn nhằn

_Thì tưởng còn ngủ chứ bộ! - Anna cãi

_Mọi người đang chuẩn bị tập hợp đó! Về nhanh đi! - Sandy người giận 1 chút

_Ok! - Anna cúp máy

Kin không cần nói cũng nghe được đoạn hội thoại này là vì Sandy nói to, không phải, là quá to mới đúng. Sau đó Anna với Kin nắm tay nhau đi về (Tg: Rảnh).

~~~Dưới sảnh~~~

Cả 2 vừa về đúng lúc thầy Tú với cô Vân đi điểm danh. May mắn thế không biết! Nguyên lớp nhìn 2 người há hốc miệng, cảm sắp chạm đất, nói chung là rất sốc. Sunny run run chỉ tay vào Anna:

_Ma... mà... mà... với Ph... Phong... đang hẹn... hẹn hò... hả? - Sunny lắp bắp

_Hihi! - Anna với Kin chỉ cười không nói gì

_Rầm! - cả lớp ngoài trừ giáo viên, cả đám với Nam và Yên lẫn ùng ra mà xiu

Đĩ nhiên phải xiu rồi, cứ tưởng 2 bạn ấy FA mà giờ thành cặp với nhau, nam nữ vỡ mộng hết tron còn gì. Toby bước tới giữ vai Anna nghiêm mặt nói:

_ Muốn quen Như không dễ đâu, phải vượt qua thử thách của anh thì mới được nhé! - Toby cười gian

_ Thôi mà Thiên, giỡn hoài! - Yuki kéo Toby ra

4 đưa kia thì sốc chơi thôi, chứ thấy nghi nghi lâu rồi, biết thế nào cũng thành couple à, thật mừng cho đứa bạn thân của mình. Cô như sực nhớ ra điều gì, liền nói ra:

_À, đổi cách xưng hô đi! - Anna nhìn Sunny với Sandy

_ Là sao? - Sandy và Sunny

_ Là không gọi mày tao nữa mà gọi là bạn, mình hoặc cậu, tớ! - Anna chỉ ngón trỏ lên trần, lắc qua lắc lại

_ Thôi, tạo gọi vậy quen rồi! - Sandy

_ Đổi sao được! - Sunny

_ Thì từ từ nó quen, tập dần dần đi! - Anna ra lệnh

2 đứa kia mà dám chối thì coi như xong, nên phải chịu đựng mà làm theo thôi. Haiz, chắc phải lâu lắm mới quen được đây. Nhưng mừng 1 cái là Anna đã trở lại lúc xưa, vui vẻ dễ thương, không lạnh lùng nữa, cả lớp còn yêu quý hơn. Thế là cả lớp cùng thầy Tú và cô Vân lên xe để đến sân bay, đi về thành phố Hồ Chí Minh thân yêu.

~~~~~Mấy hôm sau~~~~~

Không biết tin tức chạy đường nào mà giờ cả trường đều làm ầm lên vụ Anna với Kin hẹn hò. Làm 2 người cứ bị bắt tra hỏi một lư, còn 3 couple kia thì bơ luôn, ai bảo lúc trước không chịu cứu, giờ thì bị ráng chịu. Haha! Nhưng nhờ vậy mà cả 2 được tôn lên làm couple hot nhất của học viện, nhiều người ngưỡng mộ (lẫn ganh ghét mà ít). Kin với Anna cũng thân thiện hơn rất nhiều, nói chung chung là 1 hiện tượng sốt của "Gold Rainbow" á!

~~~~~Ở 1 khách sạn gần học viện~~~~~

Trên lầu cao nhất, có bóng của ai đó đang nhìn học viện, trên tay cầm tấm hình của 1 cô gái, tay kia thì cầm ly rượu đỏ chói, nhấp 1 ngụm, cười nhẹ, nói:

_ Học viện "Gold Rainbow" - người đó cười nửa hạnh phúc nửa ghen ghét

Ai thế? Hay có thể là nhân vật mới của truyện thì sao? Ác hay thiện đây? Hãy đón xem chap sau nhé! Nếu được nhiều comment thì mình sẽ đăng chap nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Người Ấy Là Ai?

Hehe, mình thấy dép của mấy bạn cũng mòn dừ lắm rồi nhì? Sợ hết tiền mua dép nên mình đăng chap mới để khỏi phải lót dép nữa ha! Let's go!

~~~~Sáng hôm sau~~~~

Khi giờ học đã bắt đầu hơn nửa tiếng thì từ ngoài cổng có 1 chiếc xe hơi cao cấp màu đen sáng bóng chạy vào, bước xuống xe là 1 người mặc 1 cái áo khoác da màu đen đính thêm dây xích vàng, đầu đội cái nón lưỡi trai che nửa khuôn mặt mạ vàng, còn đeo thêm 1 cái kính mát nữa. Người đó cúi xuống lấy cái balo từ trong xe ra khoác 1 bên vai, chào chủ tài xế rồi đi thông dong hướng về phòng hiệu trưởng và hiệu phó.

Đứng trước cửa phòng ông hiệu phó, gõ cửa 3 cái rồi bước vào luôn mà không cần biết là đồng ý hay không. Ông hiệu phó giật mình vì tiếng cửa, ngược mặt lên thì thấy người đó đang nhìn ông với vẻ khinh khinh, cười nhếch mép. Chính chu lại bộ vest trên người, ông đứng lên đi tới trước mặt người đó, nói:

_Tối trẻ thế! - ông nhăn mặt

_Miễn tối là được! - người đó nói giọng lạnh băng

_Làm tốt vào! - ông về ghé ngồi

_Biết rồi! - người đó đi ra ngoài đóng cửa cái rầm

Ông hiệu phó ngồi tựa người vào ghế, thở hắt ra, nhắm mắt lại nói nhỏ câu gì đó, nhưng không 1 ai có thể nghe được ngoài ông. Câu nói đó là gì? Người đó có quan hệ như thế nào với ông? Xem tiếp để biết nha!

~~~~Phòng hiệu trưởng~~~~

Người đó gõ cửa phòng rất lịch sự, đợi cho vào thì mới vào, chứ không như lúc nãy. Người đó cúi đầu chào, nói:

_Con chào cô! - người đó cười lịch thiệp

_Ồ! Con đó hả? Lâu quá không gặp con, nhìn con lớn lên nhiều rồi ha! À, mà con đến đây để biết lớp của mình đúng không? - dì tụi nó cười hiền

_Dạ! - người đó

_Con học lớp 12A1, ở lầu cao nhất đấy! - dì chỉ tay lên lầu

_Thưa cô con đi! - người đó chào lễ phép

Lại thêm cái này nữa, người đó rút cuộc là ai?

~~~~Lớp 12A1~~~~

Thầy chủ nhiệm dẫn người đó vào lớp, đồng đặc nói:

_È hèm, đây là học sinh mới của lớp chúng ta. Bạn ấy đã bỏ qua 1 học kì nên có gì các em giúp đỡ bạn ấy nhé! - thầy chủ nhiệm

_Dạ! - cả lớp

_Mà bạn ấy là trai hay gái vậy thầy! - học sinh 1

_Trùm kín mít như ninja vậy trời! Bộ không nóng hả? - học sinh 2

_Haha! Tháo nón cho xem mặt thử coi! - học sinh 3

_Hihi haha! - cả lớp cười to

_Im lặng! - thầy chủ nhiệm la

Người đó bình thản tháo mũ lưỡi trai và kính mát ra. Cả lớp với thầy chủ nhiệm đứng toàn tập. Mái tóc nâu ánh vàng kim để theo kiểu lãng tử, mắt màu vàng cam ấm áp, da hơi trắng 1 chút, đôi môi đẹp tuyệt vời màu hồng lọt như đánh son nở nụ cười tỏa nắng, nói bằng giọng truyền cảm, có sức hút mê hồn:

_Chào mọi người, mình tên là Nhật Minh. Có gì giúp đỡ nhau nhé! - Minh nháy mắt

_Ôi soái ca của lòng ta! - học sinh 4

_Trời đúng là tốt mà, cho chúng ta 1 anh đẹp trai như thế này! - học sinh 5 mắt trái tim

Lớp đúng là kì lạ, mới nãy vừa xía xói mà bây giờ lại chết mê chết mệt, Minh nghĩ vậy. Về chỗ ngồi, Minh lấy 1 quyển sổ ra ghi chép cái gì đó. Thầy tưởng là chăm chú học bài nên không quan tâm đến, nhưng thật ra là Minh đang viết thêm về lí lịch của người nào đó. Gái thì không thèm học mà cứ nhìn Minh hoài, làm lớp học loạn xì ngầu lên. Thầy chủ nhiệm phải hù dọa thì chúng nó mới chịu im lặng. Thật là tội thầy quá! (Tg: Năn cái lớp ghê!)

~~~~Ra chơi~~~~

Minh đang đi dạo lòng vòng căn tin thì thấy cả đám đang đùa giỡn ở cái bàn ăn khuất tầm nhìn (Tg: Lại có thêm 1 thánh tình mắt nữa!). Ê khoan đã, cô gái tóc tím đó sao nhìn quen thế nhỉ? Minh móc điện thoại ra, vào thư viện hình ảnh, ấn vào 1 cái hình, hiện lên khuôn mặt của cô. Đúng là cô ấy rồi! Minh cười tươi. Hình như anh chàng bị rơi vào lưới tình của Anna rồi. Mà chị ấy đã có Kín, sao mà quen anh này được. Xín chia buồn.

Lần đầu tiên Minh mới thấy nụ cười của cô, nó đẹp như những bông hoa tươi thắm nở rộ giữa đồng cỏ xanh mát, làm ta cảm thấy dễ chịu, thư thái. Mãi nhìn Anna mà Minh bị người nào đó va trúng, cậu ấy nhìn qua thử. Hình như nó có vẻ hơi dân chơi, tóc vuốt keo dựng ngược lên, tai bấm tới 3 lỗ, quần áo hơi xộc xệch, ống quần thì xắn lên, mang giày đen, mặt vênh vênh nói:

_Mày tông tao mà không xin lỗi hả? - Thằng đó giận dữ

_Minh không tông bạn mà bạn mới là người tông mình! - Minh nhăn mặt

_Mày nói gì! - thằng đó xách cổ áo Minh lên

Hầu hết các học sinh đều ngừng ăn mà chạy lại xem nhưng không can thiệp. Cả đám ngồi ăn, thấy ồn ào nên nhìn qua, thấy vậy liền chạy lại ngăn cản. Anna lách người khỏi đám nhồi nhồi kia để vào bên trong, còn mấy đứa kia đang theo sau. Cô nói to:

_Dừng tay lại ngay! - Anna đá vào tay thằng đó làm nó phải buông Minh ra

_Ê chờ tao, lộn chờ mình với! - Sandy với Sunny vừa tới

_Cậu có sao không? - Anna đưa tay ra đỡ Minh dậy

_À không sao, cảm ơn! - Minh hơi đỏ mặt

_Thiên, anh giúp em nha! - Anna nói với Toby

_Ok! - Toby cùng với Rain và Gin chạy ra lôi thằng đó tới phòng hiệu trưởng

_Chị Vy đi theo em, còn Ái, Ân và Phong thì giải tán đám đông đi! - Anna ra lệnh

_Được! - Yuki, Sandy, Sunny và Kín

Cô cùng với Yuki đỡ Minh lên phòng y tế. Sau khi chữa trị vết thương thì để Minh nằm đó nghỉ ngơi. Anna hỏi:

_Cậu tên gì, lớp mấy? - Anna

_Nhật Minh, lớp 12A1 - Minh nói nhỏ vì không đủ sức

_Ủi, vậy em phải gọi Minh là anh mới đúng chứ, em xin lỗi nha! - Anna giật mình

_Được mà! - Minh cười nhẹ

Mà anh ấy tên Nhật Minh hả? Nhật Minh, Nhật Minh,... A nhớ rồi! Cô bất ngờ nói to:

_Có phải anh là con của hiệu phó không? - Anna nhìn Minh

_Đúng rồi! Anh còn biết em là cháu hiệu trưởng nữa! - Minh

_À, em có nghe dì nói về anh - Anna ra vẻ đã nhớ ra

Ngồi nói chuyện 1 hồi thì đã tới giờ học nên Anna với Yuki phải về lớp, để Minh ở lại nghỉ ngơi. Minh nhớ tới cuộc trò chuyện lúc nãy, tự cười 1 mình như con điên mà không hay biết. Ày da, Kín có đối thủ rồi hả ta? Bạn Minh hồi nãy đã giới thiệu ở trên rồi nên mình không cần phải nhắc lại đâu nhỉ?

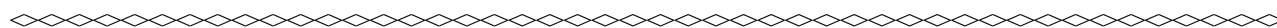
Hãy đón xem chap sau nhé! Và ủng hộ Anh Đào Nhỏ mình bằng cách comment nha! Khen hay chê mình đều nhận hết, chứ không comment mình buồn lắm! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 55: Kin Sao Thế Này? (Part 1)

Hello mina-san, Tg đã về rồi đây. Chap này coi bộ hot lắm á nha! Cho nên phải xem liền đừng để nguội nha!

~~~~Trong giờ học~~~~

Thầy giáo thì giảng bài hăng say, nhìn cứ như đang hát opera í. Còn học sinh lớp 11A1 thì... Haiz, bỏ đi, có mớ gì nào thèm nghe đâu ngoại trừ vài đứa một sách. Bây giờ là học kì 2 mà cứ làm như nghỉ hè tới nơi, cả đám tỉnh rụi hà! Thôi kệ, nó là quần chúng mà, mình quan tâm làm gì đúng không? Chuyển qua bản của nhân vật chính nào!

Tụi nó cầm điện thoại gõ lia lịa, không ai thèm nhìn bạn trai mình dù chỉ nửa cái làm mấy chàng mặt ỉu xiu như cộng bún riêu. Có ai biết tụi nó làm gì không? Rảnh rồi lắm cơ, ngồi gần nhau thì tha hồ mà nói chuyện, tự nhiên đi chat với nhau trên face. Chờ xiu nha, để Tg onl face xem mấy nhóc đó nói gì cái đã he!

Loading...

Anna: Ê mấy bạn, mình mới gặp con của hiệu phó đấy!

Sandy: Sao? Anh Minh á hả?

Sunny: Ảnh thế nào vậy? Kể (tao) tui nghe với! (Tg: Chữ trong ngoặc là Sunny xoá đi đấy ạ!)

Anna: Ừ thì... Nhìn cũng được, nhưng yếu đuối quá!

Sandy: À, "White Crown" sao rồi?

Sunny: Hôm qua Jen mới gọi nói là chiều nay họp, có chuyện quan trọng gì đó. Mém quên, may là có Ái nhắc

Anna: Vậy chiều nay đến đó ha?

Yuki: Vậy còn mấy chàng thì sao? (Tg: Giờ chị mới chịu vào)

Sunny: Rủ luôn, sợ gì!

Thế thôi, mình bận đi like dạo rồi, bye nha!

~~~~È hèm, trở lại hiện trường í lộn hiện tại cái nà!~~~~

Cô cất điện thoại vào balo, quay qua nhìn anh, mém hét to lên, may là chặn lại kịp. Ôi trời! Mặt anh nhìn chăm chăm vào mình, mà nhìn giống quỷ vậy, hay là đang chơi cosplay ta? (Tg: Má ôi, Kin đang ghen kìa! Giỡn hoài). Anna chưa kịp nói thì Kin giành:

_Nhấn với ai đó? - Kin ghen kìa

(À, chị phát ngôn viên với anh phóng viên nhé, sợ tưởng làm giới tính là chết Tg)

_Xin chào mừng quý vị đã đến với bản tin thời sự của đài truyền hình dimtv. Tôi tên là Buồn , phát ngôn viên của ngày hôm nay.

Vâng, chủ đề của ngày hôm nay sẽ xoay quanh học viện "Gold Rainbow", nổi tiếng nhất Việt Nam, gồm có những học sinh ưu tú, tài năng, chăm chỉ, giỏi giang, xinh trai, đẹp gái |Em ơi, lố giờ lố giờ (đạo diễn)|. À dạ, chúng ta hãy theo chân phóng viên Cùi Bắp để biết rõ hơn nhé!

_Chào mọi người! , ề hèm chào , tôi - Cùi Bắp đang ở trước cổng học viện "Gold Rainbow". A kia rồi! Cậu gì đó ơi! Tôi hỏi cậu vài câu được không?

Học sinh lớp 10, nam, ngoại hình ốm như cây tăm, mái ngố, da đen, tên chưa nghĩ ra. Cậu ấy cầm micro run run nói (Tg: Nhát):

_Ch... Chào, h... hỏi gì... ạ? - mồ hôi tuôn ra như tắm

_À, cậu thấy học viện này như thế nào! - Cùi Bắp nhăn mặt

_Ừ... th... thì... đẹp! - cậu ấy chạy mất dép

_Thôi, chúng ta hãy đến phòng hiệu trưởng nhé!

Người xem TV, ngoại hình giới tính tùy theo trí tưởng tượng của các bạn, nghĩ: "Khúc này nhảm quá, tua nhanh", cầm điều khiển ấn 1 cái nữa

Tua nhanh x20

_Đây là tin hot nhất và cũng là cuối cùng của buổi sáng ngày hôm nay. Đó là: Cậu học sinh nổi tiếng đẹp trai, lạnh lùng, học giỏi tên là Phong lần đầu tiên bị kêu xuống phòng giám thị. Rất nhiều bạn tò mò không biết cậu ấy bị phạt cái gì? Nhưng đừng lo, đã có bạn Anh Đào Nhỏ đã cầm máy, quay được cận cảnh toàn bộ lúc đó. Cùng xem nhé!

~~~~Đoạn video~~~~

Kin ngồi ở ghế bành bằng da màu đen, cúi mặt xuống, lăm bằm cái gì đó, mùi sát khí nồng nặc. "Két", cửa mở ra, bóng dáng cao to của ông thầy bước vào, đóng cửa lại rồi đi tới gần anh, nói:

_Ngồi dưới đây cũng lâu rồi nhỉ? Chắc em suy ngẫm nhiều rồi, cho thầy biết em có làm sai hay không? - ông thầy vênh mặt quyền lực

_... Không - Kin lắc đầu, thật tình là anh chẳng biết mình ngồi đây làm gì

_Dám nói vậy hả? Được, đáng lẽ thầy không định phạt em mà em lại muốn ngược lại nhỉ? HÌNH PHẠT LÀ: lau dọn nhà vệ sinh ở khu vực sau trường. Xong mới được về! - ông thầy đi vào bên trong uống nước xả giận.

~~~~Hết rồi! The end!~~~~

_Quao, vậy là Phong sẽ bị phạt lau dọn nhà vệ sinh ở khu vực sau trường. May mắn là chỗ đó cũng có ít người tới. Do không thể xâm phạm chuyện riêng tư của người khác nên... tạm biệt - Cùi Bắp

"Tít", màn hình TV tối thui do người xem đã tắt mất tiêu, quảng điều khiển lên bàn. Thành thoi vào phòng đi ngủ (Tg: Sáng mà ngủ, heo à!).

~~~~Ề hèm, chúng ta trở lại với cả đám ha!~~~~

Anna đang đi lòng vòng các lớp học để kiểm ai đó. Ở lớp 12A3, ông thầy đó xách cặp bước ra, cô liền chạy lại, nhỏ nhẹ nói:

_Em chào thầy! - Anna cúi đầu

_À, Như hả? Sao, em có chuyện gì muốn nói với thầy à! - ông thầy

_Thầy ơi, thầy có thể tha cho bạn Phong được không ạ? Bạn ấy không có lỗi, đó là tại em, em lỡ làm Phong giận nên cậu ấy mới hét to. Em xin lỗi thầy!
- Anna khóc bù lu bù loa

_Nín đi, thầy không giận em đâu... Thôi được rồi, thầy tha cho Phong lần này vậy! - ông thầy thờ dài

_Thật sao thầy! Em cảm ơn thầy! Đây là chút quà em tặng cho gia đình thầy! - Anna chia hộp quà cũng bự cho thầy

_Đâu cần phải làm vậy! - ông nói vậy thôi mà giữ khư khư cái hộp

Sau khi chào thầy xong, cô đi xuống lầu để ra sân sau, miệng cười sáng sủa. Không ngờ ông dễ mắc bẫy đến vậy, mà mình không thích chơi như vậy chút nào! Nhưng vì Kin, mình sẽ cố gắng. Vui vẻ bước đi, miệng ngâm nga hát vài câu vì giờ này học sinh về hết rồi, chỉ còn cả đám ở lại thôi. Bỗng có tiếng nói làm cô giật cả mình nhưng không đến nỗi phải hét lên:

_Như! - giọng nói này vô cùng âm áp

_Ừa, anh Minh, sao anh còn ở đây? Mà anh đã khỏe hơn chưa? - Anna quay đầu lại, là anh Minh

_Anh khỏe rồi! Khi nào rảnh anh bao em 1 chiều, coi như là có qua có lại! - Minh cười hiền, nếu là mấy cô gái khác chắc đổ rạp mất

Anna tính từ chối nhưng nhìn thấy nụ cười của Minh thì mặt lại hơi đỏ 1 chút, nếu nhìn kĩ sẽ thấy. Công nhận ảnh giống mẫu người mình thích ghê á: đẹp, nhà khá giả, ấm áp, như hoàng tử bạch mã, Minh gần như giống hệt, nhưng lại không có vợ. Cô bất ngờ, mình đang nghĩ gì vậy trời, tỉnh táo lại đi, còn Kín nữa. Anna hơi ngại, nói:

_Cũng được, giờ em phải đi rồi, hẹn gặp lại! - Anna vẫy tay tạm biệt rồi đi luôn

Minh nhìn theo bóng lưng cô, vậy là lời đồn có thật rồi, Anna đang là couple với Kín. Nhưng mình không được bỏ cuộc, tình cảm của mình gần được 3 năm, nếu từ bỏ thì kì cục lắm. Minh thở dài, mặt buồn rười rượi.

~~~~Nhà vệ sinh ở sân sau~~~~

Anna chạy tới thì cả đám đang hành hạ Kín, nào là bày thêm rác, tạt nước, rồi còn dí giày dính dơ vào sàn. Cô đã giận rồi đây, chúc anh chị may mắn.

_È hèm! - Anna gằn giọng

_Ồ... Nh... Như hả? - cả đám trù Kín lấp bắp

_... - Anna tối mặt, im lặng tốt độ

Khi mà la làng, giận dữ hẳn ra ngoài thì đừng lo, sẽ qua nhanh thôi và Anna hết giận ngay. Còn im lặng kiểu này là max luôn rồi, khó mà làm huề với cô lắm. Kín chạy tới gần Anna, lo lắng nói:

_A... được rồi, được rồi mà! - Kín vuốt lưng Anna

_... - Anna lôi Kín đi

Mấy đứa còn lại run cầm cập như đang ở Băng Đảng. Cùng lúc, tất cả điện thoại vang lên có tin nhắn, mở ra đọc thì ôi thôi rồi:

"Tất cả bị cấm túc ở White Crown cho đến tối ngày mai, đừng hòng năn nỉ hay cầu cứu"

Nội dung ngắn gọn mà đầy xúc tích nhỉ? Haiz, đúng là chơi ngu, giờ thì húng hậu quả đã đòi luôn. Vẫn motip cũ: "Thấy cũng tội mà thôi cũng kệ". Haha! Mấy đứa kia hôn lia khỏi xác, bay lơ lửng giữa không trung. Bị cấm túc là nhốt vào 1 cái phòng hơi nhỏ, không có internet, điện thoại hay âm nhạc. Na ná ở tù ấy, mà phòng này dù sao cũng tiện nghi hơn, có cho ăn uống, sạch sẽ, có đồ thay.

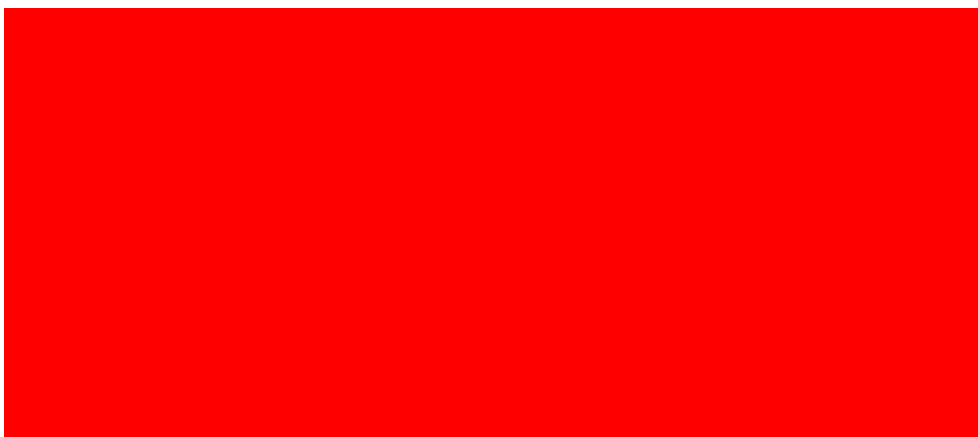
Dạo vòng quanh đã đòi thì hồn cũng trở về với xác, mấy đứa đó tự động lên xe chạy đến bar, mặt ai nấy đều thất thần. Jen đã biết tin nên không quá bất ngờ vì mình với Star đã bị 1 lần rồi. Thượng lộ bình an nhé các anh chị!

Ai bảo bắt anh làm CinderKín làm gì? Rồi giờ bị cấm túc, đáng đời! Tg tiết lộ 1 bí mật, là ông thầy đó khoảng 55 tuổi và rất ham quà cáp, tiền bạc, rất dễ bị lừa. Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Việc Đó Là Gì?

Anou, không biết nói gì hết tron

~~~~Biệt thự "Chocolate"~~~~

Anna với Kin đi vào phòng khách, cho anh ngồi xuống rồi cô nói:

_Đội em xú, em lấy đồ khác cho anh thay - Anna đi lên lầu

_Ừa sao em có đồ của anh? - Kin gọi với lên

_Hihi, bí mật! - Anna quay mặt lại để ngón trỏ lên miệng nháy mắt tinh nghịch

May quá, cô ấy đã trở lại bình thường rồi, mà công nhận là lúc này cô nhìn ghê quá. Thôi, trừng phạt mấy đứa đó thì tốt, phá mình hoài (Tg: 2 anh chị ác như nhau nhé!)! Anna đem xuống cho Kin 1 cái áo thun màu đen tay ngắn, quần jean dài rách màu đen lượn, cộng thêm đôi giày bata đen nốt, nói là bộ này mặc để lát đi họp ở bar. Anh mặc vừa như in, sao cô biết size mình hay thế, vừa vặn mà đẹp nữa, gần hỏi mãi thì cô hơi đỏ mặt nói:

_Thì, thì em tự may á! - Anna quay mặt sang hướng khác

_Sao em biết được size của anh? - Kin bất ngờ

_Kì đi Phú Quốc á, lúc em thấy cho anh bộ đồ thể dục thì vô tình nhìn thấy. Phòng trường hợp xấu nên em may sẵn 3 bộ để ở đây! - Anna

Vừa lạnh lùng vừa ấm áp, hát hay, đàn ghita giỏi, thêu thùa may vá cũng ok, không biết còn những tài lẻ nào khác nữa không. Thật xứng đáng làm vợ của Kin ta đây! Anh tự suy nghĩ tự vênh mặt tự đắc làm cô tưởng anh bị hành hạ nhiều quá nên hoá điên. Bây giờ còn sớm, cô rủ anh lên sân thượng ngắm cảnh. Đứng ở đó, vừa có gió mát, vừa nhìn được hết toàn bộ sân vườn nhà Anna, còn trông bỏ công anh nữa, thấy thích ghê! Cả 2 cười đùa vui vẻ, còn mấy đứa khác thì sầu nào. Vâng, chúng ta hãy chuyển xem Sandy, Sunny, Rain, Gin, Toby và Yuki nhé!

~~~~Bar "White Crown"~~~~

Mấy đứa đó theo chân Jen để đến phòng cấm túc. Mở cửa bước vào, Gin với Rain tròn mắt ngạc nhiên, nói:

_Trời, cấm túc mà tiện nghi thế này ư? Kiểu này ở cả tuần cũng ok! - Rain và Gin cười toe

_Em có 1 việc quan trọng muốn nói với 2 anh là... trong này không có internet đâu, với lại chỉ có 1 điện thoại thôi! - Jen

_Sao? - Rain với Gin la to

Những người còn lại đã từng trải qua nên chỉ biết im lặng mà buồn rầu. Kì này cô còn thương, để lại 1 cái điện thoại chứ lúc trước là khỏi luôn. Nếu mấy bạn chưa hiểu rõ thì để mình giải thích kĩ hơn, những ai bị nhốt trong phòng này đều cuồng game online, internet, facebook,... nhốt ở trong này là khỏi có mấy cái đó, rất ư là đau khổ. Nhưng cũng phải chịu thôi chứ biết làm gì bây giờ!

Nằm ì trên giường, Sandy thở dài chán nản, Sunny thì đi tắm để khỏi buồn. 4 người kia ngồi tùm tùm lại nói xi xỏ cái gì đó, nhóm đó đang giữ cái điện thoại. Tự nhiên cửa mở ra, Star bước vào, im lặng cuối đầu chào, rồi đưa 1 lá thư ra trước mặt, nói:

_Nữ Hoàng gửi cho Công Chúa với Tiên Nữ ạ! - Star nghiêm nghị (Tg: Ở chap giới thiệu có nói biệt danh trong bang của tụi nó á!)

_Ồ há, à umk - Sandy đứng dậy chạy lại nhận lá thư

Chậm rãi mở bức thư đó, mấy đứa khác bu lại ngó chung, Sunny vừa tắm xong cũng chạy ra xem. Nội dung là:

"Nhận ra lỗi sai chưa? Nếu có thì biết phải làm gì rồi đó!"

Ngoài Sandy và Sunny ra thì không ai hiểu gì hết, làm gì là làm gì mới được chứ! 2 chỉ run cầm cập, thờ không nổi, nói ngất quăng:

_La... lại... cái đó... nữa... há? - Sandy mặt tím lè

_Th... thôi sợ... sợ lắm... khô... không l... làm đâu! - Sunny lắc đầu nguây nguậy

Rain với Gin thấy vậy liền an ủi cả 2, còn trong lòng mình cũng thấy ghê ghê: "Cô ấy còn phải sợ là hiểu rồi!". Ngay cả Toby với Yuki còn không biết đó là gì mà! Star đứng đó nói tiếp:

_Dạ thưa, Nữ Hoàng nói là tất cả mọi người tối nay vẫn đi họp bình thường ạ! - Star

_Ta hiểu rồi! - Sunny đã bót run

Star cuối đầu chào rồi bước ra ngoài, đóng cửa lại. Bước lại gần Jen rồi mới dám thở, nói:

_Vậy là tiêu 2 chỉ rồi! - Star không dám nhớ lại

_Anh cũng không giúp được - Jen nhăn mặt

"Chúc 2 chị may mắn nha!" cả 2 nghĩ thầm rồi tách nhau ra đi làm việc tiếp.

~~~~~Trở về biệt thự nhà!~~~~~

Sắp tới giờ rồi nên Anna đang thay đồ, áo sơ mi đen tay dài, bên ngoài là áo khoác lông đen lấp lánh, quần bó đen, giày bốt đen luôn, tóc thì để qua 1 bên. Bước ra ngoài, Kin nhìn thấy, hấp dẫn quá. Con gái nói là con trai mặc sơ mi nhìn rất đẹp, vậy cô còn đẹp hơn vạn lần. Cả 2 nắm tay nhau bước ra, đi chung 1 xe, phóng thẳng tới bar. Nét mặt Anna bắt đầu có nét lo lắng và hơi căng thẳng khi nghĩ tới cuộc họp. Kin nhìn qua thấy thế thì lấy 1 tay nắm chặt tay cô như giúp giảm bớt. Cô đỡ nhăn mặt hơn mà thở hắt 1 cái. May là có anh, không chắc mình đau đầu chết mất!

"Két!" Đã tới bar rồi! Anna đứng chờ Kin đi cất xe rồi cùng nhau vào trong. Đám đàn em trong bang tính đứng dậy chào thì cô ra hiệu im lặng vì đang thấy khó chịu. Vào bàn họp ngồi xuống, anh ở ngay kế bên, nhìn qua cũng thấy mấy người kia im ru, không dám nhúc nhích làm Anna buồn cười (Tg: Buồn rồi cười chi nữa!). Ấy chà chà, chắc mình làm hơi quá lên ấy nhỉ? Đã tới lúc bắt đầu cuộc họp rồi, mặt ai nấy đều nghiêm lại hết.

Xin lỗi vì chap này hơi ngắn 1 chút. Hãy đón xem chap sau nhé!

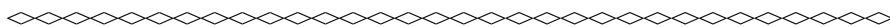
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Cuộc Họp Bang crystal

Đây!!! Chap mới chap mới! Hìhì! Xem vui vẻ nhé!

Anna lạnh giọng nói:

_Đã xảy ra chuyện gì? - Anna

_Dạ đang có 1 bang hội không tên đang phá hoại chi nhánh của chúng ta - 1 tên đứng dậy khúm núm nói

_Gi! Vậy đã xử chưa? - Sunny nhăn mặt

_Dạ có, nhưng chúng nó mạnh quá nên đã bại trận rồi ạ - Jen giữ bình tĩnh

Cô bắt đầu có vẻ tức giận nhưng vẫn cố kìm nén. Tụi hần nghe xong cũng ngạc nhiên, đó là ai mà mạnh vậy? 2 chị kia cũng lạnh hơn. Còn Yuki với Toby thì không được xen vào, chỉ ngồi đó ngó thôi. Anna hừ mạnh 1 cái, nói:

_ Còn gì nữa không? - Anna

_ Dạ, nó còn nói là sẽ thách đấu bang chúng ta và bang Darkar nữa! - Star đứng dậy đồng dạng nói

_ Nó là cái thá gì mà dám thách đấu với chúng ta? - 1 người đứng bật dậy nói to

_ Ngồi xuống! - Anna lờm người đó

Thằng đó lúc đầu sung lắm, nhưng khi thấy cái lờm của của cô thì như con rùa rút cổ, ngồi xuống trong chớp mắt. Kín giật mình, Anna ở đây đáng sợ vậy sao? Sau đó cô cho kết thúc cuộc họp rồi đi về. Mấy đứa kia được Anna tha tội, mừng rơn. Biết tại sao lại tha không? Vì để mấy đứa đó phải cùng cô nghĩ cách đấu với bang kia nữa.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Anna vào phòng mình, thả người trên cái giường ấm áp, đầu đau vì cuộc họp. Bỗng nhiên điện thoại reo, cô cầm lên rồi nhìn vào, số lạ hả? Chần chờ 1 lúc nhưng cũng bắt máy:

_ Alo - Anna

_ Đúng là số của Như rồi này! - Minh cười nhẹ

_ Xem ra số em cũng có nhiều người biết nhỉ? - Anna giọng

_ Haha! Em đang có chuyện căng thẳng à! - Minh dịu giọng

_ ... Umk! - Anna thờ dãi

_ Này này, hãy nhớ em là Như, 1 cô gái thông minh, xinh đẹp và tài giỏi. Không có điều gì là em không làm được. Chắc chắn Như sẽ giải mã hết - Minh động viên

_ Cảm ơn anh Minh! - Anna nhẹ nhõm

_ Thôi anh không làm phiền em nữa. Chúc em ngủ ngon, nhớ mơ thấy anh đó! - Minh cười

_ Anh ngủ ngon! - Anna cúp máy

A, bớt lo lắng hơn rồi! Cô cười rồi đi lấy cái laptop của mình, đặt lên giường rồi bật máy. Gỡ lách cách 1 hồi thì màn hình bắt đầu hiện lên trang web. Anna đọc xong thì bất ngờ, lại là người quen sao? Haiz, phải kêu Sandy với Sunny thôi! Bước ra ngoài phòng với cái đầm tìn, như cái ở Phú Quốc rồi đi đến phòng Sandy, gõ cửa. Cửa mở ra, Sandy bay ào tới ôm chặt cứng Anna, kèm thêm Sunny nữa. Hồi ra mới biết là 2 bà đang ngồi ở phòng suy nghĩ cách làm huê với cô, rồi cô tới nên cứ nghĩ là Anna hết giận í mà! Cô nói:

_ Suyt! - Anna nói vào tai cả 2

_ Vào phòng tui, có chuyện gấp! - Anna quay ra bước vào phòng mình

2 nhò thắc mắc lắm nên đi theo. Cửa vừa đóng là có mấy cái bóng thập thò ở ngoài. Lại là cái bày chơi chơi kia, tò với chả mò. Rain với Gin áp tai vào cửa phòng Anna, im re, không 1 tiếng động, nói chi tiếng nói chuyện. Rain tức hậm hực, khối bay ra 2 bên tai, tính chờ nhưng bị Kín chụp lại, nói là nếu la thì ở trong đó sẽ nghe thấy nên anh ấy im lặng. Toby với Yuki vừa lên lầu thì thấy tụi hần lên lút, liền đi lại bắt quả tang. Đám đó thấy vậy thì chạy co giò, Toby nhún vai không hiểu gì hết. Yuki gõ cửa, mãi lúc lâu sau, Sunny mới chạy ra.

Ngồi ở cái ghế đệm, Yuki nói:

_ Sao chị với anh Thiên lại không được tham gia? - Yuki

Anna ngồi trên giường nghe vậy thì bật dậy nói to:

_ Chị mà vào thì rất nguy hiểm, chị đã từng bị rồi mà! - Anna nhăn mặt

_ Nhưng... - Yuki

_ Nếu chị vẫn muốn nói về vấn đề đó thì mai ta sẽ nói tiếp, giờ em mệt rồi. Chị về phòng đi! - Anna ngồi lại

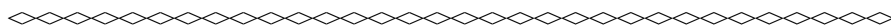
Yuki ra ngoài, mặt buồn rười rượi. Toby hỏi gì thì cũng không nói, đi về phòng mình ôm gối khóc. Đồ mãi mới chịu nín, Toby không biết là cô đã nói cái gì mà Yuki khóc dữ thần như vậy.

Thành thật mà nói là mình đang cực kì bí ý tưởng, nhưng vì các bạn hỏi quá nên mình mới đăng á! Đừng chê dở với ngắn nha! Hãy đón xem chap sau nhé!

Chương 59: Một Chút Lãng Mạn

Nghĩ mãi mới có ý tưởng, cùng xem nhé!

Sandy nhìn Anna nằm trên giường mà thở dài, nói:

_Sao mà í lộn sao bạn lại nói vậy? - Sandy mèm cán lưỡi

_Tui sợ chị ấy sẽ... - Anna nhắm mắt lại

_Thôi, tạm thời đừng nghĩ tới nữa, có nhiều chuyện quá rồi! - Sunny thở dài

Tối đó, cả 3 ngủ chung với nhau như lúc nhỏ, nhìn cứ như là có 3 thiên thần ánh sáng đang chìm vào giấc mộng đẹp, xung quanh có những chiếc lông vũ trắng bay bay. Còn 3 chàng kia thì buồn rồi, hồi nãy đã không nghe tụi nó nói gì, giờ còn không được ngủ chung nữa. Có mở được cửa phòng Anna đâu, sao mà vào đêm cô ấy về phòng mình như ở Phú Quốc được. Tự nhiên nhớ sáng hôm đó ghê!

~~~~~Trở lại buổi sáng hôm đó~~~~~(lúc này vẫn xưng hô mày tao nha mọi người!)

Ô, sao hôm nay con Sunny bự thế nhỉ, nó béo rồi hay sao vậy ta? Sandy mắt nhắm mắt mở tưởng đó là Sunny nên ôm thêm chút nữa. Ế, khoan đã, đây không phải là Sunny, từ từ nhìn kĩ lại, đó là Gin mà! Nhưng tụi qua mình ngủ với Sunny, sao giờ lại là Gin. Anh chàng vẫn ngủ ngon lành. Thì ra đó là trò của mấy người đứng không? Được rồi! Sandy mặt gian hắc nhưng Gin vẫn say giấc nồng.

Yosh, yosh, xong rồi! Sandy phui tay nhìn lại tác phẩm. Mình sẽ đặt tên cho nó là: Gin bánh cuốn (Tg: Cho xem tác phẩm với)! Nhìn xem, Sandy đã lấy cái mền quấn chặt Gin vào, buộc thêm mấy cái dây, lấy bút màu vẽ lên mặt nữa, giờ nhìn cũng na ná cái bánh cuốn thật. Giờ sao ta? Sandy bắt đầu thấy chán rồi, thôi để ảnh nằm đó đi, mình ra ngoài chơi! Hihi!

Vừa bước ra ngoài thì Sandy thấy Sunny cũng đang bước ra, mặt hầm hầm sát khí. Sandy hỏi:

_Mày có chuyện gì à! - Sandy hơi rụt rè

_Hừ, nó dám hợp tác với nhau để tách 2 đứa mình ra ngủ riêng! - Sunny đấm 2 tay vào nhau

_Vậy việc đó là do Long với Cường làm đó hả? - Sandy bất ngờ, công nhận là nghi đâu đúng đó

_Chứ còn thằng nào nữa! - Sunny bực bội

_Vậy giờ Long sao rồi? - Sandy

_Tự đi xem đi, nhắc làm bực mình hà! - Sunny đi vào phòng tắm, chân dậm đùng đùng xuống sàn, làm nó muốn sập luôn

Sandy chậm chậm bước vào phòng Sunny. Á, làm giết mình, đầu tóc bù xù, người bầm tím, nói chung tề le hết! Sunny làm ghê thật, ảnh ngất luôn rồi kia! Sandy sợ hãi, mặt tái mét lại.

~~~~Trong phòng tắm~~~~

Sunny đang đứng trước gương đánh răng, nghĩ tới hồi này là thấy tức à. Tự chà bàn chải nhanh và mạnh để xả giận. Lấy khăn lau mặt, nhìn lại mình trong gương, ok rồi! Sau đó bước ra ngoài. Ngồi nói chuyện với Sandy 1 lúc để hạ hỏa thì tới giờ tập trung.

~~~~Hết nhớ lại~~~~

Anna nằm trên giường nhìn qua, Sandy với Sunny ngủ mất tiêu, chỉ có mình là trần trọc này giờ thôi. Nhẹ nhàng ngồi dậy bước xuống giường rồi đi ra ngoài. Từng bước chân chậm chậm tiến đến sân thượng. 1 trong những nơi cô thích nhất.

Giờ cũng khuya rồi nên không khí lạnh lạnh, Anna lại mặc đúng 1 cái đầm ngủ hơi mỏng manh, đứng ngắm cảnh. Sao dạo này mình cứ bị khó ngủ hoài vậy ta? Cô thắc mắc, cứ theo cái đà này thì có ngày mất mình thành mất gấu trúc mất! Anna thở dài. Hình như có người đang tới, cô nhìn ra phía sau. Người đó bỏ tay vào túi, mặt hơi ngái ngủ nói:

_ Giờ này sao chưa ngủ? - Kin nhìn Anna

_ Không ngủ được - Anna quay ra ngoài ngắm cảnh

Hình như có cái gì đó đặt lên lưng mình, rất ấm áp. Chạm tay vào, là 1 cái áo choàng dày, Kin làm chắc luôn. Anh nói với giọng trầm ấm nhẹ nhàng:

_ Tội lạnh đó, mặc vậy thế nào cũng thành cục đá cho mà coi! - Kin cười

_ Cảm ơn anh! - Anna cười

_ À giờ anh tính đi xuống ngủ đây, em muốn đi chung không? - Kin

_ Có chứ, hihi! - Anna chạy lại nắm tay Kin

Cả 2 cùng đi xuống dưới lầu, tới phòng Anna, cô tính đi vào thì có người giữ chân mình lại. Anh ôm cô từ đằng sau, 1 cái ôm đầy tình cảm và ngọt ngào, đặt cằm mình lên vai cô, nói nhỏ:

_ Ngủ ngon nha em! - Kin

_ Anh cũng vậy nha! - Anna hơi giật mình nhưng sau đó cũng lấy tay mình đặt lên tay Kin

Cái ôm đó kéo dài khoảng 5 phút, sau đó anh buông cô ra rồi cả 2 tách nhau đi về phòng ngủ, với lại trả cái áo khoác cho Kin luôn! Nằm trên giường, kể bên là Sandy và Sunny, hơi ấm của cái ôm đó vẫn còn đọng lại nên mới 1 chút là Anna đã ngủ mất tiêu. 2 người đều có 1 giấc mơ về người kia. Thật hạnh phúc quá đi!

~~~~Sáng ngày mai~~~~

Cả đám đang ngồi đùa giỡn với nhau ở ghế salon do không biết động đất sóng thần hay cái gì đó đang diễn ra hay sao, mà ai cũng dậy sớm nên bây giờ dư thời gian. Sực nhớ ra, cô ra hiệu chỉ mình Sandy và Sunny biết. 2 chị kia cũng trao đổi với nhau bằng cách đó để những người còn lại không biết (Tg: Mình còn không biết nữa nói gì mấy má!// Tụi hân: *lừa*// Tg: À quên thêm mấy ba nữa, được chưa?// Tụi hân: *gật đầu*). Nhưng nhìn nét mặt thì thấy chắc nó quan trọng lắm, vì thấy sự căng thẳng lộ rõ trên gương mặt của 3 chị ấy. Mà thôi! Bỏ qua khúc này đi, hãy tiến đến học viện với cả đám nào!

Mấy bạn đừng hỏi mình nữa, gấp quá làm không kịp đâu, cứ từ từ thôi nha! Cho nên chap này sẽ hơi kì kì 1 chút. Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

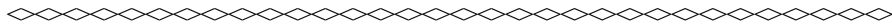
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Dì Oi! (Part 1)

Chào mọi người! Hãy cùng nhau đọc chap mới nhé! Hihi!

~~~Học viện~~~

Anna đang đi đến phòng hiệu trưởng vì hồi nãy chính dì là người thông báo lên loa. Cô vừa đi vừa suy nghĩ: "Dì kêu mình lên phòng giờ này làm gì không biết? Đang ngồi nghĩ cách tiêu diệt cái bang đó mà lại... Haiz!", rồi thờ dài. Đứng trước phòng gỗ cửa lịch sự, khi nghe đi cho phép mới vào, cô cuối chào đi rồi nói:

_Dì gọi con có việc gì ạ? - Anna

_Con nhớ cuộc gọi giữa dì với con trước khi con đi học ở đây không? - dì điềm tĩnh nói

_Dạ nhớ! - Anna tự hỏi rằng chuyện dì tính nói liên quan đến cuộc gọi đó sao?

_ "Vật đó" sẽ do con bảo vệ, phải cẩn thận đó! - dì hơi nhăn mặt

_Sao lại là bây giờ hả dì? Tụi con còn có việc quan trọng cần giải quyết nữa ạ! - Anna giật mình

_Dì xin con, con hãy giúp dì lần này đi! Dượng con... dượng... con có chuyện rồi! - dì nó bước lại gần nắm tay Anna, khóc

_Sao? Dượng bị gì hả dì? - Anna hoảng hốt

Dượng là chồng của dì, cả 2 người đang sống rất hạnh phúc, bỗng dưng 1 năm trước lại bị tai nạn, dượng phải sống cuộc sống thực vật cho đến giờ. Dì lúc đó vô cùng đau khổ, vì muốn dì vui nên Anna rủ Sandy với Sunny học ở đây. Hồi nhỏ lúc ba mẹ cô bận việc thì dượng thường chở cô đi đây đó, ngồi chơi với cô, chiều cô như con ruột của mình vậy. Vì thế Anna rất quý dượng. Nhưng bây giờ...

_Dì... không biết... nữa... bác sĩ... gọi... về... đây nói... là... là... dượng... có chuyện! - dì thờ dốc

_Dì ơi! - Anna thấy dì xiu liền chạy lại đỡ

Cô lo lắng, dượng đã vậy rồi, mình không muốn mất thêm dì nữa đâu, làm ơn, làm ơn! Anna cầu khẩn trong lòng, đứng dậy đỡ dì đến bệnh viện.

~~~Ở 1 căn phòng khác~~~

Người nào đó ngồi trên cái ghế bọc da nâu, đang đeo earphone, lắng nghe toàn bộ cuộc nói chuyện ở phòng hiệu trưởng, miệng nở nụ cười ác ma, nói với chính mình:

_ "Vật đó"! Nó phải là của ta, của ta, còn cô ấy nữa. Tất cả sẽ chỉ của riêng mình ta thôi! Hahaha... - người đó cười 1 tràng lớn, nhìn thật ghê rợn

~~~Bệnh viện~~~

Anna dựa lưng vào tường, thờ dài một hồi, Minh ngồi ngay kế bên, cậu ta cũng lo lắng không kém, nhưng mà lại lo cho cô hơn là dì. Biết sao Minh ngồi đó với Anna không? Chắc chắn là không rồi! Có kẻ đâu mà biết đúng không? Hihi! Bây giờ Tg ta mới có giá trị đây! 1... 2... 3... Thuật quay ngược thời gian, chương!!!

~~~Khi Anna chuẩn bị đưa dì đến bệnh viện~~~

Giờ làm sao đây? Không lẽ để vậy mà đưa dì đi sao? Anna đang suy nghĩ thì có tiếng gọi to:

_Như, Như! - Minh chạy lại

_Anh Minh! - Anna giật mình

_Cô bị sao vậy? - Minh hoảng

_ Em không biết nữa! Chắc là ngắt thôi! Em tính đưa đi đến bệnh viện nè! - Anna cố gắng đỡ đi đây

_ Đây, để anh đỡ đi giùm cho, em mau gọi điện cho bác sĩ đi! - Minh đỡ đi qua

_ Cảm ơn anh! - Anna lấy điện thoại ra gọi

Vừa gọi cả 2 vừa chạy luôn tới bệnh viện mà quên lấy xe. Khi tới nơi, vì được cô gọi trước nên đã có nguyên đội ngũ bác sĩ và y tá chờ sẵn (Tg: Đây là bệnh viện nhà Yuki á!), thấy là lập tức chạy tới đặt đi lên băng ca rồi đưa vào phòng khám. Rồi Anna với Minh ngồi ngoài chờ.

~~~Hiện tại~~~

Minh đặt tay mình lên tay Anna (Tg: Thăng kia bỏ ra, tin ta quánh không? Anna là của Kin rồi!), an ủi:

_ Chắc cô sẽ không sao đâu! - Minh cười trấn an

_ Em cũng mong là vậy! - Anna thở hắt ra

"Tình" bác sĩ bước ra, trấn hơi nhần lại, cô liền đứng dậy chạy lại hỏi, Minh cũng đứng lên theo:

_ Di con sao rồi ạ? - Anna lo lắng

_Ồ thì... - vị bác sĩ đó bóp trán nói

~~~Học viện~~~

Ra chơi, cả đám chạy đi kiếm Anna. Nghe nói là cô ở phòng hiệu trưởng nên chạy tới nhưng tìm hoài không thấy, cả dì nữa, họ đâu mất rồi? Nếu có đi đâu thì cũng phải báo 1 tiếng chứ! Sandy với Sunny tức giận. Gọi điện thoại cũng không chịu nghe là sao? Yuki cầm điện thoại mình gọi liên tục vẫn không có ai bắt máy. Thế là cả đám leo lên xe chạy ra ngoài trường đi kiếm cô, bỏ luôn buổi học.

Hi, đã hết chap 60 rồi! À, cho Tg thông báo 1 chuyện rất quan trọng, nhớ là phải đọc hết á nha!

Vì tháng sau mình sẽ bắt đầu đi học nên không có thời gian rảnh để đăng truyện cho mọi người. Mình nghĩ là sẽ cho kết thúc truyện sớm, nhưng sẽ có hơi khó hiểu và vội nên mọi người thông cảm cho mình nha! Chứ không còn cách nào khác nữa!

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Dì Oi (Part 2)

Hello mina-san, chúng ta bắt đầu đọc chap mới ha!

~~~~~Bệnh viện~~~~~

_Thì sao ạ? - Anna lo lắng

_Không sao, chỉ bị sốc nhẹ, cần nằm nghỉ vài ngày là khỏi à! - bác sĩ đẩy gọng kính

_Vậy sao? May quá, cảm ơn bác sĩ nhiều ạ! - Anna thở phào

Thật là may mắn quá, di không sao! Cô nhẹ nhõm chút ít, Minh cũng mừng thầm. Từ phía sau, 1 đám người chạy lại, nói to:

_Như! - cả đám thở hỗn hển

_Ừa, sao mọi người lại ở đây? - Anna

Vừa nói xong thì cô bị Sandy với Sunny bay lại ôm chặt cứng, khóc bù lu bù loa, làm cô chẳng nói thêm được gì. À quên, có thêm Yuki nữa, chị em mà! Còn Toby thì thở phào, cười nhẹ. Kín nhìn ra phía sau cô, là thằng Minh nữa à! Thật đáng nghi, lúc nào cũng kiếm cách tách mình với cô ấy ra là sao? Anh với Minh lườm nhau, nhiều khi còn có thêm tiếng sét đánh, mém cháy bệnh viện, dường như 2 anh ấy đang nói chuyện bằng mắt hay sao á! Để Tg luyện nội công để vào xem cuộc nói chuyện nha! *xấn tay áo, gồng người lên* Hãy da!

~~~~~Vâng, đây là cuộc nói chuyện giữa Kín và Minh~~~~~

_Mày muốn gì? - Kín giận dữ

_Như, cô ấy phải là bạn gái của tao! - Minh bị Kín làm cho giận dữ theo

_Sao? Đùa à, Như đang là bạn gái của tao! - Kín nhún mạnh từ của tao

_Vậy thì tao sẽ giành lại, mày chắc không biết đâu nhỉ? Tao thích Như cũng gần 2 năm rồi đó! - Minh cũng không vừa

Kín giật mình, gần 2 năm ư, lâu như thế cơ à! Nhưng mình sẽ không đầu hàng mà giao cô ấy cho hấn đâu! Anh nắm chặt tay lại, hằm hè nhìn Minh như nói câu khẳng định:

_Tao sẽ không thua đâu! - Kín

_Được, cứ xem coi ai là người thắng cuộc! - Minh

~~~~~Hết rồi!~~~~~(Tg: Cuộc nói chuyện bằng mắt này thật là vi diệu, Tg mình còn sốc nữa nói chi...)

Thì ra là mọi người không thấy cô với đi đâu nên chạy đi kiếm khắp nơi, bỏ luôn tiết học. Đến khi mệt là người thì điện thoại Yuki reo lên, vội bật nghe thử. Đó là ông bác sĩ đã khám cho đi á, cũng là người quen của Yuki, nói rằng Anna với 1 cậu thanh niên nào đó (Tg: Minh á!) đang ở đây, cũng nói luôn chuyện đi bị sốc. Cả đám nghe xong liền chạy như bay (Tg: I am a super man cộng girl) đến đây. Rồi cảnh bây giờ đang thấy là sau đó ỉ!

Cô thấy kì kì, sao mọi người gọi quá trời mà điện thoại mình không báo gì nhỉ? Móc ra xem, trời! Thì ra là nó bị hết pin sau khi gọi đến bệnh viện. Thế bảo sao mà nghe được. Anna tự nhiên thấy có gì đó là lạ nên nhìn lên, thấy cuộc đấu mắt giữa 2 phụ nữ í lộn đàn ông, rợn da gà thật (Tg: Ê xí xí cho hỏi chút, mình là con người tại sao lại hay nói là tợn da gà, hay là nổi da gà vậy ta? Phải là rợn da người với nổi da người mới đúng chứ!)

Sau đó cả đám đưa đi về biệt thự Chocolate để nghỉ dưỡng vì nhà đi xa đây lắm, cho nên qua ở đỡ. Còn bạn Minh thì về trường lại để lấy cặp, vì giờ này là giờ về luôn rồi vô học làm chi nữa với lại lúc đến bệnh viện thì lại quên đem theo cặp.

~~~~~Biệt thự~~~~~

Để đi nằm trên giường xong xuôi, cô đi xuống nấu cháo, còn 3 nhỏ đó ở lại phòng chăm lo tiếp. Bước xuống cầu thang thì thấy tụi hấn đang ngồi ở ghế salon chụm đầu vào nhau nói gì đó, liền bước lại gần nói:

_Này! - Anna nói làm tụi hấn giật mình

_Em kêu anh có gì không? - Kín đỏ mặt hỏi hột luôn

_Không. À mà sao tụi anh còn ở lại đây, chẳng phải chỉ nói là tạm thôi sao? - Anna sức nhớ ra

_Ừ thì... Em đang chuẩn bị nấu cháo cho cô đúng không? - Kín đánh trống lảng

_Đúng, thôi em đi nấu đây. Lát hỏi tụi anh sau - Anna đi xuống bếp

Tụi hấn thấy cô đi vào trong liền thở phào, hình như đang dẫu dẫu điểm điểm cái gì đó thì phải, nhìn mờ ám ghê. Rain bất ngờ nói, nhưng vẫn điều chỉnh được âm lượng của mình:

_Nói thật hả? Chắc không? - Rain nhìn Kin

_Chắc chắn luôn, giờ phải làm sao đây? - Kin thờ dài

_Thì giờ thử gần gũi, làm cho cô ấy vui vẻ hơn xem! Để cô ấy không quan tâm tới cái thằng đó nữa! - Gin nói ra ý kiến của mình

_Cũng được đó, để thử coi! - Kin thấy hợp lí (Tg: Hiểu mấy ảnh nói gì rồi chứ!)

Vừa ngừng cuộc nói chuyện là cô vừa đi ra, trên tay cầm tô cháo nóng hổi, khói bốc nghi ngút. Rain nháy mắt ra hiệu cho Kin, anh liền đứng dậy bước lại gần cầm giùm tô cháo cho Anna, nói:

_Anh cầm cho! - Kin cười

_Cảm ơn anh. Em có làm đầy đủ phần cho mọi người rồi đó, vào ăn đi! Tại hôm nay hơi mệt nên em chỉ làm cháo thôi! - Anna nói

_Không sao! - Kin nói

Thế là anh với cô đem cháo lên phòng cho dì, còn 2 anh kia chạy vào bếp chén luôn, nãy lo kiếm cô với dì nên đói quá đó mà! Hihi!

~~~~Tua nhanh~~~~

Hề? Anh vừa nói cái gì chứ! Anna bất ngờ, mắt chữ A miệng chữ O. Không thể nào tin được, tai mình có vấn đề gì không? Cô cực kì sốc, nhìn Kin đang đứng trước cửa phòng mình cười tươi xem đó là chuyện bình thường như món cơm sườn bán ở lề đường còn cho thêm nước tương vậy á! Anna lắp bắp hỏi lại:

_Anh n... nói... gì... gì? - Anna

_Anh muốn ngủ chung với em. Đây là lần thứ 10 anh nhắc lại với em rồi đó! - Kin vẫn cười tươi

_Nhưng sao... a... anh lại muốn vậy? - Anna

_Thì anh mún chúng ta thân thiết với nhau hơn đó mà! - Kin mặt dày rồi kìa bà con ơi!

_E... em chưa bao giờ cho ai ngủ chung trên giường em cả! - Anna ngại ngần quay mặt đi

_Thì giờ ngủ chung có sao đâu! - Kin nhây

Ồ yeah, cuối cùng cũng được vào phòng cô rồi, 1-0 nhé Minh! Kin cười thầm.

Hãy đón xem chap sau nhé! Mà chap này hơi ngắn nhĩ?

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Sự Thanh Bình Trước Chiến Tranh

Chào mấy ba mấy má, nếu đang rảnh rỗi thì theo con đọc truyện này!

~~~~Phòng ngủ của Anna~~~~

Kin bước vào ngõ ngang nhìn xung quanh chiêm ngưỡng còn cô thì này giờ lo nói qua nói lại với anh ở ngoài cửa nên chưa thay đồ ngủ, tới gần tủ quần áo lấy đồ rồi vào phòng tắm thay, trước khi vào thì nói:

_Không có phá gì nghe chưa? - Anna

_Ok! - Kin

Thấy cô vào trong thì anh liền đi vòng vòng tham quan. Sàn trải thảm lông mềm màu tím lợt, khi đi có cảm giác như đang trên mây vậy á. Trần thì sơn trắng phủ kim tuyến lấp lánh, giữa trần treo 1 thứ nhìn rất giống chuông gió, nhưng không phải. Nó gắn những bông hoa oải hương với bồ công anh bằng vài ni xen kẽ. Còn đèn thì để ẩn ở đâu ấy, chỉ thấy công tắc, bật thử thì căn phòng sáng bừng lên, vẫn không thấy đèn đâu, hay thật. Trước mắt anh là 1 cái cửa sổ lớn sát đất, nhìn khung cảnh đêm đêm như bây giờ rất đẹp, nó còn có thêm 1 cái rèm lưới tím lợt, được buộc lại bằng dây ruy băng trắng thành hình cái nơ xinh xinh.

Xoay qua bên trái thì thấy cái bàn học làm bằng thủy tinh chắc chắn, trong suốt nằm sát tường, có thêm cái kệ sách mini để sách. Trên mặt bàn có cái lọ nhỏ để mấy cây bút, còn có cặp của cô nữa. Ghế ngồi cũng bằng thủy tinh nốt, gắn thêm cái đệm tím chấm bi trắng để ngồi không bị đau. Cách bàn học 1 khoảng là bàn trang điểm, nó có cái gương to, phía ngoài được bọc vàng thật son trắng, họa tiết lượn sóng rất đẹp. Trên bàn thì đương nhiên là để mỹ phẩm rồi nên khỏi nói đi ha! Còn ghế này đẹp hơn hẳn cái ghế kia, phần lưng ghế tạo thành hình đôi cánh, được gắn lông vũ trắng muốt, êm ái và đôi cánh này hơi to và xoè rộng, chắc Anna mà ngồi vào nhìn sau lưng nhiều khi tưởng là có thiên thần hạ phàm ấy chứ! Còn bên phải là phòng tắm, cô cũng đang trong đấy.

Nghĩ tới đó Kin liền đỏ mặt, nói thầm "Mày thật là biến thái mà!". Lắc đầu nhẹ để quên đi, nhìn hết căn phòng lần nữa, mình còn thiếu sót gì không ta (Tg: Phòng ngủ thì có gì để ngủ, ngủ thấy ón!)? A! Là giường ngủ, tự nhiên quên bém mắt (Tg: Bời vậy, đợi ta nhắc mới chịu nhớ!)? Giường đặt cũng gần cửa sổ, làm bằng gỗ sơn trắng, trên đó được đặt tấm đệm tím lợt, ấm áp và êm ái nữa! Thẳng theo 4 chân giường là 4 cột sắt cao, có cái rèm nhỏ phủ xuống màu trắng lẫn tím xen kẽ, gối có 2 cái lớn, 1 cái nhỏ đặt ở giữa. Còn có mền nữa, họa tiết dễ thương vô cùng, hình galaxy á! Nhìn qua kệ bên giường là 2, 3 con gấu bông trắng với tím, tay cầm hình trái tim. Căn phòng này toàn trắng và tím là chủ yếu nhỉ?

Anna mở cửa bước ra ngoài, Kin nhìn qua. Chắc tui chết mất, kì này cô cute quá đi a. Bộ pijama gồm áo tay dài với quần dài in hình những trái tim nho nhỏ màu tím. Chân đi dép bông hình con thỏ trắng, tóc để xoã. Cô nói:

_Anh nhìn gì vậy, bộ em xấu lắm hay sao? - Anna chỉ tay vào bộ đồ

_Đâu có đâu, Như của anh dễ thương quá á! - Kin bay tới ôm chặt Anna

_Hihi! - Anna ôm Kin lại

_... - cả 2 đang chìm đắm trong cái ôm thì

_À mà anh nhớ là chúng ta chỉ nằm chung thôi nha! Không được làm gì đâu á! - Anna lườm Kin

_Làm gì là làm gì? - Kin mặt gian

Rồi 2 anh chị dí nhau chạy lòng vòng mới chịu đi ngủ. Anh ước gì mình với cô ấy là vợ chồng, thế là mình tha hồ ôm ngủ, sống chung 1 mái nhà, sẽ rất là hạnh phúc. Mơ tưởng hồi ảnh lần đầu ra ngủ, kéo cô ngủ theo. Cái quái nào mà 2 người ngủ say mà miệng cười tươi vậy trời!

~~~~Như mình đã nói ở mấy chap trước là sẽ kết thúc nhanh á!~~~~

Thì mình sẽ kể sơ sơ qua 1 chút về cuộc đấu tranh giữa Kin và Minh nha! Lúc đó Anna như cái chong chóng vậy á, hết bị anh này kéo đi tới anh kia dẫn về. Sau vài ngày đồ mồ hôi sôi nước mắt thì ti số là: hoà. Tội thật đấy, chúng ta cùng nhau đến cuối tuần xem nhé!

~~~~Thứ 7~~~~

Buổi sáng, khoảng 8h, Anna đang ôm laptop điều tra rõ hơn về cái bang bí ẩn đó thì điện thoại reo, cô nghe máy:

_Alo - Anna 1 tay cầm điện thoại 1 tay gõ laptop tiếp

_Anh Minh nè! - Minh cười

_Anh gọi em chi vậy? - Anna ngưng gõ

_Thì bao em 1 châu để trả ơn vụ đó á! Nhớ không? - Minh nhẹ nhàng

_Em nhớ, giờ đi hả anh? - Anna hỏi

_Unk, hẹn nhau ở quán đó ha! - Minh vui hơn 1 chút

_... Được rồi, hẹn anh ở đó nha! - Anna cúp máy

Đáng lẽ là Anna tính không đi mà nghỉ lại, mình đi chút cũng được mà nhỉ? Bước xuống giường, đi thay bộ đồ khác rồi ra khỏi phòng ngủ, xuống lầu thì gặp Sandy và Sunny, cô nói:

_Tui đi chỗ này chút về nha! Bye! - Anna đi mất hút

_Ồ bye! - 2 chỉ chưa kịp thích nghi với tình huống nên hơi đơ tí

~~~~~Tại quán nước nào đó không rõ tên~~~~~

Anna bước vào trong, nhìn lướt qua thì thấy Minh vẫy tay với mình, cậu ấy ngồi tí trong góc luôn mới ghê, thường thường hay khoái ngồi ở trung tâm mà ta? Thôi kệ đi, cô đi tới ngồi vào chỗ đối diện Minh, nói:

_Chào anh Minh! - Anna cười

_Chào Như! - Minh cười theo

_Sao? Kêu em ra đây chi vậy? Tán gẫu à! - Anna nói

_... - Minh im lặng

_Anh im re là sao? - Anna thắc mắc

_Thì... - Minh nhìn Anna

Đồ mấy bạn Minh nói gì tiếp theo nè! Chap mới đó! Vừa lòng mấy bạn rồi đúng không? Hãy đón xem chap sau nhé!

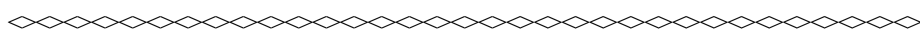
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Ôi! Sao Mà Rắc Rối Thế!

Tình hình là truyện sắp kết thúc nha mọi người. Í đừng buồn, chỉ là "sắp" thôi mà! Chưa hết luôn đâu! Hihi!

Anna thấy Minh nhìn mình với ánh mắt là lạ nên cũng nhìn lại. Cả 2 nhìn nhau 1 hồi rồi Minh thở dài nói:

_À thôi, không có gì đâu! - Minh cầm ly nước ép lên uống

_Sao lại không có gì được, mới vừa nói là có, giờ lại không. Cứ nói đại ra đi, em nghe hết! - Anna hơi bực vì cứ úp úp mở mở hoài

_Em nói á nha, đừng sốc à! - Minh liếc Anna

_Ok! - Anna cười

Minh đặt ly nước trên tay mình xuống bàn, từ từ hít ra thở vào. Cô thấy vậy lại càng khó chịu hơn, nói thẳng ra luôn đi, làm gì mà lo lắng như vậy nhỉ? Anna thắc mắc. Minh nói vừa đủ để cô nghe:

_Anh thích em! - Minh nhìn Anna ngại ngùng

_... - Anna dù không uống nước nhưng vẫn sặc được

_Anh biết là em đã có bạn trai rồi, nhưng anh vẫn muốn nói ra. Thật sự là tình cảm này đã tồn tại cũng gần 2 năm rồi! - Minh luồn tay mình vào nhau

_Nhưng em với anh chỉ gặp nhau gần đây thôi mà! - Anna bắt ngờ

_Không phải, để anh kể lại cho! - Minh thở dài

~~~~2 năm trước~~~~

Minh và ba cậu (Tg: Ông hiệu phó á!) đang đứng trước cổng học viện, lúc ấy đi tui nó đi ra ngoài cười với ông, nhìn đi thật là thanh lịch và quý phái. 1 bộ vest công sở được thiết kế đặc biệt với tông màu kem hợp với làn da càng làm đi nổi bật, tóc búi lỏng, vài cọng râu xuống bay bay nhẹ nhàng, khuôn mặt không như các quý cô khác đập cả hũ phấn vào mặt mà chỉ phớt nhẹ tự nhiên, đôi giày cao gót cũng cùng màu với bộ vest. Nhìn tổng thể thì chẳng ai tin đi tui nó đã 30 tuổi cả, mà 20 thì đúng hơn. Ông cùng đi với Minh vào trường, cậu ngó nghiêng xung quanh để ngắm nghía học viện. Đúng là đẹp thật đấy!

Sau đó cả 3 đến phòng hiệu trưởng ngồi chơi xơi nước, bỗng nhiên điện thoại di reo lên, đi nghe máy:

_Alo! - di

_...

_Như hả con, tới nơi chưa? Có mệt không con? Ái với Ân đâu rồi? - di tươi cười

Như? Tên ai thế nhỉ? Minh thắc mắc, thấy di vui vẻ như vậy chắc là người nhà rồi! Nói chuyện 1 hồi rồi di cúp máy, quay qua nói:

_À, bé Như đấy mà! - di

_Sao rồi, nó vẫn khỏe chứ? - ông hỏi

_Umk, mới vừa tới là gọi liền à! - di cười nhẹ

_Dạ cho con hỏi, Như là ai vậy ạ? - Minh nhìn di thắc mắc

_Quên giới thiệu với con, Như là cháu cô. Hình nè, con xem thử đi, đẹp đúng không? - di đưa điện thoại cho Minh

Minh nhìn vào, có bức hình của 1 cô gái cầm cái vali, khuôn mặt lạnh băng, mái tóc tím dài qua lưng, đôi mắt tím tuyệt đẹp đã hút hồn cậu. "Nhưng sao cô ấy không cười nhỉ?" Minh nghĩ. Chính từ giây phút đó, cậu chính thức thích cô, tình yêu sét đánh. Nghe tin Anna đang ở nước ngoài, Minh cũng ra theo nhưng kiếm không thấy đâu, đành buồn bã đi về. Gần đây, ba cậu nói là cô đang học ở trường này nên tinh thần ấy lại sôi sục, và Minh vào học. (Tg: Rảnh thì đầu năm vào học đi, ông hiệu phó cũng ác nhỉ, giờ mới báo)

~~~~Hết hồi ức~~~~

Anna nghe mà giật mình, vậy là anh ấy thích mình tới tận bây giờ sao. Trong khi đó mình lại chẳng thèm quan tâm gì tới. Phải làm sao đây? Ôi! Sao mà rắc rối thế! Cô đau đầu. Minh nhìn Anna nói tiếp:

_Thôi, Như đã có Phong rồi mà đúng không? - Minh cười đau khổ

_A... Chuyện không phải như thế đâu! Hình như có 1 chút hiểu lầm ở đây thì phải? - Anna xoa tay

_Là sao? - Minh nhìn Anna

_Phong.. không phải bạn trai em! - Anna cúi mặt xuống

_Hề? - tới lượt Minh sốc

~~~~Ở công viên~~~~

vui vẻ giữa 2 người (Tg: Đây, đó mới là thật cơ!)

~~~~Hiện tại~~~~

Minh nghe xong mà không hiểu gì tất, là sao? Rốt cuộc là Anna với Kin có là couple hay không vậy? Đầu óc cậu quay mòng mòng vì đồng suy nghĩ trong đầu. Cô ngại ngừng cầm ly lên uống. 2 bạn ấy cứ như vậy khoảng 5 phút thì Minh nói:

_Vậy em với Phong không phải là couple thật hả? - Minh

Anna khẽ gật đầu khẳng định, mặt hơi buồn 1 chút. Còn Minh thì ngược lại, cậu vui lắm, vậy mình sẽ giành lấy trái tim của cô ấy, cậu quyết tâm:

_Vậy em có thích anh không? - Minh nhìn Anna

_... Có!... Nhưng em chỉ xem anh như 1 người bạn và anh trai thôi! - Anna nói về đầu thì Minh vui mừng, nhưng về sau thì bị suy sụp

Bạn và anh trai ư? Minh không muốn cái này, chỉ cần em ấy là người yêu mình thôi mà! Tại sao, tại sao lại bắt công với con vậy chứ! TẠI SAO??? Minh đau đớn như ai đó lấy con dao đâm thẳng vào tim mình vậy, nó cắt đứt mọi niềm tin và hi vọng nhỏ nhoi của cậu. Không! Minh không được đau khổ, phải cứng rắn lên, nhất là không được khóc trước mặt người mình yêu. Minh gồng lên để không phải rơi 1 giọt nước mắt nào! Cười giả tạo, cậu nói khẽ:

_Vậy sao? - Minh

_Anh đừng vậy mà! Em đâu biết rằng có 1 người thích em đến 2 năm trời đâu? Nhưng xin lỗi, em không thể thích anh được. Xin lỗi, xin lỗi, đã làm anh phải đau khổ! - 2 giọt nước mắt rơi khẽ trên gương mặt của Anna

Minh nhẹ nhàng lấy tay mình lau nước mắt cho cô. Thấy chưa? Cũng tại mày mà em ấy khóc đó, vừa lòng chưa hả? Minh giận dữ với chính mình. Anna hơi bất ngờ nhìn Minh, đôi mắt đỏ long lanh biết bao vì mong nước, nhưng lại chứa đựng đau buồn. Thôi, anh sẽ đưa tình cảm này vào 1 ngăn nhỏ xíu trong não, dù sao đó cũng là 1 kỉ niệm đẹp nhưng cậu sẽ không mở ra lần nữa đâu! Minh cười nhẹ nói:

_Thôi! Làm anh trai em cũng được, vậy thì sẽ không bao giờ chia tay nhé? - Minh cười dù trong lòng rất đau

_Umk... - Anna vừa cười vừa khóc

1 bóng người vụt qua trong chớp mắt. Nhưng cả 2 không hay biết gì. 1 lúc sau, khi cô đã nín khóc rồi thì Minh nói:

_Vậy thì anh cũng chẳng cần nó nữa! - Minh

_Nó là cái gì vậy anh? - Anna thắc mắc

_Đến lúc phải nói cho em biết rồi! - Minh nhăn mặt 1 chút

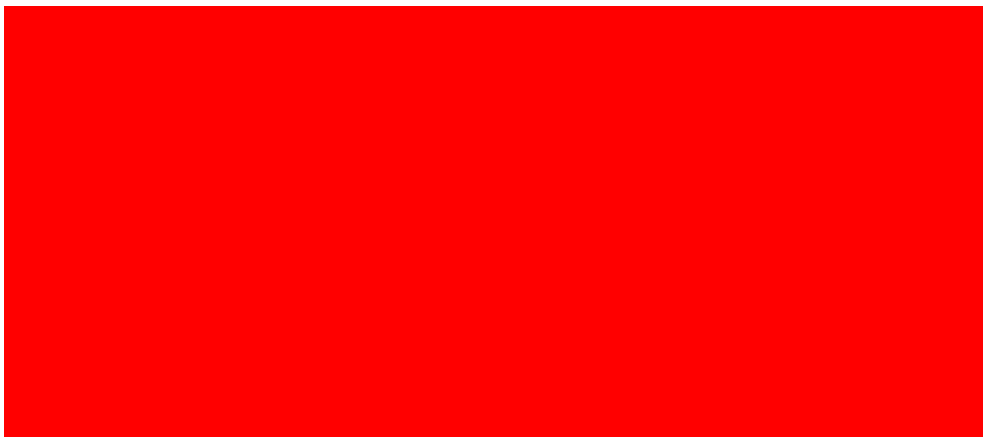
Anna thấy vậy cũng khẽ nuốt nước bọt, nhìn Minh. Chuyện này lại là gì nữa đây!

Vâng, Tg toàn thích ngắt khúc quan trọng không à! Cho nên lót dép tiếp đi hen! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Gia Đình Của Minh

Te he! Chap mới đây nè! Đọc thôi nào!

Minh chóng cảm thờ dài, nói với cô:

_Em hãy nghe cho rõ ràng nha! - Minh

_D... dạ! - Anna bị Minh làm giật mình

_Đây là mẹ anh. Hồi nhỏ bà ấy rất yêu thương, che chở cho anh, tự mình hứng chịu những cái đánh đập, chửi mắng của ba anh - Minh nâng niu tấm hình rồi đưa cho Anna

Cô cảm nhìn xem. Trong hình là 1 thiếu nữ có mái tóc vàng óng ánh, phần đuôi được uốn cong xoắn dài ngang lưng, để mái xéo, đeo 1 cái băng đô trắng đính ngọc trai. Khuôn mặt cười tươi rạng rỡ, đôi mắt biết nói màu vàng cam như của Minh, sống mũi cao tự nhiên, đôi môi hồng xinh xắn. Bà ấy mặc 1 chiếc đầm công chúa màu hồng kim tuyến, phía sau lưng, phần eo được đính 1 cái nơ bần to cùng màu, dài chạm đất. Tay đeo gang ren trong suốt, 1 bên cầm cây quạt lông vũ trắng muốt. Do đầm quá dài che mất đôi giày nên Anna không nhìn được. Khung cảnh đằng sau là cái cây cổ thụ lâu năm, những chiếc lá xanh rì khẽ đung đưa, và mẹ Minh đang đứng dưới bóng râm của cây. Cô thắc mắc:

_Mẹ của anh bao nhiêu tuổi vậy? - Anna

_Lúc sinh anh ra thì bà ấy được 20 tuổi - Minh

_Quao, trẻ thế! - Anna bất ngờ

_Mẹ anh là tiểu thư của gia đình giàu có, bị bắt gả cho ba anh. Khi anh lên 6, bà ấy qua đời - Minh khẽ nhắm mắt lại

Anna nghe xong liền ngạc nhiên, mẹ anh ấy mất rồi sao? Thật tình, mình đúng là ngu quá, tự nhiên hỏi chi không biết nữa! Cô tự cốc vào đầu mình rồi nhìn Minh, cậu ấy vẫn nhắm mắt. Sao vậy ta? Minh đang nhớ lại lúc mình còn nhỏ.

~~~~~Mười mấy năm trước~~~~~

Minh cùng mẹ cậu ngồi dưới tán cây cổ thụ cười đùa vui vẻ, bỗng nhiên cậu hỏi:

_Mẹ ơi, ba có yêu mẹ không? - Minh nhìn mẹ cậu với ánh mắt tò mò

Bà ấy ngưng cười 1 lúc rồi nói với Minh, nhưng hình như nét mặt hơi đượm buồn:

_Có chứ, ba rất yêu thương 2 mẹ con mình đấy! - bà ấy vuốt má Minh

_Vậy sao ba lại đánh mẹ? - Minh ngây thơ

_... - mẹ cậu im lặng 1 hồi

Có tiếng chân bước lại gần, Minh nhìn lên, đó chính là ba cậu, đang che ánh mắt giận dữ vào mẹ cậu. Tay siết chặt lại ông nói với bà ấy:

_Vào đây nói chuyện, còn con ngồi đây! - ba cậu kéo bà ấy vào phòng mình

Chỉ còn mình cậu ngồi đó không hiểu gì hết, nhưng con nít hay tò mò mà, liền lén lút đi tới trước cửa phòng làm việc của ông, áp sát tai vào nghe

_Cô dám nói cho nó nghe hả? Tôi đã nói là cấm rồi mà, sao lì quá vậy? - ông hét to

_Em xin lỗi, đây là lỗi tại em, anh đừng la Minh, la em được rồi! - mẹ cậu đau khổ nói

_Thì đó là lỗi của cô mà! Còn đây là hình phạt! - ông giật tóc bà

_Á! - mẹ cậu khóc

_Ba không được đánh mẹ! - Minh chạy vào kéo tay ông ra

Ba và mẹ cậu đều nhìn cậu, ngỡ ngàng. Ông vỗ tay 2 cái, liền có 1 cô người hầu chạy vào, bế Minh đi ra. Nhưng cậu không chịu, vùng vẫy liên hồi, la lối om sòm cả lên. Lối mãi mới chịu ra ngoài, ba cậu thở phào rồi quát tiếp:

_Cô kêu nó vào? - ba cậu giận dữ

_E... em không có! - mẹ cậu ôm đầu vì đau

_ Còn dám chối hả? - ông tát vào mặt bà mấy cái

Lúc tát thì tay ông vô tình chạm vào cái lọ thủy tinh trên bàn làm nó văng ra, bay vào đầu của bà. "Xoảng", nhìn mẹ cậu nằm dưới đất, đầu chảy máu mà ba cậu lại chẳng quan tâm, chỉ gọi người hầu vào đưa đi cấp cứu cho đúng nghĩa làm chồng rồi về phòng ngủ. Nhưng không may, bà ấy đã ra đi mãi mãi. Minh thì hầu như tối nào cũng mơ thấy cảnh ông đánh đập bà, rồi hình ảnh ngôi mộ của mẹ mình hiện ra, ám ảnh đến tận bây giờ. Thế là cậu quyết tâm trả thù cho mẹ bằng cách làm việc cho ba cậu, rồi chờ đến thời cơ đâm sau lưng 1 nhát chí mạng.

~~~Hết rồi mấy ché, không có gì xem nữa đâu!~~~

Minh mở mắt ra thì thấy cô nhìn chăm chăm vào mình với ánh mắt hồi lỗi, nói:

_Em xin lỗi! - Anna

_ Thôi, em đừng xin lỗi anh nữa, anh cạn kiệt lỗi rồi, không còn để em xin thêm đâu nữa! - Minh giỡn

_ Vậy anh xin lỗi của em đi, em dư lắm, để bù lại! Hihi! - Anna cũng đùa theo

Cả 2 nói chuyện gần trưa mới chia tay nhau về nhà.

~~~Biệt thự Chocolate~~~

Cô vừa vào phòng khách thì Sandy với Sunny bay ra cười hớn hở nói:

_Sao rồi! - Sandy

_M... à cậu với Phong đã làm gì, kể hết nghe coi! - Sunny mặt gian

_ Là sao? - Anna đực mặt ra

_Gi? Vậy là m... í lộn nữa, cậu có nói là hôm nay hẹn với Phong mà! - Sandy (Tg: 2 chị vẫn chưa quen cách xưng hô mới nhé?)

_Ấy chết, tui quên rồi! - Anna hốt hoảng chạy đi

Vừa chạy vừa lầm bầm: "Phong à, chờ Như!". Mồ hôi đã bắt đầu xuất hiện trên trán cô, nhưng chị ấy chẳng thèm ngó tới mà vẫn chạy tiếp, ánh mắt lo sợ chuyện gì đó xảy ra.

Ahihi - câu cười thông dụng, mình vẫn thích hồi hộp hơn! Vậy thôi! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: What? Lại Gì Nữa Đây?

Chào mừng mọi người đã đến với chap mới của Tg. À, năn nỉ mấy chế nhớ giùm con, mình là con gái 100% nhé! Đừng có hỏi Tg là gái hay trai nữa, đau lòng lắm. Đứa nào hỏi lần nữa, Anh Đào Nhỏ méc mẹ cho mà coi! *chống nạnh + mắt rưng rưng*. Thôi, làm nhảm 1 mình giống con điên quá, đọc truyện hen!

~~~~~Công viên~~~~~

Cô chạy tới chỗ Kín đang ngồi, thở phì phò, chống tay vào đầu gối, xem ra lâu lắm rồi mới chạy nhiều như thế nhỉ? Nhịp thở đều hơn 1 chút, Anna nhìn anh, à ré, ngủ rồi sao? Cô quơ tay qua lại trước mặt anh nhưng vẫn nhắm mắt giống như hoàng tử ngủ trong rừng vậy, mà không biết có truyện đó không nữa, nếu chưa có thì để ta viết cho hen! Thật tình, muốn ngủ thì về nhà mà ngủ, ngủ ở đây làm gì? Đang suy tư thì không biết từ đâu chui ra 1 đồng cô gái chạy tới đẩy Anna ra vây xung quanh Kín (Tg: Nãy chỉ chưa tới không chịu bu, giờ thì bu, ngộ! *nhưng mắt vẫn xem tiếp*). Lúc này lại la hét om sòm tới cả:

_Anh đẹp trai ơi! - cô 1 mắt đầy hình trái tim

_Chụp hình với em đi! - cô 2 giờ chiếc smartphone ra selfie ngay và luôn

_Làm bạn trai em nha! Em thích anh lắm á! - cô 3 không chán chừ tỏ tình luôn, cô gái bạo nhất năm ấy nhè

Ui da, chuyện gì vậy trời! Anna bị té xuống đất, tay đặt lên đầu, mắt quay mòng mòng, chân ê ẩm. Coi bộ mấy á cũng khỏe dữ hen! Anh đang ngủ ngon mà tự nhiên ồn ào thế! Hé mí mắt thôi mà cái đám đó lại la to thêm. À, thì ra mấy con mồm ruốc mê trai. Ủa, nó bu ai thế nhỉ? Kín ngáy thò lần n (Tg: Dạ, anh cứ nhìn kĩ xem coi nó bu ai, đẹp trai mà mắt có vấn đề! / Kín: Lâu lắm mới được vào đây nhì, để coi hết chap này ta sẽ xử mí ra sao hen! *liếc xéo*/ Tg: Oki doki! *nghe: Hum hum, ta đâu có ngu, vừa hết chap ta sẽ trốn liền, đừng hòng bắt được*). Anh đứng dậy nói:

_Hừm? - Kín

_Trời ôi, anh nói rồi kia! - cô 4

_Hê hê, ta đã quay phim rồi, về khoe con bạn cho nó lác mắt chơi! - cô 5 cầm post facebook chế độ công khai, sau 5 phút đã được 1k like (Tg: Kín đúng là số dách!)

Bỗng nhiên có tiếng ồn ào ở sau đám nhoi nhoi, anh liếc lách người qua xem thử. Trước mắt là cảnh 1 cô gái đang la lối 1 cô khác đang ngồi ở ghế đá bóp chân. Ê? Chẳng phải cô gái đang ngồi đó là Anna sao? Cô nói:

_Tôi đã nói rồi, tôi không đụng cô. Chính cô mới là người làm tôi ra thế này! - Anna nhìn cô gái đó rồi chỉ vào chân mình

_Gi, xời xời! Cô là ai mà dám nói tôi đụng cô! - cô gái đó khoanh tay

_Bộ cô có quyền để được biết tôi là ai à! À mà tôi nói cho nghe, người nước ngoài khi đụng nhau thì xin lỗi, chứ không cãi lộn như cô! - Anna không thèm nhìn cô gái đó nữa mà tiếp tục xoa bóp chân mình

Ả đó tức điên người nhưng vì lòng tự trọng cao nên không đánh cô thôi! Liền hất tóc bỏ đi, chân mang giày cao gót mà giẫm bình bịch làm muốn gãy gót. Tội cho đôi gót ấy. Anna thấy ả bỏ đi liền lè lưỡi 1 cái nhanh như chớp, rồi làm bằm:

_I win! Again... - Anna

_Như! - Kín chạy lại chỗ Anna

_Ồ, thức rồi hả? - Anna mặt tỉnh bơ

_Sao em tới trễ thế! - Kín

_Sorry, có việc á mà! - Anna nhún vai

Cái đám đó còn đứng sừng lại nhìn chăm chăm vào cả 2 làm cô rất là ngượng, liền lườm 1 cái, tất cả chạy đi mất, nhìn xuống dưới sàn còn có mấy chiếc giày nữa, chắc là chạy dữ quá rồi rớt chứ gì! Anh cầm chân cô bóp bóp, nói:

_Sao vậy? - Kín nhìn Anna

_Không muốn nhắc tới! - Anna liếc sang chỗ khác

_Vậy câu trả lời của em là... - Kín nửa vui nửa buồn

_Um... - Anna tính nói thì

Điện thoại cô reo chuông, cầm lên nghe máy:

_ Alo! - Anna

_ Như! Có chuyện lớn rồi! - Sandy la to mém thủng màng nhĩ của Anna

_ Là chuyện gì? - Anna hơi sốt sắng

_... - Sunny nhảy vào nói

_ Sao? Về liền! - Anna cúp máy

_ Gì hả? - Kin nhìn về mặt nghiêm trọng của Anna

_ Câu trả lời để sau được không? Bây giờ có việc quan trọng lắm! Về biệt thự gấp - Anna

Cô vội đứng dậy nắm tay Kin chạy về nhà mình, quên luôn cả cái chân đang đau. Còn anh thì không hiểu gì mà vẫn chạy theo Anna. Cả 2 dùng hết tốc lực để tiến về biệt thự Chocolate, 1 sự việc mới sắp xảy ra...

Etou, như đã nói ở trên, Tg phải chạy gấp để trốn Kin đây. Hôm qua máy mình bị hư nên đem đi sửa, giờ mới có lại nè! 22:37 đến 24h, ai comment vào đúng giờ này, ngày 30/07/2016 thì Tg sẽ... cho người đó thành nhân vật trong truyện nà (Tg: Sợ có những bạn đọc sau thời gian này tưởng nhầm lại chết Tg mất!);) Hãy đón xem chap sau nhé!

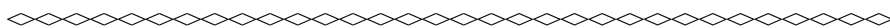
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Ai Biến Mất?

Đọc comment của các bạn mà Tg vui quá đi à! Mình cũng yêu mina-san nhiều lắm ấy, nhờ đó mà mình được tiếp thêm động lực viết truyện đây! Hãy xem với Anh Đào Nhỏ nhé!

~~~Biệt thự Chocolate~~~

Anna vừa chạy vào trong với Kin là thấy cả đám ngồi ở ghế salon, mặt ai nấy đều ủ rũ như bánh bao nhúng nước vậy á! Cô liền chạy đến hỏi gấp Sandy và Sunny:

_ Là thật hả? - Anna lo lắng

_ Um... - Sandy và Sunny nói khẽ

Ngay lập tức chạy lên lầu, anh thấy vậy cũng theo sau, còn cả đám thì... cũng theo nốt! "Rầm!", cửa phòng di tụi nó bật mở, cô chạy vào trong thì thấy phòng trống trơn, đồ đạc và di không thấy đâu hết. Giờ nhìn nó giống 1 căn phòng chưa từng sử dụng, Anna thần thờ nhìn. Kin cũng bất ngờ không kém, miệng há hốc ra: "Đi đâu rồi nhỉ?". Yuki nói:

_Tụi chị lúc này cũng có chung cảm xúc của em, nhưng... - Yuki thở dài

_Biết ngay mà! - Anna la to

Cả đám liếc qua nhìn, cô thò tay xuống dưới gối, mò mẫm 1 hồi, rút tay ra, có tờ giấy nho nhỏ. Mọi người chụm đầu vào nhau mà đọc lá thư của đi để lại:

"Cảm ơn tụi con đã chăm sóc dì. Bây giờ khỏe rồi, dì sẽ đi qua đó xem dự phòng. Đừng lo!"

Ờ, gì mà ngăn ngừa thế kia! Cô thì khỏe nhẵn mặt cộng thở dài, nói:

_Em biết thế nào chuyện này cũng xảy ra mà! Giờ anh Thiên và chị Vy giúp em được không? - Anna bỏ tờ giấy vào túi áo

_Được! - Yuki và Toby

_Chắc là đi đang ở trên máy bay rồi đó, 2 anh chị chỉ cần qua đó chung với đi là được. Tại em sợ có trục trặc gì đó... - Anna buồn hần đi

_Hey, bé Như đừng buồn nữa, tụi anh sẽ bảo kê dì cho! - Toby làm lơ

Cô gật đầu, có 2 người đó, thì chắc là không có chuyện gì xảy ra đâu! Sau đó, Yuki và Toby liền dọn hành lý sơ sơ rồi đi luôn. Mấy đứa kia cũng muốn theo nhưng Anna nói là còn cái hắc bang kia nên im lặng, không muốn nữa. Về phòng mình, haiz, nực nội quá! Đi tắm mới được! Cô lấy 1 cái khăn tắm to rồi vào phòng.

~~~~Phòng Sunny~~~~

Sandy lăn lộn trên chiếc giường màu vàng của Sunny, gác tay lên trán, nói với về mặt mũi:

_Như nhắc mới nhớ tới cái bang gì gì đó ấy chứ! Chúng ta phải làm gì đây? - Sandy

_Nếu để Như nhúng tay vào thì kì lắm, nó liên quan tới 2 đứa mình mà! - Sunny ngồi ở cái ghế gỗ sơn xanh lá ở bàn học

_Haiz!!! - Cả 2 chị thở dài cùng lúc

Bang đó muốn cái gì từ mình đây? Với lại, còn có... nữa chứ! Leo về đây chi thế không biết nữa à! Thôi, xả stress 1 chút vậy, 2 chị liền cầm điện thoại lên game chơi. Bối vậy, lo có 1 nửa rồi bỏ, sang chơi game, thật là mất mặt bang phó và hậu duệ nhĩ? Còn mấy chàng trai vai chính của truyện thì sao ta? Đi xem thử he!

~~~~Phòng khách~~~~

Tụi hần đang ngồi nói cái gì đó, mặt ai cũng nhăn lại. Người thì chống cằm, người thì khoanh tay, người thì để 2 tay ra sau đầu. Sau đó, anh lấy điện thoại ra nhắn tin với ai đó, còn Rain và Gin thì bàn bạc thêm chút nữa. Thế là phòng khách im ắng, ngọt ngào, lúc lạnh lúc nóng như máy lạnh bị hư. Nhưng không phải, tại mấy ảnh á! Hihi!

~~~~Hôm sau~~~~

Đây là ngày mà bang hội kì lạ đó thách đấu với 2 bang của tụi nó và tụi hần. Trùng hợp cái nữa là Anna tính không đi vì còn việc khác phải lo, 2 chị kia thì ngại đề cô vào trận đánh này. Kín dù muốn ở lại với Anna nhưng là bang chủ, không đi thì kì nên miễn cưỡng thôi!

~~~~Học viện~~~~

Nguyên nhân trường chấn động vì chỉ có mình cô đi học, không có ai đi chung. Anna chẳng thèm ngó ngang mà đi đến lớp của Minh. Đứng trước cửa lớp ngó vào, sao không thấy nhĩ. 1 cô gái có mái tóc đen mượt mà dài qua vai bước lại gần cô nói nhẹ nhàng:

_Em tìm ai vậy? - cô gái đó nhìn Anna tròng trành

_Dạ, cho em hỏi anh Minh có ở đây không ạ? - Anna cười nhẹ

_Anh ấy chưa tới em ơi! À, chị tên là Kim, rất vui được gặp em! - chị Kim đưa tay ra

_Em là Như, hihi! - Anna bắt tay với Kim

_Ừa, Như? Em kiếm anh hả? - Minh đứng sau lưng Anna nói

_Um, em nói chuyện với chị sau hén! Bye! - Anna cười

Kim vẫy tay chào cô rồi đi vào lớp. Anna nắm tay Minh lôi cậu đi đâu đó. Nguyên lớp của Minh chạy ra nhìn, là sao? Không phải em ấy đang hẹn hò với cậu bạn hotboy cùng lớp hả? Giờ lại đi với Minh, vậy tin đồn đó là giả hả trời! Đến khi giáo viên tới la làng thì mới giật mình đi vào trong.

Xin lỗi vì chap dạo này hơi ngắn, nhưng mong mọi người vẫn sẽ ủng hộ mình. Comment cái cho có động lực nha! Khen chê gì cũng được, đừng im lặng. Tg buồn lắm! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Lets Start!

Hello mina-san đã đến với chap mới, đọc nào!

Là la la lá, 1 cậu học sinh đang đi lòng vòng hành lang, lúc nãy trong lớp giả vờ nói là đi vệ sinh nhưng thực tế là trốn tiết. Lắm nhảm hát cái gì đó, nhảy chân sáo đến hết hành lang. Bỗng nhiên cậu ta nghe có tiếng nói chuyện nho nhỏ, liền lén lút ép sát người vào tường rồi nhích từng chút, từng chút 1, tới sát mép thì hơi nghiêng đầu qua nhìn thử. A, thì ra là rù nhau ra để tò tính! Mà cô cậu nào gan thế nhỉ? Quan sát ngoại hình của ai trước đây ta? Cô gái đi hen!

Thân hình gọn gàng, cao ráo, có mái tóc màu tím óng ánh dài qua lưng, đôi mắt tím biết nói, mặc đồng phục trường (Tg: Dạ, học trường này thì phải mặc đồng phục, đâu cần kẻ chi nữa!). Khoan đã, đó chẳng phải là cô gái hotgirl của khối 11 sao? Nghe đồn là chị ấy cặp với anh Phong cùng lớp mà lại đứng đây với anh nào vậy cả? Còn chàng kia có mái tóc lãng tử màu vàng ánh cam ấm áp như ánh mặt trời, mắt cũng màu cam ánh vàng, vậy đây là anh Phong khối 12 sao? Giờ mới được nhìn tận mặt đó nha! Ảnh đẹp trai quá đi à (Tg: Cậu ấy là b cộng d đấy ạ!)? Cậu học sinh ấy móc điện thoại ra chụp liền mấy chục tấm rồi cười toe toét chạy về lớp mình.

~~~Lớp 10A2~~~

Canh lúc giáo viên đi ra, cậu ta liền bay vào lớp hét toáng lên:

_Ê, tui có tin sốt dẻo cho mọi người nè! - cười tươi

_Có chuyện gì hả bong "bóng"? - học sinh 1 ghẹo

_Này, xem đi! - cậu ta lơ đi, đưa điện thoại ra trước lớp

Cả lớp ào ào chạy lên xem, rồi ồ to 1 cái. Vài đứa xì xào với nhau, người thì mượn điện thoại thẳng đó phóng to ảnh ra xem cho kỹ. Còn có bạn ngã lên ngã xuống nữa chứ! Thế là tin đồn về chuyện tình tay 3 giữa Kin x Anna x Minh đã lan ra toàn trường trong chớp mắt. Nhưng 3 bạn chính vẫn chưa biết gì.

~~~Phòng hiệu phó~~~

Minh nắm tay Anna bước vào, đến trước mặt ông chào 1 cái rồi nói:

_Dạ con xin giới thiệu với ba, đây là bạn gái con, Như! - Minh nhìn Anna cười

_Con chào bác! - Anna mỉm cười lễ phép

_ 2 đưa nhìn rất xứng đôi, khi nào mới cưới đây? - ông chống tay vào cằm, cười nhẹ

_ Ba à, tụi con chưa ra trường mà! - Minh ngại

Còn cô mặt đỏ lựng như trái cà chua chín, không hó hé 1 từ làm ông hiệu phó phì cười. Cả 3 nói chuyện thêm chút nữa thì đến giờ ra chơi, cô và Minh chào ông xong rồi đi ra ngoài.

~~~~Trụ sở bang Crystal~~~~

Sandy và Sunny chỉ đạo đàn em lấy vũ khí, nghĩ kế hoạch, vô cùng tất bật. Tụi hắc cũng hợp tác chung với bên đây luôn. Tâm trạng của mỗi người đang rất là cân bằng. Xong xuôi, 5 người thay đồ khác màu đen toàn thân để dễ dàng hành động. Rồi mỗi người 1 chiếc xe moto, rồ ga chạy nhanh đến địa điểm hẹn.

Sandy và Sunny cùng nghĩ giống nhau: "Thật là hết thuốc chữa mà!". Không biết là đang nói tới ai nữa. Kín đang rất lo lắng cho Anna, biết vậy này cũng ở lại cho rồi, nhưng trí óc lại không cho phép. 2 chàng còn lại thì không biết là nguy hiểm đang cận kề mình, vô tư chạy xe.

~~~~Ở bệnh viện, nước nào đó~~~~

Toby và Yuki đang nói chuyện với bác sĩ để biết rõ hơn về bệnh tình của dương còn đi thì khóc sụt sướt, đến nỗi mệt quá mà ngất đi, giờ thì phải truyền nước biển. Thở phào 1 cái, không nghiêm trọng cho lắm, nhìn đi và dương mà 2 người buồn rầu. Sao tình yêu của họ trắc trở thế không biết! "Dương ơi! Mau tỉnh lại đi!", cả 2 đều nói nhỏ như vậy. 1 bóng đen nào đó lại lướt ngang qua, không ai hay biết. Chắc là 2 anh chị không về sớm được rồi!

~~~~Tại địa điểm hẹn thách đấu~~~~

5 người thẳng lại, đỗ xe vào 1 góc rồi tiến đến giữa sân. Nhìn xung quanh thì thấy đây là 1 cái sân vườn bị bỏ hoang, rộng rãi, rất thích hợp cho mấy trận chiến như thế này, xem ra đối thủ cũng không tầm thường nhì. Đứng chờ mãi, 10 phút sau thì từ trên mấy cái cây có vài người nhảy xuống, tất cả đều mặc đồ đen che kín mặt. 1 người bước ra đến trước mặt cả đám, khẽ nhếch môi nói:

_ Coi bộ cũng kiên nhẫn đấy chứ! - khinh bỉ

_ Bang chủ đâu, kêu ra đây ta gặp mặt! - Sunny nghiêm giọng nói

_ Vì bang chủ bên đó không có mặt nên bên ta cũng sẽ không có mặt, còn nếu muốn gặp quá thì... đánh bại hết đi! - thằng đó chỉ tay vào đám đàn em khoảng 100 người

_ Được thôi, như người muốn! - Sandy nói

Hết rồi mọi người ơi, nếu muốn có chap sau nhanh thì hãy comment ủng hộ Tg đi nha! Không có ai comment thấy trống vắng chiều nay quá à! Yêu mina-san lắm á! Moa moa! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Trận Đấu Khóc Liệt (Part 1)

Ano, cái số chap nói hơi hơi... Mà kệ đi, mấy đứa đầu óc đen tối bỏ nha, không suy nghĩ gì nữa biết chưa? Nếu có Tg, Tg sao ta... A, mình "oánh" á! Đọc thôi!

Thế là cả 2 bên lao vào đánh nhau, Sandy, Sunny, Rain và Gin thì xử nhanh gọn lẹ những tên tép riu, còn Kin thì đánh tay đôi với cái tên hồi nãy. Trong chốc lát tụi đàn em của hắn nằm la liệt dưới đất không còn 1 mống, thằng đó cũng kiệt sức luôn. Sandy phui tay nói:

_Chẳng đã gì hết! - Sandy chán nản

_Phải luôn cảnh giác, coi chừng bẫy! - Sunny ngó nghiêng xung quanh

Nghe Sunny nói thì 4 người kia liền im lặng quan sát tình hình. "Sốt soát", từ trong lùm cây có mấy tên bắn tia cầm súng bắn mấy phát, may mắn là tất cả đều né được, không bị trầy xước dù chỉ 1 chút. Anh cầm súng bắn lại tên đó, nó đi luôn rồi! Sandy tiến lại gần nắm cổ áo 1 thằng đang thoi thóp nói với giọng giận dữ:

_Bang chủ mấy người đâu? - Sandy nói làm nó sợ quá "mót" luôn ra quần, ngắt bả nó rồi

_Hừ, tức thật chứ! - Sunny nắm chặt tay lại

2 chàng kia chạy lại hạ hỏa phụ cho 2 chị kia. 2 bóng đen vụt qua, rồi hiện rõ ràng trước mặt của cả đám. Nhìn tổng quát là 2 thằng con trai, tràm kín mít như đàn em của nó vậy! 1 thằng lên tiếng:

_Không ngờ khi là người trong thế giới ngầm 2 em là thế này đây! - thằng đó nói

_Nhớ tụi anh chứ nhì? - thằng còn lại

_Nhớ sao không nhớ cho được ha? - Sunny nói với Sandy

_Unk, mà coi bộ mấy anh vẫn chưa chịu từ bỏ hả? Dan, Den? - Sandy lườm 2 thằng đó

Tụi hắn nghe mà chẳng hiểu cái mô tê gì cả. Bộ quen nhau hết hay sao mà nói chuyện xia xoi nhau ghê thật! Cả 2 thằng đó đồng loạt tháo khăn che mặt ra. Cả 2 là anh em song sinh với mái tóc xanh lam, mắt màu lục, cười nhẹ, cũng tạm được đấy nhì? Dan nói:

_Có phải 2 thằng đó là bạn trai của 2 em? - Dan chỉ tay vào Rain và Gin

_Chứ gì nữa? - Sandy và Sunny đồng thanh

Lại thêm 1 phen bất ngờ nữa, sao 2 thằng đó biết được chuyện này? Rain và Gin mặt cứ thộn ra đó, nhìn 4 người nói chuyện. Den hất nhẹ mái tóc của mình lên rồi nói:

_Vậy chúng ta phải giành lại thôi nhì, anh 2? - Den nhìn Dan

_Này! Mặc dù này giờ tôi nghe không hiểu gì hết, nhưng không được đụng tới em ấy! - Rain và Gin đứng ra che cho Sandy và Sunny

_Ồ ồ, gan thật đấy! Vậy tôi với cậu! - Dan chỉ tay vào Gin

_Còn chàng trai tóc vàng kia, đấu với tôi nhé! - Den vẫn cười tươi

Rain và Gin không cần nói, mắt lườm 2 thằng đó, bẻ tay kêu răng rắc, khẽ xoay người lao vào đánh luôn. Hầy da...

~~~~~Học viện~~~~~

Ra chơi, Anna cùng với Minh nắm tay nhau đi ra sân thì bị nguyên 1 đám học sinh nhí nhố vây kín, hỏi từa lư như đám phóng viên nhà báo vậy á! Cô ngạc nhiên, tất cả đã biết hết rồi sao? Hồi nào vậy cả? 2 đứa mình trốn kĩ lắm mà vẫn bị phát hiện á hả? Thế là 2 người nắm tay nhau chạy thật nhanh, tụi kia vẫn di theo sát nút. Giống game gì là gì ấy nhì?... Quên mất tiêu rồi! Đúng là đáng trí mà! Í chết, này giờ lạc đề quá, xin lỗi mọi người nha! Camera, quay lên sân khấu đi kia, Tg đẹp quá nên ngại quay lắm cơ *hất tóc* (Camera: Chị tự tin ghê! Thôi nói to bà nghe là đuổi việc mình, không có tiền, chết toi!).

_Học học... - 2 bạn í thỏ như trâu vậy á

_May quá, mình cắt đuôi được rồi! - Anna nhìn ra sau

_Mệt quá! - Minh ôm ngực thở gấp

_Anh nói với tụi nó hả? Chứ ngoài anh ra còn ai nữa! - Anna lườm Minh

_Không có, hứa luôn! Bây giờ đi với em không, có nói được cũng mừng! - Minh nhăn mặt

Nghỉ ngơi được vài phút thì nghe 1 đồng tiếng chân liền xách nhau chạy tiếp. Haiz, tội nghiệp thật! Mà công nhận mình hơi ác, bắt 2 đứa nhỏ chạy muốn tụt hơi à! À ha! Để bù đắp mình tăng tiền lương là được chứ gì? Trời, khỏi lo! Nhà giàu lắm, có đúng 1 tờ 10k á (Cả đám: Giàu quá ha!)

Ano, tại hơi bí nên chap này toàn ta lăm nhảm là chính à! Xin mọi người đừng chấp con bé mới trốn viện này, bệnh ATSM nặng lắm các bác ạ! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Trận Đấu Khốc Liệt (Part 2)

Có bạn hỏi sao chỉ mình Anna có người thứ 3, còn 2 chị kia không có. Nghĩ lại thì thấy đúng thật, nên chap này sẽ có nha! Hihi! Đọc hen!

~~~~~Tại chỗ thách đấu~~~~~

"Bụp!", 2 anh chỉ đám 1 phát thôi mà Dan với Den ngã lăn quay, bất tỉnh. Vậy mà là bang chủ á hả? 5 người há hốc mồm ra nhìn 2 chú đang nằm dưới đất. Thấy hơi tội tội, Sandy với Sunny nói:

_Thôi! Đưa 2 anh ấy đến bệnh viện đi! Chứ để nằm đây thì... - Sandy và Sunny

_Umk! - tụi hấn

Thế là 3 chàng phải vác 2 con heo đến bệnh viện, nhìn ồm ồm vậy mà nặng kinh khủng, mồ hôi đầm đìa, chắc về nhà nằm luôn quá! Haiz, mình cứ ác hoài à! Xin lỗi mấy em nhá!

~~~~~Bệnh viện~~~~~

Ngồi ghé chờ, tụi hấn thờ hồng hộc, mặt đỏ kè, làm 2 chị nín cười đau cả bụng. Nhìn Sandy hỏi:

_Kể ra hết! - Gin

_Không sót cái nào! - Rain

_Dạ sếp! - Sandy và Sunny đùa

~~~~~Khi tụi nó đi du học~~~~~

Mới tiền Anna về nước xong, cả 2 khoác vai nhau đi chơi hết nơi này đến nơi khác. Nhưng hôm sau không biết từ đâu chui ra 2 thằng con trai đến trước cửa nhà mình, cười tươi, nói tiếng Việt sành sỏi, giống như biết rõ 2 chị là người Việt vậy:

_Chào 2 em, tụi anh là hàng xóm mới! - Dan

_Vội lại làm bạn gái anh nhé! - Den cầm tay Sunny hôn 1 cái

2 chị nhìn xong thấy da gà da vịt, nói chung tất cả loại da gì đó nổi đầy người. Mới gặp mà tỏ tình sao? Vậy là mấy thằng thích tán gái rồi! Sandy đuổi khéo mãi vẫn không chịu ra mà cứ đứng đó làm mình tức điên lên! Sunny thì cố gắng giựt tay mình ra khỏi môi thằng đó mà không được. Ôi! Cái tay của tôi! Sunny mếu máo nhìn bàn tay yêu dấu đang bị Den nắm chặt. Sandy bức quá liền đá 1 cước làm 2 anh bay trên không (Tg: I can fly) trong thời gian ngắn ngủi rồi tiếp đất ngoạn mục, kéo Sunny vào rồi đóng cửa cái "Rầm!".

Nguyên tuần này, mỗi khi 2 chị đi ra khỏi nhà là Dan với Den liền bám đuôi theo sau, lải nhải tùm lum. Đến nỗi chuyển qua nhà khác mà 2 anh cũng chuyển theo. Thế là Sandy và Sunny đành ngậm ngùi không đi chơi nữa mà về Việt Nam ngay và luôn. Nhưng phải làm sao cho 2 thằng đó không biết. Giờ thì không hiểu tại sao nó lại về đây được.

~~~~Hết chuyện rồi, đừng hóng hót nữa mấy ché!~~~~

Rain và Gin ôm bụng cười lăn bò càng, đến Kin còn cười nữa. Đứng là câu chuyện đó hài thật! Cười 1 hồi thì Sandy và Sunny giận dữ bỏ về, may là xin lỗi kịp thời chứ chậm chút nữa là khỏi có cơ hội. Sau đó bác sĩ bước ra nói là không sao, rồi 5 đứa vào phòng xem.

~~~~Trong phòng bệnh~~~~

Bước vào nhìn, tất cả mém hét lên vì tưởng Dan với Den còn ngủ, ai dè không phải. 2 anh mở to mắt nhìn ra ngoài cửa cứ như là đợi người ta vào ấy! Vuốt ngực điều chỉnh nhịp tim, thì thấy anh em ngồi dậy. Sandy và Sunny ra trốn sau lưng Rain và Gin, 2 anh thì lườm 2 thằng đó. Bỗng nhiên Dan đứng dậy nói:

_Ôi, my love! - Dan ẻo lả

Dan bay tới ôm Gin, mắt bắn tim lìa lìa, miệng chu ra tỉnh hôn cậu. Den thì chạy đến dính chặt với Rain, ông ẹo, nhõng nhẽo, cạ mặt hấn vào tay Rain nói:

_Anh đẹp trai quá à! Hôn cái coi nà! - Den

_HẢ??? - Rain và Gin liền đẩy Dan và Den ra

_Em vẫn nhớ cú đấm tình yêu ám áp mà anh dành trọn cho em hồi nãy. Đấm em thêm đi anh! - Dan nói

_Bây giờ anh sẽ chính thức là bạn trai của em, hihi! - Den nghiêng đầu cười

Sandy và Sunny ghen, bay tới đập 1 trận tung bùng, anh chạy đi hỏi bác sĩ về vấn đề hồi nãy. Ông bác sĩ lắc đầu bó tay, anh sóc luôn. Về phòng thì thấy 2 bên đang kéo co, mà người bị kéo không ai khác chính là Rain và Gin. Sandy liền hét to:

_Kia! Sao không thích Phong đi? - Sandy vừa kéo Gin về mình vừa nói

_Gi? Cậu ta á hả? Xấu hoắc! Cường đẹp trai hơn! - Dan nhăn mặt nói

Kin chính thức bị tổn thương nặng nề! Cái gì? Chê anh xấu hơn Gin hả? Ai gặp cũng nói mình đẹp, vậy mà nó dám nói vậy sao? Ta cũng thấy ta handsome mà? Ta không tin, ta không tin, hức... Bất công quá mà! Kin giận dữ (Tg: Hí hí, em thấy anh xấu thật mà, đâu cần phải giận?/ Kin: Lần trước dám trốn, ta sẽ trả thù, nhớ đó! Nubacachi!). Thế là cái phòng bệnh này náo loạn lên, ồn ào đến độ bác sĩ đuổi về nhà, không cho ở lại nữa. Haiz, đúng là thích phá hoại thật!

~~~~Bên phía Anna~~~~

Sau khi tạm biệt Minh, cô thông thả đi bộ về nhà. Thắc mắc không biết mấy người kia sao rồi ha (Tg: Thảm hại lắm á chị ơi!). Đứng trước nhà, bước vào thấy cửa không khoá, chắc là về rồi! Vậy mà không báo tiếng nào hết tron! Phải xử phạt mới được! Anna cười trong bụng nhưng vờ làm mặt giận hờn vào nhà. Ủa, sao tối thui vậy cả? Không lẽ mệt quá nên đi ngủ hết hay sao ta? Vậy mai phạt sau, tha cho 1 bữa đó! "Bụp", cô ngã xuống đất, đầu đau điếng. Sau đó mắt mờ dần rồi ngất đi. Có người cười khinh, quăng cái cây vào sọt rác, kéo Anna đi mất. Căn nhà im lìm, hung thủ còn cẩn thận khoá cửa lại để không ai biết rồi quăng cô lên chiếc xe hơi 1 cách mạnh bạo rồi chạy mất.

Nhưng lại không ngờ rằng có người nhìn thấy, khẽ nhần mặt lên xe chạy theo. Chiếc xe của người nào đó vừa khuất thì cả đám về nhà, vừa đi vừa cười, có người thì giận dữ, người thì đau lòng. Mở cửa vào nhà mà không hay biết rằng nhân vật chính đã biến mất không thấy đâu. Không thể ngờ rằng Dan và Den mặt dày bám theo vào biệt thự mặc cho Sandy và Sunny cấm cản. Rain và Gin thì hồn lìa khỏi xác tự bao giờ vì đây là lần đầu tiên có thằng con trai thích mình, còn dai như đĩa nữa chứ! Vội lại vợ/bạn gái giận rồi! Mới vừa huê xong mà! Sao ông trời đối xử bất công với người đẹp trai, hào hoa, lịch thiệp và không bị b cộng d vậy (Tg: Xin lỗi, đó không phải là ông trời, mà đó chính là ta đây! Ai biểu chọc con, hành cho biết! Hehe!)?

Ai đoán đúng tên người nào thấy Anna bị bắt cóc thì Tg sẽ cho bạn đó là nhân vật trong truyện này (hoặc là truyện sau) á! Nhanh tay lên không bị người khác giành mất rắng chịu á! Hãy đón xem chap sau nhé!

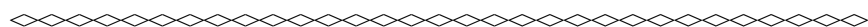
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trận Đấu Khóc Liệt (Part 3)

Chap này sẽ biết kết quả nhé! Hihi! Nếu những bạn mà đoán sai thì đừng buồn nha, sẽ còn những cơ hội khác á! Còn giờ thì đọc truyện thôi! Nhưng thắc mắc 1 cái nhe! Mình đặt câu hỏi dễ lắm mà sao không ai đoán trúng thế? Huhu, Tg ta bị tổn thương a~ *icon khóc ròng*

Mình nằm ở trên giường trần trọc lăn qua lăn lại, bỗng ngồi bật dậy, tay thì mò mẫm kiểm cái điện thoại yêu dấu, ấn lách cách cái gì đó, rồi áp vào tai. "Buzz, buzz, buzz" cứ kêu vậy mãi mà chẳng có ai bắt máy liền bực bội quăng điện thoại qua 1 bên, đứng dậy đi thay đồ. Xong xuôi, cậu leo lên chiếc moto chạy sang biệt thự Chocolate, rô ga hơi nhanh vì lo lắng. "Két!" Minh thắng gấp làm mém tông luôn vào tường nhà cô, để xe đó, cậu đứng trước cửa nhà Anna nhấn chuông liên tục. Mãi 15 phút sau mới có người mở cửa bước ra nhìn, niệng ngáp lên ngáp xuống nói:

_Ừa anh Minh tới đây làm gì vậy? Oáp! - Sandy lừ đừ nói

_Như đầu, em kêu em ấy ra đây anh gấp tí! - Minh sốt ruột

_Hà... Oáp! Như chưa về nhà mà! Ấy chết! Vậy cậu ấy ở đâu mới được chứ? - Sandy bưng tỉnh la to

_Nãy anh gọi hoài mà không ai bắt máy liền chạy qua đây xem thử, cho anh vào nhà chút được không? - Minh lo lắng gấp đôi

_Dạ anh cứ vào đi! - Sandy né ra nhường chỗ cho Minh vào rồi vào theo

Mình lục tung phòng khách để kiểm cái gì đó, Sandy cũng phụ luôn. Tìm một bờ hơi tai mà không thấy gì, cùng lúc đó Sunny vừa đi vừa ngáp xuống nói (Tg 2 chị y chang nhau hà!):

_Có chuyện gì ồn ào vậy? Đang ngủ mà! - Sunny buồn ngủ quá nên đi trượt chân, may mắn không té nhưng nó giúp cô nàng tỉnh táo hơn

_A đây rồi! - Minh cầm điện thoại Anna giờ lên mừng rỡ nhưng cũng buồn rầu

_Anh Minh, chuyện này là sao? Cậu ấy sẽ không bị gì đúng chứ? - Sandy ôm tay Minh khóc tu tu

_Ái! M... Haiz lộn hoài! Kể tui nghe coi, chuyện đó là gì? - Sunny bị 2 con kia làm lo theo

_Như... Như mất tích rồi! - Sandy thút thít

_What??? - Sunny ngoác mồm hết to

Tụi hần bay ra khỏi phòng tông vào nhau cái "Rầm" làm cả 3 ngã lăn quay, trán sưng 1 cục to tướng. Sunny nghe tiếng liền chạy lên, bụm miệng cười to, nhìn 3 chàng nằm đè lên nhau dễ thương chưa kia! Rain bực bội đứng dậy nói:

_Em làm gì mà la to thế? Làm anh giật cả mình! - Rain phui áo

_... - Sunny buồn hần xuống

_Sao vậy? - Kin nhìn

_ Có chuyện gì? - Gin xoa cái đầu ê ẩm

_ Nếu muốn biết thì tôi sẽ nói, nhưng nghe xong thì không đảm bảo là các cậu vẫn bình tĩnh đâu! - Minh diu Sandy vẫn đang thút thít

_ Đây anh làm gì cô ấy thế? - Gin chạy lại giựt Sandy về mình, dỗ nín

Bỗng nhiên có 2 cái bóng đen phía sau mọi người, ồm 1 cái bao trùm tất cả. Hoảng hốt nhìn thì thấy 2 chàng trai bay lại ôm chặt Gin và Rain, nũng nịu nói:

_ Hô nì! Mới xa có chút mà nhớ anh quá a! - Den cười thẹn thùng (Tg: Ta vừa nín cười vừa viết đây! Công nhận là mình viết hơi lố, nhưng lố thì không đụng hàng nhĩ?)

_ Ê, nhỏ kia xê ra, tránh chỗ cho "chuy" với anh yêu cái coi! Hừ! - Dan vờ hất tóc nói (Tg: Có tóc đâu mà hất cha nội!)

Minh nghệt mặt ra nhìn, cậu không biết 2 thằng bệnh hoạn đó là ai mà lại vào được đây, nhìn có hơi hơi "bóng". Run nhẹ 1 cái, mong là nó không mê mình, chứ nếu có thì chết mất thôi! Minh chỉ nghĩ qua mà tím cả mặt. Kín vừa thấy mặt tụi mê trai đó liền tới sầm xuống, anh vẫn nhớ như in cái câu nói mình xấu hơn Gin, tay siết chặt thành quyền. Thế là mấy anh chị đó lại bay vào cãi nhau mà quên mất chị Anna luôn (Tg: Oa oa, chị Anna bị cho vào quên lãng rồi sao?). Thôi nhanh chạy đến bên chị Anna yêu dấu nào! Chứ chậm nữa là toi đấy!

~~~~~Ở 1 khu vực gần biển~~~~~

Anna cảm thấy đầu mình say sẩm, nhức nhối, tay chân ê ẩm, cố gắng mở mí mắt nặng nề lên nhìn. Khung cảnh xung quanh cứ mờ mờ ảo ảo sao ấy, tai thì nghe tiếng ù ù như sóng đánh vào bờ. Vậy đây là biển ư? Nhưng sao mình lại nằm dưới đất như thế này? Cô gồng lên để ngồi dậy, vừa xong thì có tiếng nói kênh kiệu xen lẫn giận dữ, ghen ghét:

_ Tỉnh rồi đó hả? Công nhận mày ngủ lâu thật! - người đó nhếch mép cười

_ Cô là ai? - Anna nhú mắt nhìn nhưng vẫn không thấy được khuôn mặt của cô nào đó

_ Hừ! - người đó nâng cằm cô lên

Phía xa xa, có 1 cái lùm cây lớn, có 2 người đang xì xào to nhỏ với nhau, mắt vẫn nhìn cô và cô gái đó. Chính 2 kẻ này là người thấy Anna bị bắt cóc ấy, banh mắt, vén lông mi với lông mày sang 1 bên mà xem cho kĩ nhé! Cô gái có mái tóc hồng hồng, hơi lượn sóng được cột cao, khuôn mặt hiền từ như những tiểu thư nhu mì, đôi mắt màu xanh nước trong vắt khê ánh lên tia lo lắng, người thì mặc quần áo đơn giản năng động. Người con trai có mái tóc xanh da trời như màu mắt của cậu, đội 1 cái nón lưỡi trai đen, gương mặt cứng chặc, nhưng vẫn có nét tính nghịch, đẹp mê lòng người, cậu cũng mặc giống cô gái kia. Đoán ra ai chưa? Vì biết là chẳng thể nghe được câu trả lời của các bạn nên ta nói luôn: Đó chính là... Toby và Yuki (Tg: Thấy anh chị bị bỏ quên nên em tót bụng thêm vào, nhưng tại sao không ai nhớ tới hết mà chỉ nhớ anh Minh thôi vậy? Thật bất công, Tg ta giận, giận nghe chưa?). Yuki lo lắng nắm cánh tay của Toby, nói khẽ:

_ Sao chúng ta không chạy ra ngăn can vậy anh? - Yuki đau lòng nhìn người mà mình xem như em ruột, có thể còn hơn thế

_ Nếu chúng ta xông ra bây giờ thì sẽ gây nguy hiểm cho Như, cứ tạm quan sát, khi nào không ổn thì liều ra chứ sao giờ? - Toby thờ dãi

Chiều nay cả 2 mới về nước, do thời gian sớm hơn dự định nên anh chị lên trốn sau nhà để gây bất ngờ cho cả đám. Nhưng sau đó thấy Anna vào nhà, phía sau có 1 người trùm kín mít cũng tiến vào liền nảy sinh nghi ngờ. Đúng thật, cô bị người đó vác như cái bao gạo rồi quăng vào xe không thương tiếc, chạy đi mất. Cả 2 liền lên xe chạy theo, mà dừng để hung thủ thấy. Chuyện là vậy đó! Hiểu chưa mọi người? Đừng nói là Minh thấy nữa nhe! Hihi!

Hôm nay mình rất bận nhưng vẫn cố đăng chap cho mina-san xem đây! Có ai thương mình không? Nếu thương comment trả lời cho Tg biết là có người quan tâm tới truyện nha! Nếu được thì Anh Đào Nhỏ mình xin cảm ơn rất nhiều! *cúi đầu*

Và mình sẽ cho mấy bạn thêm 1 cơ hội, ok? Câu hỏi: Ai là người bắt cóc Anna? Gợi ý: Người đó là nữ nhe! Chỉ lấy người trả lời đúng và nhanh nhất thôi đó! Câu này dễ lắm ý, mà không ai đoán ra được chắc Tg sốc luôn quá, là khỏi đăng truyện được đây! Thế thì mau mau đoán nào! Giờ quảng cáo của mình đã hết, cảm ơn mọi người đã dành mấy phút cuộc đời xem những câu nói lảm nhảm của mình! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

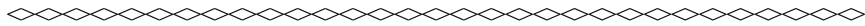
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Đã Hết Chưa?

Úi chà chà, đang khúc gay cái mà cần nhì? Thế thì nhanh xem thôi! Với lại mình thông báo kết quả người đoán trúng nà! Đó chính là: Justin Tain (Tg: Nick face bạn í)! Xin chúc mừng! *vỗ tay bôm bốp*

Yuki và Toby đang cãi nhau nho nhỏ thì nghe tiếng của cô gái đó vang lên:

_Mày sẽ phải trả giá! - cô gái đó bóp chặt cằm của Anna khiến cô nhắm mắt

_Giọng nói này... không... lẽ là Yên? - Anna nói

_Ồ, tao đã tống thuốc làm cho mày hoa mắt nhưng tai vẫn nghe tốt nhì? - Yên hất người Anna xuống đất (Tg: Dạ cho em hỏi, mắt có liên quan đến tai không chị?)

_Sa... sao cậu lại làm vậy? - Anna cảm thấy cổ họng mình khô rát

_Chẳng phải mày biết rõ rồi sao? - Yên phui tay mình

Thuốc hình như dần dần bớt tác dụng hay sao á, cô cảm thấy mình bắt đầu nhìn thấy rõ hơn, từ từ, cuối cùng tầm nhìn đã trở lại bình thường. Anna đứng dậy nhìn Yên, nói nhẹ nhàng:

_Cậu hiểu lầm rồi! - Anna khẽ nhắm mắt

_Gi? Hiểu lầm! Tao không tin! - Yên giận dữ tiến lại gần Anna, vừa tức vì thuốc hết tác dụng, vừa tức vì câu nói của Anna

Yên đánh liên tục vào người cô làm cô không phản ứng kịp, chỉ né thôi. 2 anh chị kia thấy vậy thì tức giận quá chạy ra hét to:

_DỪNG TAY NGAY! - Toby và Yuki

_Anh Thiên, chị Vy! - Anna ngạc nhiên

_Lại thêm nữa sao, chóng mặt thật! - Yên bức bối (Tg: Bà bức gì, con mới là người bức đây nè!)

Anna nắm 2 tay của Yên, buồn bã lần van xin nói:

_Chị Vy với anh Thiên không liên quan! - Anna

_Đáng lẽ là đúng như mày nói, nhưng chính nó làm cho có liên quan nên tao phải xử! - Yên hất người Anna

Thiên đứng ra trước, mắt lườm Yên, nhưng đối với cô thì đau lòng và xót xa. Yên rút trong túi ra 1 con dao lam nhỏ nhưng rất sắc bén, chỉ 1 nhát chém là đi đời. Á mủn mủ nó rồi dùng ánh mắt giết người nhìn Yuki và Toby làm cả 2 hơi sợ. Miệng nhấp nháy vài chữ với cái giọng be bé khó nghe:

_Sao! Chúng ta cùng chơi chứ anh Thiên! - Yên nghiêng đầu nở nụ cười ác quỷ

_Được! - Thiên bay vào

Xem ra Yên có lợi thế hơn vì có vũ khí con Toby thì đã thấm mệt, ả cũng lên đô rồi đây. Yuki đứng nhìn mà lòng đau đốn, vài giọt nước mắt rơi xuống, tại sao người mình thương đều ra sức bảo vệ mình, nhưng mình lại chẳng làm được tích sự gì cả? Mình dựa dẫm vào người khác quá nhiều rồi, mình phải trả ơn họ để cảm thấy thoải mái hơn. Trong lúc Yuki đang suy nghĩ, Yên liền nhếch mép cười man rợ đẩy Toby xuống đất, làm cơ thể không cử động được trong 1 thời gian. Á cầm con dao tiến từng bước, từng bước lại, nâng lên tính dâm Yuki. Anna và Toby đồng thanh nói:

_Chị Vy/ Vy cẩn thận! - Anna và Toby

_Á!!! - tiếng hét thất thanh vang vọng

~~~~Biệt thự Chocolate~~~~

Cả đám nhây nhây hỏi thì thấy mệt mỏi, liền kéo nhau ra salon ngồi nói chuyện tiếp (Tg: Lo mà cứu chị Anna, Yuki và anh Toby đi kìa, nói hoài!). Minh giật mình nhớ ra, khuôn mặt đã đầy nét hoang mang, lo lắng làm bầu không khí khó chịu ngột ngạt. Dan và Den nói nặng nhẹ:

_Này cậu kia! Tự nhiên nhăn mặt chi vậy hả? Làm "chuy" đây khó chịu theo à! - Dan ôm cánh tay Gin nhưng lại bị Sandy oánh cái "bóp vào mặt"

_Hay là "tối tháng" hả? - Den leo lên đuôi Rain ngồi tình bơ làm Sunny tức bốc khói

Thế là bạn Minh lại bị tổn thương y chang Kin (Tg: Tội phết đấy!). Gì, con trai mà "tối tháng" hỉ? Nếu có thì con bướm nó biết bay, í lộn con... a con gì ta? Cứ vào khúc quan trọng thì não không hoạt động là thế nào? A, nghĩ ra rồi! Con iPad nó biết bay! Yeah, mình đúng là thiên tài mà, quá đỉnh quá đỉnh. Ế, này giờ ta lẳng đi đâu vậy trời! Minh lắc đầu nguầy nguậy, nói:

_Lo gờn quá mà quên rồi hả? Chuyện cực kì quan trọng! - Minh cầm điện thoại của Anna

_A, nhớ rồi! Huhu! - Sandy khóc tiếp

_??? - tụi hần, Dan và Den chẳng hiểu cái mô tê gì

_Nhur... Nhur... Nhur... Huhu! - Sandy đang nói nửa chừng thì lại khóc tiếp

_Nhur có chuyện gì hả? - Kin gấp gáp hỏi

_Này đầu mỗ nói có nghe đâu, giờ banh tai ra nghe cho kỹ nè! - Sunny vẫn buồn rầu

_Nhur mắt tích rồi! - Minh nhăn mặt từng chữ 1

_Ồ, mắt tích thôi mà... CÁI GÌ? - Kin sau khi tỉnh táo hơn thì hét to mém bể nhà

Anh là làm sao mà mấy đứa kia đang yên vị trên ghế, sau câu nói liền tiếp đất ngoạn mục ở dưới sàn trong chớp mắt, gồm có Kin nữa. Mấy đứa kia trách móc đã đòi mới chịu tha. Ấy da, Kin nhà ta sao dạo này số nhọ thế nhỉ (Tg: Số nhọ - lip b thẳng tiền mấy má mấy ba ôi!)? Cái đám này, đúng là chẳng quan tâm đến 3 người đang bán sống bán chết ở ngoài kia vậy trời! Minh ề hèm 1 tiếng, tất cả đã ngồi lại chỗ cũ, cậu liền đặt cái điện thoại của cô lên bàn nói:

_Tôi chắc chắn, không bao giờ em ấy để điện thoại ở nhà mà đi ra ngoài được! - Minh

_Phong! - cả đám kêu khi thấy Kin đứng dậy đột ngột

_Tôi sẽ đi kiểm cô ấy, dù không có manh mối nhưng tôi vẫn tìm đến khi nào được mới thôi! - Kin hành động nhanh hơn não chạy đi mất

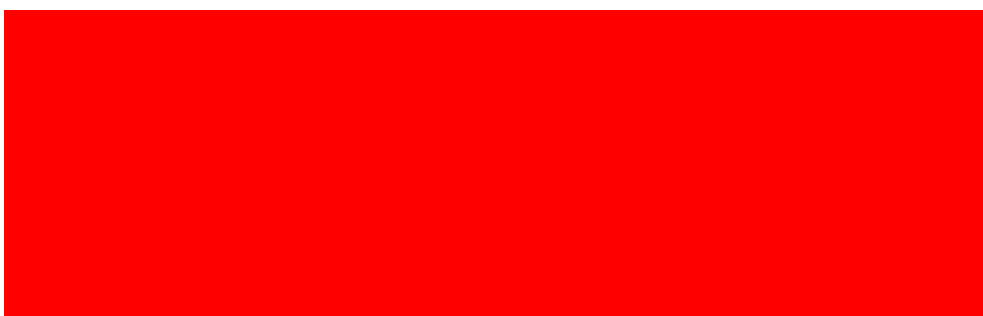
Tất cả cũng đành phải chạy theo thôi, chứ ngồi lại ăn bánh uống trà à? Minh nhủ thầm: "Kì này anh sẽ tìm được em, lúc đó em sẽ là vợ anh chứ!" (Tg: Không!). Kin để xe mình ở biệt thự mà chạy marathon khắp nơi, rảnh rồi thế đấy. 2 chàng trai cùng 1 suy nghĩ, tâm trạng hướng về 1 cô gái có mái tóc tím dài qua lưng, đôi mắt tím biết nói, long lanh. Như! Hãy đợi anh!

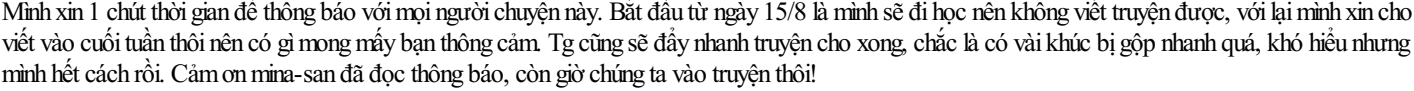
Xin lỗi mina-san vì đăngchap trễ, tại dạo này bận từa lura hết tron, với lại sắp đi học nữa chứ! *cúi đầu* Mong mọi người comment cho Tg vui lòng ạ, nói gì mình cũng nhận tất, gạch đá, sỏi đất, bàn ghế, iPhone, iPad,... dùng để xây nhà mới a! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Nào! Cùng Nhau Tháo Gỡ Nút Thắt Rắc Rồi Thôi!

Yuki thấy con dao bay tới liền lấy tay ôm đầu, sợ hãi hét to rồi khụy xuống. Toby do bị đè nên tạm thời không đi chuyển được, nhìn Yuki với ánh mắt hỗn tạp cảm xúc. Nhưng sau khi Yên đâm, thì mọi thứ dường như ngừng chuyển động, im lặng. Tất cả nhìn lại thì thấy vũng máu đỏ tươi ở dưới đất, bóng người khẽ cười, nói:

Hơ... - Yuki run run người nhìn người trước mặt

_Thiên, anh giúp chị Vy đi! - Anna nhìn Toby

Cô thấy vậy thì yên tâm rồi! Thở phào 1 cái nhẹ nhàng, nhìn người trước mặt đang bị khủng hoảng mà thấy đau đầu. Anna tiến lại nói:

Hả? - Yên đang nói

Yên cảm thấy ấm áp xung quanh cơ thể mình. Nó như ánh mặt trời buổi sớm mai, nhẹ nhàng, không gắt gao nhưng vẫn đẹp theo cách riêng của nó. Khẽ liếc mắt xuống, 1 vòng tay đang vòng qua eo và ôm chặt lấy mình, chẳng phải đó là Anna sao? Sao cậu ấy lại ôm mình chứ! Khoé mắt hơi nóng nóng, vài giọt nước rơi xuống áo của cô. Anna nhìn Yên cười hiền từ nói:

Mình biết là câu không ác, hãy trở lại là chính mình trước khi quá muộn! Nhé! - Anna tươi cười

Huhuhu! - Yên ôm Anna khóc to

Anna mỉm cười, nhớ lại quyển nhật kí của Yên, ở cái trang đó:

~~~~~Nhật kí~~~~~

NGÀY...THÁNG...NĂM 2013 (trước khi Yên giành Nam)

Nhật kí ơi! Mình không thể tin được chuyện này! Không thể tin được *hức*, có 1 người nào đó đã gửi Mail cho mình, nó nói là ba mẹ mình đã mất *hức*. Nó còn nói là chính tay người bạn thân mà mình xem như mạng sống của mình giết. Lúc đó, mình đã ra sức tìm kiếm manh mối cho rằng Như vô tội nhưng kết quả chỉ là con số 0 *hức*. Suy sụp, tất cả đã ra đi, nó nói mình nên trả thù. Mình phải làm sao đây nhật kí ơi! Nên nghe lời người đó hay tin Như đây? *hức*

Không hiểu sao, đầu óc nó cứ bất minh phải làm theo lời của người lạ mặt đó, cơ thể nó tự động làm theo ý mình. Sau này thế nào mình cũng sẽ hại cậu mất thôi! Như à! Cho mình xin lỗi! *hức*

~~~~~Trang giấy đỏ mờ mờ do những giọt nước mắt của người viết~~~~~

Anna đau lòng cho cô bạn của mình. Thật không thể tin được, người nào đã làm ra cái chuyện tày trời này chứ? Ba mẹ của Yên đã ra đi, nếu mình là cậu ấy chắc cũng sẽ làm giống vậy thôi! Cô khẽ buồn Yên ra, mặt cúi xuống nói:

Câu thật sự tin mình chứ? Ba mẹ câu... - Anna ngập ngừng

_Minh tin, rất tin cậu, hức, nhưng không biết tại sao mình lại làm vậy nữa. Minh xin lỗi, xin lỗi cậu. Đáng lẽ ra mình nên chết quách đi cho rồi! - Yên ngồi xuống đất đột ngột, những giọt nước mắt vẫn rơi là chảy

_Minh tha thứ cho cậu mà Yên, mạng sống của mỗi người là vật vô cùng quý báu, không thể làm vậy được. Nghe mình, đừng vì cái chuyện đó mà trách bản thân nữa. Nào! Đứng lên! - Anna nắm tay Yên kéo lên

_Nhur! - Yên cười hạnh phúc, vài giọt nước mắt rơi khế

Bỗng nhiên Yên thấy sắc mặt của cô trắng bệch, nhìn xuống bàn tay thì đỏ lôm, máu nhiều xuống đất nhưng Anna vẫn cố cười. Yên hét hoảng nói:

_Nhur, cậu, mau đến bệnh viện đi! - Yên sốt sắng

_Minh ổn mà! - Anna khẽ nói

_Anh Thiên, chờ cậu ấy đến bệnh viện nhanh đi, mất máu nhiều quá rồi! - Yên đỡ Anna qua phía Toby

_Um! - Toby chạy ra xe mình

Yuki thì phụ Yên đỡ Anna ra xe. Sau đó chạy với tốc độ địa ngục đến bệnh viện. Ai cũng lo lắng cho cô. Hồi này lo chạy lại chụp con dao, không phải, là lưỡi dao nên bị thương là điều đương nhiên. Dù vậy, Anna vẫn cười rất tươi như không có chuyện gì xảy ra. Khẽ thều thào vài từ cuối rồi ngất đi khiến cả 3 hoảng hốt chạy nhanh hơn.

~~~~~Trước phòng cấp cứu~~~~~

Yên khóc thầm, lẩm nhẩm, tay thì đánh thật mạnh vào người mình:

_Chỉ tại mình cầm con dao mà Nhur bị thương! Mày chết đi, chết đi! - Yên nói

_Yên, bình tĩnh, cậu ấy sẽ ổn thôi! - Yuki vỗ về Yên

_Anh phải gọi điện cho Phong! - Toby móc điện thoại ra

_Anh không nhớ lời nói cuối cùng của Nhur sao? Đừng gọi! - Yuki nhìn Toby

_... - Toby cất điện thoại vào túi lại

Trước khi ngất, Anna đã nói là: "Đừng nói chuyện này cho ai biết". Vì tâm nguyện của cô, nên cả 3 đành làm theo dù muốn nói. Thế là nhiệt độ căn phòng càng lúc càng nóng lên, mặt ai nấy đều lộ rõ vẻ lo lắng khiến cho người khác không dám đến gần. Yên đã bớt khóc hơn, chỉ chấp tay cầu trời khẩn phật để cô bình an vô sự.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Cả đám ngã người lên cái ghế salon sau buổi tìm kiếm mệt mỏi bỏ hơi tai. Dan vừa than thở vừa âu yếm Gin:

_Haiz, cái con nhỏ đó là ai mà phải bắt tui đi kiếm vậy? Mệt chết mồ mà có thấy đâu? - Dan chuyển sang đầu võ với Sandy

_Dám nói Nhur sao? - Kin với Minh tức xì khói hét vào mặt Dan

_Hức hức, anh Cường chồng em ơi! Nó bắt nạt em kìa! - Dan mè nheo

Cả đám trừ Dan và Den ra thì ai cũng lấy 1 cái bọc nilon ọ ọ ở trong. Lấy khăn giấy thấm thấm miệng, Sunny nói:

_Sao đây, kiếm Nhur không thấy! Haiz! - Sunny lo lắng

_Tôi không thể bỏ cuộc được! - Minh đứng dậy

_Ở nhà đi, tui đi kiếm! - Kin chạy đi theo Minh

Tất cả nhìn theo rồi đồng loạt thờ dài. Bởi vậy, Anna hút hàng quá mà, 1 lúc 2 anh luôn. Còn mình mới có 1 à (Tg: Có 1 người là đủ rồi mấy móng!)

Rảnh rồi không biết làm gì, liền kéo nhau lên phòng... ngủ tiếp. Thế đấy!

Hìhì, theo mình nghĩ là sắp hết truyện rồi đây! Hãy đón xem chap sau nha!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Anna Không Sao Chứ?

Chap mới đã có rồi đây! Cùng nhau đọc nào!

~~~~~Bệnh viện~~~~~

Ngồi 1 hồi thì "Ting" 1 cái, từ trong phòng có cô bác sĩ bước ra, mỉm cười. Cả 3 đứng dậy tiến đến trước mặt bác sĩ hỏi:

_ Cậu ấy/ Em ấy sao rồi ạ? - Yên, Toby và Yuki

_ Không sao, chỉ thiếu máu hơi nhiều. Chúng tôi đã truyền máu cho bệnh nhân, giờ cần nằm nghỉ chút là ổn - bác sĩ cười

_ May quá! Cảm ơn bác sĩ! - cả 3 nắm lấy tay bác sĩ lắc tới lắc lui làm sém gãy tay cô ấy, hên là giựt lại kịp

Bà bác sĩ đó liền vội vã dọt lẹ, không là bị lắc nguyên người như cái máy xay sinh tố mất thôi! Cả 3 đồng loạt chạy ào vào phòng, tông cửa kêu 1 cái "Rầm", quên rằng mình đang ở trong bệnh viện và Anna đang mệt, không được làm ồn. Vừa vào thì thấy bóng dáng của cô gái với mái tóc và đôi mắt màu tím, ngồi trên giường bệnh, vẫy tay nói:

_ Yo! - Anna cười tươi

_Như! - cả 3 bay vào ôm chặt cứng Anna

_... Ng... nghệt thờ! - Anna bị thiếu oxy 1 cách trầm trọng

_Ồ, xin lỗi! - nghe vậy thì thả ra ngay

Yuki và Toby thì nắm tay nắm chân, nắm tựa lưà rồi hỏi han tình hình sức khỏe. Chị Yuki mắt rung rung, mém khóc làm cô phải dỗ dành như 1 đứa trẻ. Nhìn chị trưởng thành vậy thôi, chứ khi người thân có chuyện gì là khóc như mưa đấy. Toby chỉ cười cười không nói gì. Bỗng nhiên thấy có cái gì đó nó sai sai, mình nhớ hồi nãy có tới 3 người lận mà, sao giờ còn có 2 thôi vậy? Anna thắc mắc, nhìn bao quát căn phòng thì thấy có 1 cô gái tóc đen móc lai đỏ, ngồi trên cái ghế sắt góc phòng, cúi gầm mặt xuống, không hó hé cái gì. Cô khẽ nói:

_Yên! - Anna nhìn Yên

_Hà? - Yên nói nhỏ xịu

Nhìn kĩ thì cô mới thấy khuôn mặt đầy nước mắt của Yên. Thấy xót xa, khẽ bước xuống giường, đi chậm chậm đến gần Yên, do còn yếu nên không đi nhanh được. Anna nắm tay Yên nói:

_Chúng ta lại là bạn nhé! - Anna cười híp mắt

_Nh... nhưng mình đã hại cậu, suýt nữa là mất mạng. Mình không xứng đáng để làm bạn cậu đâu! - Yên lại cúi gầm mặt xuống

_Ngốc, đó đã là quá khứ rồi, giờ hãy quên nó đi và bắt đầu làm lại từ đầu nhé! Xóa! - Anna cười tươi lấy tay làm cái động tác gì đó (Tg: Mình không tả được, tha lỗi cho mình nha!)

_Đó là gì thế? - Yên bớt khóc hơn

_À, theo mình nhớ là cái này cái anh nam chính tên gì trong phim: "Nhớ em!", hồi đó xem trên HTV3 á! Ảnh làm vậy với chị nữ chính, thấy dễ thương quá nên bắt chước theo á mà! - Anna gãi đầu

Cả 3 nhìn Anna, sao mà cô lại hồn nhiên đến mức dễ thương quá trời! Liền bật cười, làm Anna ngoảnh nhìn chẳng hiểu gì sất. Thế là mấy anh chị lại được cười thêm 1 trận đã đời nữa. Yên lau nước mắt, cười với Anna, nói:

_Như, cậu muốn chúng ta là bạn lần nữa thật sao? - Yên nhìn Anna

_Umk, bộ tai có vấn đề hay sao mà không nghe tui nói hả? - Anna ghẹo

Yên liền ôm chầm Anna, nói khẽ vào tai cô:

_ Cảm ơn cậu! - Yên cười

Anna cười theo và ôm Yên, 2 anh chị kia nhìn thấy vậy liền GATO, cũng bày đặt ôm nhau theo. Nghi ngại chút nữa thì cô muốn đi về, vì ở đây chán quá. Đi hỏi thì bác sĩ cũng cho phép, 4 đứa nhảy tung tung ôm nhau thêm mấy cái nữa. Sau đó mới leo lên xe về nhà. Vì gia đình Yên không còn nữa, nên nhà bị tịch thu vì lý do gì đó. Và hiện tại là bạn ấy không có nhà để ở, Anna thấy tội quá liền rủ cô bạn về nhà mình ở cho nó vui. Ngập ngừng 1 chút thì Yên đồng ý. Thế là chiếc xe đang tiến thẳng về biệt thự Chocolate.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

4 người cười tươi bước vào nhà, bao nhiêu con mắt ngờ ngàng nhìn theo. Sandy và Sunny khóc te te chạy đến nói:

_ Như về rồi! - Sandy và Sunny ôm Anna

_ Hihi, sao mọi người mặt mày ủ rũ dữ vậy? - Anna thắc mắc

_ Cũng tại Như á, m... lộn, cậu đi đâu mà không thấy tung tích, làm tất cả phải kiểm khắp nơi thế này? - Sunny lại mím lỗ miệng

_ À, k... không có chuyện gì đâu! - Anna giấu

Nói chuyện 1 lúc thì nghe tiếng thắng xe, 2 chàng trai chạy như bay vào. Đó chính là Kin và Minh đẩy ạ. Anh liền tự động ôm cô, nói:

_ Em đã về rồi! - Kin cười

Anna đực mặt ra, vì chuyện xảy ra nhanh quá, cô chưa kịp định hình. Lát sau mặt chị ấy liền hồng hồng lên, dễ thương vô cùng. Mấy người kia thì được xem phim lãng mạn miễn phí, cứ bụm miệng cười gian suốt trừ Minh ra. Cậu thấy cô thì mừng lắm, nhưng lại chậm hơn Kin 1 bước. Thế là cứ đứng ở đấy, đau lòng nhìn người mình thích, thậm chí là yêu đang ôm người khác. Không còn hy vọng gì nữa rồi, mình nên từ bỏ thôi! Minh khẽ thở dài, cố gắng không để ai biết nhưng lại lọt vào mắt của chị Anna.

Kin nhận thấy tình hình liền buông cô ra, gỡ đầu, miệng cười cười như thằng điên. Về mặt này chỉ có cả đám là có quyền thấy thôi, chứ những người khác thì đừng hòng. Hỏi ra thì 2 anh nói là lục soát mọi nơi để kiểm mình, khiến Anna khẽ cảm động. Ừ từ từ, bình tĩnh, mình lại thấy cái nhà mình hôm nay có thêm ai đó thì phải. Anna nhìn chăm chăm vào Dan và Den nói:

_Ai thế? - Anna

_2 thằng cha đó đó! Nhớ không? - Sandy úp úp mở mở

_Ồ... Mà khoan, sao nó vào được đây? - Anna bắt đầu nghiêm hơn

_Xứ, tại "chuyện" đây được hớ nỳ dẫn vào đó thì sao? Còn cô là cái thá gì mà kênh kiệu thấy ghét. À quên, cô với 2 nhỏ người thứ 3 này nữa chứ! - Dan và Den cười khinh

Anna đã chịu đựng hết mức có thể rồi, mặt tối sầm lại. Trong nhà, nhiệt độ liên giảm đột ngột, cứ như ở Nam Cực ấy. Sandy và Sunny cũng tức không kém, 2 thằng đó là người thứ 3 mới đúng á. Tụi hần tính ngăn cản nhưng đã quá muộn màng. Cô sử dụng cái giọng băng lãnh bị bỏ quên:

_Tôi là chủ căn nhà này, được chưa? - Anna tiến đến bẻ ngược tay 2 thằng đó

_Oái! Đau quá à! - Dan khóc sụt sùi

_Thả ra coi! - Den giận dữ

_Đại tỷ cứu em! - Dan và Den nói

_Đại tỷ? - Cả đám thất sắc

Chưa kịp thất sắc thì 2 thằng đã bị Anna tung 1 cú bay ra khỏi nhà. Đừng mong có cơ hội để trở lại. Cô phui tay, mặt đã bình thường như trước, thân nhiên nói:

_Yên, đại tỷ bang hắc ám đó là cậu đúng chứ? - Anna cười

_Hả? - tất cả đều há hốc miệng bao gồm Yên

_Sao cậu biết? - Yên

_He he, bí mật! - Anna cười, nháy mắt

_À sao lại ở đây, rút ra khỏi nhà mau, đồ vô lương tâm, bí ời - Sandy và Sunny đẩy Yên ra

Cô chạy lại gỡ tay của Sandy và Sunny, khoác vai Yên, đưa 2 ngón tay thành hình chữ V rồi nói:

_Chúng ta có thêm thành viên mới, đó chính là Yên! Ta da! Và những chuyện lúc trước cũng giải quyết xong. Mọi người không là kẻ thù của nhau nữa! - Anna

_Chào! - Yên nói khẽ

Giải thích tới lui mãi thì cái đám có IQ mà chẳng biết dùng đồ mới chịu hiểu. Sau đó cả đám tách nhau ra lên phòng nghỉ ngơi. Anna rủ Yên qua phòng mình chơi. Bây giờ chúng ta cùng nhảy vào phòng chị Anna xem 2 chị ấy làm gì nhé!

~~~~Phòng Anna~~~~

Anna thả người rơi tự do xuống giường, còn Yên thì nhìn lại căn phòng, nói:

_Quao, cậu vẫn như cũ à! - Yên đưa tay chạm nhẹ vào những chiếc lông vũ ở cái ghế bàn trang điểm

_Chứ đổi làm gì? Ê, hay 2 đứa mình cùng nhau làm lại những việc hồi xưa mình làm đi ha? - Anna ngồi bật dậy nói

_Cũng được, nhưng bắt đầu bằng việc gì đây? - Yên thắc mắc

Cô với tay lên đầu giường, ấn vào cái nút nho nhỏ. "Bíp", từ trên trần có 1 cái TV xịn hạ xuống, có thêm cái điều khiển ở kế bên. Với tay lấy, ấn mở TV, chuyển sang kênh gì đó. Màn hình TV hiện lên dòng chữ: Hội Pháp Sư "Fairy Tail". Anna cười thích thú vỗ vỗ tay lên giường. Yên hiểu ý liền leo lên ngồi. Cả 2 chăm chú xem lại bộ phim, đây là lần thứ mấy chục 2 bạn ấy xem tập này, nhưng vẫn không có 1 chút chán nản. Căn phòng nhộn nhịp tiếng cười.

~~~~Trước cửa phòng Anna~~~~

Sandy và Sunny nhìn cái cửa, cười nói:

_Cứ như hồi xưa ấy nhỉ? - Sandy nhìn Sunny

_Umk, cậu ấy đã tốt lên rồi, mừng chết đi được! - Sunny cười

_Ui, hay 2 đứa mình vào xem thử không? - Sandy nháy mắt

_Ok! - Sunny

Thế là 2 chị gõ cửa vài cái, cô bước ra, sau đó 4 đứa con gái nằm lăn lộn trên giường xem phim. Lúc thì khóc, lúc thì cười, lúc thì giận dữ bởi tình tiết bộ phim. Ôi, tình bạn của họ thật là đáng ngưỡng mộ!

P/S: Ý Anna nói Yên là bang chủ, còn Dan và Den chỉ là bang phó thôi. Vờ lừa tênh xiu ấy mà! Hihi! Với lại mình cần phải kết thúc truyện sớm nên có mấy tình tiết nhìn kỳ kỳ, nhưng bỏ qua cho mình nha!

Đây, mình bù lại cho mọi người do 2 hôm trước mình bận vào trường nên không đăng được. Với lại Tg kèm thêm 1 trò chơi may mắn nho nhỏ nhé!

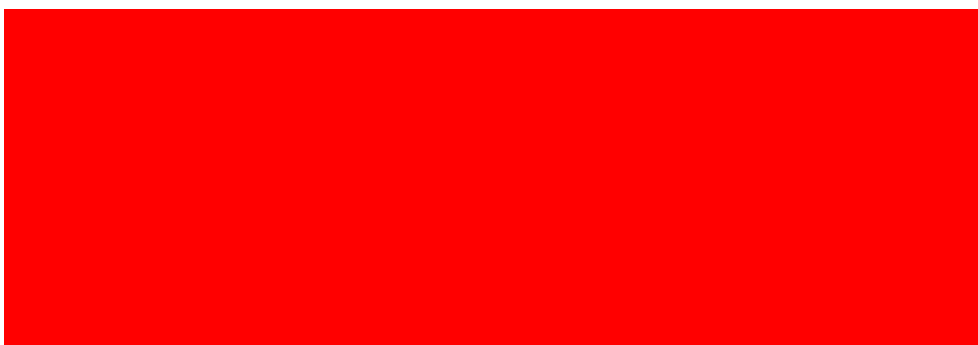
Thẻ lệ: 5 bạn comment đầu tiên sẽ được tặng chap sau. Cố lên nhé, trò này để bù lại cho những bạn đoán trể hoặc chưa đúng câu hỏi lúc trước mình đưa. Nhanh tay nào! À, chỉ tính những bạn có face thôi nhé!

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Nay, Vẫn Còn Rắc Rối Đây!

Và sau đây mình xin thông báo tên 5 bạn comment nhanh nhất nè! Tặng chap này cho các bạn nà!

_Bạn Thu Hà

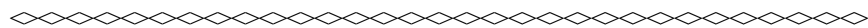
_Bạn Nhi Nguyen

_Bạn Đặng Tú Quyên

_Bạn Tuyền Kuppi

_Bạn Bích Hạnh

Xin chúc mừng! Hãy cho 1 tràng vỗ tay nào! Và 1 ngày 2 chap nhé! 74 + 75, có thích không nào! Nếu thích thì đọc nhanh thôi!

~~~Học viện Gold Rainbow~~~

Cả đám và Minh cùng bước vào trường làm tất cả học sinh xôn xao. Kì lạ thay, Minh và Kì ở 2 bên Anna, nhìn thật là bối rối a! Vài học sinh xì xầm vào tai nhau:

_Chuyện này là sao? Rốt cuộc chị Như là bạn gái của Minh hay là Phong vậy? - học sinh 1 nhún mắt

_Không biết nữa, không chừng bắt cả 2 tay đó! Nhìn nghi lắm! - học sinh 2 liếc Anna

Toàn là những câu nói không thể nào lọt lỗ tai. Anna vờ không biết gì nhưng thật ra là cô đã nghe hết, mặt hơi buồn. Minh cũng nghe, chỉ liếc mắt cho cái đám đó im lặng. Mấy đứa còn lại thì loáng thoáng thôi. À quên nữa, 2 bạn Đan và Đen đã chuyển qua học trường này rồi đấy! Tính vào chung lớp với cả

đám, nhưng bị Anna cấm nên phải ngậm ngùi nuốt cục tức học ở lớp khác. Và hiện tại 2 anh đang bám lấy Gin và Rain. Còn 2 cô nàng đó thì la lối om sòm

~~~~~Lớp 11A1~~~~~

Vào lớp ngồi, được 1 lúc thì vài đứa bu lại chỗ Anna hỏi (Tg: À, anh Minh đã về lớp mình rồi nhé!):

_Ê, cho tui hỏi câu này được chứ? - bạn đó e ngại

_Được, cậu muốn hỏi gì? - Anna cười

_Bạn đang hẹn hò với ai? Minh hay Phong? - bạn nữ đó nói

_... - Anna im lặng

Cả đám nghe tin liền há hốc miệng, đứng bật dậy chạy lại chỗ cô nói run run:

_G... gì chứ? - Sandy

_L... là sao hả... Như? - Sunny

_Ừm, ờ... Máy cậu không hiểu đâu! - Anna chạy ra khỏi lớp

Kin nhìn theo với ánh mắt buồn rười rượi. Vậy là mình đã mất cô ấy rồi sao? Mà thật là tệ quá mà Kin! Anh tự trách mình, miệng cứ nhấp nháy từ gì đó. 6 người còn lại nhìn Kin, thờ dài. Cái couple này rắc rối thật đấy! Không biết đường đâu mà lần.

~~~~~Phía sau trường~~~~~

Anna ngồi bệt xuống dưới đất, 1 giọt nước mắt khẽ rơi. Hiện tại cô không thể nói được gì. Em xin lỗi anh nhiều lắm Phong à! Anna nhủ thầm. Bỗng nhiên từ đâu có 1 người bay cái vào ra, ngược lên nhìn thì đó là Minh. Cậu đang cười khế, nụ cười đó như ánh mặt trời xua tan buồn bã, cô cũng nhẹ nhàng cười theo. Minh kéo Anna đứng dậy, nói:

_Sao? Tiểu Như của anh? Có chuyện gì buồn kể anh nghe coi? - Minh xoa đầu Anna

_Bạn em biết chuyện rồi! Mà em lại không thể giải thích cho họ hiểu được! - Anna buồn hẳn đi

_... Vậy thì chúng ta phải mau mau làm cho xong nhé! Tiểu Như mà buồn là xấu lắm đó! Cười lên đi em! - Minh

_Ồ, bài đó của 365daband đúng không? - Anna tỉnh bơ đáp lại

Cả 2 ngồi trò chuyện với nhau cũng khá lâu. Tới hết giờ ra chơi mới chịu đi về lớp. Chia tay nhau ở cầu thang, Anna vẫy tay với Minh xong bước đều đều về lớp mình.

~~~~~Lớp 11A1~~~~~

Anna vào bàn ngồi, móc trong túi ra chiếc điện thoại, ngồi gõ gõ cái gì đó, miệng thì mỉm cười. Kín nhìn cô, hồi nãy anh đã tận mắt thấy cô ấy và Minh nói chuyện rất vui vẻ. Anh lấy điện thoại vào album, ấn vào 1 cái ảnh. Đó chính là cảnh Anna ngồi quán cà phê cười với Minh (Tg: Nếu quên thì hãy xem lại chap 64 á!), Rain vô tình đi ngang, thấy vậy liền chụp hình lại gửi cho Kín. Nhìn cứ như 1 couple chính hiệu vậy! Và cái bóng đen đó cũng chính là Rain. Anh mất em thật rồi! Kín cất điện thoại rồi gục mặt xuống bàn.

Cô khẽ liếc qua, thấy anh vậy mình cũng buồn lắm chứ! Nhưng biết sao được, phải xong xuôi thì mới có thể thở phào nhẹ nhõm. Anna lấy earphone ra nghe nhạc cho thanh thản. Tiết học cứ thế trôi qua...

~~~~~Giờ ra về~~~~~

Minh đứng trước cửa lớp chờ Anna, cô bước ra rồi cả 2 nắm tay nhau đi đến phòng hiệu phó. Cả đám chỉ biết nhìn theo mà không làm gì được. Phòng ông hiệu phó đã hiện ra, cô và Minh đồng loạt nhìn nhau, rồi gật đầu. Khẽ gõ cửa mấy cái, chất giọng ồm ồm vang lên:

_ Vào đi! - ông hiệu phó

_ Dạ, con chào ba/ bác - Minh và Anna cúi đầu

_ Ô, tụi con đã đến rồi sao? Nào ra ghế, chúng ta cùng trò chuyện nhé! - ông hiệu phó chỉ tay ra ghế, ánh mắt lạnh lùng

Sau khi yên vị rồi, ông rót trà vào ly đưa cho 2 đứa. Anna cầm ly lên khẽ nhấp 1 ngụm, cái vị đắng đắng mà mát lạnh đó thật là ngon. Bỗng nhiên, cô nói mơ màng:

_ Ô, sao vậy, sao mình không thấy gì hết? - Anna nhìn mọi thứ nó mờ mờ ảo ảo

_ Như, em sao vậy? Như! - Minh hốt hoảng lay nhẹ người Anna

Sau đó do không chịu nổi nên cô đã ngất trong vòng tay của Minh. 2 cha con nhìn nhau, mỉm cười. Căn phòng đầy rẫy mùi nham hiểm. Cả đám thì lại không hay không biết gì về nhà chơi bời. Trước đó cô đã nói với mọi người rồi nên không ai lo lắng. Minh vác Anna lên người, cùng ông hiệu phó đi vào cánh cửa thoát hiểm. Và sau đó...

Xin lỗi do chap ngắn nha, hihi! Và bây giờ lại tới mục đồ vui nè!

Câu hỏi: 2 cha con nhà Minh có mục đích gì? Mọi người có phát hiện việc Anna bị bắt cóc lần nữa hay không?

Ai trả lời được 1 trong 2 câu hỏi sẽ được vinh danh trên chap sau. Người nào chơi luôn 2 câu thì sẽ được hiện đầu tiên. Đúng mới chịu à! Không giới hạn số người, ngày mai chốt nhé! Chỉ tính bạn có face.

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Âm Mưu

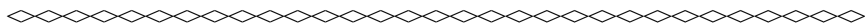

Cha chang, Tg ta sẽ đọc danh sách những bạn đoán đúng nhé!

_Đoán được cả 2 câu: không có ai hết tron, ta buồn quá a~

_Đoán được 1 trong 2 câu: Đặng Tú Quyên, Homaya Tonachii

Xin trân trọng tặng chap này cho những bạn ở trên nha! Hạp bì bót đây í lộn, con gờ rác tu lấy sẵn, hihi! Còn bây giờ đọc truyện nào!

~~~~Trên đường~~~~

Nhìn thấp thoáng có bóng dáng của 2 người con trai đang đỡ 1 cô gái. Đó là ba Minh, Minh và Anna. Ông hiệu phó khẽ nhăn mặt quay qua nhìn Minh nói:

_Con có chắc là nó có chia khoá không? - ông

_Có chứ! Con hứa luôn! - Minh nói

_Vậy thì được! - ông cười gian

_Nhưng sao ba lại làm vậy? - Minh thắc mắc

_Cũng tại bà ấy thôi, đã bỏ rơi ta đi lấy người khác. Còn ta thì lại phải lấy mẹ con. Đứa cháu xinh đẹp này tiếc thay bị liên lụy - ông nhìn Anna

Đứng trước 1 cánh cửa lạ. Nó được sơn màu đen huyền bí, được khoá chặt kĩ càng làm cho nó tăng thêm phần ma mị. Ông nháy mắt ra hiệu với Minh, cậu hiểu ý liền đỡ Anna qua mình cho ông lục soát. Bỗng nhiên có tiếng động đây, cả 2 giật mình nhìn thấy...

~~~~Cổng học viện~~~~

Yên hót ha hót hải chạy vào trường, mặt nhăn nhó như khi ăn ớt. Vừa thở hồng hộc vừa nói:

_Thôi rồi! Tự nhiên để quên tập chi không biết nữa! - Yên

Chạy vào lớp, mò tay xuống học bàn tìm kiếm. 1 lúc sau, cuốn tập đã được tìm thấy. Yên thở phào nhẹ nhõm, mắt khẽ lướt qua lớp. Ủa, sao kì kì á ta! Yên khẽ bước đến bàn của Anna và Kin. Trên ghế của cô là 1 cái cặp màu tím, kiểu dáng rất đặc biệt. Nhìn ngược nhìn xuôi thế nào thì nó cũng ra là cái cặp của cậu ấy, sao lại để ở đây nhỉ? Anna có bao giờ đăng trí tới mức độ này đâu? Hay là lại có chuyện gì nữa rồi? Yên bắt đầu cảm thấy sốt ruột. Móc trong túi cái điện thoại ra, ấn vài cái, áp vào tai. Nhưng đáp lại chỉ là âm thanh quen thuộc: "Tít... Tít... Tít...". Hậm hực cúp máy, chạy vội ra khỏi trường, hướng về biệt thự Chocolate.

~~~~Biệt thự Chocolate~~~~

Cả đám, mỗi người 1 việc, không ai chạm đến ai. Người thì lướt face, người thì selfie, người thì xem TV, người thì ăn vặt,... bla bla, nói chung là dài lắm, kể không có nổi. Đang yên đang lành thì chuông nhà kêu âm ỉ, làm mọi người giật mình muốn rớt tim ra ngoài. Và đương nhiên, người được cử ra ngoài không ai khác đó chính là Toby. "Két", cửa mở ra, Toby thò cái mặt chăm chăm ra ngoài. Thì thấy 1 cô gái có mái tóc đen mọc lại đỏ đang lo lắng nhìn. Yên vội vã nói:

_Anh Thiên ơi, Như đâu rồi ạ? - Yên

_Ủa, em kiếm Như sao? Nó có nói là ở lại trường 1 chút, hình như là có chuyện gì đó! - Toby thần nhiên nói

_Vậy sao em không thấy bạn ấy ở trường, lại còn quên cặp nữa! - Yên chìa cái cặp của Anna ra trước mặt Toby

_Hả? - Toby la to

~~~~Trở lại học viện~~~~

"Bụp", Minh buông tay mình ra. 1 dáng người nhanh như chớp đứng dậy, mắt nhìn ông hiệu phó và cậu. Ánh mắt đó làm cả 2 khẽ rùng mình lo sợ. Người đó phúi phúi áo, khẽ nói:

_Đồ SMLT - người đó nói

_ Là gì? Mà s... sao lại dậy được thế? - ông hiệu phó đực mặt

_ Là sờ mó lung tung chứ gì? Hay muốn gọi là biến thái? - Anna nhìn ông

Phải, Anna đẩy mọi người! Khi ông hiệu phó tính chạm vào túi váy của cô, thì cô liền bật dậy đẩy ông ra và hất luôn cái tay của Minh. Anna nói tiếp:

_ Ông muốn "vật đó" để làm gì? - Anna nghiêm giọng

_ Hừ, sao ta phải nói! - ông hừ mạnh

_ Vậy thì... "Tách"! - Anna khẽ búng tay

Ông hiệu phó nhìn qua. Tại sao lại như vậy chứ? Ông tròn trắng mắt nhìn về phía trước.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Cả đám đang tụ tập ở ghế salon nghe Yên kể hết mọi chuyện. Sandy vỗ tay 1 cái, nói:

_ Hay là... - Sandy ngập ngừng

_ Gì? Ái biết gì hả? Nói nghe coi! - cả đám nhìn Sandy

_ À... Quên rồi! - Sandy thả 1 câu gây tức tối

Mọi người nghe xong, mặt đen xì. Sau đó bỏ luôn chị Sandy đang vừa gãi đầu vừa cười lấy lòng. Yuki chống tay vào cằm, nói:

_ Vậy thì sao được nhỉ? - Yuki

_ Em sẽ đi tìm! - Kin đứng dậy

_ Bộ thích lặp lại chuyện cũ hả? Đi kiếm đã đời, về thì người ta ở nhà, cũng như không! - Rain và Gin nói

Tất cả gật gù, coi bộ cũng đúng đấy chứ! Anh nghe xong thì bình tĩnh hơn, ngồi lại xuống ghế. Lại tiếp tục dùng cái IQ lâu ngày bị đóng bụi ra suy cái mà nghĩ, như truyện Conan ấy! Nhưng mãi tận nửa tiếng sau cũng chả có động tĩnh gì. Bỗng nhiên, cả đám thờ dài cùng lúc. Anna ơi! Sao mà em/ cậu làm mọi người phải lo lắng hoài thế?

Chap hơi ngắn, mọi người thông cảm. Và mình đã bù chap vào cuối tuần theo đúng lời hứa rồi nha! Kì này cũng tặng câu hỏi mini nà!

Câu hỏi: Minh có ác hay không?

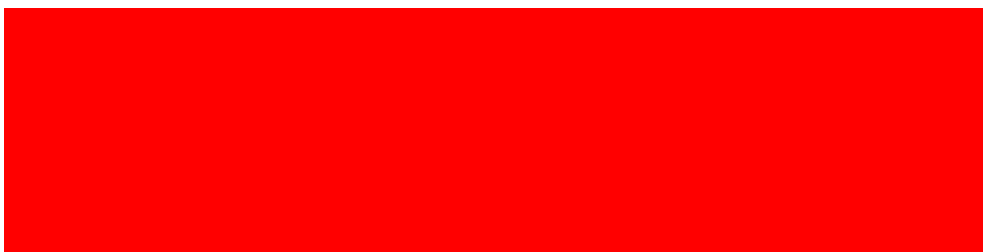
Không giới hạn số người đoán đúng nhé! Cố lên!

Còn giờ thì... Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Lật Mặt

Danh sách những bạn đoán trúng nè! Những bạn nào mik comment hình nháy mắt là đúng, còn những bạn mik comment mặt cười là sai nhé! Gồm có:

_Bạn Nỉss Nguyen/ss |_Bạn Duyên Luru

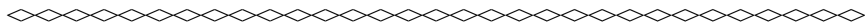
_Bạn Lý Quế Phương |_Bạn Tuyền Kuppi

_Bạn Nam Cung Triều Nhan |_Bạn Yến Nhi Hoàng Trần

_Bạn Đặng Tú Quyên |_Bạn Bích Hạnh

_Bạn Nương Tiên |_Bạn Phạm Tran

Tg ta xin trân cái mà trọng tặng cái chap số 77 này cho các bạn được nêu tên ở trên. Sướng quá ta ơi! Còn giờ thì đọc thôi!

~~~Học viện~~~

Ông bâng hoàng nhìn người đứng trước mặt, mắt mở to hết cỡ, miệng cứ giật giật liên tục. Anna đặt tay mình lên vai người kia, khẽ cười, nhìn ông với ánh mắt kì lạ. Có bạn nào đoán ra cái người mà ông hiệu phó hoảng hốt, cũng như là người mà Anna đặt tay lên vai không? Nếu muốn biết thì hãy đón xem tình tiết tiếp theo của truyện nhé! Hihi! Cô nói:

_Sao im lặng thế nhỉ? Chẳng phải đây là con ông sao? - Anna cười

_... - ông im lặng

_Ba à! - Minh nhìn ông, có ý khuyên nhủ

_Hừ! - ông bực mình

Minh thấy vậy thì càng buồn lòng hơn, sao lại không nói ra chứ! Chỉ là kẻ thôi mà, nhưng ba lại hừ mạnh. Thật là khó chịu quá đi. Anna nhìn cậu rồi nhìn ba cậu, nói:

_1 là kẻ ra hết, 2 là con ông sẽ bị phạt thay ông! - Anna đe Minh xuống

_... Tôi kẻ! - ông nhìn vậy thôi chứ thương con mình lắm

_Tôi làm vậy là vì... Tôi yêu Hằng (Tg: Tên của di á!), nhưng cô ấy lại theo Thanh (Tg: Dượng í!). Ủ, chính tôi là người gây ra tai nạn cho Thanh đấy! Tôi chỉ muốn giành lại người tôi yêu, thế không được sao? Với lại "vật báu" đó là cái gì, tôi rất muốn biết! - ông nói to

"Bụp", có 1 cái gì đó rớt xuống, cả 3 đều giật mình nhìn ra phía sau. Chính là di tụi nó đang hoảng hốt nhìn ông Bình - ba Minh đến nỗi rớt cái xấp hồ sơ. Ông Bình cũng chẳng khác gì, nói lắp bắp:

_S... sao Hằng lại... về đây? - ông Bình

_T... tôi... - di im lặng

Tranh thủ lúc đó, cô nhanh tay kéo Minh ra xa. Làm cậu giật cả mình, vùng vẫy làm Anna càng khó khăn hơn. Tức quá, nhéo 1 phát vào eo làm Minh đau rồi lết cho lẹ. Thấy chỗ này cũng xa rồi, liền buông tay cậu ra, nói:

_Anh ngu từ nhỏ hay từ trong bụng mẹ luôn vậy? Phải để cho 2 người có thời gian nói chuyện riêng chứ! - Anna búng trán Minh

_Ui da! Anh biết rồi, biết rồi! Làm quá hà cô nương! - Minh xoa cái trán bị búng đỏ tấy lên

Nhìn vẻ mặt anh làm cô không thể nào không cười được, liền ôm bụng cười sằng sặc. Minh đã nhăn rồi, thấy Anna cười cậu còn nhăn dữ thần hơn. À thôi, 2 anh chị này giành đất diễn của di Hằng với ông Bình này! Trả lại, mau lên!

~~~Ở chỗ di Hằng và ông Bình~~~

Cả 2 đều chìm vào im lặng. Ông Bình khẽ nói:

_Hằng... nghe hết rồi à! - ông Bình hỏi

_Um! - di Hằng gật đầu

_Vậy... - ông Bình nhìn di Hằng

_Xin lỗi, nhưng tôi không yêu anh, tôi chỉ yêu anh Thanh mà thôi! Với lại, không được làm hại cháu gái tôi! - di khẳng định

_Biết thế nào em cũng nói vậy mà! - ông Bình buồn hẳn xuống

_Anh muốn biết "vật đó" lắm chứ gì? Đi theo tôi! Như! - di ra lệnh cho Anna đi theo

Tất cả đã đứng trước căn phòng hồi nãy, di cầm chìa khoá tra vào. "Cạch", cửa mở ra, di bật đèn lên. Cả căn phòng sáng bừng. 2 cha con nhà Minh đứng há hốc miệng. Mọi người biết có gì ở trong không nè! Để Tg kể cho nghe nhé! Đó là...

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Cả đám vẫn còn ngồi ở ghế salon, mặt vẫn cứ nghiêm trọng hoá lên. Nói chung, mấy bạn cứ tưởng tượng hình ảnh 1 chú monkey đang ăn ổi, mặt chú thế nào, mấy bạn ấy như thế đấy! Cho nó dễ hơn hen! Kín đập bàn đứng dậy, nói to:

_Không đi kiếm, vậy chúng ta ngồi yên ở đây làm gì? - Kin cau có

_Em cũng thấy vậy! - Yên cũng nói theo

_Nhưng không có manh mối sao mà kiếm! - Sandy nói

_... - tất cả im lặng

_Thì cặp cậu ấy ở trường đúng không? Chúng ta cứ kiếm ở đó trước đi! - Sunny nói

_Lâu lâu mới thấy em thông minh 1 lần! - Rain nhìn Sunny ngưỡng mộ

Chỉ lờ mờ ảnh như muốn nói câu: "Ý nói tui ngu phải không?", làm Rain mặt tím tái cả ra. Sau đó mọi người vội vàng vàng đi ăn nhà hàng, í lộn đi đến học viện mới đúng. Te he *cười toe toét*.

Komen mina-san, thầy cô giao bài nhiều quá nên không có thời gian rảnh để đăng chap. Mọi người xem đỡ nha, mình sẽ cố gắng tranh thủ đăng thêm cho nhen! Và kì này cũng có 1 câu hỏi chẳng liên quan tới chap này!

Câu hỏi: Nam, bạn trai chị Yên đâu mất tiêu rồi ta? Có ai giúp chị Yên kiếm ảnh không? Tha hồ cho trí tưởng tượng bay bổng nhe!

Không giới hạn số người trả lời, càng bá đạo càng tốt nha! Ahhihi - câu cười thân thuộc

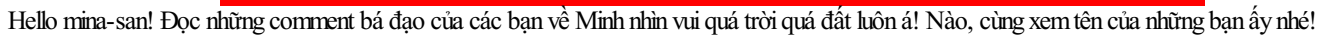
Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Vậy Là Xong Xuôi Rồi Nhé!

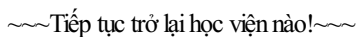

Bạn Hoàng Thiên Bằng

Mình sẽ không đưa ra đáp án đâu nha, còn nếu tò mò quá thì..... ta cũng sẽ không nói! Muaaha! À thôi, đọc truyện đi!

P/S: Sao ít người comment thế? Ta bị tổn thương nặng nề!

Vừa đậu xe là cả đám phòng như bay vào học viện. Chạy khắp nơi, cuối cùng thì thấy cô với Minh đang thập thò nhìn cái gì đó. Kín bắt đầu cúi lên rồi đây! Cần thận nha anh Minh, chúc anh lên đường bình an *thấp nhang*. Sandy lại sắp sửa nức nở chạy lại nói to:

_Như ơi!!! - Sandy chạy như bay lại

Vì mở cửa xong là cô lại xách Minh như thú cưng ra ngoài, nên giờ phải chui rúc thế đấy! Anna nghe có người gọi tên mình thì hết hồn nhìn ra sau, Minh cũng vậy. Sau khi thấy thì lại giật bắn người, cả 2 ra hiệu im lặng cùng lúc. Sandy liền bùm miệng tiến khe khẽ đến, hỏi nhỏ vào tai cô:

Có chuyện gì hả Như? - Sandy nhìn Anna

Nhìn đi! - Anna chỉ tay

Cả đám nhìn theo hướng tay của cô thì thấy di Hăng và ông Bình đang đứng nói chuyện. Mặc dù chưa hiểu lắm nhưng cũng ngó theo phong trào. À bỏ qua mấy đũa nhiều chuyện này và trở lại 2 người kia đi nha!

~~~~~Dì Hằng và ông Bình~~~~~

T... tôi thật sự xin lỗi vì đã làm vậy với Thanh! - ông ngập ngừng nói

... Giờ xin lỗi thì cũng muộn màng quá rồi! Ông trả Thanh lại cho tôi đi! - dì Hằng nắm áo của ông lay mạnh

Những giọt nước mắt chan hoà ở 2 gò má của di, còn ông chỉ im lặng không thể nói được gì. Vì ông biết, đó là lỗi của mình, giờ có nói gì nữa thì kết quả cũng chẳng thay đổi được gì.

Căn phòng - cái mà di gọi là "vật đó", rất quan trọng đối với di chính là những kỉ vật. Đúng, căn phòng chứa đựng những đồ dùng về di Hằng và dương Thanh như: cái ly mà cả 2 cùng uống chung từ lúc còn đi học, bức tranh dương Thanh vẽ di Hằng, con gấu bông hình chú mèo màu cam do chính tay di làm tặng dương nhân ngày valentine,... Vẫn còn rất nhiều thứ khác được trang trí bắt mắt khắp phòng. Với những người khác thì cho đây là những món đồ tầm thường nhưng di thì không. Vì nó còn có thêm tình cảm của di và dương trong đó, rất quý báu.

Khi đã đỡ hơn, dì buông ông Bình ra, nói:

Nói thật là tôi muốn giết chết anh mới thôi, nhưng tại sao lại không làm được vậy? - di để tay lên trán

... Tôi.. - ông

Dù sao chúng ta cũng từng là bạn thân mà nhỉ? - dì cười nhạt

Hồi đó, cả 3 là nhóm bạn thân hay chơi chung với nhau. Nhưng 1 năm sau, di và dượng bắt đầu hẹn hò với nhau, để lại ông Bình bơ vơ với tình cảm đơn phương. Ghen tuông quá mức, ông đã sa ngã vào con đường xấu xa, sai trái và làm nên chuyện vô cùng tội lỗi. Đó là chính mình đã tông xe vào dượng, còn cười hả hê nữa. Đúng là vì tình yêu mà con người hoá điên mà! Di vén tóc lên, nói tiếp:

Thôi! Giờ đồ lỗi cho nhau thì không có lợi ích gì cả. Thù hằn một mối lắm! Chúng ta vẫn là bạn chứ? - di chìa tay ra trước mặt ông Bình, miệng cười tươi vậy thôi chứ mắt đỏ hoe à!

Hàng tha lỗi cho tôi là tôi vui lắm rồi! Tôi không có tư cách để làm ban đầu! - ông Bình nhen ngào

_Này, không làm bạn là chết với tui! - di đe dọa

Nghe vậy thì ông liền vội vàng bắt tay đi. Di Hằng nói giận là giận vậy thôi, chứ cũng chẳng giữ lâu đâu! Cả 2 nhìn nhau cười tươi, giống như quay ngược thời gian về lúc cả 3 chơi chung vậy!

~~~~Ồ 1 cái xó nào đó~~~~

_Ôi, di đúng là tốt quá trời! - Sunny

_Nào giờ tui toàn đọc truyện trên mạng, giờ được thấy tận mắt thích quá trời! Ha chị Vy? - Anna mơ mộng 1 chút

_Umk, umk! - Yuki mắt lấp lánh nhìn 2 người kia

_Sao em im lặng thế Ái? - Gin quay qua hỏi Sandy

Gin bất ngờ, Sandy đang cầm chiếc khăn tay lau nước mắt. Hình như chị ấy nhập tâm quá rồi thì phải ấy! Toby thì nhìn Yuki, khẽ ngáp nhẹ do buồn ngủ. Anh Rain nhà ta do... à... ừm... đi đó đó rồi! Í, đừng hiểu nhầm tội em nó lắm, em nói ảnh đi vệ sinh á! Hi hi! Mà ngó hoài cũng chán, mấy thằng con trai lòi kéo nhau đi ra chỗ khác nói chuyện. Nhưng anh Minh vẫn ở lại ngó ba cậu. Bỗng nhiên tiếng điện thoại của Yuki vang lên làm cụt hứng người xem. Chị ấy nghe máy:

_Alo! - Yuki hơi gặng giọng

_...

_Thật sao? - Yuki mắt mở to

_...

_Được được chứ! Tò đến ngay! - Yuki cúp máy

Anna thấy Yuki mừng rỡ ra mặt, hơi tò mò hỏi:

_Chuyện gì vậy chị Vy? - Anna thắc mắc

_Đi theo chị sẽ biết! Nhanh lên nào! - Yuki nắm tay Anna kéo đi

Yuki lôi Anna đi đâu thế? Ai đoán đúng tặng chap nhé!

Vậy thôi, hết có gì để nói rồi! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Ôi! Mừng Quá!

_____

Bạn Đặng Tú Quyên (bạn í được vinh danh 5 lần rồi đó!)

_Bạn Nguyễn Trinh

Bạn Nam Cung Triều Nhan

_Ha ha! Thắng rồi, thắng rồi nhé! - Rain cười hóp hóp

Làm đi làm đi! - Rain le lười

Ông chủ cần gì ạ? - Gìn nhãn trán

Ê? Không, không được, không làm đâu! Mất mặt nam nhi! - Gìn tái mặt lác đầu nguầy nguầy

Này!... - Gìn nhìn người đó

Yuki cứ nắm tay Anna chạy hoài làm cô tò mò muốn chết mà mệt quá nói không nổi. Còn chị kia thì nở nụ cười tươi rói, không biết là mình đã kéo người còn lại chạy bộ gần 2 cây số. Do chân đã rụng rời, cô liền rời tay Yuki ngồi thụp xuống đất, nhả nhỏ nói:

Ồ ha, chi quên mất cái xe! - Yuki cười tươi

Chị gọi xe taxi đi! Chứ như vậy sao em chạy được? - Anna chỉ vào chân mình

Xe vừa tới là cả 2 leo vào trong ngay, Yuki nói với bác tài:

~~~~~Chạy được nửa đường~~~~~

Anna quay qua hỏi Yuki:

_Em muốn biết quá à! Kể em nghe đi! - Anna khẽ nhủ mày

_Cứ từ từ thì cháo nó mới nhừ! - Yuki vẫn không chịu nói

Cô nhăn mặt, miệng chu ra giận dữ. Cứ thế cả 2 lại im lặng cho tới khi đến nơi. À quên, Yuki còn móc điện thoại ra nhắn tin cho ai thì phải. Điểm đến chính là...

~~~Bệnh viện nhà Yuki~~~

Ủa, sao lại tới bệnh viện? Anna thắc mắc. Không lẽ có ai bị thương hay là... Cô để cho trí tưởng tượng bay xa quá mức quy định. Khẽ tái mặt, lo lắng hỏi:

_S... sao lại tới đây hả chị Vy? - Anna giựt tay áo Yuki

_Đừng lo, không có ai bị thương đâu, mà là chuyện khác - Yuki nhìn thấu nỗi lo của Anna, khẽ dừng lại xoa đầu cô

Cả 2 đứng trước căn phòng thuộc loại V.I.P cao cấp. Từ đâu có 1 vị bác sĩ nhanh nhẹn bước đến, ông ta là người quen của chị Yuki. Cung kính cuối đầu, ông nói:

_Dạ, thưa tiểu thư! Ông ấy đã bình phục, chỉ cần không vận động mạnh khoảng 1 tuần sẽ hết! - ông nghiêm nghị

_Được, ta hiểu rồi! Người cứ làm việc của mình đi! - Yuki phát tay

_Chị bảo là không có ai bị thương cơ mà? - Anna lờm Yuki

_Em vào xem thử rồi biết! - Yuki cười tươi đẩy Anna đến trước cửa

Tự dưng người cô truyền đến con sợ hãi, lòng bàn tay đã đầy mồ hôi từ lúc nào. Khẽ nhắm mắt, thở hắt, rồi nắm lấy cái nắm cửa, vận nhẹ. Sau đó bước chậm chậm vào trong. Yuki nhìn thấy vậy liền phì cười, xem ra cô nhóc này thuộc dạng không thích bệnh viện cho lắm rồi! Anna sau 1 hồi chật vật cũng đã vào phòng, liếc mắt nhìn người đang nằm trên giường. Bất ngờ! Đó là 2 từ duy nhất để tả tâm trạng của cô lúc này. Dụi mắt nhiều lần, đến nỗi rất cả mắt mới chịu thôi. Đó là 1 người thanh niên trạc tuổi dì, khuôn mặt anh tuấn, mái tóc đen tuyền, nhìn rất trẻ trung. Vâng, không ai khác chính là dương Thanh. Dương nhìn Anna mỉm cười triu mến, nói:

_Khánh Như, con đã lớn thế này rồi sao? Con càng lớn càng xinh đẹp! - dương cười

_D... dương! C... con đi... đang mơ phải k... không? - Anna lắp bắp

_Đây là thật! - Yuki đặt tay lên vai Anna

Nhanh như chớp, cô bay tới ôm dương thật chặt, ngỡ như nếu buông ra thì người đó sẽ biến mất vậy. Dương Thanh vuốt tóc Anna, mắt nhìn vói về hiền từ, âu yếm. Ôi! Hạnh phúc quá! Con cảm ơn ông Trời đã đưa dương trở về với con (Tg: Ta làm thì có!). Miệng cô nở nụ cười tươi rói. Yuki đang đứng nhìn thì bị dương vẫy tay kêu đến. Khi đến rồi thì chị ấy bị lôi vào ôm chung luôn. Ngoài cửa có 1 người đang thấy khó chịu. Ai đấy? Toby chứ ai nữa! Anh được Yuki nhắn tin kêu đến đây, mừng thì cũng mừng, nhưng thấy bạn gái bị người khác ôm thì rất là bực.

_È hèm! - Toby khoanh tay bước vào

_Anh Thiên! - Anna nhìn Toby

_Qua đây! - Toby nắm tay Yuki kéo đi

_Oái oái, từ từ đã anh! - Yuki la làng

Cả 2 đi khuất thì Anna và dương nhìn nhau cười gian. Ara ara, ghen rồi! Cô nhìn dương hỏi:

_Dương tỉnh khi nào vậy? - Anna

_Mới này thôi! - dương

_Dương ngủ lâu thật đấy! Có biết bao nhiêu chuyện xảy ra làm con đau cả đầu! - Anna giận dữ, mắt hơi đỏ

_Thôi nào! Dương đâu có lỗi! - dương cười huề

_Mà lỗi tại định mệnh! - Anna gờn

Thế là 1 trận cười ầm ầm diễn ra, may là phòng này cách âm chứ không là bị mất vốn rồi! Sau đó Anna lược sơ qua những chuyện trong lúc dương

sống thực vật. Khi kể xong thì dượng ầm ỉ đòi về nhưng cô không cho, nói là phải ở đây dưỡng sức. Dượng Thanh dĩ nhiên là mạnh hơn rồi! Chỉ vài phút năn nỉ là được cho ngay. Đúng lúc đó Yuki và Toby bước vào, mặt chị ấy đỏ chét luôn. Khả khả! 2 người này mờ ám đây! Cả 3 đưa dượng về biệt thự Chocolate, cái này là ý muốn của Anna, nói là: "Càng đông càng vui".

~~~~Học viện~~~~

Di cùng ông Bình ra ngoài, nhìn cái đám chơi chơi kia té ngã ngựa vì bắt ngờ, cười 1 cái. Còn đám con trai kia vẫn ngồi ù lì ở ngoài không biết gì. Bỗng nhiên di lên tiếng:

_Như đâu rồi tụi con? - di nhìn xung quanh

_Ồ ha! Bà đâu rồi ta? - Yên xoay ngang xoay dọc

_Hức hức, tại mình lo ngó, để Như biến mất tiêu mà không biết gì! - Sandy lại rung rung

_Dạ, nín dùm con, ngáp trường giờ! - Sunny trêu chọc trấn an

Sandy giận dữ la Sunny xối xả như gà xối mỡ làm tai chị ấy lùng bùng. Minh nói tiếp:

_Vy cũng không thấy đâu! - Minh nói làm đám kia thêm hoảng hốt

Lúc trước là chỉ có Anna thôi mà giờ cộng thêm Yuki nữa, không lo mới lạ. Cả đám cuống quýt cả lên. Kéo nhau chạy ra chỗ tụi hấn thì thấy 1 cảnh tượng so hot.

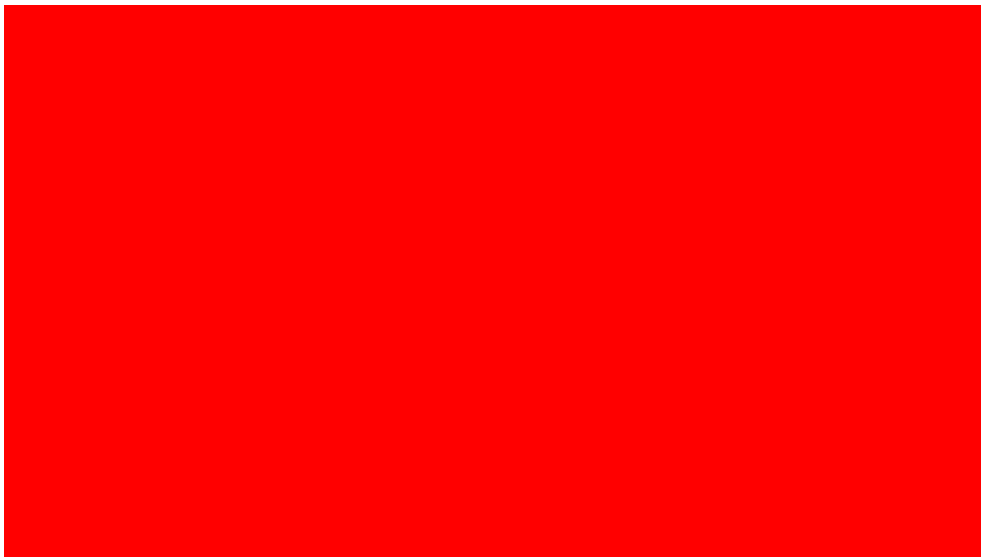
Cảnh đó là gì ế? Hãy nhanh tay trả lời nhé! Không giới hạn số lượng. Cũng giống câu của anh Nam, càng bựa càng tốt.

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Omg!!!

Cái tên chap thật độc đáo và truyện cũng độc đáo chẳng kém!

Và cũng có người duy nhất đoán gần chính xác nhất chính là... Tớ Là Ngư!

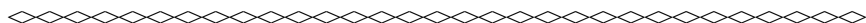
May mắn ta ơi! Cho 1 tràng pháo... chân nào! Ề hèm, liên miên quá, đọc truyện nhen!

Cảnh báo nho nhỏ:

_Khúc đầu chap sẽ có 1 chút ề hèm, à ừm... có thể gọi là *đỏ mặt* hơi kì nhệ...

_Các bạn nữ nên chuẩn bị khăn giấy hoặc túi nước biển để coi chừng sốc quá, mất máu đấy!

_Dòng này á hả? Không có gì đâu, viết cho nó dài chap ra thôi à! À, ta cũng phải lấy khăn giấy đây! Bye! *vẫy tay*

Cả đám tròn trắng con mắt nhìn khung cảnh phía trước. Mọi người mặt đỏ như trái gấc chín nhìn ấy ấy! Chớ tưởng vậy! À, vậy chút chần không có sao đâu nhì? Hi hi! Nói chung là sợ mấy bạn không nhìn rõ nên tặng thêm cái kính cận nà! Lau cho kĩ rồi xem nhá!

~~~~~Chỗ Kin, Rain và Gin~~~~~

Gin ngại ngần tiến đến người ấy ấy, mặt cúi gằm, nói nhỏ:

_Này! - Gin đầu muốn bốc khói

_Hừm? - có ai đoán ra anh ấy chưa? Gọi ý nhỏ, tóc nâu nà! (Tg: Ahii~, anh Kin chứ à! Bật bài Số nhọ lên nghe cho vui nha!)

_À... Ồ... - Gin gãi đầu

_Nói đi, nói đi! - Rain hùa theo nói to

Ảnh lờm Rain 1 cái chấy lửa rồi quay sang nhìn bạn Kin đang cất điện thoại vào túi. Chân tay bần rần, run quá trời quá đất. Anh nhìn cậu bạn mình, trong đầu tự hỏi rằng: "Hôm nay nó bị bệnh hả ta? Tội nghiệp thật!". Gin ngược mắt nhìn thẳng vào Kin, nói:

_Anh yêu em! Ngay từ giây phút đầu tiên là anh đã bị em hớp hồn rồi! Làm bạn gái anh nhé! - Gin nói "hoi" to (Tg: Á há há, xin lỗi ta nhịn cười không có nổi!)

_... - Kin hoá đá

Câu đó ngoài Kin và Rain thì mấy bạn kia cũng vừa vắn nghe được. Sandy mặt đỏ nhất đám và đồng thời hoá tượng nhanh nhất. Sunny dụi mắt liên tục xem đây có phải sự thật không. Còn Minh đã ngất xỉu từ lâu rồi, lấy gì mà nhìn nữa! Bạn Rain nhà ta vẫn chưa biết sự có mặt của những cá thể khác, thúc tay vào người Gin, cười nói:

_Được, tốt nha! - Rain hớn hờ

Nhưng cú thúc tay ấy tưởng chừng như vô hại mà thật ra là có hại. Lúc đó, người Gin khẽ đẩy ra trước, do thăng bằng không ổn định nên người ảnh lảo lư rồi ngã luôn ra trước. Cầm khăn lên sẵn đi, vì sợ xịt máu mũi lau không kịp nhe! Mà Kin thì đang ở đằng trước Gin. Vậy ta suy ra theo toán học, bạn Gin đã... đã... đã... ôm Kin, 1 cái ôm vô cùng romantic. Còn nữa nhá! Mặt Gin sát hần vào mặt Kin, và môi ảnh chạm vào... vào... vào... má Kin! OMG! Cái cảnh này giống như bạn gái tình tứ với bạn trai.

"Phụt!" Sân trường hơi ướt thì phải, còn tô thêm màu đỏ nữa chứ! Uầy uầy, khoan đã, có mùi máu hay sao á! Chết chưa, Sunny thấy cảnh đó, máu mũi trào ra hàng loạt luôn, à, còn có sự góp sức của chị Sandy nữa! Ahii~~~~

Rain sững người nhìn 2 thằng bạn, mình chỉ tính giỡn 1 chút thôi mà. Vậy là 2 người này có tình cảm thật hả trời! Ảnh là người thù phạm gây ra chuyện này mà còn nói thể hả trời! Bỏ tay!

Kin sốc! SỐC NẶNG LUÔN! Làm thế nào Cái tên chap thật độc đáo và truyện cũng độc đáo chẳng kém!

Và cũng có người duy nhất đoán gần chính xác nhất chính là... Tớ Là Ngư!

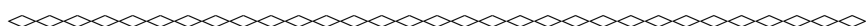
May mắn ta oi! Cho 1 tràng pháo... chân nào! È hèm, liên miên quá, đọc truyện nhen!

Cảnh báo nhỏ nhỏ:

_Khúc đầu chap sẽ có 1 chút è hèm, à ừm... có thể gọi là *đỏ mặt* hơi kì nhẹ...

_Các bạn nữ nên chuẩn bị khăn giấy hoặc túi nước biển để coi chừng sốc quá, mắt máu đấy!

_Dòng này á hả? Không có gì đâu, viết cho nó dài chap ra thôi à! À, ta cũng phải lấy khăn giấy đây! Bye! *vẫy tay*

Cả đám tròn trắng con mắt nhìn khung cảnh phía trước. Mọi người mặt đỏ như trái gấc chín nhìn ấy ấy! Chớ tưởng vậy! À, vậy chút chần không có sao đâu nhì? Hi hi! Nói chung là sợ mấy bạn không nhìn rõ nên tặng thêm cái kính cận nà! Lau cho kĩ rồi xem nhá!

~~~~~Chỗ Kin, Rain và Gin~~~~~

Gin ngại ngần tiến đến người ấy ấy, mặt cúi gằm, nói nhỏ:

_Này! - Gin đầu muốn bốc khói

_Hừm? - có ai đoán ra anh ấy chưa? Gọi ý nhỏ, tóc nâu nà! (Tg: Ahihi~, anh Kin chứ à! Bật bài Số nhọ lên nghe cho vui nha!)

_À... Ồ... - Gin gãi đầu

_Nói đi, nói đi! - Rain hùa theo nói to

Ảnh lương Rain 1 cái cháy lửa rồi quay sang nhìn bạn Kin đang cất điện thoại vào túi. Chân tay bủn rủn, run quá trời quá đất. Anh nhìn cậu bạn mình, trong đầu tự hỏi rằng: "Hôm nay nó bị bệnh hả ta? Tội nghiệp thật!". Gin ngược mắt nhìn thẳng vào Kin, nói:

_Anh yêu em! Ngay từ giây phút đầu tiên là anh đã bị em hớp hồn rồi! Làm bạn gái anh nhé! - Gin nói "hoi" to (Tg: Á há há, xin lỗi ta nhện cười không có nôi!)

_... - Kin hoá đá

Câu đó ngoài Kin và Rain thì mấy bạn kia cũng vừa vắn nghe được. Sandy mặt đỏ nhất đám và đồng thời hoá tượng nhanh nhất. Sunny dụi mắt liên tục xem đây có phải sự thật không. Còn Minh đã ngất xỉu từ lâu rồi, lấy gì mà nhìn nữa! Bạn Rain nhà ta vẫn chưa biết sự có mặt của những cá thể khác, thúc tay vào người Gin, cười nói:

_Được, tốt nha! - Rain hấn hờ

Nhưng cú thúc tay ấy tưởng chừng như vô hại mà thật ra là có hại. Lúc đó, người Gin khẽ đẩy ra trước, do thăng bằng không ổn định nên người ảnh lảo lư rồi ngã luôn ra trước. Cầm khăn lên sẵn đi, vì sợ xịt máu mũi lau không kịp nhe! Mà Kin thì đang ở đằng trước Gin. Vậy ta suy ra theo toán học, bạn Gin đã... đã... đã... ôm Kin, 1 cái ôm vô cùng romantic. Còn nữa nhá! Mặt Gin sát hấn vào mặt Kin, và môi ảnh chạm vào... vào... vào... má Kin! OMG! Cái cảnh này giống như bạn gái tình tứ với bạn trai.

"Phụt!" Sân trường hơi ướt thì phải, con tồ thêm màu đỏ nữa chứ! Ủy ầy, khoan đã, có mùi máu hay sao á! Chết chưa, Sunny thấy cảnh đó, máu mũi trào ra hàng loạt luôn, à, còn có sự góp sức của chị Sandy nữa! Ahihi~~~~

Rain sững người nhìn 2 thằng bạn, mình chỉ tính giỡn 1 chút thôi mà. Hay là 2 người này có tình cảm thật hả trời! Ảnh là người thủ phạm gây ra chuyện này mà còn nói vậy hả trời! Bó tay!

Kin sốc! SỐC NẶNG LUÔN! Làm thế nào có đưa con trai hôn vào má mình được! Trời ơi! Làm ơn hãy tẩy não con đi! Để vậy chắc con sống cũng không được mà chết cũng không xong quá! Như ơi, cứu anh đi!

Gin mắt tròn tròng trắng, mắt bà nó cái tròng đen rồi. Mặt ảnh như con ma luôn, hồn đã lìa khỏi xác từ lúc nào.

~~~~5 phút chậm chậm bò qua~~~~

Tất cả dường như đã tỉnh táo, liền buông nhau ra ngay và lập tức. Sandy chạy như bay lại ôm chầm lấy Gin, khóc lầy khóc đẽ:

_Hu hu, anh đừng rời bỏ em mà quen Phong nha! Đừng là Yaoi mà! - Sandy lay tay Gin

Tụi hấn bất ngờ vì sự có mặt của mấy đứa kia, do nãy cái đám đó im lặng quá, sao biết được! Gin hoảng hồn dỗ nín Sandy, miệng cười huê mà cái mặt nhăn nhúm, tái mét. Sunny như cái xác không hồn bước đến gần Rain, khều ảnh nói:

_Em sốc quá! - Sunny ngã luôn vào người Rain

Minh đã được bạn gái xinh đẹp, dễ thương, lương thiện, tốt bụng... (Minh: Stop!) à quên, tên là Anh Đào Nhỏ truyền máu kịp thời nên tỉnh táo rồi. Và ảnh tiến đến trước mặt bạn Kin, mặt vẫn như tượng đó, 2 tay đặt lên vai lắc như uống thuốc lắc luôn vậy á! Và nói rằng:

_Phong theo Cường, vậy là bỏ Như à! Cô ấy mà buồn là CẬU chết với tôi! - Minh giận dữ

Nói chung là cả đám đứa nào cũng sốc hết, đơn giản vậy thôi!

~~~~Biệt thự Chocolate~~~~

Đưa dượng về phòng xong, trước khi đi, Anna nghiêng đầu hỏi:

_Dượng có đói không? Dượng thích món gì để con nấu! - Anna cười nhẹ

_À, dượng muốn ăn cháo gà quá! - dượng xoa bụng nói

_Vâng, sẽ có ngay! - Anna cuối chào rồi xuống lầu

Yuki và Toby ngồi dưới phòng khách, mặt Yuki tới tận lúc này vẫn chưa hết đỏ, miệng thì bặm chặt lại với nhau. Đầu óc rối loạn cả lên. Toby thì ngồi thong thả, khác hẳn với Yuki, tay đặt lên môi mình, cười (Tg: Nói vậy là hiểu rồi he!). Cô đi xuống thấy cả 2 liền nói:

_ Chắc anh với chị cũng đói nhỉ? Ăn cháo gà nhé! - Anna cười

_ Được thôi! - Toby tán thành

Cũng nhờ Anna mà không gian xung quanh bớt im lặng hơn, Yuki thầm cảm ơn. Sau khi cô vào bếp thì mọi thứ lại trở về như cũ. Toby nhìn Yuki đang im lặng khép nép mà bật cười, lấy tay kéo cô nàng tới sát mình rồi ôm chặt như con gấu bông. Mặt chị mới nguôi đi 1 chút thì đã nóng hơn gấp đôi. Yuki lắp bắp nói:

_ Lỡ... N... Như ra thì sao! - giọng nói Yuki như chú cún con, rất dễ thương làm Toby mỉm cười

_ Dù sao chúng ta cũng sắp kết hôn rồi mà! Hay là... Em muốn hủy? - Toby đưa miếng sát vào tai Yuki thì thầm

Hơi nhột tai nhưng câu nói đó đã kích thẳng vào tâm tư của Yuki, làm chị ấy bối rối lên tiếng, câu chữ rời rạc:

_ Muốn... dĩ nhiên... chứ gì? - Yuki nhắm tịt mắt lại để không bị Toby quyến rũ

Cả 2 như thế cũng lâu. Bỗng nhiên có tiếng "È hèm" vang lên. 2 người buông nhau ra, nhìn qua thì thấy Anna cầm tô cháo nóng hổi, mắt thì dán chặt vào 2 bạn kia. Bước lại gần, cô cười nói:

_ 2 anh chị làm trên phòng mình chẳng phải tốt hơn là ngồi đây sao? Mà dù sao, em cũng được xem cảnh lãng mạn giống trong anime là vui rồi! A~ muốn có cháu bé quá đi! - Anna ghé

_ Anh em ta giống nhau nhỉ? - Toby nhìn Anna

_ Chứ sao nữa! - Anna nháy mắt

_ 2 cái người này! - Yuki mắc cỡ

_ Em đem cháo lên cho đựng đây! Nếu đói thì xuống bếp, em có để sẵn rồi đó! Ăn lấy sức để làm cho tốt nhen! - Anna vọt luôn lên lầu

Toby vỗ tay chào, còn Yuki cả người đỏ bừng. Cái gì mà làm chứ? Ch... chưa có kết hôn mà! Vội lại... mình cũng có 1 chút muốn! Yuki như có khối bay ra 2 bên tai. Toby nhìn mà phì cười, khoác vai cô nàng đứng dậy, tiến vào bếp ăn, chứ ngồi đó đối mặt với mèo làm gì?

~~~~Phòng đựng~~~~

_ Cốc, cốc, cốc! - Anna dùng 1 tay gõ cửa

_ Vào đi! - đựng lên tiếng (Tg: Y chang di luôn!)

Anna đẩy cửa vào, trên tay là tô cháo thơm ngon nóng hổi, khối bốc nghi ngút làm người ta thấy thèm thuồng. Đựng thì nằm trên giường, tay đang lướt điện thoại. Đặt tô cháo lên bàn, cô tiến lại gần đựng Thanh lấy cái điện thoại, cất vào túi mình rồi nói:

_ Chơi điện tử hại mắt lắm, đựng ăn đi! - Anna nói

Đựng nhìn đĩa cháo mà mình xem như con ruot bằng ánh mắt hiền từ. Nó luôn luôn quan tâm người khác 1 cách chu đáo nhất có thể, làm ai cũng ấm lòng. Anna nhìn đựng ăn, cười nhẹ rồi nói:

_ Chuyện đựng tình, dĩ chưa biết gì hết! Có muốn 1 bắt ngờ không? - Anna ánh mắt gian tà

_ Chu choa, ok liền! Kế hoạch sao nào! - đựng Thanh nhìn cứ tưởng là bạn Anna không

_ Vậy nè!... - Anna quơ tay múa chân loạn xạ

Sau đó cả 2 đồng ý. Và sắp tới chúng ta lại có thêm 1 bắt ngờ nữa đây! Không biết nó là gì ta?

Kì này không có câu hỏi gì hết tron á! Mà cho bầu cử nhen!

Các bạn có muốn Anna biết chuyện giữa Gin với Kin hay không?

1. Có, phải biết chứ! Cho nó vui!

2. Không, tội anh Kin lắm! Không cần biết làm gì!

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Sau Tất Cả, 2 Người Đã Trở Về Với Nhau!

Sau tất cả, bài hát này cũng hay đấy chứ! Lấy nó làm tên luôn cho vui! Và số đông các bạn đồng tình với:

_ Số 1

Vì thế nên mình sẽ viết theo ý kiến trên nhá! Hihi! *cười cho vui chứ chẳng vui*

~~~Học viện Gold Rainbow~~~

(Tg: Nhắc cho mọi người nhớ tên truyện)

Trời cũng sắp tối rồi, cả đám dắt nhau về nhà chứ ở đó làm gì? Cẩm trại à! May mắn là chuyện anh Gin với Kin đi của tụi nó không biết, do không chạy ra ngó như cái đám nhiều chuyện kia nên giờ tâm tình bình thường. Còn nữa, dì rủ ông Bình về nhà ăn cơm chung cho vui. Túm cái dép lại là tất cả đang trên đường hướng về nhà Anna. 2 anh chàng hot nhất đám thì cách xa nhau tới 2 mét, không liếc nửa cái nữa là!

~~~Biệt thự Chocolate~~~

Anna sau khi nói chuyện với dượng xong thì ra ngoài. Chạm ngay mặt của cặp đôi uyên ương kia, cô nhìn cả 2 với ánh mắt gian gian, nói:

_Sao rồi? - Anna nói rất có ý tứ

_Sao là sao gì? Chị đi trước à! - Yuki rút ngay, còn ở lại là mặt đỏ y chang quả cà chua mất

Cô cười phì, Toby thì nhìn bóng dáng cô vợ sắp cưới mà thấy ảm áp. Trong mắt Toby lúc này, khung cảnh chỉ toàn là 1 màu "hường" (Tg: Hường men lì, hương mạnh mẽ, hương muôn năm!). Anna kéo Toby lại nói nhỏ.

_Chúng ta tạo 1 món quà bất ngờ!... - Anna nói

Toby cảm giác cái lỗ tai mình nhột nhột sao á! Nhưng ráng nín lại mà lắng nghe. Xong xuôi, 2 bạn này đập tay nhau tán thành. Đấy! Lôi kéo thêm 1 thành viên vào hội. Tài năng của chị Anna thật là siêu việt.

Ở dưới nhà có tiếng mở cửa, rồi 1 đồng âm thanh hỗn tạp bay đến. Đó chính là cái đám chơi chơi kia về đó! Gặp Yuki ngồi ở sofa, Yên chạy lại nói:

_Trời! Chị làm em hết hồn! Thì ra chị lén trốn về nhà á hả? - Yên chống nạnh

_Hử? À... ờ, chị xin lỗi! - Yuki nói

_Mọi người về đông đủ rồi à? - Anna bước xuống cầu thang

Kin nhìn thấy Anna liền sợ hãi quay lưng lại, mồ hôi mồ kê nhễ nhại trên trán. Anh run toàn thân như cái máy, khẽ bước chân tính chuồn về nhưng bị cô nhìn thấy, liền cười xuê xoa như không có gì xảy ra. Anna nhủ mày nhìn cử chỉ của Kin mà thắc mắc vô cùng. Cùng lúc đó, Toby đi xuống cười nói:

_À thôi, Như đi nấu cơm đi, nhìn mặt là biết chưa bỏ gì vào bụng rồi nè! - Toby

_Ồ ừm, được thôi! - Anna xoay người tiến vào bếp

~~~~Sau khi ăn xong~~~~

Anna đến trước mặt Toby và Yuki phang 1 câu vô cùng phũ phàng:

_Anh chị dọn dẹp cho sạch sẽ nhé! Còn mấy bạn đi theo tui! - Anna đi lên lầu

2 anh chị kia hoá tượng thạch cao rồi! Kín bước theo mà lòng bồn chồn lo lắng: "Cô ấy có biết chuyện đó chưa vậy?". Mấy chị nhà ta trừ cô ra thì đang rất là tò mò á!

~~~~Phòng của dượng~~~~

Đứng trước cửa phòng, cô nói:

_Di nhắm mắt lại đi! - Anna cười

_Ừ umk! -di nhắm mắt

Anna đẩy di vào phòng rồi đóng cửa lại, đứng cười tươi làm mấy con mắt kia chả hiểu cái mô tê gì hết. Sandy hỏi:

_Chuyện gì thế? - Sandy thắc mắc

_Sẽ biết ngay thôi! - Anna bí mật

~~~~Khung cảnh lãng mạn đây! (Mình sẽ kể theo lời của di Hằng nhé!)~~~~

Cháu tôi nói tôi hãy nhắm mắt lại, tôi làm theo rồi bỗng có ai đẩy tôi. Khẽ hé mắt ra, khung cảnh xung quanh tối om không chút ánh sáng, thật khiến người ta khó hiểu. Tôi đưa tay mò mẫm tìm công tắc đèn, bật lên. Cả căn phòng như sáng bừng, thì ra đây chỉ là 1 căn phòng ngủ bình thường thôi mà, vậy nó kêu tôi vào đây làm gì? Chắc là có gì đó mờ ám đây! Phải đi tìm thử mới được.

Tự nhiên trong vô thức, chân tôi bước từng bước 1 đến gần cái giường. Tay thì cầm cái mền kéo mạnh ra. Đôi mắt tôi tròn xoe thì nhìn thấy người ấy, người mà tôi hằng nhớ mong, trông chờ suốt bấy lâu nay. Anh ấy nhìn tôi và cười, nụ cười ấm áp đã làm tôi xao xuyến. "1 giọt, 2 giọt" cứ thế khuôn mặt tôi ướt đẫm, miệng thì mấp máy câu chữ rời rạc. Thanh bước xuống giường, dùng tay anh ấy đưa lên mặt tôi lau đi những giọt nước mắt ấy và nói:

_Anh đã về rồi! Đừng khóc nữa nhé! - Thanh nói

_Em nhớ anh lắm Thanh à! - tôi ôm chầm lấy Thanh mà khóc

Không phải tôi khóc vì đau lòng mà là vì quá hạnh phúc, không thể nào thốt nên lời. Anh ấy đưa tay vuốt tóc tôi, tay còn lại thì giữ chặt eo tôi an ủi. Sau khi tôi nín bót, liền hỏi nhưng do khóc nhiều nên giọng tôi đứt quãng suốt:

_Sao... a... anh... a... - tôi ấp úng

_Bệnh tình anh chuyển biến tốt, mới về nhà chiều nay. Cũng nhờ bé Như giúp đỡ nên anh mới về đây gặp em này! - Thanh nhìn tôi âu yếm

_V... vậy a... anh hứa... là... đừng rời... x... xa em nhé! - tôi đưa đôi mắt long lanh nhìn anh ấy

_Umk, anh hứa! - anh ấy nói

Thế là cả 2 chúng tôi đắm chìm trong cái ôm ngọt ngào. Tôi tranh thủ thưởng thức cái mùi hương quen thuộc này, đã bấy lâu lãng quên. Anh ấy đặt cằm lên đầu tôi, hơi thở nhẹ nhàng vương trên mái tóc làm tôi hơi ngứa. Nhưng tôi không quan tâm, anh ấy đã về với tôi là tôi vui lắm rồi!

~~~~Hết cảnh~~~~

Anna cứ khúc khích cười mãi làm Sunny bực tức nói:

_Mò! Nói ra đi Như, tò mò quá! - Sunny

_Từ từ đã, 1... 2... 3! - Anna đếm

Đúng lúc đó, di và dượng khoác tay nhau bước ra khỏi phòng. 2 chị kia há hốc miệng như không thể nào tin được. Sau đó liền bay đến ôm dượng nói:

_Tụi con nhớ dượng quá à! - Sandy và Sunny đồng thanh

_Dượng cũng nhớ tội con nữa! - dưỡng Thanh xoa đầu 2 đứa

_Nhỏ này, bày đặt bắt ngờ nữa ta! - dì nói với Anna

_Hi hi! Vậy nó mới vui, đúng không dưỡng? - Anna ngây thơ nói

Dưỡng gật đầu đồng tình. Tội hán mặc dù chưa hiểu rõ lắm nhưng nghe loáng thoáng thì biết được đó là dưỡng của tội nó thôi. Đang ầm ập thế này thì...

_Được lắm! Đoàn tụ trên đây hết mà bỏ tui/ chị/ anh nha! - Yên, Yuki, Toby nói

Còn ông Bình thì đang ở phía sau 3 người đó, mắt mở to như không thể tin được. Cả 3 người bạn già bay đến ôm chặt nhau:

_Nhớ quá! - cả 3 đồng thanh

Cô ra hiệu cho mấy người còn lại đi xuống phòng khách ngồi, để trả không gian tươi đẹp cho 3 người bạn tâm sự.

~~~~Phòng khách~~~~

Vừa ngồi xuống là cô đã hỏi liền:

_Phong! - Anna kêu

_Hả, Như kêu gì thế? - Kin lấp bắp

_Phong đang có chuyện giấu tui đúng không? - Anna khề nhiu mày

_Ồ hơ! Làm gì có! - Kin chối bay

_Phong造谣 đó Như, chuyện là vậy nè! - Yên nói

Xin lỗi vì tuần trước bận học bù đầu bù cổ nên không đăng được.

Anna có gửi lời nhắn nè!

"Những bạn chọn số 1 nha, một tội tui có làm huê thì sẽ không cho xem cảnh romantic ná! Chỉ cho những bạn chọn số 2 thôi! Ahihi!"

Chọn nhé!

1. Yên kể hết ra cho Anna nghe.

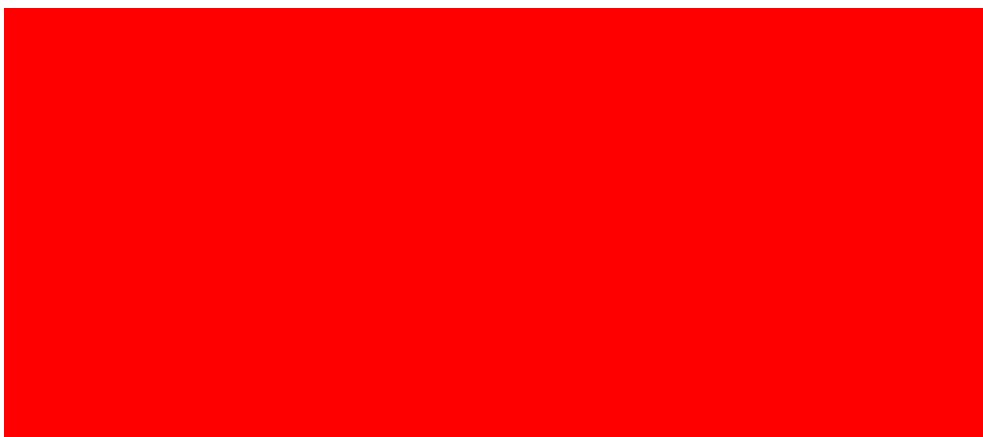
2. Yên sẽ không kể cho Anna, mà dùng cái đó để chọc Kin cho vui.

Hết rồi! Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Tin Động Trời!

È hèm, cuối cùng cũng đã có kết quả cuộc bầu chọn. Số đồng là...

_Số 2! Yeah!

Minh sẽ viết theo trên nha! Cùng đọc truyện nào!

Tất cả mọi người đều cười gian, chỉ có mình anh Kin nhà ta là mồ hôi mồ kê nhễ nhại, đổ ròng ròng. Yên đương nhiên là thấy cử chỉ ấy, ánh mắt có chút mờ ám. Còn Anna thì rất là tò mò nha, úp úp mở mở hoài khó chịu quá à! Liền nóng lòng hỏi:

_Là gì kể nhanh đi! - Anna thọt thẳng vào tim đen của Kin

_È hèm, chuyện là... Phong vì lo cho Như nên kiếm Như điên cuồng luôn á! Hậu tạ cho cậu ấy đi chứ! - Yên thúc cùi chỏ vào người Anna

Mấy đứa kia như rút từ trên mây xuống, thất vọng náo nức. Còn Kin thì mừng thầm trong lòng, tính cảm ơn Yên thì cô nàng nói nhỏ vào tai: "Đừng lo, tui sẽ dùng cái này để uy hiếp cậu, cứ chờ đi!". Câu nói ấy làm anh hoá đá tập 2. Cô mặt hồng hồng, vờ quay mặt đi nói:

_Ừa, tui tui có phải couple đâu mà hậu tạ? - Anna nhăm nhăm lại

Cô hết hồn, mình vừa nói gì vậy? Tại sao mình lại nói thế chứ! Ngoài Minh ra thì ai cũng ngệt mặt ra hết. Trái tim anh như vỡ vụn ra thành từng mảnh: "Vậy là cô ấy không chấp nhận mình sao?". Vừa bị ú tim một lần đã vậy con đội thêm gáo nước lạnh nữa chứ! Sandy lấp bắp:

_Như n... nói vậy là sao? - Sandy bàng hoàng

Kin tự dưng đứng bật dậy rồi chạy đi mất. Anna không chần chừ liền đuổi theo. Minh nhìn bóng lưng 2 đứa nhóc này thở dài: "Coi bộ phải cố gắng hơn nữa rồi Phong à!". Sunny chẳng hiểu cái quái gì đang xảy ra ở đây nữa. Chị ấy đứng dậy vỗ đầu bức tóc nói to:

_CÓ AI NÓI CHO TÔI BIẾT CÓ CHUYỆN GÌ ĐANG XẢY RA Ở ĐÂY KHÔNG? - Sunny thờ phỉ phò

_Bình tĩnh nào em! - Rain bay qua đỡ bạn gái mình ngồi ngay ngắn lại và trấn an

Các bạn ấy chỉ ngồi im lặng ở đó, chờ đợi 1 kết quả tốt lành nào đó...

~~~~Kin với Anna~~~~

Ngoài đường gió to, làm tung bay mái tóc màu tím và át cả tiếng kêu gào của cô gái kia. Chàng trai thì chẳng quan tâm tới, vẫn tiếp tục chạy, cứ như nếu ngừng chạy thì sẽ chết vậy. Đau ư? Hơn thế! Buồn ư? Còn hơn thế nữa! Cứ nghĩ nếu người mình yêu nói với người khác rằng chúng ta không phải là người yêu của nhau thì sẽ thấy như thế nào? Khoé mắt tự động rơi 1 giọt lệ, tan biến vào làn gió. Đây là lần thứ mấy anh khóc vì cô rồi? Sao em lại không yêu anh chứ? Lẽ nào anh không tốt, lẽ nào anh không xứng đáng? Anh đã làm mọi thứ nhưng em vẫn chẳng hướng mắt về anh là sao? HẢ?

Bên phía cô gái, do chạy vội nên cô chưa kịp mang giày, đôi chân trần đã dần đỏ hỏn lên vì chạy nhiều, gần như mất dấu anh. Nhưng Anna đây nào từ bỏ, dùng hết tốc lực để theo cho bằng được. Bỗng dừng lòng chân chân trái nhói lên 1 cái, chắc là có cái gì đâm vào rồi. Cô cảm thấy chân mình uoan uột, khề nhìn xuống. Máu, máu đầy chân, chảy rất nhiều. Nó khiến người khác nhìn thấy là sợ hãi. Anna cô không để ý đến nó nữa, vẫn tiếp tục chạy mặc cho máu chảy. Tâm trí và trái tim cô chỉ hướng về 1 người mà thôi! Đó là Kin, mãi mãi như thế!

2 bạn này sẽ diễn biến thế nào đây? Kì này không có hỏi đáp hay bình chọn nhen! Hãy đón xem chap sau nhé!

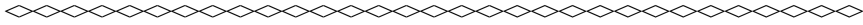
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Cơ Hội Lần Nữa!

Hóng quá rồi phải không? Đọc đi nào!

~~~~~

Do có 1 chút trục trặc nên cảnh Anna và Kin sẽ không công chiếu cho khán giả xem. Xin chia buồn! Nhưng ta sẽ tóm tắt lại sơ sơ cho, khỏi lo!

Anna đuổi kịp Kin và cả 2 nói chuyện, lát sau thì huề. Cô do mất máu nên đã ngất và được anh đưa đến bệnh viện. Thế thôi!

~~~~~

"Nhu ơi, đừng bị gì nhé!" Kin đan 2 tay vào nhau rồi tựa cằm lên, mắt nhắm chặt lại cầu nguyện. Cũng tại mình mà cô ấy bị thương, tại mình! Anh lo đến nỗi quên gọi điện thoại báo tin cho cả đám nên chẳng ai hay biết gì. "Ting!", 1 vị bác sĩ lớn tuổi chỉnh lại trang phục bước ra, Kin vội đứng dậy hỏi:

_Cô ấy có sao không bác sĩ? - trán Kin đã lấm tấm mồ hôi

_Không sao, chỉ mất máu nhưng không nhiều lắm! Cậu nên chăm sóc vợ mình chu đáo hơn! - vị bác sĩ cười hiền từ

Nói xong, bác ấy liền bỏ đi, để lại khuôn mặt thoáng hồng hồng của anh chàng nhà ta. "Mình cũng muốn Nhu là vợ mình nữa!" Kin khẽ lẩm nhẩm rồi mỉm cười. Bước chân thoăn thoắt vào phòng bệnh, trên giường là cô gái với mái tóc tím sẫm đang ngồi nghe 1 bài nhạc không lời nhẹ nhàng. Khung cảnh ấy làm tim Kin càng thêm xốn xao. Anh tiến đến ôm chầm cô, khiến cô hơi bất ngờ nhưng cũng choàng tay ôm lại. Anna nói:

_Sao thế? Chỉ bị thương nhẹ thôi mà! - Anna buông Kin ra và cười

_Đối với Nhu là nhẹ nhưng Phong đau lắm đấy! - Kin nắm tay Anna

_Rồi rồi! Nhu muốn về được không? Trong đây chán quá! - Anna làm nũng

_Ok, nếu Nhu không chê Phong nghèo thì leo lên lưng Phong đèo! - Kin quay lưng, hơi cúi xuống để Anna trèo lên

Ở hành lang bệnh viện, có 1 chàng trai đang công 1 cô gái, miệng thì cười hạnh phúc. Cô nàng kia thì 2 tay choàng qua cổ anh ta, mắt sát mặt, mắt nhắm hưởng thụ. Trai gái nhìn đều ganh tị, đặc biệt là FA. Nhưng anh chị ấy không hay đâu, bận chìm vào khung cảnh màu "hương" của riêng họ rồi!

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

Cả đám vẫn đang ngồi ở ghế salon thì Kin công Anna tiến vào. Sandy và Sunny bay đến, người nói người phụ họa:

_Chờ ôi! Tình cảm ghê ta! - Sunny đá đều

_Ờ thì sao? - Anna lườm lại

_Mồ, 2 người bỏ tui! - Sandy nũng

_Đâu có đâu! - Anna ra hiệu cho Kin đưa mình xuống

Do hơi bất cẩn nên khi chạm đất lỡ đụng vào vết thương, chân này Anna khẽ nhăn lại nhưng sau đó thì biến mất như chưa từng tồn tại. Hành động đó sao không lọt qua mắt anh được, liền dịu dàng dìu công chúa của mình. Rain khoác vai Gin bước đến nói:

_Xem ra tụi này mới bị bỏ rơi! - Rain và Gin

_Ôi! Thương mà! - 2 chị kia liền xúm đến dỗ dành

Vì khung cảnh hiện tại sẽ làm cho dân FA GATO nên ta sẽ lướt qua phần này nhá!

~~~~Tối~~~~

Sau khi ăn cơm xong, Anna nói to:

_ Mọi người ơi! Xem phim không? - Anna

_ Có chứ! Mà phim gì vậy? - Toby hỏi

_ "Maaa" - Anna làm mặt rùng rợn

Sandy nghe thấy liền ôm chặt cứng... Yuki, để lại cái mặt đen như đất nồi của Gin. Mấy người còn lại thì cười như con khùng. Cuối cùng, do có vài cá thể sợ ma nên đã chuyển qua xem phim tình cảm. Mấy bạn biết phim gì không? À quên, không nói thì sao mà biết được nhỉ? Đó chính là phim: "Người thừa kế - The Heirs" của Hàn Quốc, diễn viên gồm có Lee Min-ho, Park Shin-hye, Kim Woo-bin, Kim Ji-won,... (Tg: Cần gì thì liên hệ Google-sama ạ!).

Xem chừng 5 tập thì tất cả ngủ lăn quay, đầu người này tựa vai người kia ra 1 cái đội hình rất ư là chuẩn và đẹp. Từ xem phim mà thành tiệc ngủ, chuyển đổi nhanh như gió vậy. À thôi, ta cũng ngủ đây! Bye!

~~~~Sáng~~~~

Kin khẽ hé mắt vì sự chói chang của ánh nắng mặt trời, liếc ngang thì nhìn thấy bóng dáng bé nhỏ đang say ngủ bên cạnh mình, lòng dâng lên 1 cổ ả ảm áp. Đang rộng vòng tay ôm cô gái ấy vào lòng tận hưởng mùi hương ấy, quỳn rũ đến ghiền rồi! Anna khẽ cựa mình rồi rúc vào ôm Kin ngủ tiếp, làm anh khẽ bật cười vì sự dễ thương này. Ông trời ơi! Làm ơn cho thời gian trôi nhanh chút để con cưới cô công chúa của đời con đi! Để vậy sợ bị người khác giành lắm a~

Anna tận hưởng cảm giác ngọt ngào khi ôm Kin, thật ra cô dậy cũng khá lâu rồi, nhưng nằm đây chơi ả mà! Oa! Người anh thật là mềm và êm nha, cứ như gấu bông vậy á! Cô đưa tay chạm vào bụng anh mà chột chột, làm Kin nhột quá trời! Kéo cô nằng ra, trừng mắt nhìn và nói:

_ Ầy da! Phong không phải đồ chơi nhá! - Kin lườm Anna, người đang tùm tùm cười

_ Như xin lỗi mà, tại người Phong mềm, ôm thích quá! - Anna giờ chiêu làm nũng

_ Haiz... - Phong thờ dài ngao ngán, mình đã từ người biến thành gấu bông mất rồi sao?

_ Thôi, chúng ta đi thay đồng phục rồi xuống kêu tụi heo này dậy, cho nó nướng chút đi! - Anna đứng dậy, kéo Kin đứng theo

_ Umk! - Kin bế Anna theo đúng style công chúa làm nằng mặt hồng lên

Sau đó, cả đám cùng nhau sánh bước tới trường bằng cách đi xe đạp - ý tưởng của Sunny, nói là bảo vệ môi trường chứ thật ra là tạo cơ hội cho mấy cặp đôi cơ! Quên không nói, Nam vẫn đang là bạn trai Yên nhá! Nhưng vì Anna không thích Nam cho lắm nên các bạn sẽ không thấy Nam nhiều lắm đâu! Yên thì đạp xe 1 mình, dẫn đầu binh đoàn. Không nói thế nào học viện cũng sẽ sốc lắm cho mà coi!

Chap này được tặng riêng cho couple Anna x Kin nhá! Vì những chap sau sẽ đưa những couple kia lên, không nó nói ta thiên vị mất!

Bài vờ như chất đồng nhưng ta vẫn cố gắng dành thời gian để đăng chap đây! Comment khen ta cái nào! Không khen là ta buồn, mà ta buồn là khỏi viết nữa luôn đây! À, làm nhầm nhiều quá rồi! Đến phần khác, câu hỏi bình chọn.

Câu hỏi:

Ngoài couple Anna x Kin ra, bạn thích couple nào? Sẵn tiện xếp hạng thử nhen!

1. Sandy x Gin

2. Sunny x Rain

3. Toby x Yuki

4. Nam x Yên (Tg: Ta ủng hộ cặp này, sợ bị mọi người bỏ rơi lắm a~)

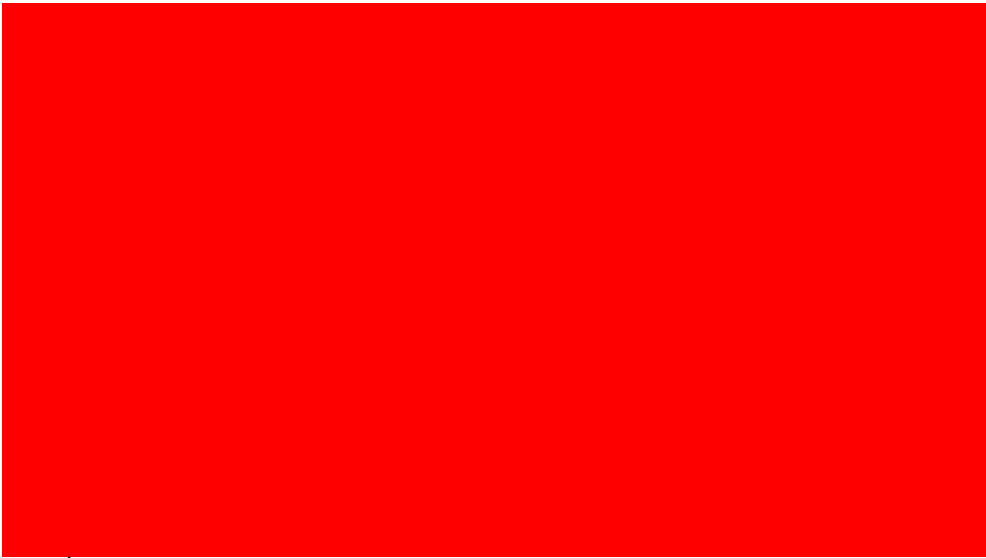
Cặp nào thắng sẽ được làm couple chính trong 1 thời gian nhé! Cố lên nào!

Hãy đón xem chap sau nhé!

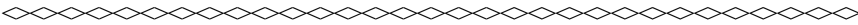
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Nói Chuyện

Khoảng vài chap nữa sẽ có kết quả nhé! Còn lúc này thì đọc truyện hen!

Cũng khoảng cỡ 20 phút thì cả đám đến nơi, vừa đến cổng thì thấy bóng dáng của 1 người các bạn sẽ không thích nhưng vẫn phải nói. Đó chính là bạn Nam ấy, hình như đang đứng chờ ai đó. Yên phi xuống, tay kéo xe đạp chạy đến gần Nam cười nói:

_Anh đợi lâu không? - Yên lo lắng

_À, anh mới tới ấy mà, đừng lo! - Nam xoa đầu Yên

Cảm thấy khó chịu, Nam quay ra sau thì thấy cả đám đang nhìn trôn trôn mình đến ngượng. Còn mắt chạm mắt với bạn gái cũ nữa chứ, haiz. À mà khoan, sao thấy có mấy tia điện xẹt qua đây vậy nhỉ? Yên nhìn Nam rồi nhìn mọi người, khẽ thở dài toan kéo Nam vào thì bị giữ lại. Nam nhìn thẳng vào mắt cả đám, nói:

_Cho tôi xin lỗi vì đã tổn thương Như, thấy cô ấy hạnh phúc tôi cũng đỡ phần nào. Tôi chỉ mong là các bạn nhận lời xin lỗi của tôi chứ không mong rằng sẽ được tha tội. Vậy thôi, mình vào đi Yên! - Nam nói xong rồi cầm tay Yên

_Tôi chấp nhận lời xin lỗi! - Anna lên tiếng

Cả 2 người đang đi kia bỗng đứng khựng lại, rồi quay đầu qua nhìn. Anna nghiêm túc nói tiếp:

_Nhưng nếu cậu mà làm Yên buồn thì đừng mong tụi tôi nhìn mặt! - Anna bước xuống xe, phui phui cái váy

Nam khẽ gật đầu cảm ơn, cùng Yên bước vào trong. Sandy nhảy phốc xuống xe 1 cái làm Gin giật mình, nói:

_Được không? - Sandy hỏi

Anna không nói gì chỉ kéo nhẹ áo Kin, anh hiểu ý liền xuống xe rồi bước vào trường với cô. Mấy người còn lại đành nhún vai, cũng vào trong nốt.

~~~~Trong lớp học~~~~

Học sinh đang chăm chú nghe giảng, chỉ là hầu như thôi, còn lại không chắc. Bỗng dưng, trên loa thông báo:

_Xin mời em Như và em Phong lên phòng hiệu trưởng có việc!

Anna và Kin trong đầu đầy chấm hỏi, thắc mắc là đi có việc gì mà phải kêu thế này nhỉ. Nhưng thôi kệ, lên trên là hết thắc mắc thôi! Cả 2 chào thầy rồi tiến đến phòng hiệu trưởng.

~~~~Phòng hiệu trưởng~~~~

Hiện tại Anna và Kin đang ngồi ở ghế salon, đối diện là di tụi nó đang cầm tách trà nhâm nhi. Kin lên tiếng, lễ phép hỏi:

_Cô kêu tụi con đến đây có việc gì ạ? - Kin nhìn di

Như mọi hôm, cả đám vừa đến trường thì thấy đông đảo các bạn học sinh chụm vào cái bảng thông báo của trường, người thì vẽ mặt hớn hờ, vừa chỉ chỗ vừa xì xào với nhau. Còn những người thì lại ra vẻ là chẳng quan tâm nhưng lại vờ liếc mắt nhìn 1 cái mới chịu. Yuki ngo ngác hỏi:

_ Chuyện gì mà đông vậy nhĩ? - Yuki nhìn cái đám chen chúc nhau để xem kia nói

_ Chị hỏi em, em biết hỏi ai? - Anna hơi nhăn mặt nói

_ Thôi thôi, tôi xem là biết ngay, nói cũng chẳng được gì! - Sandy kéo kéo tay áo Anna nói

Cả đám tiến đến, loay hoay mãi mà không thể nào vào được. Toby liền hắng giọng, những người khác thấy thế liền tiếc nuối tách ra 2 bên để mọi người vào được. Đó là 1 cái poster, có hàng chữ in to đùng, gây chú ý nhất: "Lễ hội Mùa Hè - Summer Festival", xung quanh trang trí thêm bóng bay, ông mặt trời,... Phía dưới ghi thêm vài dòng chữ, đại loại như:

_ Vé vào cửa miễn phí, mỗi người chỉ được dẫn thêm nhiều nhất 1 người thân vào.

_ Gồm có: hội thao, cuộc thi tìm kiếm tài năng, quầy hàng, khu trò chơi...

_ Các bạn vào vòng chung kết sẽ được tặng vé free vào live show đặc biệt.

_ Mọi thắc mắc xin liên hệ cô hiệu trưởng (Hàng).

Sandy và Sunny mắt sáng như sao, mừng rỡ nhảy tung tung. À, do 2 chị này rất ưa là đám mê mấy cái lễ hội như vậy nè! Thành ra mừng quá trớn. Thế mà họ lại quên mất dòng chữ ở hàng cuối cùng: "Cặp đôi nào thắng sẽ được làm idol của trường". Không không, Toby với Yuki thấy vậy chứ! Yuki khẽ huých tay Toby, nói nhỏ:

_ Mình nên tham gia không? - Yuki vẫn nhìn vào tấm poster

_ Em muốn thì anh chiều! - Toby nựng má bạn gái kiêm vợ sắp cưới của mình

Anna và Kin thì ý tứ nhìn nhau, trò chuyện bằng mắt cơ đấy! Còn 2 ông kia thì bị 2 chị ấy xách vèo lên lớp mất tiêu rồi!

~~~~Trên lớp~~~~

Cô chủ nhiệm đang sinh hoạt về chủ đề nóng bỏng nhất, mà cái đó ai cũng biết rồi nhĩ! Hiện tại, lớp đang chọn ra couple nào sẽ đi thi. Đương nhiên mấy đứa thường thường sao mà có cửa, ai cũng bầu chọn cho mấy couple chính không à! Đa số là chọn Anna x Kin, vì thấy couple này cứ như bước ra từ anime lãng mạn vậy. Thế mà Anna lại cười hiền, nắm tay Kin đứng dậy nói:

_ Xin lỗi vì làm cho các bạn và cô phải thất vọng, 2 đứa tụi em không tham gia được ạ! - Anna lễ phép nói

Cả lớp tròn mắt, couple này mà không thi có mà đứng bết. Cô nhìn Sandy, cô bạn đang ngỡ ngàng vì câu nói của mình, tặng cho nó 1 cái xoa đầu ủng hộ rồi nói vào tai bạn ấy: "Cô lên nhé! Mình biết là cậu muốn thi mà!". Sau đó, Anna về lại chỗ ngồi, nói chuyện gì đó với Kin để lại gương mặt bờm ngợ của Sandy. Gin thấy bạn gái mình thất thần thì khẽ hỏi:

_ Em sao vậy? - Gin để tay lên trán Sandy

_ A, à không có gì! - Sandy khẽ đỏ mặt vì hành động của Gin

Cuối cùng, lớp chọn ra 4 cặp để tham gia cuộc thi. Đó chính là:

+ Sandy x Gin (Ái x Cường)

+ Sunny x Rain (Ân x Long)

+ Toby x Yuki (Thiên x Vy)

+ Nam x Yên

Rốt cuộc là ai sẽ thắng đây, thật là tò mò quá đi! Không khí dường như đã nóng lên rồi đó nha!

Vậy là chị Anna chọn cho Sandy x Gin, giờ tất cả đều được chọn rồi nhá! Còn ai thắng thì không biết! Mọi người cứ tiếp tục bầu chọn đi nhá! Sẵn thông báo tình hình luôn

Toby x Yuki đang dẫn đầu, sau đó là Sunny x Rain, tiếp là Sandy x Gin, còn Nam x Yên lại đứng bết rồi!

Các bạn có thể chọn hết cũng được nhá! Ai đó hãy ủng hộ cho Nam x Yên đi, tụi cặp đó quá đi!

Hãy đón xem chap sau nhé!

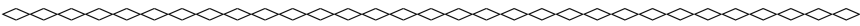
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Đã Bắt Đầu Gay Cấn Rồi Đây!

Cuộc bình chọn cũng đang căng thẳng không kém gì chap này nhỉ? Đừng chần chừ mà đọc ngay nào!

Do rất đông thí sinh tham gia, cho nên bên nhà trường đã mở thêm vòng loại để giảm bớt. Có 1 vòng, thi về nấu ăn, thiết kế, cũng có thể là vòng thi về trí thức. Và ngày mai là ngày bắt đầu vòng đầu tiên cũng là vòng cuối cùng. Các cô nàng và các chàng nhà ta thì có căng thẳng 1 chút, nhưng do cái tật háo thắng đã đánh bại tất cả. Cùng xem các anh chị luyện tập sao nhé!

~~~Biệt thự Chocolate~~~

"Ding dong!" - tiếng chuông cửa vang lên đều đặn

_Tới ngay! - 1 giọng nói vọng tới

"Két!", cửa mở ra, trước mặt Anna là Nam và Yên. Yên thì cười cười, đưa tay chữ V ý chào, còn Nam thì hơi ngại khi chạm mặt cô, dù sao mình cũng là người làm người ta tổn thương mà! Còn Anna tươi tắn mời cả 2 vào, cứ như là chẳng nhớ gì về quá khứ vậy. Vừa đi cô vừa hỏi:

_Sao cậu tới đây vậy? - Anna dẫn đầu

_À, tại nhớ cậu quá mà! - Yên bay đến ôm cánh tay Anna

_Xạo, đứng ra là 2 người phải ở nhà luyện tập để chuẩn bị cho ngày mai chứ! Tui đoán không làm thế nào cậu qua đây là nhờ giúp nè! - Anna đem hết tâm tư thầm kín trong lòng Yên phơi bày ra ánh sáng hết

_Hi hi, đúng là bạn lâu năm có khác! - Yên lấy tay còn lại gỡ đầu, cười

3 người vào trong phòng khách thì chẳng thấy bóng dáng ai, trống trơn. Nam nhìn xung quanh rồi hỏi:

_Ủa, những người kia đâu? - Nam

_Trên phòng á! Cặp nào cặp nấy ru rú ở trên, còn Phong thì đi mua đồ rồi! - Anna đưa tay về salon mời 2 bạn kia ngồi

Mới nhắc tào tháo là tào tháo xuất hiện liền (Kin: *lườm*/ Tg: Ahaha, cứ xem tiếp đi mọi người). Kin 2 tay khệ nệ mấy bao đồ. Anna thấy vậy liền chạy lại giúp, cả 2 cùng đem cất vào bếp. Sau đó đi ra ngoài tiếp khách.

_Rồi! Muốn nhờ gì? - Anna đặt cằm lên tay mình hỏi

_Cho biết đề đi! - Yên đưa đôi mắt lấp lánh ánh sao của mình về phía Anna

_Không được! - Kin lắc đầu, dĩ nhiên là Anna luôn luôn theo phe Kin mà

_Haiz, vậy thì chỉ nấu ăn nha! - Yên thở dài

_Vậy đợi chút! - Anna

Cô móc cái điện thoại để thương ra, bấm bấm. 1 hồi, nguyên cái đám nhoi nhoi trên lầu có mặt đầy đủ hết. Có phải các bạn muốn biết nội dung tin nhắn là gì đúng không? Đầy đủ văn bản là: "Xuống đi, chỉ nấu ăn.". Chỉ vậy thôi mà trong vòng mấy giây là có ngay, thật là báỉ phục. Cả đám vừa xuống là xách Anna vào bếp luôn, để mình anh ngăn nắp và thần thờ. Nhưng sau đó cũng vội vàng vào bếp.

Ở bếp

Sunny hứng khởi nói:

_Cuối cùng Như cũng chịu chỉ, vui ghê! - Sunny vỗ tay bem bép

_Vậy thì phải học cho chăm chỉ nghe chưa? Lơ là tui đuôi ráng chịu! - Anna khoanh tay

Ok! - cả đám

1 tiếng đồng hồ, Anna tốn bao nhiêu mồ hôi, nước mắt để chỉ nấu ăn. Nói liên tù tì xong chạy lại tủ lạnh lấy chai nước uống lấy uống để, anh xót xa đến ruột lòng. Uống xong, cô nói:

_Vậy chúng ta làm 1 cuộc thi thử nhé! Phần thưởng cho cặp thắng là 1 phần pizza do chính tay tui nấu, chịu không? - Anna hỏi

Khỏi phải nói, Anna là thiên tài của thiên tài pizza, theo cả đám nghĩ, chỉ cần 1 miếng là bay đến tận trời xanh. Nói tóm lại bằng 2 chữ TUYỆT VỜI! Chưa gì cả đám đã gật đầu lia lịa như cái máy, mém gãy cổ chứ chẳng chơi. Thế là sắp tới sẽ có 1 cuộc thi gay cấn đây!

Luật thi

Mỗi couple sẽ làm đồ tráng miệng như bánh, kẹo, rau câu,... trong vòng 2 tiếng. Couple nào có nhiều món và ngon nhất sẽ thắng.

~~~~~ Are you ready...??? ~~~~~

GO!!!

~~~~~Nam x Yên~~~~~

2 người này chưa gì đã cuống cuống lên, hết văng cái này đến tràn cái kia làm Anna thở dài ngao ngán. Cái cô bạn này vẫn chưa hết được cái tính hậu đậu là sao?

~~~~~Sunny x Rain~~~~~

Anh chị này thì đứng cãi lộn nhau chuyện nên cho 1 hay 2 muỗng đường vào rau câu. Người la 1, người la 2 làm âm ỉ cả căn bếp. Anna nhún vai lắc đầu.

~~~~~Sandy x Gin~~~~~

Sandy thì không biết nấu ăn, may là Gin cũng khá giỏi nên tận tình chỉ tới chỉ lui rồi cùng làm. Chị ấy còn tình tứ đưa tay cho Gin nắm thử nữa. A~ Anna GATO quá đi!!!

~~~~~Toby x Yuki~~~~~

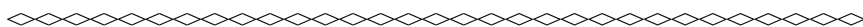
Couple này là tốt nhất đấy. Cả 2 chia việc rất hợp lí. Kì này chắc là ăn đứt rồi đây! Dù sao hồi nhỏ cả 3 đều đòi học hỏi chú đầu bếp nhà mình mà ỉ, không giỏi mới lạ!

Cuối cùng cuộc thi cũng kết thúc. Chắc hẳn bạn cũng đoán ra couple thắng cuộc rồi chứ? Vâng, đó chính là Toby x Yuki đấy ạ! 2 anh chị ấy khỏe nói rồi, sướng ron lun. Mấy người còn lại hết khóc tới giận, hậm hực đủ kiểu. Haiz, coi bộ bị tuột hạng rồi!

Ngày mai, trường đông ngập người, kẻ hôn hờ người lo lắng. 4 couple kia thì ý chí hùng hực. Đã tới giờ bắt đầu cuộc thi, mấy anh chị kia cứ nghĩ đó là nấu ăn nhưng sai lầm, chủ đề là...

NHU, HÃY ĐỢI ĐÂY! - cả đám trừ Kin

Anna le lười cười trêu, tụi kia tức tím mặt mà chẳng làm được gì! Ahiii~~ Chi Anna cứ giữ vững phong độ thể nhá!

Mina-san oi, bình chọn couple tiếp đi nà! Đạo này không thấy ai comment ta buồn quá trời quá đất luôn! Nói thật là các bạn làm vậy khiến ta buồn lắm á, đến nỗi không muốn đăng cơ! Mà cú troll trên hay không? Chị Anna là số dách!

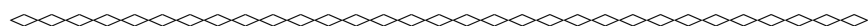
Hãy đón xem chap mới nhé!

Chương 87: Sweet Flowers

2 chap liên tù tì nhá! Nhớ bình chọn nhá! Không là giận nhá! Giận là khỏi viết nhá! Còn giờ thì đọc đi nhá!

P/S: For couple Sandy x Gin. Love you!!!

"CÁC BẠN NỮ HÃY CHỈ CHO CÁC BẠN NAM LÀM 1 CHẬU HOA BẰNG VOAN, NHỚ LÀ CHỈ NAM LÀM THÔI, NỮ KHÔNG ĐƯỢC GIÚP!"

Tiếng của MC vang lên đều đều khiến bao nhiêu chàng trai tròn trắng mắt, còn có người ngất xỉu nữa chứ! Cũng phải thôi, mấy ảnh là công tử bột, sao mà biết làm mấy cái thứ hoa lá hẹ này được. Toby, Rain, Nam và Gin mặt đen như cục than, khóc không ra nước mắt. Nghĩ sao con trai lại đi cắm hoa chứ! Thật tức, tức, tức!!!

Địa điểm tổ chức là ở sân vận động. Ở đó, người ta bố trí rất nhiều bàn, mỗi bàn cách nhau khoảng 1 mét, trên bàn để sẵn những thứ như voan, lọ hoa, kéo, kềm,... Các bạn nam sẽ phải vào đứng ở cái bàn ấy, còn nữ thì qua 1 căn phòng kín, không thấy người nam làm gì. Và nữ thì hướng dẫn nam qua 1 thiết bị truyền tin, chỉ 2 người đó nghe thôi. Thời gian thì khoảng 2 tiếng rưỡi, ai làm hoa đẹp nhất và bắt mắt nhất sẽ thắng.

~~~5 phút nữa sẽ diễn ra cuộc thi~~~

Sunny nhăn nhó mặt mày nói:

_ Kiểu này sao thi! Tui còn không biết làm thì nói gì Long! - Sunny giậm chân bình bịch

_ Nhỏ Như nó troll tui mình rồi! - Yên vuốt mặt chán nản

_ Cũng không phải do em ấy, cuộc thi do ban giám hiệu lựa chọn và đưa ra mà! Như và Phong chỉ là giám khảo thôi! - Yuki cười trấn an

Chỉ có mỗi Sandy là im lặng từ nãy đến giờ, nhưng chẳng có ai để ý. Cô nàng khẽ nhắm mắt thư giãn, khoe môi khẽ nhếch nhẹ, tạo ra 1 nụ cười dịu dàng vô đối. Tiếp đó là tiếng của cậu MC Bảo nhà ta:

_ Nào, các bạn đã sẵn sàng chưa? Chúng ta cùng vào vị trí thôi! - Bảo nói với vẻ nhí nhảnh (Tg: Có ai nhớ bạn ấy không? Lớp trưởng đấy!)

_ Rồi! - mọi người chán nản nói

_ 3... 2... 1 bắt đầu! - Bảo hô to

Thế là mấy đứa kia liền cuống cuống làm mặc dù chả biết làm gì. Gin đang thắc mắc là không biết làm gì, bỗng cậu nghe tiếng nói qua chiếc earphone:

_ Chúng ta làm hoa thủy tiên nhé! - Sandy nhẹ nhàng nói

_Ồ ở được. Nhưng vợ biết làm không? - Gin hỏi

_Thôi không lòng vòng tốn thời gian nữa, chồng lấy dây kẽm màu chồng thích lên đi! - Sandy ngắt ngang

Anh Gin đành chấp nhận mà lấy 1 cuộn dây kẽm màu xanh da trời lên. Giọng Sandy lại tiếp tục vang lên:

_Chồng lấy màu xanh dương phải không? Được rồi, tiếp theo chồng hãy lấy 1 cái khuôn tròn có đường kính 4 cm nhé! - Sandy không cần nhìn mà đoán trúng phóc màu Gin lấy

1 tiếng trôi qua, Gin đã làm xong 1 bông hoa thủy tiên. Anh chàng lại có thêm điều để yêu cô ấy rồi! Sandy nói rằng Gin chuyển sang làm thêm 1 bông nữa, rồi mới cấm.

Tại Gin lắng nghe hết giọng nói ngọt ngào và hiền dịu ấy, khắc sâu tận trái tim. Tôi yêu nó, và mãi mãi như thế! Gin dù không thấy mặt nhưng vẫn có thể hình dung ra được là cô ấy đẹp đến nhường nào. Đôi mắt màu nâu sữa sáng ngời, đôi mày lá liễu, da mặt hồng hào, tròn trịa, nhất là đôi môi mọng nước màu hồng phấn kia, nghĩ tới khiến Gin đỏ hết cả mặt. Sandy tự dưng thấy im lặng quá nên lo lắng hỏi:

_Chồng có sao không? - chỉ cần nghe giọng nói là biết Sandy lo lắng đến mức nào

_Không, chồng không sao! - Gin lắc lắc cái đầu

~~~~Hết giờ~~~~

Gin tay cầm chậu hoa bước đến bàn trưng sản phẩm với tâm trạng có chút hồi hộp. Người hơi run, đặt chậu hoa lên liền bay về chỗ sánh ngồi chờ với Sandy. Cô nàng thấy bạn trai mình trần đã lấm tẩm mồ hôi thì lấy trong túi ra cái khăn tay, chậm chậm mồ hôi cho Gin. Cậu quay qua, cả 2 đôi mắt nhìn nhau say đắm, giống như cả thế giới dừng hoạt động. Ôi! Đôi mắt ấy chứa đựng sự yếu đuối và cả mạnh mẽ, nhưng chiếm nhiều nhất là tình yêu đối với mình. Gin khẽ đan tay mình vào tay Sandy, kéo cô nàng tựa sát vào mình. Sandy thấy Gin làm vậy thì khẽ đỏ mặt nhưng vẫn để yên.

Anna cùng đi với Kin nhìn từng chậu hoa, khẽ liếc mắt nhìn couple kia có chút ghen tị, khẽ nói:

_Như cũng muốn được vậy a~ - Anna thờ dãi trong lòng

_Ồ, Như muốn Phong ôm ở thanh thiên bạch nhật à? - Kin cười thâm

_Không có nha! - Anna phụng phịu

Kin khẽ nhéo má Anna rồi cả 2 cùng chăm tiếp.

Bảo bước ra sân khấu, chỉnh chu lại trang phục rồi nói:

_Bảo đã trở lại rồi đây! Mọi người ơi, cuộc thi đang rơi vào gay cấn mặc dù đây chỉ là vòng loại thôi! Và trên tay tôi, danh sách những couple vào trong sắp được lộ diện. Các bạn nghĩ là ai nà! - Bảo nháy mắt

1 loạt những âm thanh hỗn tạp vang lên, nào là người là cặp này, người la cặp kia khiến sân khấu nhộn nhịp hẳn lên. Bảo cười, rồi nói tiếp:

_Chúng ta cùng xem coi couple nào vào trong nhé! - Bảo mở danh sách ra

1. Couple lớp 10A1

2. Couple lớp 10A5

3. Couple lớp 11A3

4. Couple lớp 12A6

5. Couple lớp 11A2

6. Couple lớp 12A4

7. Nam và Yên lớp 11A1

8. Long và Ân lớp 11A1

9. Thiên và Vy lớp 11A1

_Xem ra lớp 11A1 chúng ta có nhiều couple vào nhĩ? Và cặp cuối cùng được mệnh danh là cặp làm đẹp nhất và bắt mắt nhất đó chính là... - Bảo lấp lửng

Sandy khẽ nắm chặt tay Gin, hướng đôi mắt hồi hộp lên nhìn MC. Bảo nói to:

_CUỒNG VÀ ÁI! Xin chúc mừng! - Bảo cười tươi

Khán giả vỗ tay hoan hô, trong khi cặp bạn trẻ vẫn chưa thích nghi. Không biết là Sunny đã xuất hiện ở đằng sau Sandy từ bao giờ, huých tay rồi đẩy cô bạn lẫn bạn trai bạn lên luôn.

Dưới ánh hào quang sân khấu, Sandy và Gin mất rung rung cảm động. Từ phía cánh gà, Anna và Kin đem ra 2 vòng tay cặp làm bằng hoa tặng cho cả 2. Rồi sau đó cô và anh nhanh chóng dắt nhau vào trong, để lại couple đang hưởng thụ vinh quang.

~~~~~Biệt thự Chocolate~~~~~

_Oáp! Buồn ngủ quá! - Sandy đưa tay ngáp dài

Lên ngủ đi, lát có việc đó! - Anna nói rồi kêu Kin lên phòng

Trên phòng Anna, cô đang ngồi ở cái ghế hình đôi cánh làm bằng lông vũ trước bàn trang điểm. Kín bước đến gần, choàng tay ôm Anna từ phía sau, nói khẽ vào tai:

_Như kêu Phong có chuyện gì nè! - Kín cười

_Tôi Phong rảnh không, cả Long với Cường nữa? - Anna quay sang nhéo má Kin

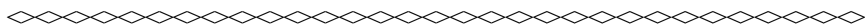
Có! - Kin

Đi tiệc nhé! Sẵn tiện rủ luôn đàn em trong bang Phong đi! - Anna với tay lấy cái lược, chải tóc

Kin gạt đầu rồi móc điện thoại ra nhắn tin với đàn em của mình. Bỗng lại quay sang hỏi:

Ủa mà tiếc gì thế? - Kín đưa tay vuốt tóc Anna

Sẽ biết ngay ấy mà! - Anna cười bí hiểm

Ta đã bù cho tuần trước rồi đó nha! Đừng có la ta à! Với lại khi ta viết chap này, cứ thấy ngọt ngọt sao ý, lãng mạn vô cùng. Còn bữa tiệc sắp đến là gì nhì? Có ai đoán ra chưa? Nếu chưa thì đợi chap sau sẽ biết! Ahii~

Cứ tiếp tục bình chọn nhé mina-san!

Hãy đón xem chap sau nhé!

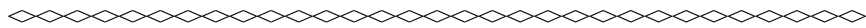
Bạn đang đọc truyện *Học Viên Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Chúng Tôi Không Muốn Rời Xa Người

Tên tên ten, chap mới đây ạ! Nóng hổi hổi hổi luôn, nhớ xem liền tay á nha!

Anna bước xuống phòng khách, trên người là 1 chiếc váy đuôi cá ôm sát cơ thể, màu tím nhạt trang trí thêm lớp ren trắng kim tuyến lấp lánh tinh tươm, phía sau được xẻ dài lộ ra phần lưng mềm mịn, trắng trẻo quyến rũ lòng người. Phần ngực đính ngọc trai, uốn lượn như những con sóng. Mái tóc được uốn lọn, lấy 1 phần nhỏ búi cao lên, cộng thêm cái vương miện mini xinh xắn. Khuôn mặt trang điểm nhẹ với tông màu tím càng thêm rạng rỡ. Bộ trang sức làm bằng ruby tím với bạc với giá tiền cao ngất ngưỡng đang hiện diện trên cổ và tai của cô. Chân điểm xuyến thêm đôi giày cao gót màu tím kem, đính kim cương bạc càng thêm nổi bật. Hiện tại Anna hết như 1 nữ hoàng của thiên thần bị lạc dưới trần gian, khiến ai cũng phải trầm trồ.

Ngay kế bên cô, Kin đang khoác lên mình 1 bộ tuxedo màu đen tuyền, có thêm mấy đường kẻ sọc màu bạc càng thêm hấp dẫn. Mái tóc được vuốt ngược lên trông rất ngầu, chân đi đôi giày da màu đen nốt. Tay cầm 1 nhánh hồng tím, tay kia thì khoác tay Anna. Ôi! Cặp đôi nổi nhất mọi thời đại đây ư? Không thể tin được!

Cô nhìn quanh quẩn, sao không có ai thế nhỉ? Đã hẹn là giờ này phải có mặt rồi mà! Anna bực mình đưa ra 1 cử chỉ tay nào đó, bỗng nhiên từ dưới đất hiện lên 1 cái nút, cô không ngần ngại mà nhấn nó thật mạnh.

~~~Giải thích chút nà!~~~

Cái nút ở trên là cái chuông đặc biệt, và tiếng kêu của nó là rung chuyển cả đất trời luôn ấy chứ! Mà Anna để phòng cách âm, còn khuyến mãi thêm cái loa nhỏ nhưng có võ ở đâu đó trong tất cả các phòng trừ phòng Anna ra. Cái chuông sẽ làm cho người đó tỉnh trên 100%, có thêm vài thứ như: đau đầu, thùng màng nhĩ, giật bắn người...

~~~~~

"Rengggggg!!!"

_Á, má ôi tận thế! - cái giọng oanh vàng của 2 chị nhà ta

_Con còn chưa viết đi chúc nữa mà! - Rain mắt đầy nước

_Hề? Gì thế! - Gìn ngồi bật dậy

_Đau tai quá aaa! - Yuki la to

_Nhức cái đầu kinh khủng luôn ấy! - Toby đưa tay ôm đầu

Anna khẽ cười thỏa mãn, hạ tay đưa nút chìm lại xuống đất. Kin nhìn mà lòng thầm run sợ. Vợ chàng cũng nguy hiểm phết, nhưng mà vẫn dễ thương quá a~ (Tg: Ảnh bị tính cuồng vợ quá mức cho phép của Nhà nước.). Vài phút sau, cả đám đều có mặt đầy đủ, mặt đũa nào đũa nấy bơ phờ, tóc tai bù xù, quần áo xộc xệch. Sandy hậm hực nói:

_Nè, Ái đang ngủ mà! - Sandy la to

_Vậy thì ngủ luôn đi! - Anna mặt lạnh quay gót bước ra ngoài

_Như oi, chờ đã! - Kin gọi vội theo

2 bóng dáng vừa khuất thì Yuki quay sang nhìn Sandy với ánh mắt giận dữ, nói to:

_Em không nhớ khi nãy Như đã dặn là mình phải chuẩn bị đi dự tiệc à? - Yuki nhăn mày

_Em à! Nhăn hừ lớp trang điểm đó! - Toby ở phía sau vuốt lưng Yuki

Thì ra 2 anh chị này thì đang sửa soạn, bị tiếng chuông của Anna làm cho giật mình thôi. Chứ ai như 4 con heo sữa kia!

Yuki khoác lên người chiếc đầm cúp ngực màu trắng sữa, ngắn hơn gối, phía sau kéo dài ra tới gót. Phần trên được đính kim tuyến trắng bạc ở phần ngực, ở giữa có 1 hình trái tim nho nhỏ bằng thủy tinh trong suốt thật đẹp. Tay trễ làm bằng ren trong, thêm cái găng tay ren bạc dài tới cổ tay. Phần chân váy được làm phồng lên cứ như những đám mây, trên đó trang trí thêm mấy chuỗi ngọc trai vô cùng lộng lẫy. Chân đi đôi giày búp bê cao gót màu kem, gắn 1 cái nơ cùng màu. Tóc được uốn nhẹ phần đuôi và để xoả tự nhiên, cộng thêm cái kẹp tóc ngọc trai xinh xắn càng thêm dễ thương. Yuki cứ như là 1 tiểu thiên thần hạ trần làm ai xao xuyến.

Toby là 1 bộ vest màu kem, trên cổ là 1 cái nơ màu đỏ. Chân đi giày da kem nốt. Áo khoác ngoài được trang trí thêm vài họa tiết lượn sóng màu bạc như đồ hoàng tộc. Mái tóc được làm rất công phu, Toby y chang hoàng tử bước ra từ trang giấy làm bao thiếu nữ xao xuyến.

Sandy ngệt mặt ra, IQ não bắt đầu vận hành. 5 phút sau, chị ấy mới la lên:

_Áy chết! Em quên rồi! - Sandy đau khổ

_Haiz, bó tay! - Yuki và Toby

_Sao giờ! Như giận rồi! - Sunny ôm mặt

_Vậy các em lên thay đồ, trang điểm lẹ lẹ đi, rồi đến chỗ tiệc. Còn tụi chị phải chạy theo Như đã, thế nhé! - Yuki vừa nói vừa bước ra ngoài cùng Toby

4 đứa kia không chần chừ mà chạy lên lầu ngay, đứa nào làm việc nấy với vận tốc ánh sáng. Không đầy 10 phút sau, các anh chị leo lên xe mà phóng đến bang.

~~~Bang "White Crown"~~~

Yuki hiện giờ cứ lèo đèo theo Anna, miệng cứ liên tục nói:

_Thôi mà Như, mấy em ấy tại đang mơ ngủ chứ không có ý gì đâu! - Yuki này giờ đã tốn mấy lít nước bọt rồi đấy

_Em không tin, Ái đã nói như vậy mà! - Anna vẫn không có tí ty gì lay chuyển

_Như! - cả đám vừa tới

Anna bước vội về phòng V.I.P rồi đóng sầm cửa lại. Sandy chạy đến gõ cửa lia lịa. Nếu là hình thường thì chị ấy đã khóc tè le rồi, nhưng không dám vì sợ trôi lớp trang điểm.

_Như à! Nghe Ái nói đi mà! - Sandy kêu khan cả cổ

_... - Anna không trả lời

_Cho Ái xin lỗi, Như đừng giận Ái nữa nha! - Sandy vẫn gõ cửa

_...h... - Anna

_Như, mở cửa ra cho Phong! - Kín vội vội vàng vàng bay đến

Kín tai thính lắm, cái tiếng ở trên là tiếng khóc đầy mấy chế ạ, mấy người kia còn chưa nghe mà anh này lao vào là thấy ghê rồi đó nha! Anna nhanh chóng lau nước mắt rồi nói:

_Không! - Anna

_... Chỉ còn cách này thôi! - Kín liền biến mất

~~~Trong phòng V.I.P~~~

Anna ngồi bên mép giường, mắt hướng đi xa xăm. Bỗng dưng có tiếng nói gần sát bên tai:

_Con gái khóc xấu lắm, Như cười đẹp hơn! - Kín cười cười

_Ủa? Sao Phong vào được? - Anna ngỡ ngàng

_Nè! - Kín giơ tay lên

Trên tay anh là chùm chìa khoá dự phòng. Anna lòng thảm bái phục, cái đó mình đã giấu kĩ như vậy mà còn kiếm ra nữa. Kín ngồi xuống kế bên Anna, nói tiếp:

_Hôm nay là ngày vui, không nên buồn! - Kín đưa tay vén tóc con cho Anna

_Nhưng... - Anna ngập ngừng

_Đề họ ăn năn vậy là đủ rồi! Dù sao cũng là bạn của Như mà, đúng không? - Kín cười nhẹ

Nụ cười ấy khiến tim Anna khê xao xuyên, đập liên hồi. Cũng nhờ đấy mà cô gạt đầu. Rồi cả 2 cùng nhau bước ra ngoài. Vừa mở cửa thì Sandy liền bay ập đến ôm chặt Anna, nói:

_Ái xin lỗi! - Sandy mèm mữa là khiến Anna tất thờ

_Được rồi, tui tha! - Anna nói

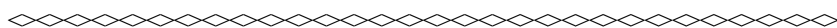
Do bạn Ái ôm chặt quá nên đã kéo cái đầm của Anna xuống, may là có tay áo không có là chết mất xác. Nhưng vẫn hơi lộ ra vòng 1 đầy đặn, Kín liền quay mặt đi, tay mò mẫm trong túi, lấy ra cái khăn lau máu mũi. Đầu thì nghĩ: "Chết con rồi!", máu mũi cứ chảy ra liên tục làm ướt luôn cái khăn. May là

Chương 89: Không Khí Tung Bùng Rộn Rã

Ai da, đã tới lễ hội rồi! Mọi người cùng chung vui nhé!

(P/S: Chủ yếu là lời bài hát không à!)

~~~Sáng sớm tinh mơ~~~

_Này Như! Bộ này được không? - 1 giọng nói lạnh lót vang lên

_Ừm! - Anna

_Thấy tui sao? - 1 giọng nói khác chen chân

_Ừm! - Anna

_Chọn giùm cái bộ trang sức nào hợp với cái đầm này với! - lần này lại là 1 cái giọng khác nữa

_Ừm! - Anna

_Nè! Kẹp phụ đi! - ai đó...

_Ừm! - Anna

_NHƯ! - đồng thanh

Anna giật bắn người quay sang, đón nhận tất cả ánh mắt nào là trêu mến, yêu thương nhắm thẳng vào mình. Cô gái với mái tóc hồng liền chạy lại nói đỡ:

_Thôi mà các em, Như cũng đang bận bịu vậy mà còn nhờ em ấy nữa! - Yuki nhà ta đã xuất kích

_... - bầu không khí im lặng

Đúng là cô rất là bận, nào là phải chuẩn bị tất tần tật mọi thứ cho lễ hội, còn thiết kế cả trang phục cho mấy nàng kia nữa! Nhìn xem! Mất sắp thành gấu trúc rồi! Anna hiện tại đang ủ lại mấy bộ đồ, miệng khẽ ngáp nhẹ, chắc đó buồn ngủ quá nên chẳng nghe mọi người nói chuyện. Sandy tiến đến giật lấy bàn ủi, nói:

_Đề Ái ủi cho! - Sandy cười nhẹ

_Tui làm được, không sao! - Anna khẽ nhăn trán

Bỗng nhiên có tiếng gõ cửa: "Cốc, cốc, cốc", sau đó là 1 giọng nói của con trai trầm ấm, ngọt ngào vọng vào:

_ Vào được không? - Kin hỏi

_ Ok! - Sunny

Bóng dáng cao ráo, lịch lãm của Kin với bộ đồ mang phong cách hoàng tộc, mái tóc chải chuốt gọn gàng. Thấy Anna mệt mỏi liền bước tới đỡ cô rồi nói:

_ Như đi nghỉ đi, mình còn phải làm giám khảo đây! - Kin dịu dàng

Anh vừa dứt câu nói thì cô ngã luôn vào vòng tay của anh và ngủ thiếp đi. Yuki đưa tay ra hiệu cho 2 người về phòng rồi quay sang chỉnh chu lại cái đầm trên người mình. Cả 4 người đều mặc những cái đầm vừa đơn giản vừa sang trọng đó chính Anna thiết kế. Nói chung chỉ khác màu thôi, vì còn phải thì nên không cần cầu kì.

~~~Khoảng 15 phút sau~~~

Tất cả đã sẵn sàng để dự lễ hội. Nhưng 2 anh chị này vẫn có thời gian lãng mạn nữa kìa! Xem xem!

Toby ôm eo Yuki, 1 tay vuốt mái tóc mềm mượt rồi nói:

_ Hôm nay em đẹp lắm! - Toby cười

_ ... - Yuki cũng cười nhẹ, nhưng mặt hơi đỏ

_ Nè nè bớt sến súa nghe chưa? Có người ở đây đó nha! - Sunny khoanh tay

_ Ha ha! - cả đám cười

_ Trễ giờ tới nơi còn giỡn nữa! - Anna

Mọi người lên xe hơi theo từng couple, rồi tiến đến học viện

~~~Học viện "Gold Rainbow"~~~

Cả đám bước xuống với ánh mắt ngỡ ngàng và ngưỡng mộ, thậm chí còn "Ồ" lên 1 tiếng. Khung cảnh trang trí bắt mắt, sinh động với đủ mọi gian hàng đồ ăn lẫn trò chơi của các lớp. Còn được gắn thêm những cái quạt hơi nước để tránh nóng. Quả là 1 người chu đáo. Kin bắt mắt lên tiếng:

_ Đầu phải chỉ mình Như làm đâu! - Kin khó chịu

_ Rồi rồi! - Anna xoa dịu

Cô quay lại nhìn cả đám rồi cười nói:

_ Mọi người cứ đi chơi vui vẻ, khoảng 6h tối thì tập trung tại hội trường nhé!

_ Yeah! - cả đám nháo nhào đi chơi hết

~~~Sunny x Rain~~~

_ Ê, có phòng karaoke kìa! - Sunny hớn hờ

_ Em mà cũng hát được hả? - Rain trêu

_ Hừ! - Sunny giận dữ bước đi

_ Đây, anh xin lỗi mà! Em yêu! - Rain chạy theo nịnh

Cuối cùng, sau 1 hồi năn nỉ gầy lười thì Sunny cũng tha cho, Rain mừng rỡ. Thế là cả 2 cùng hát 1 bài thật sôi động, đó là... "PPAP"

(Quẩy lên mấy đũa ới ới!!!)

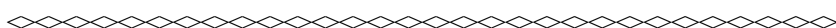
PPAP!

I have a pen,

I have an apple,

Ah!

Pen pineapple apple pen!

Thành thật xin lỗi vì tuần trước không đăng chap, nhưng mình phải bận học để thi HK1. Và bắt đầu từ ngày mai, mình sẽ ngừng đăng đến ngày 22/12. Mình rất buồn nhưng sắp thi rồi nên không làm gì được. Komen! (Nhưng nếu rảnh thì mình vẫn có thể đăng chap mới)

Chap hơi ngắn, đáng lẽ là không có chap luôn nhưng mình đã cố gắng để đăng nên đọc đỡ nha!

Bye bye, hẹn gặp mina-san vào ngày 22 nhé!

Hãy đón xem chap sau nhé!

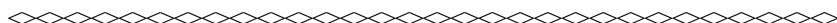
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Game Start!

Hello, mình đã trở lại rồi đây! Thời gian này là lúc mina-san thi cử nhỉ? Mị cũng mới vừa thi xong này! Sẵn tiện Anh Đào Nhỏ chúc mọi người thi tốt, đạt thật nhiều điểm cao nhé!

_Aiz, bức quá! - về mặt ai đó đang vô cùng tức giận

_Bình tĩnh, chứ làm vậy cũng chả có ích lợi gì! - anh chàng có mái tóc màu xanh biếc như biển khơi

Tụi hần gần như lục tung cả trường lên nhưng vẫn không thấy các cô nàng đâu. Trời chấp choạng tối, cũng tới lúc bắt đầu cuộc thi. Bỗng dưng, tất cả điện thoại đồng loạt báo tin nhắn, từ 1 số lạ hoắc.

Gin: "Mùi hương nhẹ nhàng ấy thật giống em làm sao!"

Rain: "Giai điệu nhịp nhàng và sôi động tạo ra bởi 1 hình cầu..."

Toby: "Em là tuyệt lạnh lùng nhưng xoa dịu lòng anh."

Nam: "Anh có biết là anh giống anh chàng ấy trong anime lắm không?"

Thề với trời đất, con hiểu nó nói gì chết liền! Cả 4 nghĩ thầm trong đầu. Ủa, IQ của mấy anh thảy vào sọt rác hết rồi à! Dừng nó mà nghĩ đi chứ! Baka! Toby dường như đã hiểu ra vấn đề, liền nói:

_Có khi nào nó liên quan đến... - Toby khề nhần trán

_Trời! Vậy mà không nghĩ ra ta? - Rain vỗ tay bôm bốp, đến nỗi nó đỏ tấy lên

Thế là các chàng hoàng tử của chúng ta đã bắt đầu hành trình giải cứu công chúa đời mình rồi! Cùng xem thử nào!

~~~~Gin-kun~~~~

_Mùi hương, mùi hương... Nó nói về cái gì vậy nhỉ?

Gìn đi lòng vòng, miệng lẩm nhẩm như đọc thần chú. Ảnh nói tiếp:

_Nước hoa ư? H... hoa! Chính nó! - Gìn búng tay 1 cái

Không chán chừ chàng liền chạy như bay với vận tốc ánh sáng đến 1 nơi. Đó được gọi là chỗ bí mật của couple ấm áp này: Vườn hoa được trồng theo hình trái tim màu hồng từ đậm đến nhạt, trang trí thêm cỏ bốn lá xung quanh. Nhiều khi 2 anh chị trốn tiết xuống đây tâm sự, lúc đó thật vui làm sao! Vừa nghĩ, Gìn khẽ mỉm cười, 1 nụ cười đúng chuẩn thiên thần khiến bao trái tim ngã quy. Chẳng mấy chốc đã tới nơi, tay đặt lên hòn đá trắng tinh, xoay nhẹ, thì từ đâu hiện ra 1 cánh cổng màu trắng, dây leo xanh quấn quanh vừa cổ điển vừa đẹp. Gìn mở cửa bước vào thì từ đâu những cánh hoa hồng bay lượn lơ xung quanh chàng. Phía sau đó là bóng dáng của 1 cô gái với mái tóc nâu ánh vàng và đỏ, miệng nở nụ cười nói:

_Cường! - Sandy mở rộng vòng tay

Gìn liền bay đến ôm chặt Sandy vào lòng, tận hưởng khoảnh khắc hạnh phúc có 1 không 2 này. Còn cô nàng thì thích khỏi nói, được ôm mà lì! Cả 2 cùng sánh bước bên nhau ở khu vườn của tình yêu, ánh mắt trao nhau không ngừng...

~~~~Ở đâu đó~~~~

_Còn 3... - ai đó lẩm nhẩm

Xong, cái bóng đen ấy biến mất như chưa từng tồn tại.

~~~~Khu vực lễ hội~~~~

_Xin chào mọi người! Tôi, Bảo lớp trưởng lớp 11A1 hân hạnh được làm MC cho lễ hội ngày hôm nay! - Bảo lịch sự cúi chào

_Và chúng ta có thêm 1 MC khác nữa, xin mời! - Bảo đưa tay về phía cánh gà

Từ trong đó, 1 cô gái có dáng người thon thon, làn da mịn màng, khoác lên người chiếc đầm xám theo phong cách công chúa ngắn, làm phồng phần chân váy. Mái tóc đen nhánh chuẩn người Việt được trang trí thêm cái băng đô hình nơ màu bạc kim tuyến. Không ai khác đó chính là Hạnh, bạn gái của Bảo!

_Hi! - Hạnh vẫy tay chào

_Đúng là cặp đôi trai tài gái sắc nhỉ? - học sinh 1

_Cho 1 like nha! - học sinh 2

_È hèm! Đã đến lúc mở màn trò chơi rồi! - Bảo hắng giọng để gây sự chú ý

Hạnh khẽ vỗ tay 1 cái, thì có 4 cái màn hình hiện lên. Mỗi màn hình là 1 cảnh khác nhau, nhưng...

~~~~Ngoài cửa học viện~~~~

"Két!"

1 chiếc xe hơi màu đen mới toanh thẳng lại. Cửa xe mở ra, 1 cô gái vội vàng bước xuống. Cô ấy có mái tóc đen và highlight tím bính thấp, được phủ ít kim tuyến tím càng thêm óng ánh. Khuôn mặt được mặt nạ che bớt đi phần sống mũi và mắt, có gắn kim cương bạc vô cùng quyến rũ. Cô nàng khoác lên mình 1 cái đầm ôm sát cơ thể dài ngang gối, tay dài làm bằng ren, màu tím sẫm xen kẽ ít đen. Chân đi đôi giày cao gót màu đen, phần gót màu tím. Cộng thêm cái túi xách hàng hiệu cũng theo tông màu bộ đồ khiến cho cô gái xinh đẹp mà vừa lạnh lẽo. Đôi môi hồng hào khẽ cất lên giọng nói:

_Vào thôi! - cô gái quay sang nhìn

_Ừ! - giọng nói nam tính vang lên

Từ cửa xe còn lại, 1 chàng trai vận trên mình 1 chiếc áo sơ mi trắng tay dài, quần jean dài đen, đi đôi giày Nike đen trắng nhìn đúng chuẩn soái ca của thiếu nữ. Khuôn mặt cũng được che đi bởi mặt nạ nhưng vẫn lộ ra nét chừng chạc và điềm đạm. Mái tóc được cắt undercut màu đen huyền rất đẹp trai. Còn đeo thêm 1 chiếc khuyên tai bằng bạc hình đầu lâu nho nhỏ, đôi mắt gắn ruby đỏ đẹp mắt. Chàng trai khoác tay cô gái, đưa ánh mắt dịu dàng dành cho mình cô gái rồi cùng nhau bước vào trong.

~~~~Chỗ bạn giám khảo~~~~

"Ting!"

Chiếc điện thoại vang lên báo tin nhắn mới, Anna cầm lên và mở ra xem. Sau đó, đôi môi khẽ mỉm cười, nụ cười ấy làm tim Kin ngồi kế bên lẫn mấy anh chàng xung quanh lơ nhịp. Cất điện thoại vào rồi cô nói nhỏ với anh:

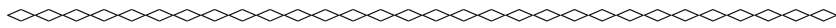
_Không biết mọi người có sao không nữa! Nếu Như không làm ban giám khảo thì có thể giúp được rồi! - Anna lo lắng

_Phong tin là sẽ không sao đâu! Chúng ta cứ chờ xem tình hình đã, hen! - Kin nhẹ nhàng an ủi

_Unk! - Anna đã bớt lo lắng hơn 1 chút

Phía xa xa, có 1 ánh mắt yêu chiều hướng về phía Kin, hình như đó là 1 cô gái. Nhưng chỉ trong chớp mắt, bỗng dừng lại không thấy cô ấy đâu nữa! Thật lạ!

Sau 1 thời gian dài không đăng chap, chắc mấy bạn buồn lắm nhỉ?

Và, chap mới này, còn có thêm 1 thứ nữa...

Đó chính là...

Mini game!!!

Kì này là: Các bạn thử đoán xem 3 chị Sunny, Yuki và Yên sẽ ở đâu nào? Nhanh tay comment nhé!

Gợi ý: Có thể dựa vào tin nhắn của mấy chàng nha! Và trò này là trò chơi tập thể nên mình tính tất cả comment của mọi người luôn! Thích quá phải không?

Còn phần quà chính là: Nếu trả lời đúng mà sớm thì mình sẽ up thêm 2, 3 chap mới ngay và luôn nhé!

Hẹn chút: 25/12/2016

Vậy thôi, bye bye! Hãy đón xem chap sau nhé!

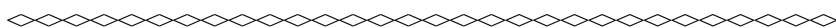
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Ế? Vậy Là Sao?

Haiz, ta buồn quá! Không ai chịu đoán, cũng không có ai comment. Có lác đác vài đứa thôi à! Và cũng xin chúc mừng bạn: Đặng Tú Quyên đã đoán đúng nơi ở của Yên và Sunny. Cho 1 tràng pháo tay nào! *bốp bốp*

~~~Rain~~~

_Uầy, sao khó thế nhỉ? Hình cầu là vật gì mới được? - Rain vò đầu bứt tai

Rain lúc trước là 1 người khá vô tâm, còn vô cảm nữa, có ai chết hay cái gì đó tương tự ảnh cũng chả lay động tí ti gì. Nhưng bây giờ lại dành hết sự quan tâm cho 1 cô gái mang màu tóc trắng xoá như sương mù, nó làm mờ mắt anh chàng rồi. Ngắm đi nghĩ lại thì chính bản thân mình thấy lạ kì, tại sao mình xem trọng cô ấy còn hơn cả mình nữa, không lẽ mình đã yêu Sunny quá rồi sao?

Em như ánh nắng mặt trời đã sưởi ấm trái tim anh, đem lại cho anh hạnh phúc và tình thương. Vậy mà anh chẳng làm gì cho em, ngay cả tỏ tình cũng phải nhờ người khác giúp chứ không phải chính anh. Rain thở dài nãy nê, bỗng đứng 2 chân khựng lại mà không hiểu lý do. Nãy giờ suy nghĩ nên chàng cứ cúi gằm mặt, khi ngước lên thì thấy trước mặt mình là 1 căn phòng với bảng hiệu đề chữ: "CLB Thể Thao" màu trắng. Tỉnh quay đi nhưng có cái gì đó ngăn cản, đành phải mở cửa vào xem thử thôi!

"Cạch"

Rain ngó nghiêng xung quanh như sợ làm phiền người khác, rồi khe khẽ bước vào. Tự nhiên cánh cửa đóng sầm lại làm cậu giật bắn cả người. Tiếp theo đó, có âm thanh vang lên đều đều như 1 giai điệu:

_Bộp... Bộp... Bộp... - 1 vật gì đó rơi xuống đất chẳng

Rain cố tìm kiếm xem là cái gì nhưng không ra. Bất ngờ, 1 trái bóng rổ bay tới cậu, mấy là nhanh tay chụp kịp chứ không là đi tông khuôn mặt đẹp trai rồi! Đằng sau Rain có 1 bóng người bước đến, lấy 2 tay bịt mắt chàng lại. Miệng đưa sát tai nói như rót mật:

_Bất ngờ chưa? - ai đó mỉm cười

_À! - Rain quay sang nắm chặt tay Sunny

Đây rồi! Rain đã hiểu rõ tình cảm của mình dành cho cô gái ấy rồi! Vậy nên, cậu hứa là sẽ bảo vệ và che chở cho Sunny đến hết cuộc đời này. Tất cả chỉ là những gì cậu nghĩ nhưng giờ cả 2 như hoà làm 1, thì Sunny cũng nghĩ y như Rain nghĩ. Đôi môi xinh xắn kia khẽ cất lên:

_Long, đấu 1 trận với Ân không? - Sunny nháy mắt tinh nghịch

_Ok, sợ gì! - Rain cười

Thế là 2 người thấy bóng qua lại, trên môi hiện diện nụ cười của hạnh phúc.

~~~~~Nơi ấy~~~~~

_Còn 2... - 1 bóng đen vụt đi

~~~~~Toby~~~~~

Hiện tại, ở đây lớp học của khối 11, có 1 anh chàng với mái tóc lãng tử màu xanh của bầu trời, khuôn mặt nghiêm nghị thêm chút lạnh lùng càng cuốn hút. Vừa đi, tay vừa cầm cái điện thoại đọc tin nhắn mà suy nghĩ. Sau đó, nhẹ nhàng cất điện thoại vào túi, ánh mắt hững hờ nhìn về phía xa xăm nào đó rồi nói nhỏ:

_Yuki là tuyệt, nhưng trường mình làm gì có chỗ nào như vậy? - Toby thở dài

Trong đầu Toby đang là 1 mớ bòng bong hỗn độn. Chợt, 1 kia ức ủa về...

~~~~~

_Toby nii-chan, em dẫn chị dâu về cho anh nè! - 1 cô bé cỡ 11 tuổi chạy lại nói

_Chào bạn, mình tên là Vy, còn không gọi Yuki cũng được! - giọng nói ngọt ngào vang lên

Toby đang cầm điện thoại chơi game liền khựng lại khi nghe giọng nói ấy. Khẽ ngước mặt lên, trước mắt chàng là 1 cô gái có mái tóc màu hồng đào dài chấm lưng, khuôn mặt trái xoan đẹp không tì vết. Làn da trắng hồng tự nhiên, đôi môi chúm chím khẽ cười làm mình xao xuyến. Cô ấy khoác lên người 1 cái đầm voan màu kem, chân đi đôi giày búp bê đồng màu. Trông Yuki chẳng khác gì tiểu thiên thần. Bỗng, có giọng nói chen vào làm Toby giật mình:

_Sao? Chị ấy đẹp lắm đúng không? Em chọn mà lị! - cô bé với mái tóc tím đặc trưng vỗ vỗ ngực

_Mồ! Bé Như này, làm chị ngại chết được! - Yuki mắng yêu

_Chị ngại chị, xem ảnh mơ màng kia! - Anna trêu

_Ừa, nhóc muốn anh xử mới chịu phải không? - Toby đứng dậy vỗ bẻ tay

_Á, chị Vy cứu em! - Anna vội hoảng hốt chạy ra phía sau Yuki

_Được rồi, đừng cãi nhau nữa! - Yuki giảng hoà

~~~~~

_Này, Thiên ăn thử đi, Vy mới làm đó! - cô gái chìa đĩa bánh quy đến trước mặt chàng trai

_Ngon quá! - Toby khen

_Thật sao? Mình còn làm nhiều lắm, cậu cứ ăn đi! - Yuki mỉm cười

_Thế nào khi lớn lên, cậu sẽ trở thành cô vợ đảm đang nhất quả đất ấy! - Toby vừa ăn vừa nói

Nhờ câu nói của ai đó làm cho cô gái mặt đỏ bừng, thầm nghĩ: "Mình chỉ đảm đang với cậu thôi!".

~~~~

Bỗng Toby sực nhớ ra, thì ra về sau mới là chủ chốt chứ không phải về đầu.

"... xoa dịu lòng anh."

_Xoa dịu hả? - Toby xoa cằm

Đĩa bánh thơm phức hiện ra làm Toby biết được đáp án. 1 mạch chạy đến nơi gọi là: "CLB Nấu Ăn".

Vừa đến nơi, 1 mùi hương thơm phức làm Toby không đói cũng phải đói. Mở cửa bước vào, trước mắt anh chàng là cô gái ấy, tiểu thiên thần ấy, trên tay và chiếc bánh màu xanh biển có chữ Thiên màu trắng. Yuki mỉm cười, không cần nói mà vẫn hiểu nhau. Toby đưa tay nhận bánh, miệng thì nói:

_Cảm ơn em, cô vợ đảm đang của anh! - Toby hạnh phúc vô bờ

_Để vợ cắt bánh cho! - Yuki dịu dàng

Cả 2 lãng mạn vô cùng, dứt bánh cho nhau ăn, ai mà thấy, đặc biệt là FA thì... GATO lăm lăm ấy chứ! Căn phòng được thắp sáng bởi tình yêu của đôi trẻ.

~~~~Lại ở đâu đấy~~~~

_Last one... - tan biến vào mây khói

~~~~Khu vực sân khấu~~~~

_A... Như! - giọng nói khá quyến rũ người nghe

_M-chan! - Anna mừng rỡ quay sang

Kin thấy vẻ mặt mừng rỡ của Anna thì tâm trạng hơi khá lên, nhưng vẫn thắc mắc cô gái kia là ai. Cô sau khi tay bắt mặt mừng thì quay sang giới thiệu cho anh:

_Ôm, đây là M, bạn của Như á! Kế bên là bạn trai của cậu ấy! - Anna

_Chào! - Kin bắt tay

Tự dưng anh thấy cô gái này có chút gì đó quen quen, như là đã gặp rồi thì phải. Nhưng lại không nhớ ra tên. Thật là khó chịu mà!

~~~~Nam-kunnn~~~~

_Sao tự nhiên lại có chữ anime thế không biết? - Nam có chút bực bội

Hồi đó, đúng là Nam thích Như thật nhưng Yên cứ bám như sam, rồi nói này nọ nên mới lái qua thôi. Tới tận bây giờ, Nam vẫn chưa có thiện cảm với Yên lắm, chỉ gọi là quen cho có quen thôi. Cái vụ tìm này cũng vậy, không tìm thì người ta nói là vô tâm, thôi kiếm đại đi.

Nam ung dung dứt tay vào túi quần thông thả bước đi. Khi bước ngang qua phòng: "CLB Truyện Tranh" thì hơi ngờ ngợ.

"Em với Như thích anime lắm cơ, nên muốn học vẽ truyện tranh để làm anime á!"

Tiện tay đẩy thử xem, vì nghĩ Như thích anime chứ chẳng quan tâm Yên.

_Chà da! - 1 tờ giấy đưa ra trước mặt

_Gi thế! - Nam nhìn nó

Đó là 1 bức tranh vẽ Nam theo kiểu anime, rất là đẹp. Phía sau tờ giấy đó, giọng nói kia tiếp tục vang lên:

_Em biết là anh vẫn còn thích Như, nhưng có thể cho em 1 cơ hội được không? Những chuyện trước kia em biết em sai, em đã cố gắng bằng mọi cách để sửa sai, sao anh không biết? Hức... Giờ anh đánh em cũng được, chửi mắng em cũng được... không sao hết... Hức... Miễn là... anh đừng lạnh nhạt

với em có được không? - Yên

Mặc dù không thấy mặt nhưng Nam vẫn nhận ra là Yên đang khóc. Khẽ hạ bức tranh xuống, khuôn mặt diễm lệ hiện ra với những giọt nước mắt rơi liên tục, làm tim chàng khẽ nhói lên. Yên vô tình thả bức tranh xuống, lấy tay lau nước mắt nhưng nó vẫn chảy mãi. Không thể chịu đựng được, Nam tiến đến ôm chặt Yên, để cô nàng dựa mặt vào lòng mình rồi nói:

_Được rồi! Cơ hội cuối cùng thôi đấy! - Nam lấy tay xoa đầu Yên

_Em cảm ơn anh, EM YÊU ANH! - Yên cười hạnh phúc

Lát sau, Nam nhặt bức tranh lên, khẽ mỉm cười hỏi:

_Em vẽ anh thật à! - Nam chỉ tay vào tờ giấy

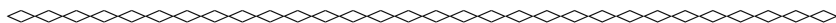
_Dạ, bô xấu lắm hả anh? - Yên ngại ngùng

Nghe từ "Dạ" của Yên sao mà moe thế nhỉ? Nó khiến má Nam nóng lên. Chàng vội chữa cháy bằng cách nheo má Yên 1 cái rồi nói:

_Ngốc, đẹp chết được! - Nam nói

_Thật không? - Yên mắt long lanh hỏi

Dễ thương quá mức cho phép rồi, Nam không kìm được mà hôn 1 cái lên đôi má hồng hào ấy. Yên mặt đã đỏ còn đỏ hơn gấp bội, ú ớ không nói được gì. Cái cặp đôi này sao mà cute thế không biết nữa à! (Tg: Couple đầu tiên hôn á nha!)

Merry Christmas everybody!

Hôm nay là Giáng Sinh mà ta phải ở nhà, ngồi lóc cóc gõ truyện cho mấy bạn đây. Thật sự là tâm trạng mị không tốt lắm, đúng hơn là vô cùng tệ. Chắc mina-san cũng biết mà nhỉ? Ngồi đặt câu hỏi, gợi ý gần hết, cũng chỉ vài mớng com, còn lại thì chẳng nói chẳng rằng gì hết! Ta rất là thất vọng..

Nhưng thôi, không muốn ngày lễ mà toàn bực bội. Ta có quà để tặng các bạn có Face đây! Đó là 1 chap đặc biệt nói về 1 couple nào đó, romantic lắm nha! Sẽ xuất hiện trong ngày hôm nay!

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

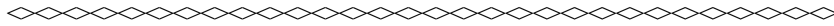
Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Họ Đã Trở Lại!

Chào mừng mina-san, đáng lẽ là phải chap này sớm mà bận quá nên quên mất! Hihi! Đừng chán chừ mà đọc nào!

P/S: do mình rất bận nên có thể lời văn hơi rối, mina-san xem đỡ nhé!

~~~~Khu vực ban giám khảo~~~~

4 couple vừa về là được chào đón bởi 1 lượng fan vô cùng lớn, ai cũng vỗ tay hoan hô, trong đó có Anna, Kin, M và bạn trai cô ấy. Phải mất hẳn 10 phút để thoát khỏi, cả đám tiến đến chỗ Anna và Kin, mấy cô nàng bay vào bầu lấy cô mém ngủ thở. Và đương nhiên 2 cô bạn Sunny và Sandy với vẻ mặt tức giận hỏi bạn ấy tới tập:

_Này, Như bày trò phải không? - Sunny chống nạnh

_Đúng, nhưng không phải mình tui! - Anna quay mặt đi

_Sao Như biết ch... chỗ đó? - Sandy mém tý là lộ ra ngoài

_Tui không biết, mà 2 em ấy biết đó! - Anna chỉ tay lên sân khấu

Cả đám vừa nhìn lên thì xung quanh bỗng tối sầm đi, rồi sáng lại như chẳng có gì xảy ra. Nhưng sân khấu thì xuất hiện 2 dáng người nhỏ nhắn. Tất cả bất ngờ kêu tên:

_Star, Jen! - cả đám mừng rỡ

_Chào anh chị! - Star và Jen nhảy xuống

_Ôi, nhớ em quá! - Yuki

_Chị Vy! - Star ôm Yuki

Khung cảnh hạnh phúc đến nỗi người ta nhìn cũng phải hờn. Bỗng nhiên Anna vừa đẩy các cô nàng đi vừa nói:

_Nhanh nhanh nào! - Anna hơi khó khăn vì 1 sao đẩy 4

_Đề tui em giúp! - Star và Jen phụ đẩy

~~~~15 phút sau~~~~

_Chào mừng, vòng thi thứ nhất đã kết thúc và những bạn được vào vòng trong là người hiện ra trên màn hình. Còn bây giờ hãy bắt đầu vòng 2 cũng là vòng cuối nào! - Bảo đồng đặc lên tiếng

_Và xin mời các thí sinh bước ra sân khấu! - Hạnh duyên đáng không kém

Vừa dứt lời thì các couple đi ra với những phong cách khác nhau. Sandy và Gin thì khoác lên mình bộ đồ hanbok với 3 màu chủ yếu: hồng, trắng, vàng; nàng bôi tóc củ tỏi còn chàng để mái ngố, cả 2 khiến người khác ngỡ là mình đang có mặt on Hàn Quốc. Sunny xoắn tóc và mặc sườn xám màu vàng chanh với họa tiết bông hoa rất quyến rũ, còn Rain thì vuốt tóc lên và mặc áo dài nhưng được cải tiến nên nhìn khác với bản mẫu, cũng màu vàng nốt; 2 bạn này cứ như diễn viên ngôn tình ấy.

Nam và Yên thì đại diện cho Việt Nam với bộ áo dài truyền thống, nàng là áo dài cách tân màu đỏ, tóc uốn và vén sang 1 bên, có thêm cái cài tóc hình hoa mai, chàng là áo dài xanh dương, tóc để tự nhiên. Còn couple sắp cưới Toby và Yuki thì theo phong cách thoải mái của Mỹ, nàng mặc đầm baby doll trắng với ren bản to, tóc cột lên 1 ít, chàng mặc áo sơ mi caro xanh biển nhạt, quần jean rách, tóc undercut. Nói chung, cả 4 couple đều khiến mọi người nhìn không chớp mắt.

Bảo và Hạnh tiếp tục công việc làm MC của mình:

_Nội dung của vòng này là mọi người sẽ bầu chọn xem couple mà mình thích, couple nào có nhiều người chọn nhất sẽ thắng! - Bảo nói

_Bây giờ chúng ta bắt đầu nhé! - Hạnh

_Trong khi chờ thì chúng ta có vài tiết mục văn nghệ để chia tay các anh chị khối 12! - Kin bước ra sân khấu nói

~~~~Tiết mục đầu tiên~~~~

_Sau đây tui mình sẽ trình bày bài hát: "Tạm biệt nhé!" của Lynk Lee, cùng hát với mình nhé! - Anna mỉm cười

_Ok! - tất cả đều bị xiêu lòng bởi nụ cười ấy

Sẽ đến lúc phải nó tạm biệt nơi đây

Tiếc nuối bao ngày thơ của một thời

Ngày mới tới lớp xa lạ không quen thuộc

Làm quen mới thấy vui

[Jen]

Ngày tháng trôi qua không kịp đếm

Qua đi bao nhiêu vui buồn nào ai hay?

Một thời hồn nhiên mơ mộng nhiều vu vơ

Hãy lưu lại sâu trong trái tim mình

[Star x Anna]

Lang thang đi trên sân trường vắng

Nhật cảnh phượng hồng còn vương nơi này

Tạm biệt từng lớp học buồn giờ chia tay rồi

Cho tôi yêu thêm nơi này một chút một chút thôi

Để tôi nhớ...

Mai xa rồi sẽ nhớ nhau thật nhiều

[Star]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Anna]

Lúc ta đi với nhau khi tan trường

[Star]

Tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Anna]

Mãi là người bạn thân nhé!

[Star]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Anna]

Xa rồi bạn đừng quên tôi

[Star]

Xin chào, tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Anna]

Tạm biệt nhé nơi này

[Star x Anna]

Bye... Bye...

[Star]

Khi ve rộn ràng khắp sân trường

Là hè đến mang theo nỗi buồn hàng ghế đá

Bạn với tôi mỗi người mỗi phương trời

[Anna]

Dù buồn trong tim nhưng tôi gắng không khóc

Nước mắt đừng tuôn trào khi xung quanh bạn luôn có tôi

Nhủ lòng hãy vững tin trong đời

[Kin x Jen]

Lang thang đi trên sân trường vắng

Nhật cảnh phượng hồng còn vương nơi này

Tạm biệt từng lớp học buồn giờ chia tay rồi

Cho tôi yêu thêm nơi này một chút một chút thôi

Để tôi nhớ...

Mai xa rồi sẽ nhớ nhau thật nhiều

[Kin]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Jen]

Lúc ta đi với nhau khi tan trường

[Kin]

Tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Jen]

Mãi là người bạn thân nhé!

[Kin]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Jen]

Xa rồi bạn đừng quên tôi

[Kin]

Xin chào, tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Jen]

Tạm biệt nhé nơi này

[Kin x Jen]

Bye... Bye...

[Star]

Qua đi những giấc mơ thời học sinh đầu yêu

Để tôi ngu ngơ vẫn thương nhớ

[Jen]

Tìm lại một hình bóng ngày nào vẫn trông vẫn ngóng giờ đâu?

[Kin x Anna]

Sân trường giờ không một bóng

Còn hàng ghế và tôi

Một mình lẻ loi

Tạm biệt từng lớp học buồn giờ chia tay rồi...

Cho tôi yêu thêm nơi này một chút một chút thôi

Để tôi nhớ...

Mai xa rồi sẽ nhớ nhau thật nhiều

[All]

Lang thang đi trên sân trường vắng

Nhật cảnh phượng hồng còn vương nơi này

Tạm biệt từng lớp học buồn giờ chia tay rồi

Cho tôi yêu thêm nơi này một chút một chút thôi

Để tôi nhớ...

Mai xa rồi sẽ nhớ nhau thật nhiều

[Kin x Star]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Anna x Jen]

Lúc ta đi với nhau khi tan trường

[Kin x Star]

Tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Anna x Jen]

Mãi là người bạn thân nhé!

[Kin x Star]

Tạm biệt... Tạm biệt...

[Anna x Jen]

Xa rồi bạn đừng quên tôi

[Kin x Star]

Xin chào, tạm biệt... Giờ tạm biệt...

[Anna x Jen]

Tạm biệt nhé nơi này

[All]

Bye... Bye...

Khi tiếng hát vừa dứt, cỡ 5 giây sau, 1 tràng pháo tay nổi lên cùng những giọt nước mắt, nhất là các anh chị lớp 12, sắp phải biệt ly. Cả 4 người, có giọng cao, giọng trầm, cùng hoà quyện lại với tiếng đàn ghita nhẹ nhàng bay bổng. Ai cũng mỉm cười nhưng khoé mắt ươn ướt, khẽ cuối gập người chào rồi mang dần bước vào bên trong cánh gà. Sau đó, 2 MC của chúng ta bước ra, Bảo vừa nói vừa lấy tay lau nước mắt:

_Thật là 1 bài hát cảm động đúng không mọi người? Để cảm ơn các bạn ấy đã gửi đến cho chúng ta bài hát hay như thế này, hãy cho 1 tràng pháo tay lớn thật lớn nào!

_Hú hú! - tiếng vỗ tay náo loạn cả học viện

_Bây giờ cũng đã có kết quả bình chọn rồi, có ai muốn nghe không ạ? - Hạnh bắt ngờ nói

_CÓ!!! - tất cả đồng thanh

_È hèm - Hạnh mở lá thư ra - Nữ hoàng và ông hoàng idol năm nay chính là... VY VÀ THIÊN!!!

2 nhân vật chính của chúng ta khi nghe xong thì cảm xúc lẫn lộn, ngỡ ngàng, xen lẫn hạnh phúc. Anna và Kin đẩy anh chị ấy lên sân khấu. Khi trao vương miện và hoa cho Yuki và Toby, khán giả sẽ được lên chụp hình. Thế là, người này đê người kia, đập người nọ, chỉ để được chụp hình với nữ và nam vương idol. Có 1 số khác thì chạy qua an ủi 3 couple còn lại để họ đỡ tủi thân. Anna nhìn khung cảnh xung quanh thật vui vẻ, khoé miệng giương nhẹ. Kin cũng luồn tay mình vào tay cô, tận hưởng không gian lãng mạn của riêng mình.

_Như! - có tiếng nói khiến Anna giật mình

_Ừa, M-chan à, có việc gì thế? - Anna nhìn M-chan

_Đi theo mình! - M vừa nói vừa kéo tay Anna đi mất

Kin tính chạy theo thì lại bị anh chàng bạn trai của M kéo đi hướng ngược lại, đành phải đi theo mặc dù có chút lo lắng.

~~~~1 lúc sau~~~

_Ta da! - M nói

_Ôi! Nó thật đẹp, mình thích lắm! Cậu làm đấy à? - Anna mắt lấp lánh

_Ừ! Nhưng không đẹp bằng cậu lắm, với lại, mình cũng muốn đền bù 1 phần nào đó tội lỗi... - M đang nói nửa chừng

_Ngưng ngay! Ai cho cậu nói vậy? Hãy nhớ rằng, mình không còn giận cậu vì chuyện trước kia nữa, với lại đã là điệp viên của mình thì phải mạnh mẽ, không yếu đuối. Nghe chưa? - Anna lấy tay chặn miệng M

_Biết rồi, Như ngọc ạ! - M bẹo má Anna

Thấy thế, cô liền phồng má giận dữ, dễ thương vô cùng khiến M khẽ cười. Anna cũng cười theo, tình bạn được biến đổi từ sự đố kị và ngày càng thân hơn.

Rồi M dẫn Anna ra khu vực sân khấu, đúng lúc Kin và anh chàng kia ra. Cả 2 đều thấy đối phương thật tuyệt vời trong mắt mình. Cô khoác lên mình 1 chiếc kimono ngắn ngang gối có họa tiết hình hoa oải hương tím, đi đôi guốc tím, tóc được búi cao lên, phần còn lại uốn nhẹ để xoã, tai đeo chiếc khuyên trái tim bằng bạc. Nhìn thoạt qua cũng đủ khiến người khác ngất ngây con gà tây. Anh thì mặc chiếc yukata họa tiết đơn giản nhưng gây sự chú ý, tông chủ đạo là tím, đi đôi guốc khá giống cô, tóc để tự nhiên. Nhưng trên tay chàng lại có thêm bó hoa oải hương. Kin thật giống chàng hoàng tử mà bao thiếu nữ mơ ước.

Anna và Kin bước lại gần nhau, anh đưa cho cô bó hoa rồi nói:

_Tặng Như! - nhìn kĩ sẽ thấy mặt Kin hơi đỏ

_C... cảm ơn! - Anna cũng đỏ không kém

Sân khấu bỗng vang lên bài hát sôi động, đó là bài: "My Summer - Ginô Tổng ft Lục Anh", được thể hiện qua giọng hát của nữ và nam vương idol. Cả hội trường đều nhún nhảy theo điệu nhạc, có người hát theo. M và chàng trai kia thúc 2 cô cậu lên lên sân khấu, đồng thời nhét vào tay cả 2 cái gì đấy. Yuki và Toby cũng lại gần Anna và Kin, miệng tươi cười. Bỗng dưng, các couple còn lại cũng xuất hiện xung quanh, tay cầm đồ thổi bóng bóng. Cả sân

khẩu được trang hoàng thêm bong bóng đủ màu sắc khiến nó như chốn thần tiên. Cô và anh nhìn lại thứ trong tay mình, đúng là cái đồ thổi bong bóng. Cả học viện quây đến tận đêm khuya mới xong. Ấy da, quây đã rồi phải không? Còn giờ thì đi ngủ nào!

Cả trường được phép ở lại qua đêm trong các phòng học. Lúc Anna tính đi ngủ thì gặp người quen. Chị ấy vẻ mặt hạnh phúc tiến đến ôm chặt cô nói:

_ Cảm ơn em đã cho chị 1 ngày thật tuyệt vời! - Kim nói (Tg: Etou, nếu bạn nào không nhớ chị ấy là ai thì quay về chap 67 nhé!)

_ Không có gì đâu! Mà chị tính qua trường nào! - Anna hỏi

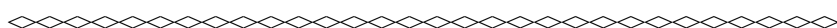
_ Chị cũng chẳng rõ nữa, ba mẹ chị kêu chị đi đâu thì theo đấy! - Kim nhún vai

_ Hiểu thảo quá ta! Mà nhớ liên lạc với em thường xuyên nha, em thích có người chị giống chị lắm á! - Anna cười

_ Umk! Em ngủ ngon! - Kim nói

_ Chị cũng vậy nha! - Anna vẫy tay tạm biệt

Sau khi tạm biệt chị Kim xong, cô bước chân quay về lớp mình. Trên đường đi, bỗng dưng anh từ đâu nhảy ra đi chung làm Anna hết hồn. Vậy là 2 anh chị này cùng nhau nắm tay bước đi dọc hành lang vắng vào ban đêm. Cũng 12h đêm rồi, chẳng sớm gì. Bỗng nhiên, có tiếng vật đập xuống nền đất kêu "Rầm!". Cả 2 giật mình nhìn sang thì thấy...

2 bạn ấy thấy gì vậy ta? Thử đoán xem!

Mina-san cho ta ý kiến xem là chap sau có nên cho chút creepy không? (Mì là mì muốn lắm ấy!)

Vậy thôi, ta đi ngủ, để mai đi chơi ngoại khoá với trường nữa! Bye bye nha! Chúc mấy bạn ngủ ngon, mơ đẹp!

Hãy đón xem chap sau nhé!

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: ... Is... Someone... There?

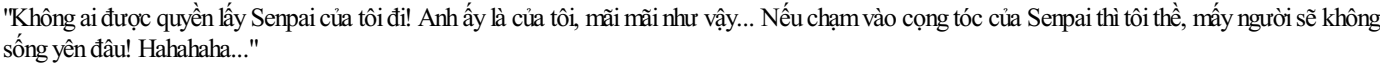

Chỉ vài ngày ngắn ngủi nữa thôi là Tết đến rồi. 1 năm mới lại về với bao niềm vui và hạnh phúc, sẵn tiện mình chúc trước hén! Chúc mọi người năm mới vui vẻ, an khang thịnh vượng, vạn sự như ý nhé! (Ai có lòng tốt chúc ta lại thì cảm ơn nha).

Thực sự là bệnh lười nó ngấm sâu vào mị quá nên cứ quên đăng chap hoài, hứa là sẽ cố gắng hoàn thành bộ truyện này sớm, để mấy bạn khỏi phải lết dép nữa. Chắc là tốn mấy chục đôi rồi nhỉ? Hihi! Anou, mình nói hơi dông dài rồi, mina-san cùng nhau đọc chap mới nào!

P/S: Chap này có nội dung bạo lực, kinh dị,... nói chung là ai sợ thì đừng xem. Mình đã nhắc trước rồi đó nha, cấm đồ văn thừa á!

Ai là fan Yandere thì bay vô đây, chap này rất thích hợp với các bạn đó nha!

Anna quay sang đối mặt với Kín, 2 ánh mắt như hoà làm 1, khuôn mặt không tự chủ cũng tiến gần hơn. Đến khi chỉ còn đúng 1 mm thì bỗng dưng có tiếng động lớn làm cho giật mình mà buông nhau ra.

_Chuyện gì vậy? Tiếng động đó từ đâu ra thế! - Anna hỏi

Thế là 2 người chạy nhanh đến chỗ đó, cô đẩy nhẹ cửa phòng thì 1 mùi hương khó chịu bay thẳng vào mũi làm cô thoáng nhăn mặt. Cảnh tượng trước mắt khiến cho ai cũng phải bất ngờ, 2 anh chị không ngoại lệ. 1 cái xác chết nằm trong vũng máu lớn ở giữa căn phòng, trên ngực có vết cắt rất to, máu cứ phun không ngừng. Hình như bạn gái ấy mới bị giết cách đây không lâu, vẻ mặt rất hoảng sợ, miệng há to như muốn nói điều gì.

Bỗng nhiên cánh cửa duy nhất để ra khỏi phòng bị đóng lại đột ngột. Làm sao để thoát ra đây, cô không thể nào chịu nổi cái mùi máu này nữa. Mặc dù đã từng là Nữ Hoàng lạnh lùng, mưu kế nhưng bang cô chưa bao giờ giết người như vậy, chỉ tìm cách trừng phạt những kẻ xấu, không tới nỗi phải giết. Haiz, nghĩ đến thấy nhớ ghê, dù sao cũng gắn bó với nó mấy năm trời mà.

Like to dress-up

...

Nhanh thoát ra đi, ở trong... - Rain đột ngột cúp máy

_Phong, gas! - Anna chỉ tay về phía đó

_... Chúng ta phải thoát khỏi đây thật nhanh mới được! - Kin chạy lại cánh cửa

Đập hoài mà cửa chẳng lay chuyển tí ti gì, anh đâm ra phát bực. Anna cũng chạy lại cho 1 cước vào cửa, thế là nó bay hẳn ra ngoài va vào lan can rồi chạm đất. Kin phé quá rồi mấy đứa ơi! Cả 2 chạy ra khỏi căn phòng quái gở ấy, ai cũng thở dốc, mồ hôi nhễ nhại. Tự nhiên có tiếng gọi vang vọng đến tai mình:

_NHƯ, PHONG!!! - giọng nói khá là trong

_Ái! - Anna chạy lại

_Như có bị gì không? Để Ân xem coi nào! - Sunny bay vào xem xét

_Được rồi, Như không sao - Anna đặt tay lên vai Sunny

2 chị bạn chăm cho Anna thì 2 anh kia chạy qua Kin. Sau 1 hồi tâm sự, kiểm tra thì chẳng có ai bị thương nên cũng đỡ lo lắng. Sực nhớ ra, anh hỏi vì sao Rain biết trong phòng có bình gas, anh trả lời là anh ấy có gắn chip để phòng bắt trộm nên biết. Anna vẫn còn băn khoăn không biết xử lí cái xác trong kia thế nào, mặt biểu lộ vẻ thấp thỏm. Thấy vậy, Sandy và Sunny vỗ về an ủi, làm như chị ấy là trẻ lên 3 vậy.

"Bùm!"

1 làn khói trắng xóa bao phủ cả đám, không thể nhìn được xung quanh. Là bom khói, anh vội vàng kêu mọi người đứng sát vào nhau để tránh tình trạng bị lạc. Làn khói vừa hết thì bỗng thấy thiếu ai đó...

~~~~Trong lớp học~~~~

_Làm ơn tha cho tôi, tôi đâu làm việc gì ác đâu. Với lại còn chẳng biết cô là ai nữa mà! Tha cho tôi đi! - 1 giọng nói vang lên với vẻ cầu khẩn

_Hừ! Dám nhìn và khen Senpai của tôi mà còn chối hả? - cô gái kia nói

Trong 1 lớp học nào đó, có 1 bạn nữ bị trói tay chân vào 1 cái ghế gỗ, miệng không ngừng van xin. Đối diện là 1 thiếu nữ với thân hình vô cùng quyến rũ, mặc đồ bó sát màu đen, đầu đội mũ lưỡi trai che đi mái tóc và mắt, đeo khẩu trang. Cô ta cầm con dao bóng loáng, lưỡi dao có vết máu tươi đang chảy xuống. Cô nàng bước đến mỗi lúc 1 gần hơn. Khi sát mức rồi thì cầm dao rọc 1 đường dài ở cổ, làm cô nàng kia chết không nhắm mắt. Rút con dao ra, đưa sát lại miệng, cô ta lấy lưỡi liếm máu trên đó rồi nói:

_Máu người thật ngon nha! Không uống công ta giết, Senpai nhỉ? Hi... hi... - cô ta lăm bằm

~~~~Hành lang~~~~

_Ừm... Đâu đây? Mình mới nhớ là đang đứng chung với mọi người mà! - Anna ôm đầu ngồi dậy

Nhìn xung quanh thật vắng lặng, không 1 bóng người khiến cô rùng mình. Anna bị bệnh sợ cô đơn đó nha, đừng chơi kì vậy chứ! 2 chân run run, bàn tay đã đầy mồ hôi mồ vào túi lấy điện thoại, bật 1 bản nhạc êm dịu nào đó, đây là cách mà giúp cô quên đi nỗi sợ hãi. Chậm rãi từng bước dọc hành lang nhằm tìm kiếm hy vọng là có ai đó, nhưng ông trời bất công, chỉ có mình cô lạc lõng giữa chốn hoang vắng. Bỗng, Anna nghe tiếng dao, trong đầu liền nghĩ đến có sát nhân ở đây, nhưng tại sao lại là học viện này, chẳng có gây thù chuốc oán gì với ai cả. Vừa nghĩ, cô vừa lấy trong túi ra cây súng mini phòng thân, dù lâu quá không đụng tới nhưng chắc là vẫn được.

_Ara, bạn à không, phải là cháu hiệu trưởng, Nữ Hoàng đến đón cô kia! Ở lại vui vẻ nhé! - cô ta để điện thoại vào tay nạn nhân xấu số

_... Ừ... Hự... - cô bạn vẫn còn thoi thóp

"Cạch"

_Có ai không? - Anna hỏi

_C... cứ... cứ... t... tôi... - nữ sinh ấy cố gắng nói

_Ôi trời! Cậu có sao không? Đ... đừng chết mà... HẠNH!!! - Anna hoảng sợ chạy đến

Sau khi tháo hết dây thừng ra khỏi Hạnh, cô không chần chừ xé áo ra để giúp bạn cầm cự vết thương. Tim Anna đập rất nhanh, như có thể bay ra khỏi lồng ngực. "Ai, ai đã làm cậu ra nông nổi này? Nói cho mình đi!", Anna muốn hỏi lắm, nhưng từ ngữ chẳng thể nào nói ra, miệng cô cơ hồ như đông cứng lại, không di chuyển được. Bất ngờ, Hạnh mắt mở to, miệng lắp bắp, tay run run chỉ ra phía sau Anna, nói:

_Cần... thận... khụ khụ - Hạnh ho, máu văng ra đầy 2 lòng bàn tay

_CHẾT ĐI! - cô ả cầm dao bay đến

Anna phản xạ nhanh nên né kịp, quay sang thì thấy 1 cô gái ăn bận kín mít như ninja rùa, tay cầm con dao dính máu đang chuẩn bị bay đến lần nữa. Chết tiệt thật! Cô đành lấy súng bắn 1 phát, à nè dễ như bỡn, khiến cô tức giận. 2 phát, 3 phát, cô ta né rất điêu luyện, cứ như đang nhảy múa, thái độ đùa

giờ của ả lăm Anna không chịu nổi nữa. Lập tức bay đến đầu tay đôi, giằng co mãi thì tranh thủ cơ hội chớp lấy con dao và quăng ra xa.

_Khá lắm, Nữ Hoàng của bang Crystal - cô nàng nói

_Đã từng thôi! - Anna vẫn tập trung chặn đòn tấn công

Thần may mắn đã không mỉm cười với Anna, cô ta nhanh tay đánh vào huyết cô, khiến cô bất tỉnh, ngã xuống đất. Trước khi ngất, cô thấy cô ấy bước đến, quỳ 1 chân xuống, tay nâng cằm Anna lên nói:

_Tôi hứa là sẽ cho cô 1 cái chết mà cô không thể quên được... Hãy nhớ đấy!

~~~~1 lúc sau~~~~

_Như, Như! - Kín gọi

_...Phong? - Anna khẽ mở mắt

Kín bất ngờ ôm chầm lấy Anna làm cô thoáng đỏ mặt. Vậy là mình chưa chết sao, tại sao cô ấy lại không giết mình? Hay là... chờ thời điểm thích hợp? Anna cảm thấy nỗi bất an trong lòng mình càng lớn thêm. Yuki tiến đến, khẽ quỳ xuống gần cô, hỏi rằng cô có thể kể lại mọi chuyện được không? Anna gạt nhẹ đầu rồi tóm tắt sơ lược, bỗng dừng ngồi bật dậy nói:

_Hạnh đâu? - Anna

_Mình đây, Như đừng lo. Cảm ơn nhé! - Hạnh cười

Cỏ Hạnh được quán lớp băng trắng dày cộm, sắc mặt không được tốt lắm, vậy mà vẫn cười như thể chẳng có gì xảy ra, Anna tự trách mình đã không phát hiện kịp thời, để cô bạn bị thiệt thòi. Bảo đứng kế bên Hạnh thấy vậy khẽ nói:

_Đừng tự trách nữa, không phải lỗi của cậu! - Bảo nhẹ nhàng nắm tay Hạnh

_U... ừm - Anna hơi cúi mặt

_Kh... khoan đã! - Sandy lên tiếng

_Sao thế? - Gìn hỏi

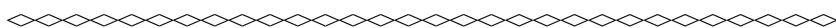
_Dòng chữ này, lúc trước đâu ở đây! - Sandy chỉ tay

Ở trên tường, dòng chữ nguệch ngoạc được viết bằng máu hiện ra trước mắt cả đám. Cùng với đó là 1 cái xác bị treo cổ, 2 mắt trợn ngược, miệng há ra, máu từ đó chảy ra liên tục, từng giọt, từng giọt nhiều xuống mặt đất kêu: "Tách, tách". Bụng thì bị rọc ra, ruột, gan, phèo phổi gì đấy lòng thòng giữa không trung, khiến người ta muốn ói. Nội dung của dòng chữ ấy là:

"CHÚNG MÀY SẼ CHẾT VÌ ĐÃ GIÀNH SENPAI CỦA TAO!!!"

Lớp học bỗng dừng tối sầm lại khiến cả đám bất ngờ chưa kịp định hình. Thì tiếp tục cánh cửa đóng lại, nghe có tiếng chốt cửa rồi tiếng gót giày và chạm với mặt đất, dần nhỏ đi rồi không còn nghe được nữa. Sáng hôm ấy, cả học viện bị đánh thức bởi tiếng hét không có điểm lành phát ra từ đâu đấy, chim chóc bay loạn xạ. Quả thật căng thẳng chút nào!

_Aaaaaaaa!!!

Các bạn xem mình viết vậy hay không? Cốt truyện phải nghĩ cả 2 ngày trời đó, đừng chê nhá! Cho mình ý kiến nhận xét để rút kinh nghiệm nha!

Anou, có ai hâm mộ Pewdiepie không ạ? Nếu chưa biết thì lên Youtube gõ tên thì sẽ hiện ra. Nếu bạn thích Pewdiepie thì qua face mình kết bạn hen! Rảnh rồi chat chung

Không biết là sau khi xem tin báo này thì mina-san thấy buồn hay vui nữa. Chap sau là chính thức kết thúc bộ truyện Học Viện "Gold Rainbow" rồi, chúng ta sắp phải chia tay sau quãng thời gian dài đồng hành cùng nhau. Cảm ơn các bạn rất rất là nhiều vì đã ủng hộ mình, mình vui lắm!

Thôi, đừng nghĩ đến nữa, sắp Tết là phải cười nhiều thật nhiều thì cả năm mới vui được. Mình sẽ cố gắng đăng chap sau nhanh coi như xì lì cho mọi người hén! Nhớ lì xì lại cho ta đó nha!

Hãy đón xem chap sau nhé!

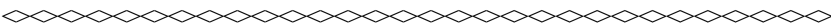
Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Hẹn Gặp Lại!

Chap cuối cùng rồi, sắp phải xa nhau rồi, không chịu đâu à! T_T

~~~~8h sáng~~~~

_ Mọi người ơi! - Bảo cầm micro nói

_ Oi! - tiếng động náo loạn cả sân trường

_ Theo luật lệ của trường, hàng năm tất cả học sinh đều viết lên giấy cảm xúc của mình trong năm học ấy rồi bỏ vào chiếc rương này. Để sau này có dịp về xem và nhớ lại quá khứ tuổi thanh xuân, đã từng là học sinh cấp sách đến trường, bạn bè, thầy cô, những kỉ niệm đẹp... - Bảo nói

_ Vậy bây giờ mọi người hãy qua bên kia nhận giấy viết rồi sang bên này để bỏ vào rương nhé! - Hạnh tiếp lời

_ Ok! - ai nấy đều hứng khởi

Hạnh bây giờ đã đỡ hơn trước rất nhiều, không còn vẻ tái nhợt như cũ mà thay vào đó là màu hồng hồng đầy sức sống. Cũng 1 phần nhờ bạn Bảo nhà ta chăm chút từng li từng tí, chiều chuộng như 1 nàng công chúa khiến bao người ghen tỵ. Anna khẽ bước đến gần Hạnh, nhỏ giọng nói:

_ Xin lỗi! - Anna cúi gằm mặt

_ Như này! Tui không dư lỗi để xin nhé! Với lại lúc đó không có Như là tui chết luôn rồi chứ không phải bị thương nhẹ như vậy đâu! - Hạnh nhăn mặt nói

Nhưng về mặt của cô vẫn không giảm đi sự áy náy, anh tiến đến đứng kế bên để tay lên vai như để chia sẻ. Sandy và Sunny, à không, còn Yên và Yuki nữa, đang chạy đến, về mặt hơn hờ như chưa từng bị gì. Cả 4 kéo kéo Anna đi, luôn miệng nói là kêu cô viết giấy, nhưng thực chất là muốn cô vui, muốn thấy nụ cười của cô. Kín thấy thế cũng nổi gót đi theo với mấy chàng trai, Bảo và Hạnh khẽ cười rồi đi chung luôn.

Chẳng mấy chốc, chiếc rương đã đầy ắp những tờ giấy nho nhỏ, chứa đựng cảm xúc của mỗi người, nào là vui vẻ, bồi hồi đến phần khởi chờ đợi năm học kế tiếp. Dĩ nhiên nó bước đến cầm ổ khoá, khoá chiếc rương lại, sau đó có mấy bạn nam đến khiêng chiếc rương để vào căn phòng có tên: "Kỉ Niệm".

~~~~Lát sau~~~~

Tất cả học sinh đang chuẩn bị ra về, người này ôm người kia khóc nức na nức nở như cha má chết hay sao. Cả đám cũng rom róm nước mắt, nhưng cố nén lại không cho khóc. Mắt Anna bỗng sáng như sao trên trời mặc dù giờ không phải ban đêm, miệng nở nụ cười nói:

_ Hay là hè mình hẹn nhau đi chơi đi! Chứ ở nhà chán lắm! - Anna vui vẻ nói

_ Duyệt! Chúng ta đi biển, biển xanh lắm, em hồng dám tắm đâu! - Sunny hí hửng nói

_ Êo! Ái muốn đi Shopping, đồ cũ hết rồi! - Sandy chán nản nói

_ Trượt băng! Cầm không đồng ý! - Yuki mặt đầy sát khí nói

_Này này, mọi người b... - Yên đang nói nửa chừng

Mấy chị kia bay vào cái lộn giành nhau đi chơi, xem nữa là toi bởi hoa lá, ba má nhìn hồng ra. May mắn là có mấy chàng và Anna can ngăn, không là chẳng biết còn học viện không nữa. Bảo, Hạnh, Jen và Star bước đến nói:

_Chúng mình/ Tụi em tham gia được chứ! - 4 người nói cùng lúc

_Lúc nào cũng chào đón! - Rain

_Hừm! Qua đó chơi luôn đi! - Sunny đôi

_Ê, anh xin lỗi mà! - Rain tíu tít chạy qua xin lỗi Sunny

Tất cả đang cười cười nói nói vui vẻ thì có 2 bóng đen bước đến che khuất ánh sáng. Khi nhìn mặt thì ai cũng bất ngờ, đó chính là 2 con người xem chìm vào quên lãng nếu không gặp - Dan và Den. Cùng lúc đó, nét mặt Kin xuống dốc vô cùng vì nhớ lại câu chê đau đớn lòng người kia. Nhưng người vừa bất ngờ vừa khó chịu nhất chính là Sandy, Gin, Sunny, Rain. Cả 4 như được bật công tắc liền tránh xa tận mấy mét, mặt thì nhăn như khi ăn ớt.

_Làm gì mà sợ tụi tôi vậy chứ! - Dan nói với vẻ không vui

_Đứng đứng, 2 anh em tôi tới đây chỉ để gặp Ái với Ân thôi! - Den tiếp lời

_G... giề!!!! Không phải 2 người bị... bị... - cả đám đồng thanh

_Ừ thì đúng là vậy! - Den nói

_Đó là vì, sáng nay trên đường đi thì vấp con kiến, té đập đầu vào cọng cỏ bên đường, lăn vài vòng như diễn viên xiếc thì tiếp đất bằng mông tại đầu người ta đang đi trên đường - Dan kể với vẻ mặt thần nhiên như chuyện nhà hàng xóm

Khung cảnh xung quanh cả đám bỗng nhiên nín lặng hồi lâu rồi lại lẩn lộn ra cười như mấy con điên trốn trại khiến ai nhìn cũng né. Từ xa xa, M và bạn trai M, chậm rãi bước đến, M hỏi:

_Có chuyện gì vui sao? - M cười dịu dàng đón tim thiên hạ

_M-chan! Hè này đi chơi chung không? - Anna chạy qua M hỏi

_Unk, cũng được, mình chẳng bận gì. Còn anh thì sao, Tường? - M hỏi bạn trai cô ấy

_Em đi thì anh đi! - Tường mang vẻ lạnh lùng như mấy chàng trai trong truyện nhưng giọng nói thì đầy sự ấm áp

_Ồ, vậy ra cậu tên Tường à, Takki? - Anna chấp tay ra sau

_Vâng! - Tường khẽ gật đầu

_À, giới thiệu với mọi người luôn, đây là Takki, trợ lý riêng của Như trong bang, tên thật là Tường! - Anna

Cuối cùng, tất cả đều đồng ý đi chơi vào kì nghỉ hè. Câu chuyện vẫn chưa kết thúc, đây là mở ra 1 chương mới cho 20 con người: Anna, Sunny, Sandy, Kin, Rain, Gin, Yuki, Toby, Star, Jen, Hạnh, Bảo, Nam, Yên, Minh, Kim, M tức là Mỹ, Tường, Dan và Den.

~~~~The End?~~~~

Cảm ơn tất cả đọc giả đã đồng hành cùng mình đến tận chap cuối cùng này, thật lòng mình cảm ơn rất nhiều! *lấy khăn chấm chấm nước mắt* Bộ truyện Học Viện "Gold Rainbow" đã chính thức hoàn thành sau bao tháng vật vả đăng từng chap. Mà mấy bạn đừng buồn, hè này mị sẽ post 1 bộ truyện mới, về phần 2 và mùa hè của mấy bạn nêu trên. Hãy đón xem nhé!

Ngày 27/1/2017 (cũng là cuối năm)

Bạn đang đọc truyện *Học Viện Gold Rainbow* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.